

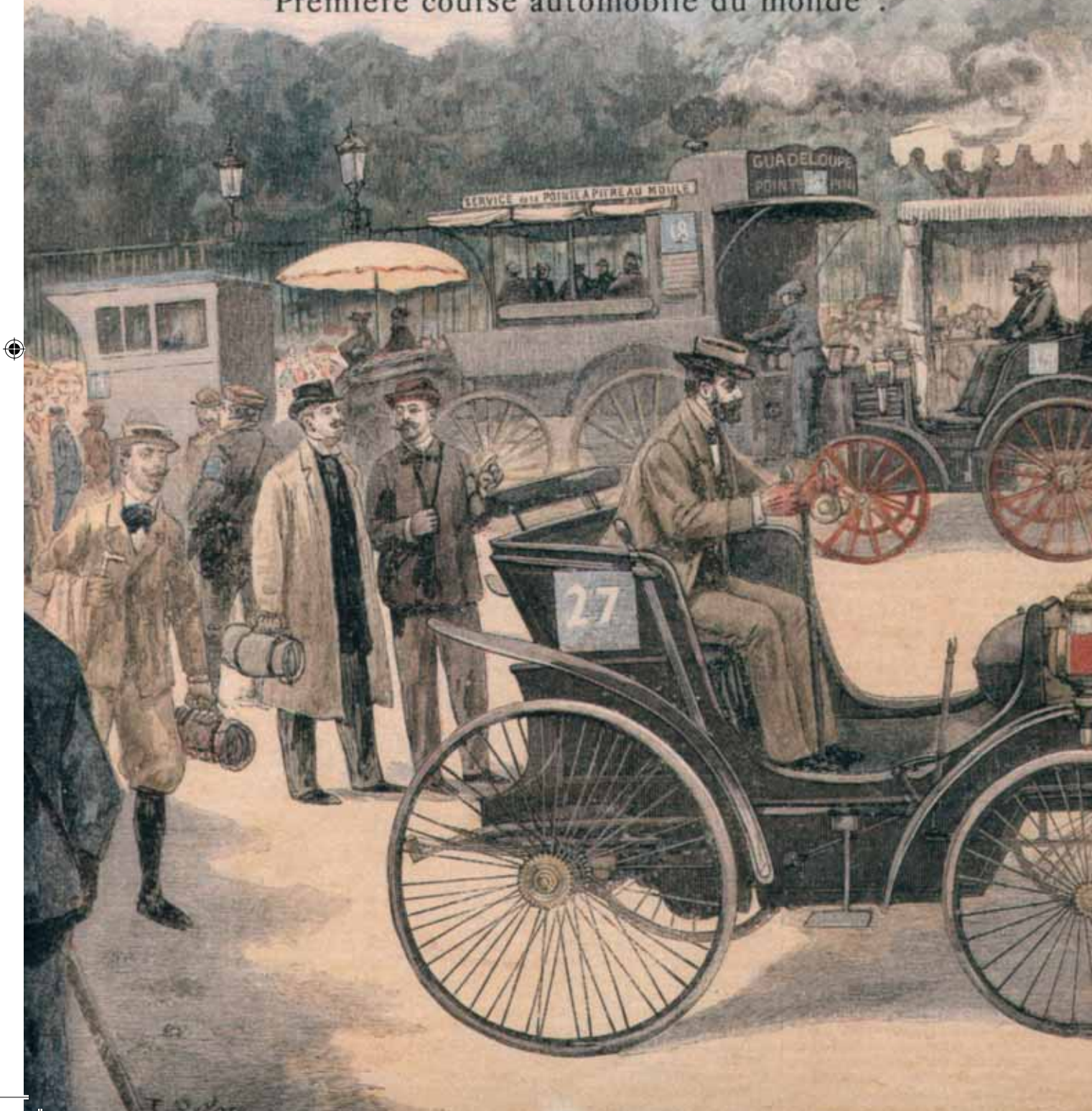
Passionnément

depuis
1894

23 juin : Fondation à Paris du mouvement olympique.

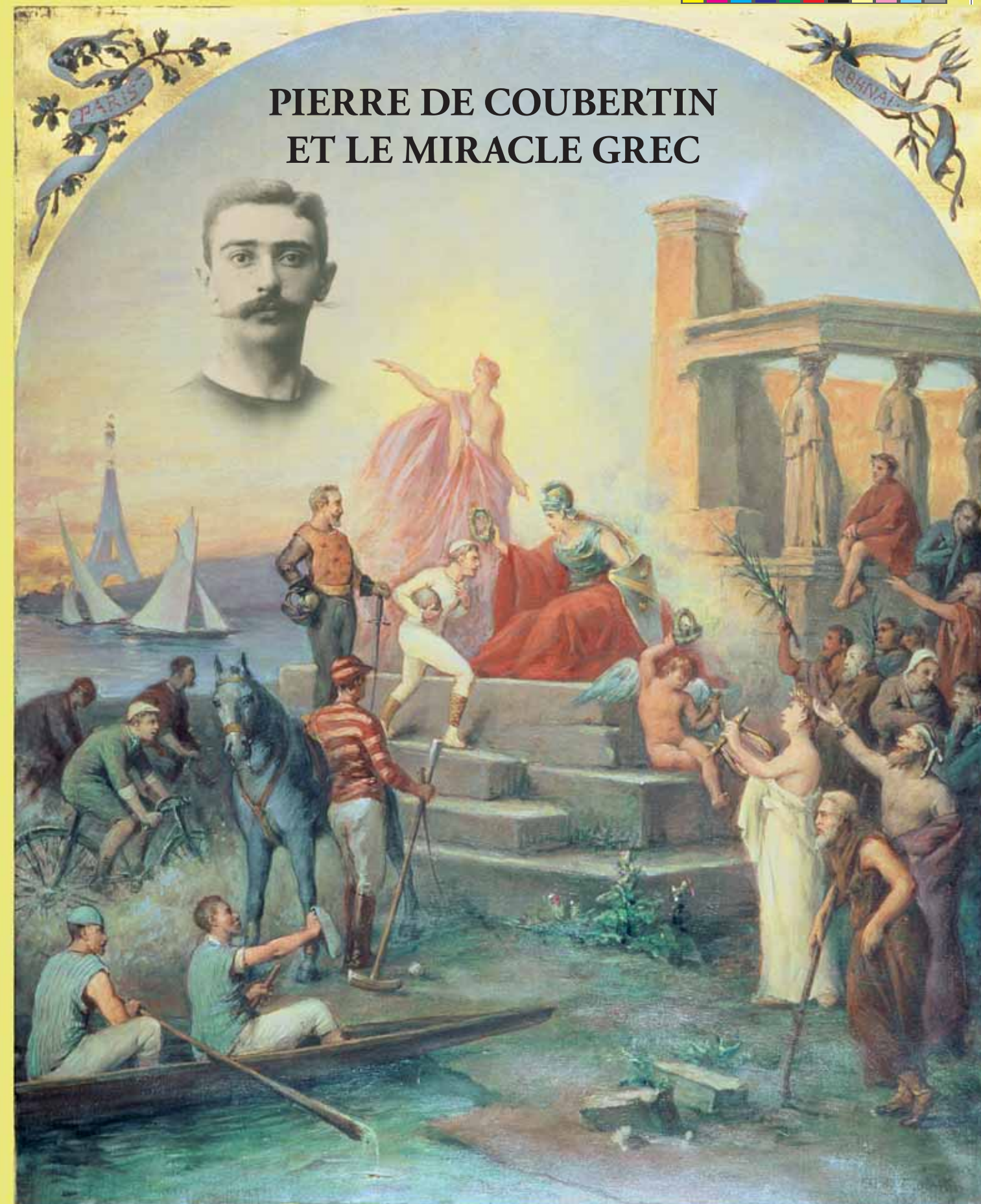
22 juillet : Peugeot lauréat du Paris-Rouen

“Première course automobile du monde”.

PIERRE DE COUBERTIN ET LE MIRACLE GREC

Comité International Pierre de Coubertin

PIERRE DE COUBERTIN AND THE GREEK MIRACLE
Ο ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΑΥΜΑ

Comité International Pierre de Coubertin

Si le présent volume avait été édité pour le 16 juin 2004, jour de l'inauguration, il se fut sans doute intitulé « catalogue ». Alors que l'exposition – prévue d'abord jusqu'au 29 août, terme des Jeux Olympiques d'Athènes, puis en raison de son succès prolongée jusqu'à la clôture des Jeux Paralympiques fin septembre – a maintenant depuis plusieurs mois fermé ses portes, le choix fait aura été celui du respect de cette conception première. Mais il est désormais devenu possible d'illustrer, du moins avec quelques clichés évocateurs, ce que fut l'événement lui-même ; tout en préservant l'objectif initial de ce livre : fixer modestement une contribution scientifique, qui ne sera bien entendu qu'une étape, à la connaissance de la genèse du mouvement olympique.

If the current volume had been edited by June 16, 2004, the day of the opening, it would have undoubtedly been called a „catalogue.“ Since the exhibition—intended originally to run until August 29, last day of the Athenian Olympic Games, but then, owing to its success, extended until the closing of the Para-Olympic Games at the end of September—has closed its doors for some months, the decision would have respected that initial concept. But it is now possible to illustrate, at least with several evocative photographs, what the event itself was, even as we maintain the original goal of this book: to make a modest scientific contribution, which is only a first step of course, towards a fuller understanding of the genesis of the modern Olympic movement.

Αν αυτή η έκδοση είχε πραγματοποιηθεί για τις 16/06/04, ημερομηνία των εγκαινίων της έκθεσης, θα είχε τον τίτλο «Κατάλογος». Ενώ η έκθεση που, σύμφωνα με την αρχική πρόβλεψη θα έκλεινε στις 29/08, αλλά παρατάθηκε μέχρι το τέλος Σεπτεμβρίου-, έχει πλέον κλείσει, η επιλογή μας θα ήταν να σεβαστούμε την αρχική ιδέα. Αλλά είναι πλέον δυνατόν να εικονογραφήσουμε, τουλάχιστον με μερικές αντιπροσωπευτικές φωτογραφίες, το ίδιο το γεγονός, σεβόμενοι, βεβαίως, τον αρχικό στόχο της έκδοσης, δηλαδή να διασφαλίσουμε, ταπεινά, μια επιστημονική συνεισφορά, που θα είναι τίποτε περισσότερο από ένα νέο βήμα προς τη γνώση της γένεσης του ολυμπιακού κινήματος.

Conception de l'exposition et texte des notices: Jean Durry

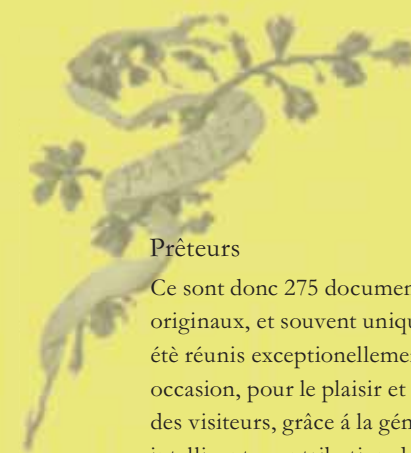
Coordination et édition: Christian Wacker

Traduction anglaise: Pamela J. Warner, Paris
Traduction greque: Alexandros Krauss, Athènes

Maquette: Jesper Lindebjerg, Kraiburg

© Tous droits de reproduction, de traduction et d'adaptation réservés,
Comité International Pierre de Coubertin. Lausanne 2005.

ISBN 3-934137-08-3

Prêteurs

Ce sont donc 275 documents et objets originaux, et souvent uniques, qui ont été réunis exceptionnellement à cette occasion, pour le plaisir et l'intérêt des visiteurs, grâce à la généreuse et intelligente contribution des prêteurs.

Ils proviennent des collections:
du *Musée Olympique de Lausanne*. Suisse
du *Musée National du Sport*. France
de la *Bibliothèque Georgios I. Dolianitis*. Grèce

ainsi que:
de l'*École Française d'Archéologie d'Athènes*
de l'*École Polytechnique Fédérale de Lausanne*
du *Musée d'Athlétisme de la Ville d'Athènes*
– *Dimitrios Bontikoulis*
des *Archives Historiques de la Banque Nationale de Grèce*
de l'*École Militaire des Officiers Evelpidon*
du *Comité d'Organisation des Jeux Olympiques Athènes 2004*

et de:
nombreux collectionneurs et organismes privés.
À tous nous exprimons notre reconnaissance et particulièrement à Spyros Louïs, petit-fils du vainqueur olympique du marathon de 1896, pour sa contribution exceptionnelle à la réussite de l'inauguration du 16 Juin 2004.

La Ville d'Athènes
The City of Athens
Ο Δήμος Αθηνών

Bestowers

275 documents and original objects have been shown, some of them unique, which were assembled for this exceptional occasion for the pleasure and interest of the visitor thanks to the generous contribution of the bestowers.

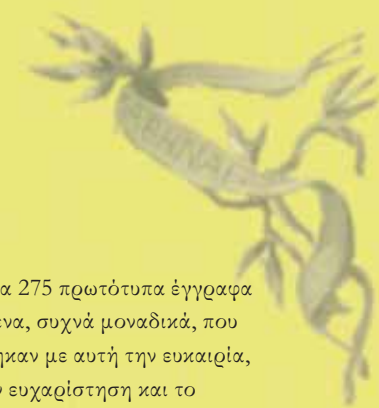
They came from the collections:
the *Musée Olympique de Lausanne*. Suisse
the *Musée National du Sport*. France
the *Library Georgios I. Dolianitis*. Grèce

and also:
the *French Archaeological School in Athens*
the *École Polytechnique Fédérale de Lausanne*
the *Museum of Athletics of the City of Athens* – *Dimitrios Bontikoulis*
the *Historical Archives of the National Bank of Greece*
the *Military School Evelpidon*
the *Organisation Committee of the Olympic Games in Athens 2004*

and:
various collectors and private organisations.
To all of them we have to express our acknowledgements and especially to Spyros Louïs, the grandson of the Olympic champion of the marathon race in 1896, for his very special contribution during the opening at June 16th, 2004.

Le Comité International Pierre de Coubertin
The Comité International Pierre de Coubertin
Η Διεθνής Επιτροπή Πιερ ντε Κουμπερτέν

Δανειστές

Πρόκειται για 275 πρωτότυπα έγγραφα και αντικείμενα, συχνά μοναδικά, που συγκεντρώθηκαν με αυτή την ευκαιρία, με στόχο την ευχαρίστηση και το ενδιαφέρον των επισκεπτών, χάρη στη γενναιοδωρία και την ευφυή συνεισφορά των δανειστών.

Προέρχονται από τις συλλογές:
του *Ολυμπιακού Μουσείου της Λωζάννης*. Ελβετία
του *Εθνικού Μουσείου Αθλητισμού*. Γαλλία
της *Βιβλιοθήκης Γ. Δολιανίτη*. Ελλάδα

καθώς και:
της *Γαλλικής Αρχαιολογικής Σχολής Αθηνών*
του *Ομοσπονδιακού Πολυτεχνείου της Λωζάννης*
του *Μουσείου Αθλητισμού Δήμου Αθηναίων* - *Δημήτριος Μποντικούλης*
του *Ιστορικού Αρχείου της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος*
της *Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων της Ελλάδος*
της *Οργανωτικής Επιτροπής των Ολυμπιακών Αγώνων Αθήνα 2004*

και
των πολλών ιδιωτικών συλλεκτών και οργανισμών.
Σε όλους εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας και ιδιαιτέρως στον Σπύρο Λούη, εγγονό του ολυμπιονίκη του Μαραθωνίου του 1896, για την εξαιρετική συνεισφορά του στην επιτυχία των εγκαινίων της 16ης Ιουνίου 2004.

L'Institut Français d'Athènes
L'Institut Français d'Athènes
Το Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών

GENÈSE ET SENS D'UNE
EXPOSITION

GENESIS AND MEANING OF
AN EXHIBITION

ΓΕΝΕΣΗ ΚΑΙ ΝΟΗΜΑ ΜΙΑΣ
ΕΚΘΕΣΗΣ

UNE JOYEUSE INAUGURATION:

BRUNO DELAYE, JEAN DURRY, MADAME
DORA BAKOYANNIS

A CHEERFUL INAUGURATION:

BRUNO DELAYE, JEAN DURRY, MISSES
DORA BAKOYANNIS

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ

ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ :

BRUNO DELAYE, JEAN DURRY, ΚΥΤΛΑ
ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΥΓΓΑΝΝΗ

Une inauguration,
pour ceux qui s'y rendent et y
assistent, ce sont quelques instants
de curiosité, d'intérêt, de plaisir.
Une inauguration,

An inauguration,
for those who travel there and
attend, holds several moments of
curiosity, of interest, of pleasure.
An inauguration,

Τα εγκαίνια μιας έκθεσης,
γι αυτούς που τα παρακολουθούν,
είναι μερικές στιγμές περιέργειας,
ενδιαφέροντος και ευχαρίστησης.
Τα εγκαίνια μιας έκθεσης,

Pour ceux qui l'ont préparée, c'est
le moment de la vérité, celle d'un
double verdict: ont-ils ou non
réussi à donner forme à l'idée qui
les guida; le contenu réuni pour
incarner leur projet, ont-ils ou non
su la présenter de manière plaisante
et claire et capteront-ils l'attention
des visiteurs ?

for those who prepared it, is the
moment of truth, with a double
verdict: did they or did they not
succeed in giving form to the idea
that guided them; did they or did
they not know how to present the
content assembled to concretize
the project in a clear and pleasing
manner and will it capture the
attention of the visitors?

γι αυτούς που τα προετοίμασαν,
είναι η στιγμή της αλήθειας,
η στιγμή μίας διπλής κρίσης :
κατάφεραν ή όχι να δώσουν μορφή
στην ιδέα που τους οδήγησε ;
Μπόρεσαν να παρουσιάσουν το
υλικό που συγκέντρωσαν για να
πραγματοποιήσουν το σκοπό τους
με τρόπο ευχάριστο κι αναγνώσιμο
ώστε να συγκρατήσουν την προσοχή
των επισκεπτών ;

Lorsqu'à l'automne 2002, Norbert
Müller se demanda et me demanda
si le Comité International Pierre de
Coubertin ne pourrait élargir sa
palette, et diversifier ses habitudes
modalités d'action – publications
multiples ; organisations de
séminaires, colloques ou Congrès –
en offrant à Athènes, lors de l'année
olympique 2004, une exposition
originale, il me vint le désir
d'aborder et traiter un sujet sensible
entre tous mais curieusement

When, in the fall of 2002, Norbert
Muller asked himself and asked me
if the Comité International Pierre
de Coubertin couldn't broaden its
scope and diversify its usual modes
of action—multiple publications,
the organization of seminars,
colloquia, or congresses—by
offering an original exhibition to
Athens during the 2004 Olympic
year, the desire to approach and
treat a subject—important for

Όταν το φθινόπωρο του 2002 ο
Norbert Muller αναρωτήθηκε
και ρώτησε κι εμένα αν η Διεθνής
Επιτροπή Pierre de Coubertin
μπορούσε να διευρύνει και να
διαφοροποιήσει τις συνήθειες
δραστηριότητές της –διαφόρων
ειδών εκδόσεις, οργανώσεις
σεμιναρίων, συνεδριακές
εκδηλώσεις- προσφέροντας στην
Αθήνα κατά το ολυμπιακό έτος

jusqu'ici jamais encore étudié en profondeur: celui des rapports entre Coubertin et la Grèce.

A la mi-mars 2003, au cours d'une mission préparée avec l'intelligent concours d'Arnaud Littardi, Directeur de l'Institut Français, la rencontre de Panos Loukakos, Maire-adjoint aux Affaires Culturelles, s'avéra d'emblée décisive, se conjuguant avec la découverte de Technopolis et du Pavillon Costis Palomas – site qui nous parut immédiatement correspondre non seulement aux dimensions souhaitées, mais surtout à l'esprit dynamique qui nous animait.

De théorique, le projet se faisait concret. Il n'y avait plus qu'à construire. Et donner substance et vie à l'idée directrice. Merci à tous ceux qui ont contribué, intellectuellement et matériellement à cette création. A tous les niveaux et sous les formes les plus variées. Merci pour tout ce que j'ai appris, durant ces mois qui passaient si vite.

Puis ce fut la phase pré-finale, celle de la mise en harmonie des différents matériaux imaginés pour mettre en scène et en valeur les éléments recherchés et rassemblés – avec ardeur et ténacité, pour ne pas dire entêtement.

Enfin, en quelques journées et nuits fiévreuses, l'installation « in situ », Christian Wacker (soundgarden audioguidance) s'affirmant le partenaire et le complice rêvé; et beaucoup de proches et d'amis,

all of us but curiously until now never studied in depth—came to me: that of the relations between Coubertin and Greece.

In mid-March 2003, during a mission prepared with the intelligent assistance of Arnaud Littardi, Director of the Institut Français d'Athènes, a meeting with Panos Loukakos, Adjunct Mayor for Cultural Affairs, who proved himself to be decisive from the outset, corresponded with the discovery of Technopolis and of the Costis Palomas Pavillion—a site that immediately struck us as exactly fitting not only the desired size, but also the dynamic spirit that motivated us.

From something theoretical, the project began to take shape. The only thing that remained was to build it. And to give substance and life to the guiding idea. Thank you to all who contributed, intellectually and materially to this creation. At every level and with the most varied means. Thank you for all that I have learned, during these months that passed so quickly.

Then it was the pre-finale phase, that of the harmonization of the different materials chosen for display and the valorization of the elements that were researched and assembled—with ardor and tenacity, not to say stubbornness.

Finally, in a few feverish days and nights during the „in-situ“ installation, Christian Wacker (soundgarden audioguidance) proved himself to be the perfect

2004 μία πρωτότυπη έκθεση, μου δημιουργήθηκε η επιθυμία να προσεγγίσω και να παρουσιάσω ένα θέμα εξαιρετικά λεπτό, αλλά το οποίο κατά περιεργο τρόπο δεν έχει μελετηθεί σε βάθος μέχρι σήμερα: πρόκειται για τις σχέσεις του Κουμπερτέν με την Ελλάδα.

Στα μέσα Μαρτίου 2003, κατά την διάρκεια μιας αποστολής που οργανώθηκε με την ευφυή υποστήριξη του Armand Littardi – διευθυντή του Γαλλικού Ινστιτούτου-, η συνάντησή με τον Πάνο Λουκάκο, αντιδήμαρχο Αθηναίων αρμόδιο για τα πολιτιστικά, απεδείχθη αποφασιστική και συνδυάστηκε με την ανακάλυψη της Τεχνόπολης και του κτηρίου Κ. Παλαμά. Ο χώρος αυτός μας φάνηκε αμέσως κατάλληλος, όχι μόνο λόγω των διαστάσεών του αλλά και λόγω του δυναμικού πνεύματος που μας ενέπνευσε.

Από τη θεωρία το σχέδιό μας περνούσε στην πράξη. Έμενε πλέον μόνο η κατασκευή που θα έδινε υλική υπόσταση και ζωή στην κατευθυντήρια ιδέα. Ευχαριστώ όλους αυτούς που συνετέλεσαν διανοητικά και υλικά σ' αυτή τη δημιουργία. Κι αυτό σ' όλα τα επίπεδα και τις πιο ποικίλες μορφές. Ευχαριστώ γι' όλα όσα έμαθα στην διάρκεια αυτών των μηνών που πέρασαν τόσο γρήγορα.

Κατόπιν έφθασε η ημιτελική φάση. Αυτή όπου εναρμονίστηκαν τα διάφορα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν για να τεθούν επί σκηνής και ν' αξιοποιηθούν τα στοιχεία που είχαμε αναζητήσει και συλλέξει με πάθος κι επιμονή, για να μην πούμε με πείσμα.

ainsi que l'équipe de Technopolis, prêtant main-forte au moment du « coup de collier ».

Et vinrent, déjà, le jour J, l'heure H. Quelle joie pour le concepteur de voir toutes les pièces du puzzle – qu'elles soient arrivées d'Allemagne, France, Grèce ou Suisse par exemple – s'assembler exactement comme il l'avait conçu : panneaux des textes, notices expliquant chacune des pièces exposées, documents curieux ou d'un intérêt majeur réunis et signifiants, objets précieux, voire uniques, œuvres d'art, agrandissements photographiques de tous formats, et le son – « l'Hymne à Apollon » dans sa version antique comme dans la transcription moderne de Gabriel Fauré –, et l'audio visuel.

partner and collaborator. Many other friends and acquaintances, as well as the Technopolis team, lent a helping hand at the most crucial moment.

And then came, so quickly, the final day, the final hour. What joy for a creator to see all the pieces of the puzzle—whether they came from Germany, France, Greece, or Switzerland—come together exactly as he had imagined: text panels, labels explaining each of the exhibited objects, documents both curious and of a major interest reunited and meaningful, precious objects, even unique ones, works of art, photographic enlargements of all formats, and sound—“the Hymn to Apollo,” in its ancient version as in its modern transcription by Gabriel Fauré—and audio-visual.

Τελικά, μετά από μερικές πυρετώδεις ημέρες και νύχτες η εγκατάσταση «in situ»: ο Christian Wacker (Soundgarden audioguidance) επιβλήθηκε ως ο τελειότερος εταίρος και «συνένοχος», κι άλλοι πολλοί φίλοι και γνωστοί όπως και η ομάδα της Τεχνόπολης έδωσαν τη βοήθειά τους για την τελευταία ευθεία.

Και μετά ήρθε ταχύτατα η ημέρα των ημερών, η μεγάλη στιγμή. Πόση χαρά γι αυτόν που είχε συλλάβει την ιδέα να βλέπει όλα τα κομμάτια του πάζλ –προερχόμενα από τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ελλάδα ή την Ελβετία- συναρμολογημένα ακριβώς όπως το είχε προβλέψει : κείμενα αναρτημένα σε πανώ, λεζάντες για κάθε έκθεμα, έγγραφα περίεργα και ειδικού ενδιαφέροντος με ιδιαίτερη σημασία, αντικείμενα

SPYROS LOUIS ET MADAME DORA
BAKOYANNIS, RÉUNIS PAR LEUR GUIDE
DU 16 JUIN 2004

SPYROS LOUIS AND MISSES DORA
BAKOYANNIS, TOGETHER WITH THEIR
GUIDE AT JUNE 16TH 2004

Ο ΣΠΥΡΟΣ ΛΟΥΙΣ ΚΑΙ Η ΚΥΤΛΑ ΝΤΟΡΑ
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ, ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΕΞΗΓΗΤΗ
ΤΟΥΣ ΤΗΣ 16ΗΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 2004.

Manquait encore une pièce, une seule : miraculeusement – il suffisait d'y croire intensément –, Spyros LOUIS petit-fils de Spiridon LOUIS l'apportera lui-même, dans ses mains ; le soir de l'inauguration, elle sera bien là, pour un instant de bonheur, la charmante petite coupe en argent qu'offrit au vainqueur

One piece, just one, was still missing: miraculously—one only had to believe in it strongly—Spyros LOUIS, grandson of Spiridon LOUIS, would bring it himself, in his own hands. The evening of the inauguration, it would be there, for a moment of happiness, the charming little silver cup that

πολύτιμα ή μοναδικά, αντικείμενα τέχνης, φωτογραφικές μεγεθύνσεις όλων των διαστάσεων, ο ήχος –ο Ύμνος στον Απόλλωνα στην αρχαία ελληνική γλώσσα και στη νεώτερη εκδοχή από τον Gabriel Fauré- τα οπτικοακουστικά.

Έλειπε ακόμη ένα αντικείμενο, ένα

devenu légendaire le philologue Michel Bréal, ainsi qu'il l'avait promis à Coubertin dans sa lettre du 15 septembre 1894 où il inventa la course de et du « Marathon ».

Oui, j'ai beaucoup appris. Et compris intimement à quel point il fallut la convergence et l'osmose du génie d'un peuple revenu à la vie, - ce « miracle grec » selon l'heureuse expression de Georgios Dolianitis d'où le titre définitif de l'exposition – avec la vision internationale et l'obstination d'un jeune Français âgé de 31 ans lorsqu'il mène à bien le Congrès fondateur de 1894 pour que prenne son envol ce fait planétaire que sont devenus les Jeux Olympiques contemporains.

Et maintenant, que la fête commence : celle des visiteurs. Et que ce volume en porte la trace et le témoignage, dans le présent et dans l'avenir, aidant on l'espère à faire modestement progresser la connaissance s'il peut servir de plate-forme à tous ceux qui en adopteront, discuteront ou affineront, les enseignements éventuels.

A tous, notre salut, notre sympathie, nos encouragements et nos vœux.

Jean Durry

the philologist Michel Bréal gave to the now legendary victor, just as he had promised Coubertin in his letter of September 15, 1894, in which he invented the race of and from „Marathon.“

Yes, I learned a great deal. And deeply understood to what point this „Greek miracle,“ to use the happy expression of Georgios Dolianitis from which we took the definitive title of the exhibition, required the convergence and the osmosis of the genius of a people brought back to life with the international vision and obstinacy of a young Frenchman, 31 years of age when he lead the founding Congress of 1894, so that this planetary event that the modern Olympic Games have become could take flight.

And now, may the party begin: that of the visitors. And may this volume carry the trace and the testimony, in the present and in the future, helping, we modestly hope, to extend knowledge if it can serve as a platform for all who will adopt, discuss, or refine its potential lessons.

To all, our salutations, our sympathy, our encouragement, and our best wishes.

Jean Durry

και μοναδικό ! Ως εκ θαύματος –αρχούσε να το πιστέψει κανείς ακράδαντα-το έφερε ο Σπύρος ΛΟΥΙΣ, εγγονός του Σπυρίδωνα ΛΟΥΙΣ, αυτοπροσώπως και το βράδυ των εγκαινίων ήταν εκεί , για μια μοναδική στιγμή ευτυχίας, το χαριτωμένο, μικρό ασημένιο κύπελλο που ο φιλόλογος Michel Bréal πρόσφερε στον θρυλικό έκτοτε νικητή του πρώτου Μαραθωνίου όπως το είχε υποσχεθεί στον Κουμπερτέν στο γράμμα του της 15^{ης} Σεπτεμβρίου 1894 στο οποίο «επινόησε» ως ολυμπιακό αγώνισμα την διαδρομή Μαραθώνας – Αθήνα.

Ναι, πράγματι έμαθα πολλά. Και κατάλαβα βαθιά μέσα μου σε ποιο βαθμό χρειάστηκε η σύγκληση, η όσμωση της ιδιοφυΐας ενός λαού που επανήλθε στην ζωή, αυτό το «ελληνικό θαύμα», όπως το αποκάλεσε σωστά ο Γ. Δολιανίτης –εξ'ου και ο τίτλος της έκθεσης-με το διεθνές όραμα και το πείσμα ενός Γάλλου 31 ετών που ολοκλήρωσε σωστά το Ιδρυτικό Συνέδριο του 1894 ώστε η εκκίνηση των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων να γίνει παγκόσμιο γεγονός όπως είναι και σήμερα.

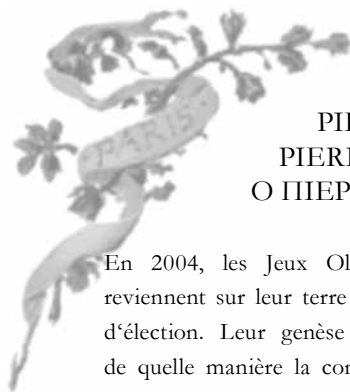
Σε όλους στέλνω τους χαριετισμούς μας, την συμπάθειά μας, την ενθάρρυνσή μας και τις ευχές μας.

Jean Durry

PIERRE DE COUBERTIN ET LE MIRACLE GREC
PIERRE DE COUBERTIN AND THE GREEK MIRACLE
Ο ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΑΥΜΑ

En 2004, les Jeux Olympiques reviennent sur leur terre natale et d'élection. Leur genèse explique de quelle manière la convergence des convictions et des énergies a pu conduire à ce que les «J.O.» soient devenus un événement à la dimension planétaire.

Qui, à la fin du XIXème siècle, imaginait qu'une improbable manifestation réunissant les concurrents des divers sports des temps modernes rassemblerait plus de 60.000 spectateurs? Ce „miracle grec“ fut la résultante des efforts et du sérieux des organisateurs hellènes, lesquels surent dans un délai extraordinairement court donner réalité à la vision internationale d'un Français, Pierre de Coubertin (1863 – 1937); et mettre en pratique les décisions prises par le Congrès de juin 1894 à Paris, dont celles combien heureuses de choisir Athènes pour célébrer les premiers «Jeux Olympiques internationaux» et de porter un homme aussi fin et distingué que Demetrios Vikelas à la Présidence du «Comité International» créé pour la circonstance.

S'il put y avoir des moments difficiles, comme dans tout processus vivant, l'idée fondamentale était bien la même : puiser à la source de «l'immortelle Hellade» afin de réimaginer une confrontation athlétique à la mesure du monde contemporain.

Après la référence à Olympie et à l'«Olympia» grecque que soutint de 1859 à 1889 la générosité

In 2004, the Olympic Games will return to their land of birth and their land of choice. Their genesis explains how the joining of convictions and energies could lead to the fact that the Olympic Games have become an event with planetary dimensions.

Who, at the end of the nineteenth century, imagined that an unlikely event uniting competitors from the different sports of modern times would bring together more than 60,000 spectators? This „Greek miracle“ was the result of the efforts and the seriousness of the Greek organizers, who knew how to make the international vision of a Frenchman, Pierre de Coubertin (1863-1937), a reality in an extraordinarily short amount of time; and to put into practice decisions made at the June 1894 Congress in Paris, including the happy choice of Athens as the place to celebrate the first „International Olympic Games“ and the selection of a man as elegant and distinguished as Demetrios Vikelas as the president of the International Olympic Committee, created for the occasion.

If there were difficult moments, as in any living process, the fundamental idea was always the same: to drink from the source of the „Immortal Hellad“ in order to re-imagine an athletic confrontation on the scale of the contemporary world.

After a reference to Olympia and to the Greek „Olympian“ games that

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες επιστρέφουν το 2004 στη χώρα που τους γέννησε και τους ανέδειξε. Η γέννησή τους εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο η σύγκλιση πεποιθήσεων και δυνάμεων οδήγησε στην αναγωγή τους σε γεγονός παγκοσμίας εμβέλειας.

Ποιος μπορούσε να φαντασθεί στα τέλη του 19ου αιώνα πως μια εκδήλωση, απίθανη στην πραγματοποίησή της, η οποία συγκέντρωνε αθλητές από πολλά αγωνίσματα, θα προσέλκυε περισσότερους από 60 000 θεατές; Το ελληνικό αυτό θαύμα ήταν απόρροια των προσπαθειών και της σοβαρότητας των Ελλήνων διοργανωτών, οι οποίοι μπόρεσαν μέσα σε εξαιρετικά σύντομο χρονικό διάστημα να δώσουν υπόσταση στο διεθνές όραμα ενός Γάλλου, του Πιερ ντε Κουμπέρτεν (1863 - 1937) και να θέσουν σε εφαρμογή τις αποφάσεις που έλαβε το Συνέδριο των Παρισιών τον Ιούνιο του 1894, εκ των οποίων κάποιες, τόσο εμπνευσμένα, επέλεξαν την Αθήνα για τον εορτασμό των πρώτων «Διεθνών Ολυμπιακών Αγώνων» και τοποθετούσαν έναν άνθρωπο τόσο εκλεπτυσμένο και διακεκριμένο, όπως ο Δημήτριος Βικέλας, στην Προεδρεία της «Διεθνούς Επιτροπής» που είχε συσταθεί για την περίπτωση.

Παρά τις δυσκολίες που μπορεί να προέκυψαν, όπως άλλωστε συμβαίνει σε κάθε ζωντανή διαδικασία, η βασική ιδέα παρέμενε πάντα η ίδια : να αντλήσουμε από τις πηγές της «αθάνατης αρχαίας Ελλάδας» προκειμένου να αναπαράστησουμε μια αθλητική αντιπαράθεση στα

d'Evangelis Zappas, le parcours
proposé comporte 3 étapes :

Evangelis Zappas supported from
1859 to 1889, the proposed visit
consists of three stages:

μέτρα του σύγχρονου κόσμου.
Μετά την αναφορά στην Ολυμπία
και στα ελληνικά «Ολύμπια», τα
οποία στήριζε από το 1859 μέχρι το
1889 η γενναιοδωρία του Ευαγγέλη
Ζάππα, η διαδρομή που προτείνεται
περιλαμβάνει 3 φάσεις :

- I. NAISSANCE DES JEUX OLYMPIQUES INTERNATIONAUX (1894-1896)
- II. LES ANNEES INCERTAINES (1900-1925)
- III. LE TEMPS DE LA CONCORDE (1926-193...)

- I. BIRTH OF THE INTERNATIONAL OLYMPIC GAMES (1894-1896)
- II. THE UNCERTAIN YEARS (1900-1925)
- III. THE TIME OF PEACE (1926-193...)

- I. ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ (1894-1896)
- II. ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑΣ (1900-1925)
- III. ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ (1926-193...)

1. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1879. A L'ECOLE LIBRE SAINT-IGNACE.
1. PHOTOGRAPH, 1879. AT THE FREE SCHOOL OF SAINT-IGNACE.
1. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1879 ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ SAINT-IGNACE

C'est au Père Caron, assis à la table, que le jeune Pierre de Coubertin - ici, à l'extrême droite, il à 16 ans à peine -, élève de l'externat jésuite Saint-Ignace, à Paris dut son amour de la Grèce. «Celui qui fut notre inoubliable professeur d'Humanités et de Rhétorique [...] m'avait imbibé d'hellénisme.»

The young Pierre de Coubertin here, at the far right, barely sixteen years old owed his love of Greece to Father Caron (seated at the table), his teacher at the Jesuit boarding school of Saint-Ignace in Paris. „He who was our unforgettable humanities and rhetoric professor had infused me with Hellenism.”

Απ εικονίζεται ο πατήρ Caron, ο οποίος κάθεται στο τραπέζι και στον οποίο ο νέος Πιερ ντε Κουμπερτέν - εδώ στην άκρη δεξιά, σε ηλικία μόλις 16 ετών - μαθητής στο ιησουϊτικό σχολείο Saint-Ignace του Παρισιού, οφείλει την αγάπη του για την Ελλάδα. „Ο αξέχαστος αυτός καθηγητής μας της Φιλολογίας και της Ρητορικής [...] με μύησε στον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό”.

DOCUMENT ORIGINEL : GEOFFROY DE NAVACELLE.

ORIGINAL DOCUMENT:
GEOFFROY DE NAVACELLE.

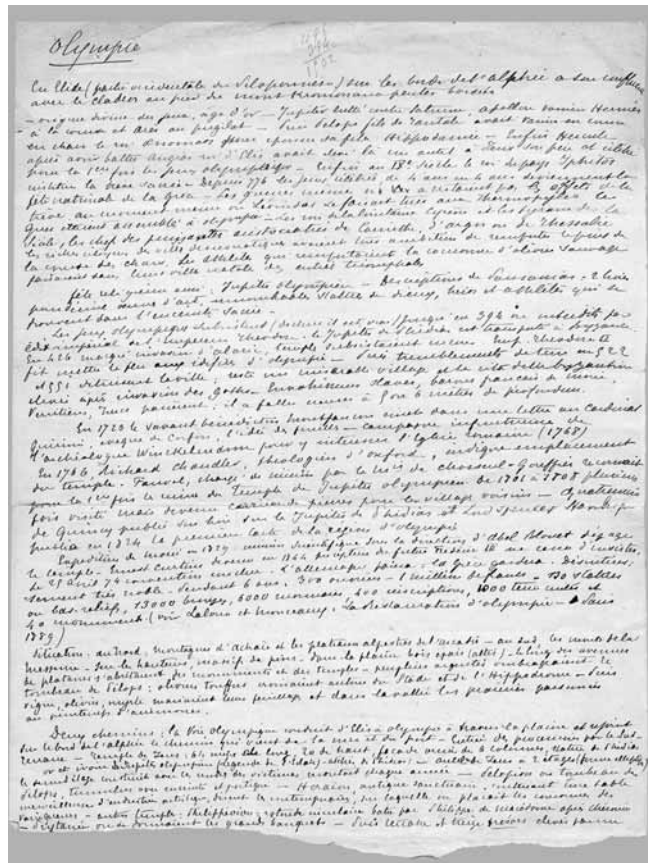
ΠΗΓΗ : GEOFFROY DE NAVACELLE

3. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. NON DATÉ. COUBERTIN : MANUSCRIT «OLYMPIE», PAGE 1.
3. PHOTOGRAPH, UNDATED. COUBERTIN: "OLYMPIE" MANUSCRIPT, PAGE 1.
3. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. ΜΗ ΧΡΟΝΟΛΟΓΗΜΕΝΟ
ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ : ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ «ΟΛΥΜΠΙΑ», σελ. 1

Cet émouvant manuscrit de 4 pages très serrées – celle-ci a 56 lignes – écrites par Coubertin, très probablement autour de 1896, témoigne d'une connaissance approfondie qui étaya sa conception d'un «rétablissement» moderne des Jeux Olympiques.

This moving, four-page manuscript written in Coubertin's tight hand very likely around 1896- this page has 56 lines- reveals the deep understanding that he brought to his concept of a modern „Reestablishment” of the Olympic Games.

Αυτό το συγκινητικό χειρόγραφο των τεσσάρων πυκνογραμμένων σελίδων - η συγκεκριμένη περιλαμβάνει 56 γραμμές - του Κουμπερτέν και το οποίο χρονολογείται πιθανότατα από το 1896, μαρτυρεί μια βαθιά γνώση η οποία τεκμηρίωσε την ιδέα του για μία σύγχρονη «αναβίωση».

DOCUMENT ORIGINAL: ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL OLYMPIQUE.

ΠΗΓΗ : ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

4. HUILE SUR TOILE DE CHARLES DE COUBERTIN. 1896 (?) ALLEGORIE AUX SPORTS
4. OIL ON CANVAS BY CHARLES DE COUBERTIN, 1896 (?). ALLEGORY OF SPORTS
4. ΕΛΑΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ CHARLES DE ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ. 1896 (?) ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΘΛΗΜΑΤΩΝ

Charles [Louis Fredy baron] de Coubertin (1822 – 1908), père de Pierre, peintre «officiel» notamment sous le Second Empire, réalisa pour son fils au moment de la résurrection des Jeux Olympique cette toile étonnante, campant les sportifs modernes face aux Caryatides de l'Erechtheion et à l'Antiquité, tout en évoquant déjà Paris et la Tour Eiffel.

Charles [Louis Fredy baron] de Coubertin (1822-1908), Pierre's father, an official painter under the Second Empire, made this astonishing painting for his son at the moment of the resurrection of the Olympic Games, placing modern athletes across from the Caryatids of the Erechtheum and from Antiquity, all the while evoking Paris and the Eiffel Tower.

Ο Charles [βαρόνος Louis Fredy] de Coubertin (1822 - 1908), πατέρας του Pierre, επίσημος ζωγράφος κατά τη διάρκεια της Δεύτερης Αυτοκρατορίας, δημιούργησε για το γιο του, κατά την περίοδο της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων, αυτόν τον εκπληκτικό πίνακα ζωγραφίζοντας τους σύγχρονους αθλητές μπροστά από τις Καρυάτιδες του Ερεχθείου και την Αρχαιότητα παραπέμποντας ταυτόχρονα ήδη στο Παρίσι και στον πύργο του Eiffel.

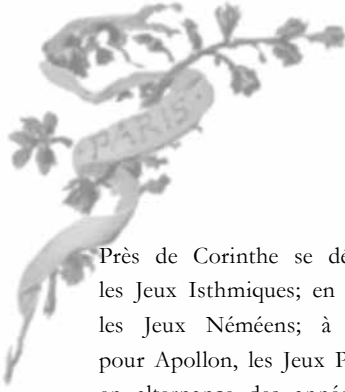

MUSEE OLYMPIQUE DE LAUSANNE. INV.
4134.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
4134.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 4134

D'OLYMPIE A... FROM OLYMPIA TO... ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ ΣΤΗΝ...

Près de Corinthe se déroulaient les Jeux Isthmiques; en Argolide, les Jeux Néméens; à Delphes, pour Apollon, les Jeux Pythiques, en alternance des années paires, depuis 586 avant J.-C. Et l'on se gardera d'oublier les Panathénées.

Mais ce sont bien les Jeux d'Olympie, en Elide, dédiés à Zeus, qui furent le point d'ancrage de la chronologie quadriennale de la Grèce ancienne, établie, postérieurement, à compter de la victoire – mythique? – de Coroebos à la course du “stade”, située en 776 avant J.-C. Ces Jeux perdurèrent quelque douze siècles, abolis par l'empereur Théodose le Grand au lendemain de la CCXCIII^{ème} olympiade tenue en 393 après J.-C.

Le nom et l'aura d'Olympie traversèrent les siècles. Si Abel Blouet, membre d'une expédition française, exuma en 1829 le site du Temple de Zeus; ce furent les fouilles allemandes conduites de 1875 à 1881 par le grand archéologue Ernst Curtius qui ressuscitèrent l'Altis, inspirant l'impressionnante reconstitution édifiée par l'architecte Victor Laloux lors de l'Exposition Universelle de Paris en 1889, laquelle ne manqua pas de frapper un Coubertin de 26 ans.

The Isthmus Games took place near Corinth; in Argolide, the Nemian Games. At Delphi, for Apollo, the Pythic Games in alternating even years from 586 B.C. And we should not forget the Panathenaic Games.

But it was the Games of Olympus, in Eliad, dedicated to Zeus, which were the first anchoring point of the quadrennial chronology of ancient Greece, established after the (mythic?) victory of Coroebos in the race to the “stadium,” dated later in 776 B.C. These Games lasted some twelve centuries, abolished by the Emperor Theodosius the Great following the CCXCIIIrd Olympiad held in 393 A.D.

The name and aura of Olympia traversed the centuries. If Abel Blouet, member of a French expedition, excavated the site of the Temple of Zeus in 1829, it was German digs conducted by the great archaeologist Ernst Curtius from 1875 to 1881 that revived the Altis, inspiring the impressive reconstitution built by architect Victor Laloux for the World's Fair of Paris in 1889, which must have made a mark on Coubertin, then 26 years old.

Από το 586 π.Χ. και κάθε ζυγό έτος διεξάγονταν στους Δελφούς προς τιμή του Απόλλωνα τα Πύθια; στον ισθμό της Κορίνθου τα Ισθμια, στην Αργολίδα τα Νεμέα. Δεν ξεχνούμε βέβαια και τα Παναθήναια.

Ωστόσο, οι Αγώνες της Ολυμπίας, στην Ηλίδα, αφιερωμένοι στο Δία ήταν αυτοί που αποτέλεσαν τη βάση υπολογισμού της τετραετούς χρονολόγησης στην Αρχαία Ελλάδα, η οποία καθιερώθηκε αργότερα από την - μυθική; - νίκη του Κόροιβου στον αγώνα δρόμου του «σταδίου» που τοποθετείται χρονικά γύρω στο 776 π.Χ. Οι Αγώνες αυτοί συνεχίστηκαν για περίπου δώδεκα αιώνες για να καταργηθούν από τον αυτοκράτορα Μέγα Θεοδοσίο την επώριον της 293ης Ολυμπιάδας που πραγματοποιήθηκε το 393 μ.Χ.

Το όνομα και την αύρα της Ολυμπίας διασχίζουν τους αιώνες. Εάν ο Abel Blouet, μέλος γαλλικής αποστολής, έφερε στο φως με τις ανασκαφές του, το ιερό του Διός, οι γερμανικές ανασκαφές που έλαβαν χώρα μεταξύ των ετών 1875 και 1881 από τον μεγάλο αρχαιολόγο Ernst Curtius ήταν αυτές που ξανάδωσαν ζωή στον Άλτη. Αυτές οι ανασκαφές αποτέλεσαν έμπνευση για την εντυπωσιακή αναπαράστασή την οποία ανοικοδόμησε ο αρχιτέκτονας Victor Laloux κατά τη διάρκεια της Παγκόσμιας Έκθεσης στο Παρίσι το 1889, η οποία δεν άφησε ασυγκίνητο τον Κουμπερτέν που τότε ήταν 26 χρονών.

5. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1909. «RIEN DANS L'HISTOIRE ANCIENNE [...]»
5. PHOTOGRAPH, 1909. „NOTHING IN ANCIENT HISTORY [...]”
5. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1909 «ΤΙΠΟΤΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ [...]»

«[...] ne m'avait rendu plus songeur qu'Olympie». Cette phrase du chapitre X d' «Une campagne de vingt-et-un ans» (1909) contredit par son élan l'idée d'une construction mentale établie «a posteriori» par Pierre de Coubertin.

„[...] made me dream more than Olympus.” This sentence from chapter ten of „A Twenty-One Year Campaign” (1909) contradicts with its surge of enthusiasm the idea of a mental construct established after the fact by Pierre de Coubertin.

[...] δεν με έκανε πιο ονειροπόλο από την Ολυμπία. Αυτή η φράση του 10 κεφαλαίου από το βιβλίο «Μία προσπάθεια εικοσιένα χρόνων» (1909) διαψεύδει με τη ορμή της την ιδέα μιας εκ των υστέρων πνευματικής σύλληψης από τον Πιερ ντε Κουμπερτέν.

DOCUMENT ORIGINEL IN :

«UNE CAMPAGNE DE VINT-ET-UN ANS»,
PARIS 1909.

ORIGINAL DOCUMENT IN

„A TWENTY-ONE YEAR CAMPAIGN,”
PARIS, 1909.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ : «MLA

ΠΡΟΣΠΛΑΘΕΙΑ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ ΧΡΟΝΩΝ»,
ΠΑΡΙΣΙ 1909

7. OLYMPIE. GRAVURE D'APRES LOUIS FAUVEL.
IN « VOYAGE DU JEUNE ANARCHIS EN GRECE. » 1788 .
7. OLYMPIA. ENGRAVING AFTER LOUIS FAUVEL FROM „VOYAGE OF THE
YOUNG ANARCHIS IN GREECE,» 1788.
7. ΟΛΥΜΠΙΑ. ΓΚΡΑΒΟΥΡΑ ΤΟΥ ΛΟΥΙΣ ΦΑΥΕΛ.
ΣΤΟ «ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΝΑΧΑΡΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ». 1788

OLYMPIE...Au fil du temps avait perduré le prestige de ce nom presque magique. Si la première «reconstitution» tentée par Fauvel (1780), que matérialisa cette illustration incluse dans le récit (1788) de l'abbé Jean-Jacques Barthélémy, demeurait imaginaire, la mission scientifique venue soutenir la Grèce combattant pour sa liberté depuis le 25 mars 1821 allait sous la direction d'Abel Blouet effectuer en 1829 les premières fouilles efficaces localisant le site du temple de ZEUS .

OLYMPIA...The prestige of this nearly magic name had survived throughout the course of time. If the first „reconstitution” attempted by Fauvel (1780), that this illustration, included with the abbot Jean-Jacques Barthélémy's narrative (1788) shows, remained a product of his imagination, the scientific mission under the direction of Abel Blouet that came to support Greece in its battle for independence beginning on March 25, 1821 would carry out the first productive digs, locating the site of the temple of Zeus in 1829.

ΟΛΥΜΠΙΑ ...Στο πέρασμα του χρόνου διατήρησε τη μαγική γοητεία του ονόματός της. Αν και η πρώτη «αναπαράσταση» που επιχείρησε ο Fauvel (1780) σ' αυτό τον πίνακα που συμπεριλαμβάνεται στο διήγημα (1788) του αββά Jean-Jacques Barthélémy, παρέμενε προϊόν φαντασίας, η επιστημονική αποστολή, υπό τη διεύθυνση του Abel Blouet, που ήρθε να στηρίξει την Ελλάδα στον αγώνα της για την ελευθερία από την 25 Μαρτίου 1821, θα πραγματοποιούσε το 1829 τις πρώτες αποτελεσματικές ανασκαφές, με τις οποίες εντοπίστηκε η τοποθεσία του ναού του Δία.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

8. GRAVURE. LE VALLON D'OLYMPIE VERS 1870. AVANT LES FOUILLES DE CURTIUS.
 8. ENGRAVING. THE OLYMPIA VALLEY AROUND 1870. RIOR TO THE EXCAVATIONS OF CURTIUS.
 8. ΓΚΡΑΒΟΥΡΑ. Η ΜΙΚΡΗ ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ ΓΥΡΩ ΣΤΟ 1870.
 ΠΡΙΝ ΤΙΣ ΑΝΑΣΚΑΦΕΣ ΤΟΥ CURTIUS.

Dans la riante Elide à l'Ouest du Péloponnèse, tel était sur les bords de l'Alphée le vallon d'Olympie, nivelé depuis 15 siècles par le feu, les invasions, les tremblements de terre et les inondations, avant que ne débutent les fouilles de 1875 financées par l'Allemagne.

In the Eliad to the west of the Peloponnesus, this is how the Olympia valley, on the banks of the Alpheus, appeared: leveled after fifteen centuries of fire, invasions, earthquakes and floods, until excavations began in 1875, financed by Germany.

Στην απολαυστική Ηλίδα στα δυτικά της Πελοποννήσου, έτσι ήταν στις όχθες του Αλφειού η κοιλάδα της Ολυμπίας, ισοπεδωμένη εδώ και 15 αιώνες από τη φωτιά, τις επιδρομές, τους σεισμούς και τις πλημμύρες, πριν ξεκινήσουν οι ανασκαφές του 1875 τις οποίες χρηματοδότησε η Γερμανία.

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

10. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. ERNST CURTIUS.
 10. PHOTOGRAPH. ERNST CURTIUS.
 10. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. ERNST CURTIUS

Ayant enfin obtenu de l'Etat allemand les moyens qu'il réclamait depuis 1852, Ernst Curtius (1814 – 1896) conduisit à Olympie, avec Friedrich Adler, sur les lieux décrits par Pausanias (IIème siècle après Jésus-Christ) une campagne de fouilles annuelles (1875-1881) au plein succès. L'«Altis» réapparut.

Having finally the means he had been asking for received from the German state since 1852, Ernst Curtius (1814-1896) conducted, with Friedrich Adler, a campaign of highly successful yearly excavations (1875-1881) at Olympia, on grounds described by Pausanias (IInd Century C.E.). The „Altis” reappeared.

Έχοντας επιτέλους λάβει από το γερμανικό κράτος τους πόρους που διεκδικούσε από το 1852, ο Ernst Curtius (1814 – 1896) διηύθυνε στην Ολυμπία, μαζί με τον Friedrich Adler, στους τόπους που περιγράφει ο Παιυσανία (2ος αιώνας μ.Χ.) αρχαιολογικές ανασκαφές (1875 – 1881 που στέφθηκαν με πλήρη επιτυχία. Ο Άλτις ξαναήρθε στο φως.

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΠΗΓΗ : ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

11. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. VERS 1890. " OLYMPIE. LE TERRAIN DES FOUILLES."
11. PHOTOGRAPH. CA. 1890. „OLYMPUS. THE EXCAVATION SITE.»
11. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. ΓΥΡΩ ΣΤΟ 1890. «ΟΛΥΜΠΙΑ. ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ»

Sur cette planche de "l'Illustration" se distingue nettement, dans le fond, la hauteur de terre et d'alluvions accumulée au fil des siècles. Tel apparaîtrait le Temple de Zeus aux yeux de Coubertin lorsqu'il visiterait Olympie et l' "Altis" au mois de novembre 1894.

In this plate from the French newspaper „l'Illustration,” the height of the ground and the alluvial accumulations over the centuries can be clearly seen in the background. This is how the Temple of Zeus appeared to Coubertin when he would visit Olympia and the „Altis” in November 1894.

Στο βάθος αυτής της γραβούρας της επιθεώρησης «l'Illustration» διακρίνεται καθαρά μέχρι πού έφταναν οι προσχώσεις και το χώμα που έχει συσσωρευτεί με το πέρασμα των αιώνων. Αυτή τη μορφή είχε το ιερό του Διός όταν ο Πιερ ντε Κουμπερτέν επισκέφθηκε την Ολυμπία και τον «Άλτη» τον Νοέμβριο του 1894.

OLYMPIE. LE TERRAIN DES FOUILLES. — DESSIN DE TAYLOR, GRAVÉ PAR PRIVAT.

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΠΗΓΗ : ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

12. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1883. PLAN DE DÖRPFELD : OLYMPIA.
12. PHOTOGRAPH. 1883. DÖRPFELD'S MAP: OLYMPIA.
12. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1883. ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ DÖRPFELD : ΟΛΥΜΠΙΑ

Désormais, l'Altis exhumé de la poussière du temps pouvait donner matière à un relevé précis, tel celui de W. Dörpfeld, un étudiant de Curtius, qui fut reproduit en 1887 dans l' «Histoire des Grecs» (Tome I) de Victor Duruy, ouvrage dont Coubertin eut certainement connaissance.

From then on, the „Altis” excavated from the dust of time could provide material for a precise map, such as that of W. Dörpfeld, a student of Curtius, which was reproduced in 1887 in the „History of the Greeks” (Volume 1) by Victor Duruy, a work with which Coubertin was certainly familiar.

Αφού ξεθάφτηκε από τη σκόνη του χρόνου, ο «Άλτης» μπορούσε από τη στιγμή εκείνη να αποτελέσει αντικείμενο ενός λεπτομερούς σχεδιαγράμματος, όπως εκείνο του W. Dörpfeld, ενός μαθητή του Curtius, το οποίο δημοσιεύτηκε το 1887 στην «Ιστορία των Ελλήνων» (Τόμος Α') του Victor Duruy. Είναι βέβαιο ότι ο Κουμπερτέν γνώριζε αυτό το έργο.

DOCUMENT ORIGINEL : BIBLIOTHEQUE G.
DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΠΗΓΗ : ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

13. LIVRE DE DEMETRIOS VIKELAS. 1885. „DE NICOPOLIS A OLYMPIE „. OLLENDORFF, PARIS.
13. BOOK BY DEMETRIOS VEKELAS. 1885. „FROM NICOPOLIS TO OLYMPIA.» OLLENDORFF, PARIS.
13. ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΙΚΕΛΑ. 1885. «ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΙΚΟΠΟΛΗ ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ». OLLENDORFF. ΠΑΡΙΣΙ.

En 1884, année du périple que relate ce livre, Vikelas – 50 ans, homme actif et fin lettré aux publications déjà nombreuses – et Coubertin (21 ans) ne se connaissaient pas. Le 28 avril, le futur Président d'un «Comité International pour les Jeux Olympiques» encore dans les limbes s'émouvait à la visite d'Olympie et de l'Altis.

In 1884, the year of the voyage that this book recounts, Vikelas, 50 years old, an active literary man with many publications already, and Coubertin (21 years old), did not know each other. On April 28, the future president of an „International Committee for the Olympic Games” still very much in limbo, was moved upon visiting Olympia and Altis.

Το 1884, χρονιά της περιήγησης που αφηγείται το βιβλίο, ο Βικέλας – 50 ετών, ένας άνθρωπος δραστήριος και εξαιρετικά μορφωμένος άνθρωπος με ήδη πολυάριθμες δημοσιεύσεις στο ενεργητικό του - και ο Κουμπερτέν (21 ετών) δεν γνώριζαν ακόμα ο ένας τον άλλον. Στις 28 Απριλίου, ο μελλοντικός πρόεδρος μιας «Διεθνούς Επιτροπής για τους Ολυμπιακούς Αγώνες» που ήταν ακόμα στα σπάργανα συγκινείται αντικρίζοντας κατά την επίσκεψή του την Ολυμπία και τον Άλτη.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

14. OLYMPIA RESTAURIERT. GRAVURE. NON DATÉE. EMIL HOCHDANZ [?]. (STUTTGART).
 14. OLYMPIA RESTORED. ENGRAVING. NOT DATED. EMIL HOCHDANZ [?]. (STUTTGART).
 14. Η ΟΛΥΜΠΙΑ ΑΝΑΣΤΗΛΩΜΕΝΗ. ΜΗ ΧΡΟΝΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΓΚΡΑΒΟΥΡΑ.
 EMIL HOCHDANZ [?]. (ΣΤΟΥΤΓΚΑΡΔΗ).

A partir de la réussite des équipes de Curtius, non seulement des relevés précis devinrent possibles – tel en 1883 celui d'un des ses étudiants W. Dörpfeld, reproduit dans «l'Histoire des Grecs» (tome I, 1887) de Victor Duruy, ouvrage dont Coubertin eut certainement connaissance – mais se multiplièrent les «restitutions» – comme celle de Gross en 1887 – dressant l'«Altis» debout. Elles conservaient une large marge d'imagination, sinon d'erreur.

Beginning with the success of Curtius's teams, accurate maps not only become possible (such as that drawn in 1883 by one of his students W. Dörpfeld, reproduced in „History of the Greeks” (volume 1, 1887) by Victor Duruy, a work that Coubertin certainly knew of), but „restitutions” also multiplied, such as that by Gross in 1887, bringing „Altis” back to standing. They contain a large margin of imagination if not an error.

Μετά την επιτυχία των ομάδων Curtius, πραγματοποιήθηκαν όχι μόνο λεπτομερές αποτυπώσεις, όπως το 1883 εκείνη ενός από τους σπουδαστές του W. Dörpfeld, που τυπώθηκε στην « Ιστορία των Ελλήνων» (Α. τόμος, 1887) του Victor Duruy, έργο που ο Coubertin αναμφίβολα γνώριζε, αλλά και πολλαπλασιάστηκαν οι « αναπαραστάσεις » - όπως εκείνη του Gross το 1887 – που παρουσίαζε τον ιερό « Άλτης » αναστηλωμένο. Ήταν ίσως αποτελέσματα φαντασίας, αν όχι σφάλματος.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ.

- 14bis. RUINES D'OLYMPIE. GRAVURE IN «LE TOUR DU MONDE». DESSIN D'ANDRE SLOM. 1894 .
 14bis. RUINS OF OLYMPIA. ENGRAVING FROM „LE TOUR DU MONDE”.
 «DRAWING BY ANDRE SLOM, 1894.
 14bis. ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ. ΓΚΡΑΒΟΥΡΑ ΣΤΟΝ «ΓΥΡΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ».
 ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ANDRÉ SLOM. 1894.

Destiné à l'une des revues de vulgarisation de la fin du XIXème siècle, ce dessin d'après photographie, publié en 1894 l'année du «Congrès international athlétique de Paris», donne une bonne idée de l'approche de l'«Altis» d'Olympie, en l'état, pour le public cultivé. C'est avec intérêt que l'on y repère la signature d'André Slom, lequel dans une décennie créera le beau «Diplôme olympique» à la demande de Coubertin.

Destined for one of the popular magazines of the end of the nineteenth century, this drawing after a photograph, published in 1894, year of the „International Athletic Congress” in Paris, gives a good idea of the approach to the „Altis” of Olympia, in its actual state, for an educated audience. It is with interest that we note the signature of André Slom, who will create the beautiful „Olympic Diploma” at Coubertin's request a decade later.

Προορισμένο για μια από τα ελαϊκευτικά περιοδικά του τέλους του 19ου αιώνα, το σχέδιο αυτό που έγινε από φωτογραφία, δημοσιεύτηκε το 1894, χρονιά του « Διεθνούς Συνεδρίου Αθλητισμού στο Παρίσι » και αποδίδει μια ικανοποιητική, για το μορφωμένο κοινό, κατά προσέγγιση αναπαράσταση του Ιερού της Ολυμπίας, τον « Άλτη », όπως ήταν τότε. Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον διακρίνουμε στο έργο αυτό την υπογραφή του André Slom, ο οποίος σε μια δεκαετία θα δημιουργήσει το ωραίο « Ολυμπιακό Δίπλωμα », κατ' απαίτηση του Κουμπερτέν.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ.

15. VICTOR LALOUX ET PAUL MONCEAUX. 1889. LA RESTAURATION D'OLYMPIE. EXEMPLAIRE N° 49.
15. VICTOR LALOUX AND PAUL MONCEAUX, 1889. THE RESTORATION OF OLYMPIA. COPY NO. 49.
15. VICTOR LALOUX KAI PAUL MONCEAUX. 1889.

Η ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ. ΑΝΤΙΤΥΠΟ No. 49.

Cet ouvrage célèbre et monumental, tiré à 500 exemplaires numérotés, alla de pair avec l'impressionnante reconstitution de l'ancienne Olympie que l'architecte Laloux fit édifier pour l'Exposition Universelle de Paris en 1889. Coubertin en fut frappé. L'Olympie du passé reprenait vie et réalité.

This celebrated and monumental work, printed in 500 numbered copies, goes hand in hand with the impressive reconstitution of ancient Olympia that the architect Laloux had built for the World's Fair of Paris in 1889. Coubertin was struck by it. The Olympia of the past was taking on life and reality.

Αυτό το διάσημο και μνημειώδες έργο που κυκλοφόρησε σε 500 αριθμημένα αντίτυπα, χάρει παρόμοιας εμβέλειας με την εντυπωσιακή αναπαράσταση της Αρχαίας Ολυμπίας την οποία ο αρχιτέκτονας Laloux ανοικοδόμησε για την Παγκόσμια Έκθεση που έγινε στο Παρίσι το 1889. Ήταν κάτι που κατέπληξε τον Κουμπερτέν. Η Ολυμπία του παρελθόντος αποκτούσε και πάλι ζωή και υπόσταση.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.
C ... «OLYMPIA» (1859-1889)

G. DOLLANITIS LIBRARY... „OLYMPIA“
(1859-1889)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ Γ...
„ΟΛΥΜΠΙΑ“ (1859-1889)

... „OLYMPIA“ (1859-1889)
 ... „OLYMPIA“ (1859-1889)
 ... „ΟΛΥΜΠΙΑ“ (1859-1889)

Les travaux essentiels des historiens et chercheurs Karl Lennartz (Allemagne), Georgios Dolianitis (Grèce), David Young (Etats-Unis), Konstantinos Georgiadis (Grèce), ont clairement mis en évidence que d'autres initiatives précédèrent l'entrée en lice de Pierre de Coubertin.

The essential historical work of researchers Karl Lennartz (Germany), Georgios Dolianitis (Greece), David Young (United States), and Konstantinos Georgiadis (Greece) have clearly established that other initiatives preceded Pierre de Coubertin's entry into the arena.

Σημαντικές εργασίες των ιστορικών και ερευνητών Karl Lennartz (Γερμανία), Γεωργίου Δολιανίτη (Ελλάδα), David Young (Αμερική) και Κωνσταντίνου Γεωργιάδη (Ελλάδα) κατέδειξαν ότι υπήρξαν και άλλες πρωτοβουλίες πριν μπει στο προσκήνιο ο Πιερ ντε Κουμπερτέν.

Dès 1850, à la limite de l'Angleterre et du Pays de Galles, le Docteur William P. Brookes lançait des «Olympian Games» à Much Wenlock – où il recevrait chaleureusement Coubertin en octobre 1890.

Beginning in 1850, on the border between England and Wales, Dr. William P. Brookes launched the „Olympian Games“ at Much Wenlock—where he would have warmly received Coubertin in October 1890.

Ήδη από το 1850, μεταξύ Αγγλίας και Ουαλίας, ο δόκτωρ William P. Brookes έκανε γνωστά τα «Ολύμπια» στο Much Wenlock – εκεί όπου τον Οκτώβριο του 1890 θα υποδεχθεί με ενθουσιασμό τον Κουμπερτέν.

Ce fut surtout la générosité d'Evangelis Zappas (1800 – 1865), grand patriote, qui permit la concrétisation du rêve exprimé par le poète Soutsos dès 1833 dans un journal de Nauplie, l'«Helios». Le décret royal du 19 août 1858 fonde «OLYMPIA», célébrée en 1859, 1870, 1875 et 1889, Exposition nationale d'industrie, agriculture et beaux-arts comportant un programme d'athlétisme, et forgeant une expérience dont l'organisation des Jeux Olympiques internationaux à Athènes en 1896 allait largement bénéficier.

«»

It was above all the generosity of Evangelis Zappas (1800-1865), a great patriot, which permitted the concretization of the dream expressed by the poet Soutsos as early as 1833 in a Nauplian newspaper, the „Helios.“ A royal decree of August 19, 1858 founded „OLYMPIA“, a national exhibition of industry, agriculture, and the fine arts containing an athletic program, celebrated in 1859, 1870, 1875, and 1889. „OLYMPIA“ laid a foundation from which the organization of the International Olympic Games of Athens in 1896 would benefit greatly.

Κυρίως η γενναιοδωρία του Ευαγγέλη Ζάππα (1800 - 1865), ενός μεγάλου πατριώτη, ήταν αυτή που επέτρεψε την υλοποίηση του ονείρου που ήδη από το 1833 είχε εκφράσει ο ποιητής Σούτσος στην εφημερίδα του Ναυπλίου, «Ηλιος». Το βασιλικό διάταγμα της 19ης Αυγούστου 1858 ιδρύει τα «ΟΛΥΜΠΙΑ», τα οποία εορτάστηκαν το 1859, το 1870, το 1875 και το 1889, μια Εθνική Έκθεση βιομηχανίας, γεωργίας και καλών τεχνών που περιελάμβανε ένα πρόγραμμα στίβου και σηματοδοτούσε μια εμπειρία από την οποία οι Διεθνείς Ολυμπιακοί Αγώνες στην Αθήνα επρόκειτο να επωφεληθούν σε σημαντικό βαθμό.

16. «HELIOS», NUMERO DU 4 JUILLET 1833. PANAYIOTIS SOUTSOS EVOQUE LES JEUX OLYMPIQUES.
16. „HELIOS”, ISSUE FROM JULY 4, 1833. PANAYIOTIS SOUTSOS EVOKES THE OLYMPIC GAMES.
16. «ΗΛΙΟΣ» ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ 4ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1833.

Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΥΤΣΟΣ ΑΝΑΚΑΛΕΙ ΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ.

Il revient au poète Soutsos d'avoir appelé ses compatriotes à une renaissance des Jeux Olympiques dans ses «Dialogues funéraires», entre les grands anciens – ici Platon – et les vivants, publiés en juillet 1833 par «Le Soleil» de Nauplie, alors capitale du pays.

It took the poet Soutsos to call his country to the renaissance of the Olympic Games in his „Funerary Dialogues,” between the great Ancients—here Plato—and the moderns, published in July 1833 by the „Sun” of Nauplia, then capital of the country.

Ο ποιητής Σούτσος παρότρυνε τους συμπατριώτες του να στραφούν προς την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων στο έργο του «Νεκρικοί Διάλογοι». Στο έργο του αυτό, το οποίο εκδόθηκε τον Ιούλιο του 1833 στην εφημερίδα «Ηλιος» του Ναυπλίου, την τότε πρωτεύουσα της χώρας, συνομιλούν οι μεγάλοι αρχαίοι συγγραφείς - ο Πλάτωνας στη συγκεκριμένη περίπτωση - με τους ζωντανούς.

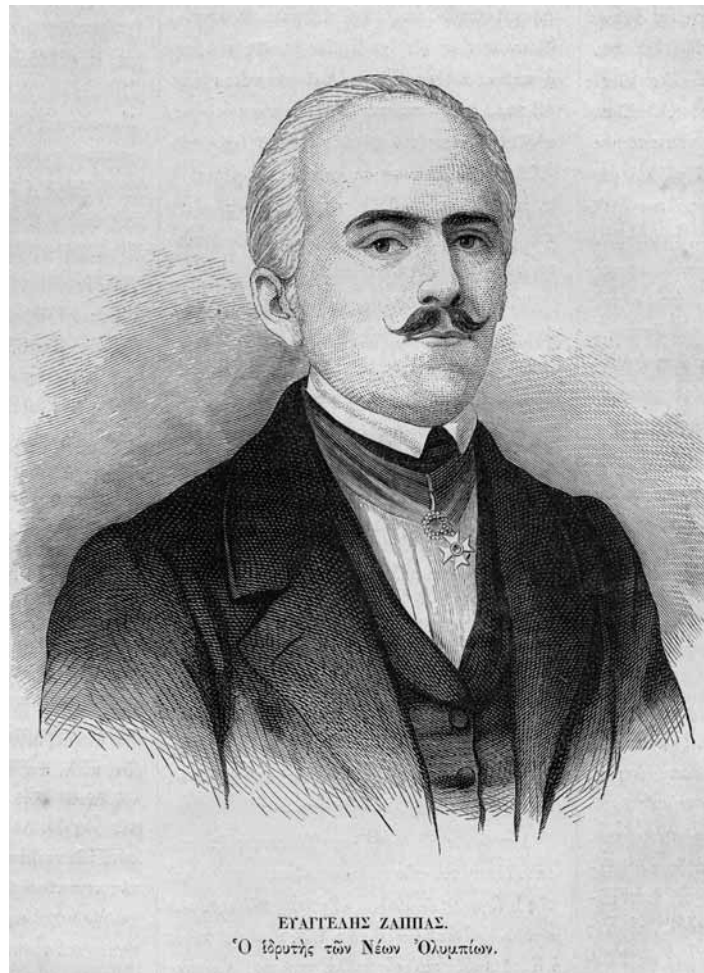

17. «ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΟΡΙΣΙΣ». 1 AVRIL 1872. EVANGHELIS ZAPPAS.
 17. „ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΟΡΙΣΙΣ”. APRIL 1, 1872. EVANGHELIS ZAPPAS.
 17. «ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ». 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1872. ΕΥΑΓΓΕΛΗΣ ΖΑΠΠΑΣ.

Quelque 20 ans après, ces rêves allaient prendre vie grâce à Evangelis Zappas (1800–1865), ce grand patriote au côté de Botzaris, ayant ensuite bâti en Roumanie une fortune considérable. Il proposa en 1856 à Othon Ier d'assurer le financement de cette renaissance des Jeux.

Some twenty years later, these dreams would come to life thanks to Evangelis Zappas (1800–1865), one of the great patriots next to Botzaris, who had built a considerable fortune in Romania. In 1856, he told Othon 1st that he would assure the financial backing of this renaissance of the Games.

Μετά από περίπου 20 χρόνια, αυτά τα όνειρα επρόκειτο να υλοποιηθούν χάρη στον Ευαγγέλη Ζάππα (1800 - 1865), αυτόν τον σπουδαίο πατριώτη που ήταν στο πλευρό του Μπότσαρη και που κατόπιν απέκτησε μία σημαντική περιουσία στη Ρουμανία. Το 1856 πρότεινε στον Όθωνα Α' να αναλάβει τη χρηματοδότηση της αναβίωσης των Αγώνων.

ΕΥΑΓΓΕΛΗΣ ΖΑΠΠΑΣ.
 Ὁ ἱδρυτὴς τῶν Νέων Ὀλυμπίων.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ

18. DECRET ROYAL DU 19 AOUT 1858. FONDATION D' „OLYMPIA».
18. ROYAL DECREE OF AUGUST 19, 1858. THE FOUNDATION OF „OLYMPIA.»
18. ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΗΣ 19ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1858. ΙΔΡΥΣΗ ΤΩΝ «ΟΛΥΜΠΙΩΝ»

Zappas dut accepter la transformation de son projet en celui d'une Exposition nationale quadriennale des produits et des arts. Des 19 articles du Décret officiel, seul l'article 15 stipula que se tiendraient des compétitions publiques d'athlétisme dans un stade aménagé à cet effet.

Zappas had to accept the transformation of his project into that of a quadrennial national exhibition of products and the arts. Of the nineteen articles of the official decree, only article 15 stipulated that public athletic competitions would be held in a stadium built for this purpose.

Ο Ζάππας αναγκάστηκε να δεχθεί την αλλαγή του σχεδίου του και τη δημιουργία μιας ανά τετραετίας Εθνικής Έκθεσης προϊόντων και τεχνών. Από τα 19 άρθρα του επισήμου διατάγματος μόνο το άρθρο 15 όριζε ότι θα διεξάγονταν δημόσιοι αθλητικοί αγώνες σε ένα στάδιο το οποίο θα είχε κατασκευαστεί ειδικά γι' αυτό το σκοπό.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ

19. «OLYMPIA» DE 1859. CATALOGUE OFFICIEL.
19. „OLYMPIA” OF 1859. OFFICIAL CATALOGUE.
19. «ΟΛΥΜΠΙΑ» ΤΟΥ 1859. ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

A l' «Olympia» de 1859, prirent part plus de 1000 exposants. Organisé en pleine ville, un dimanche d'octobre, le programme sportif – course, saut, disque, javelot (?) – ne put se dérouler dans des conditions satisfaisantes pour le nombreux public qui s'y pressa.

At the „Olympia” of 1859, more than 1000 exhibitors took part. Organized in the center of the city, the sporting program—racing, long jumping, discus, and javelin—planned for a Sunday in October, suffered from unsatisfactory conditions due to the large crowds that came.

Στα «Ολύμπια» του 1859 συμμετείχαν πάνω από 1000 εκθέτες. Το αθλητικό μέρος - δρόμος, άλμα, δισκοβολία, ακόντιο (:) - που διοργανώθηκε στην καρδιά της πόλης μια Κυριακή του Οκτώβρη δεν κατέστη δυνατό να διεξαχθεί με ικανοποιητικές συνθήκες μπροστά στο μεγάλο αριθμό ατόμων που είχαν σπεύσει να το παρακολουθήσουν.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ

20. «OLYMPIA» 1859. LES ENTREES..
 20. „OLYMPIA”, 1859. THE COMPETITORS.
 20. «ΟΛΥΜΠΙΑ» ΤΟΥ 1859. Η ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗ

Bénéficiant de la présence de la famille Royale, «OLYMPIA» 1859 fut un succès. De Much Wenlock le Docteur Brookes envoya un prix de 10 livres pour la boxe ... non prévue au programme sportif; on l'attribua à Petros Velissarios, de Smyrne, lauréat du «Dolichos», course de fond.

Benefiting from the presence of the Royal family, the 1859 „OLYMPIA” was a success. From Much Wenlock, Dr. Brookes sent a prize of 10 pounds for boxing...not a part of the sports program; it was given to Petros Velissarios, of Smyrna, winner of the „Dolichos,” a long-distance race.

Η παρουσία της Βασιλικής Οικογένειας ευνόησε τα «Ολύμπια» του 1859, τα οποία στέφθηκαν με επιτυχία. Από το Much Wenlock, ο δόκτωρ Brookes έστειλε ως βραβείο 10 λίρες για το άθλημα της πυγμαχίας ... που δεν περιλαμβανόταν στο αθλητικό πρόγραμμα. Απονεμήθηκε στον Πέτρο Βελισσάριο, από τη Σμύρνη, πρωταθλητή του «Δολίχου», δηλαδή του δρόμου αντοχής.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

BIBΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ

21. JOURNAL «ALETHEIA». 1870. „LES JEUX OLYMPIQUES».
 21. „ALETHEIA” NEWSPAPER. 1870. „THE OLYMPIC GAMES.»
 21. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΑΛΗΘΕΙΑ». 1870. «ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ»

Ce 16 novembre 1870, la une de «La Vérité» (Athènes) fait place aux «Jeux Olympiques». Près de 30.000 spectateurs – la ville comptait 48.000 habitants ! - y assistèrent avec enthousiasme, depuis les talus du Stade panathénaïque, récemment excavé par le Bavarois Ziller.

On that November 16, 1870, the front page of the „Truth” (Athens) made room for the „Olympic Games.” Nearly 30,000 spectators—the city had only 48,000 residents!—attended enthusiastically, from the slopes of the Panathenaic Stadium, recently excavated by the Bavarian Ziller.

Στις 16 Νοεμβρίου 1870, το πρωτοσέλιδο της «Αλήθειας» (Αθήνα) αναφέρεται στους «Ολυμπιακούς Αγώνες». Περίπου 30.000 θεατές – η πόλη συνολικά αριθμούσε 48.000 κατοίκους! – παρευρέθηκαν με ενθουσιασμό πλημμυρίζοντας το Παναθηναϊκό Στάδιο, το οποίο είχε πρόσφατα εκσκαφτεί από τον Βαυαρό Ziller.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

BIBΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ

22. GRAVURE (1843 – 1867) D'APRES ETIENNE REY. LE SITE DU STADE PANATHENAIQUE.
 22. ENGRAVING (1843-1867) AFTER ETIENNE REY. THE SITE OF THE PANATHENAIC STADIUM.
 22. ΓΚΡΑΒΟΥΡΑ (1843-1867) ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ETIENNE REY.
 Ο ΧΩΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ.

Que restait-il des fastueux gradins en marbre du Pentélique du «Stade panathénaïque» voulu par Lycurgue (IVème siècle avant J.-C.), et restauré – déjà – par le munificent Herode Atticus au IIème siècle après J.-C., lorsque le peintre Etienne Rey en admira le site, encore bucolique en 1843, vision reproduite dans un livre publié en 1867 à Lyon ?

What was left of the luxurious bleachers made of Pantelakos marble of the „Panathenaic Stadium” desired by Lycurgius (IVth century B.C.) and restored—already—by the munificent Herod Atticus in the IInd century A.D., when the painter Etienne Rey admired the site, still bucolic in 1843, a vision reproduced in a book published in Lyon in 1867?

Ότι είχε απομείνει από τις πολυτελείς κερκίδες από πεντελικό μάρμαρο του «Παναθηναϊκού Σταδίου» που τόσο επιθυμούσε ο Λυκούργος (4ος αιώνας π.Χ.) και ανέγειρε - ήδη - ο μεγαλόδωρος Ηρώδης ο Αττικός τον 2ο αιώνα μ.Χ., όταν ο ζωγράφος Etienne Rey θαύμασε το χώρο, ο οποίος ήταν ακόμα βουκολικός το 1843, άποψη που έχει απεικονισθεί σ'ένα βιβλίο που εκδόθηκε το 1867 στη Λυών.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

23. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. GRAVURE, 1888. LE STADE PANATHENAIQUE (1869 – 1870).
 23. PHOTOGRAPH. ENGRAVING. 1888. THE PANATHENAIAC STADIUM (1869-1870).
 23. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. ΓΚΡΑΒΟΥΡΑ, 1888. ΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟ ΣΤΑΔΙΟ (1869 - 1870)

D'août 1869 à février 1870, l'architecte Ernst Ziller mène à bien des fouilles financées par le Roi de Grèce. Ainsi réapparaît le «Stade panathénaïque» – à la piste d'une longueur évaluée à 179 mètres 60. L'éloquente gravure de son ouvrage publié dès 1870 à Berlin fut reprise dans l'édition de 1888 de l'«Histoire des Grecs» de Victor Duruy.

From August 1869 until February 1870, the architect Ernst Ziller directed the excavations financed by the Greek king. And so the „Panathenaic Stadium” reappeared—with a track length measured at 179 meters and 60 centimeters. The eloquent engraving of his work published in 1870 in Berlin was re-issued in the 1888 edition of the „History of the Greeks” by Victor Duruy.

Από τον Αύγουστο του 1869 μέχρι τον Φεβρουάριο του 1870, ο αρχιτέκτονας Ernst Ziller έφερε εις πέρας ανασκαφές που χρηματοδοτήθηκαν από το Βασίλειό της Ελλάδας. Έτσι λοιπόν το «Παναθηναϊκό Στάδιο» κάνει και πάλι την εμφάνισή του – σε μια έκταση της οποίας το μήκος υπολογίζεται σε 179 μέτρα επί 60. Η τόσο εύγλωττη γκραβούρα του έργου του, το οποίο εκδόθηκε το 1870 στο Βερολίνο, επανεκδόθηκε το 1888 στην «Ιστορία των Ελλήνων» του Victor Duruy.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

24. CATALOGUE DU 15 NOVEMBRE 1870. LISTE DES LAUREATS D'«OLYMPIA».
 24. CATALOGUE OF NOVEMBER 15, 1870. LIST OF „OLYMPIA'S” WINNERS.
 24. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ 15ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1870. ΛΙΣΤΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΩΝ ΤΩΝ «ΟΛΥΜΠΙΩΝ».

Reportée à 1870, la Révolution de 1862 ayant déchu Othon Ier et mis sur le trône le prince danois Guillaume Georges Glycksburg, la deuxième édition de l'«OLYMPIA» fut une réussite. Sur le plan sportif, apparurent : saut à la perche, lutte à la corde, lutte, aviron, natation, tir. Avec toujours des prix en espèces pour les lauréats.

Pushed back to 1870, the 1862 Revolution having dethroned Othon 1st and placed Danish prince William Georges Glycksburg on the throne, the second „OLYMPIA” was a success. On the sporting front, pole-jumping, tug-of-rope, wrestling, rowing, swimming, and shooting appeared. Still with cash prizes for the winners.

Λόγω της Επανάστασης του 1862 κατά την οποία ο Όθωνας Α' εκθρονίστηκε και ο Δανός πρίγκιπας Γουλιέλμος Γεώργιος Γλύκσπουργκ ανέβηκε στο θρόνο, η δεύτερη διοργάνωση των «Ολύμπιων» μεταφέρθηκε το 1870 και αποτέλεσε μια επιτυχία. Ο αθλητικός τομέας εμπλουτίστηκε με αθλήματα όπως : άλμα επί κοντώ, πάλη, κωπηλασία, κολύμβηση, σκοποβολή έχοντας πάντα ως έπαθλο χρηματικά ποσά για τους πρωταθλητές.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

25. REGLES D' «OLYMPIA» 1875. BROCHURE DU COMITE.
 25. RULE BOOK OF „OLYMPIA” 1875. COMMITTEE BROCHURE.
 25. ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ «ΟΛΥΜΠΙΩΝ» 1875. ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

La troisième «OLYMPIA» se tint dans un bâtiment édifié à cet effet. La partie sportive, confiée à Ioannis Phokianos, se déroula en mai cette fois-ci, et pour l'essentiel au Stade panathénaique, avec en plus des démonstrations de gymnastique. Un diplôme fut créé pour les vainqueurs.

The third „OLYMPIA” took place in a building built for that purpose. The sporting section, directed by Ioannis Phokianos, took place in May this time, and essentially at the Panathenaic Stadium, with the addition of gymnastic demonstrations. A diploma was created for the victors.

Τα τρίτα «Ολύμπια» διοργανώθηκαν σε ένα κτίριο το οποίο ανεγέρθηκε επί τούτου. Το αθλητικό μέρος που ανατέθηκε στον Ιωάννη Φωκιανό, διεξήχθη το Μάιο και το κυρίως μέρος στο Παναθηναϊκό Στάδιο με περισσότερες γυμναστικές επιδείξεις. Στους νικητές απονέμονταν πλέον διπλώματα που είχαν δημιουργηθεί γι' αυτό το σκοπό.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

BIBΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

26. A ET B - MEDAILLES D' OLYMPIA. 1875.
 26. A AND B—MEDALS FROM OLYMPIA. 1875.
 26. Α ΚΑΙ Β – ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ. 1875.

Aux lauréats d' «OLYMPIA» 1875 furent attribuées des médailles d'or, d'argent et de bronze. Il y eut aussi des lettres de félicitations.

Gold, silver, and bronze medals were given to the winners of „OLYMPIA” 1875. They also received letters of congratulations.

Στους πρωταθλητές των «Ολύμπιων» του 1875 απονέμονταν χρυσά, αργυρά και χάλκινα μετάλλια συνοδευόμενα από μία συγχαρητήρια επιστολή.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

BIBΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΩΖΑΝΝΗΣ.

5404.

5404.

ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 5404

27. MANUEL DE GYMNASTIQUE. 1883. IOANNIS PHOKIANOS. ATHENES.
 27. GYMNASTICS MANUAL. 1883. IOANNIS PHOKIANOS. ATHENS.
 27. ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ. 1883. ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΩΚΙΑΝΟΣ. ΑΘΗΝΑ.

Ce précieux volume témoigne de l'œuvre de pionnier de Ioannis Phokianos. Né à Athènes en 1845, Directeur en 1882 de la première école publique de Gymnastique en Grèce. Le bâtiment, qui porte son nom, se dresse en face du Stade Panathénaique.

This precious volume testifies to the pioneering work of Ioannis Phokianos. Born in Athens in 1845, he directed the first public school of Gymnastics in Greece. The building, which carries his name, stands across from the façade of the Panathenaic Stadium.

Αυτό το πολύτιμο εγχειρίδιο μαρτυρά για το έργο του πρωτοπόρου Ιωάννη Φωκιανού. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1845 και διετέλεσε διευθυντής το 1882 της πρώτης δημόσιας Γυμναστικής Ακαδημίας στην Ελλάδα. Το κτίριο που φέρει το όνομά του βρίσκεται απέναντι από το Παναθηναϊκό Στάδιο.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

BIBΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

28. „HESTIA» („LE FOYER»), NUMERO DU 7 MAI 1889.
OUVERTURE DES COMPETITIONS ATHLETIQUES.
28. „HESTIA» („THE FOYER»), ISSUE FROM MAY 7, 1889. OPENING OF THE ATHLETIC COMPETITIONS.
28. «ΕΣΤΙΑ» ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ 7ης ΜΑΙΟΥ 1889. ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Il fallut attendre 1888, et l'inauguration du Zappeion – Constantin Zappas, cousin et exécuteur testamentaire, était présent - à proximité du Stade, pour qu'ait lieu la quatrième édition. Il y eut une importante section des Beaux-Arts. Mais les compétitions sportives faillirent ne pas avoir lieu.

The fourth edition had to wait until 1888 and the inauguration of the Zappeion—Constantinos Zappas, cousin and estate executor, was present. There was an important Fine Arts section. But the sporting competition almost did not take place.

Χρειάστηκε να περιμένουμε το έτος 1888 και τα εγκαίνια του Ζαπείου - ο Κωνσταντίνος Ζάππας, ξάδερφος του Ευαγγέλη Ζάππα και εκτελεστής της διαθήκης ήταν παρών - σε κοντινή απόσταση από το Στάδιο για να πραγματοποιηθεί η τέταρτη διοργάνωση. Το καλλιτεχνικό τμήμα ήταν ιδιαίτερα σημαντικό. Αλλά οι αθλητικές εκδηλώσεις λίγο έλειψε να μην λάβουν χώρα.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΙΑΝΙΤΗ

29. A ET B - MEDAILLES D'OLYMPIA. 1888-1889.
29. A AND B - MEDALS FROM OLYMPIA, 1888-1889.
29. Α ΚΑΙ Β - ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ. 1888 - 1889.

Ajournées pour raisons financières, les compétitions sportives, sauvées par l'énergie de Phokianos, reportées à mai 1889, prirent place au «Gymnase Central», insuffisant pour l'affluence. Quoiqu'il en soit, les Jeux athlétiques d'«OLYMPIA» 1859, 1870, 1875 et 1889 ont préparé la voie pour «le miracle de 1896» comme l'a appelé Georgios Dolianitis.

Cancelled for financial reasons, the sports competitions, saved by the energy of Phokianos, were postponed until May 1889, and took place in the „Central Gymnasium,” not large enough for the affluent crowds. In any event, the 1859, 1870, 1875, and 1889 athletic Games of „OLYMPIA” prepared the way for the „miracle of 1896,” as Georgios Dolianitis called it.

Οι αθλητικοί αγώνες, αφού αναβλήθηκαν για οικονομικούς λόγους, και χάρη στις ενέργειες του Φωκιανού, παρατάθηκαν για το Μάιο του 1889, έλαβαν χώρα στο «Κεντρικό Γυμναστήριο» το οποίο αποδείχθηκε ανεπαρκές για μια αθρόα προσέλευση. Παρόλα αυτά, οι αθλητικοί Αγώνες των «Ολύμπιων» των ετών 1859, 1870, 1875 και 1889 προετοίμασαν τον δρόμο για το «θαύμα του 1896» όπως το αποκάλεσε ο Γεώργιος Δολιανίτης.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΙΑΝΙΤΗ

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
5406.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
5406.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΩΖΑΝΝΗΣ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 5406

30. PHOTOGRAPHIE. CIRCA 1891. PHOKIANOS AU MILIEU DE SES ELEVES.
 30. PHOTOGRAPH, CA. 1891. PHOKIANOS IN THE MIDST OF HIS STUDENTS.
 30. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ. CIRCA 1891. Ο ΦΩΚΙΑΝΟΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ.

Le 10 février 1891, l'infatigable Phokianos fondait le «Panellinios Gymnastikos Syllogos», qui est toujours en activité. Sollicité par Coubertin pour le Congrès de 1894 à Paris, Phokianos choisit Vikelas pour représenter la Société. Il disparaîtrait prématurément en 1896, quelques semaines après le succès olympique.

On February 10, 1891, the tireless Phokianos founded the „Panellinios Gymnastikos Syllogos,” which is still in operation. Solicited by Coubertin for the 1894 Congress in Paris, Phokianos chose Vikelas to represent the Society. He would have passed away prematurely in 1896, several weeks after the Olympic success.

Στις 10 Φεβρουαρίου του 1891, ο ακούραστος Φωκιανός ίδρυσε τον «Πανελλήνιο Γυμναστικό Σύλλογο» που παραμένει πάντα σε λειτουργία. Ο Κουμπερτέν του απηύθυνε πρόσκληση για το Συνέδριο του 1894 στο Παρίσι, αλλά ο Φωκιανός επέλεξε να στείλει τον Βικέλα για να εκπροσωπήσει τον Σύλλογο. Απεβίωσε πρόωρα το 1896 μερικές εβδομάδες μετά την ολυμπιακή επιτυχία.

DIMITRIOS BONTIKOULIS. MUSEE
D'ATHLETISME DE LA VILLE D'ATHENES.

DIMITRIOS BONTIKOULIS. ATHLETIC
MUSEUM OF THE CITY OF ATHENS.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΟΝΤΙΚΟΥΛΗΣ. ΜΟΥΣΕΙΟ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

31. HYMNE DU PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS. .
31. HYMN TO THE „PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.»
31. ΥΜΝΟΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ. 1893.

Comme il l'avait fait les 30 et 31 mai 1891, Phokianos organisa en 1893 une Fête sportive brillante, où l'on créa l'Hymne du Panellinios, paroles de Constantin K. Manos – futur Directeur sportif des Jeux de 1896 -; musique de Spiridon Samaras!

As he had done on May 30 and 31, 1891, Phokianos organized a brilliant sports festival in 1893, when the Hymn of the Panellinios was created: words by Constantin K. Manos, future sports director of the 1896 Games; music by Spiridon Samaras!

Όπως έκανε και στις 30 και 31 Μαΐου 1891, ο Φωκιανός οργάνωσε το 1893 μια λαμπρή αθλητική γιορτή όπου γράφτηκε ο ύμνος του Πανελληνίου, ο οποίος αποτελεί μία σύνθεση στίχων του Κωνσταντίνου Κ. Μάνου – μελλοντικού Διευθυντή των Αγώνων του 1896 – και μουσικής του Σπυρίδωνα Σαμαρά!

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ

I. NAISSANCE DES JEUX OLYMPIQUES INTERNATIONAUX 1894-1899

I. BIRTH OF THE INTERNATIONAL OLYMPIC GAMES 1894-1899

I. Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ 1894-1899

Où l'on verra comment la prescience et la ténacité d'un homme âgé de 29 ans à peine lorsqu'il organise en juin 1894 un Congrès international, dont les suites seront étonnantes; et l'enthousiasme des Hellènes couronné par le succès considérable à Athènes des premiers Jeux internationaux, en avril 1896 : se sont conjugués pour mettre sur orbite une fusée olympique qui depuis n'a cessé de s'élever.

Le mérite certain de Coubertin aura été de concevoir une organisation véritablement internationale et de mettre en place une structure fiable, fondée sur des principes lui donnant des chances de durer.

- S'il évoque son idée lors d'une conférence du 25 novembre 1892, l'année 1894 va être décisive.

VOICI LES JEUX OLYMPIQUES INTERNATIONAUX [...]

Where we will see how the prescience and the tenacity of a man barely twenty-nine years old when he organized an international Congress in 1894 that would have astonishing results, and how the enthusiasm of the Greeks crowned by the considerable success of the first international Games in Athens in April 1896 came together to launch into orbit an Olympic rocket that has never stopped rising since. Surely, the merit of Coubertin was to have conceived of a truly international organization and to put a workable structure into place, founded on principles that gave it all chances of succeeding.

—Even if he evoked his idea during a meeting of November 25, 1892, the year 1894 would prove decisive. NOW THE OLYMPIC GAMES WERE ON THE LAUNCHING PAD [...]

Εδώ παρατηρούμε πώς η πρόγνωση και η επιμονή ενός άνδρα που είναι μόλις 29 ετών όταν οργανώνει τον Ιούνιο του 1894 ένα διεθνές Συνέδριο του οποίου οι συνέπειες θα είναι συναρπαστικές και ο ενθουσιασμός των Ελλήνων, ενισχυμένος από την σημαντική επιτυχία στην Αθήνα των πρώτων διεθνών Αγώνων τον Απρίλιο του 1896, συνδυάστηκαν με σκοπό να εκτοξευθεί ένας «ολυμπιακός πύραυλος», ο οποίος εφεξής δεν σταμάτησε την ανοδική του πορεία.

Αυτό που σίγουρα πρέπει να αναγνωριστεί στον Κουμπερτέν είναι ότι συνέλαβε τη δημιουργία μιας πραγματικά διεθνούς διοργάνωσης και ότι εγκαθίδρυσε μία αξιόπιστη δομή, η οποία βασίστηκε σε αρχές που της δίνουν τη δυνατότητα να έχει διάρκεια στο χρόνο.

Αναφέροντας την ιδέα του κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης της 25ης Νοεμβρίου 1892, το έτος 1894 αναμένεται να είναι κρίσιμο.

ΙΔΟΥ ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΕΚΤΟΞΕΥΣΗΣ ΤΟΥΣ [...]

SUR LA RAMPE DE LANCEMENT (1889-) 1894
ON THE LAUNCHING PAD (1889-) 1894
ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΕΚΤΟΞΕΥΣΗΣ (1889-1894)

Sollicité par Coubertin pour participer à Paris à un «Congrès international athlétique» qui se muera in extremis en «Congrès pour le rétablissement des Jeux Olympiques», Ioannis Phokianos – et le Panellinios Gymnastikos Syllogos – proposent un représentant, Demetrios Vikelas.

Celui-ci va jouer durant ces journées de 16 au 23 juin 1894 un rôle bientôt essentiel. Non seulement sont adoptés à l'unanimité la création de Jeux Olympiques internationaux quadriennaux qui circuleront «dans les grandes capitales du monde»; mais – au lieu de Paris lors de l'Exposition Universelle de 1900 – voici la date avancée à 1896, Athènes choisie, et Vikelas devient le Président du «Comité International» créé pour la circonstance, avec Coubertin comme Secrétaire Général.

La venue de Coubertin en Grèce redonne véritablement, en novembre 1894, une impulsion aux préparatifs, alors que le Gouvernement redoutait, étant donné la situation générale des finances publiques, de ne pouvoir faire face aux besoins.

Solicited by Coubertin to participate in an „International Athletic Congress“ in Paris, which would become in the end the „Congress for the Reestablishment of the Olympic Games,“ Ioannis Phokianos—and the Panellinios Gymnastikos Syllogos—proposed a representative, Demetrios Vikelas.

During the days of June 16-23, 1894, he would soon come to play a central role. Not only was the creation of quadrennial International Olympic Games that would circulate „in the major capitals of the world“ unanimously adopted, but—instead of Paris during the World Fair of 1900—the date was advanced to 1896, Athens chosen, and Vikelas became the President of the „International Committee“ created for the event, with Coubertin as Secretary General.

The arrival of Coubertin in Greece in November 1894 literally gave the preparations a boost, even as the Government was afraid it would not be able to face up to all the needs, given the general status of public finances.

Κατόπιν της πρόσκλησης που απήρθυνε ο Κουμπερτέν στον Ιωάννη Φωκιανό να συμμετάσχει στο Παρίσι σε ένα «Διεθνές Αθλητικό Συνέδριο» το οποίο θα εξελισσόταν την τελευταία στιγμή σε «Συνέδριο για την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων», ο Ιωάννης Φωκιανός – και ο Πανελλήνιος Γυμναστικός Σύλλογος – πρότειναν ως εκπρόσωπο τον Δημήτριο Βικέλα.

Ο Βικέλας θα διαδραματίσει ένα πολύ σημαντικό ρόλο εκείνη την περίοδο από 16 έως 23 Ιουνίου 1894. Όχι μόνο λήφθηκε ομόφωνα η απόφαση για τη δημιουργία Διεθνών Ολυμπιακών Αγώνων οι οποίοι θα διοργανώνονται κάθε τέσσερα χρόνια και θα διεξάγονται σε «όλες τις μεγάλες πρωτεύουσες του κόσμου», αλλά και επιλέχθηκε η Αθήνα το 1896 - αντί του Παρισιού για τη Διεθνή Έκθεση του 1900 - και ο Βικέλας ορίστηκε Πρόεδρος της «Διεθνούς Επιτροπής» που συστάθηκε για την περίπτωση με Γενικό Γραμματέα τον Κουμπερτέν. Ο ερχομός του Κουμπερτέν στην Ελλάδα ξαναδίνει πραγματικά το Νοέμβριο του 1894 μία ώθηση στις προετοιμασίες παρόλο που η Κυβέρνηση φοβόταν μήπως δεν μπορέσει να ανταπεξέλθει στις ανάγκες δεδομένης της γενικότερης κατάστασης της δημόσιας οικονομίας.

33. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. FREDERIC PASSY.
33. PHOTOGRAPH. FREDERIC PASSY.
33. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. FREDERIC PASSY.

1889 : pour la France de la IIIème République, une année particulièrement active. Ainsi l'économiste Frédéric Passy (1822 - 1912), futur premier Prix Nobel de la Paix, anima-t-il le Congrès Universel de la Paix tenu à la Sorbonne sous la présidence de Jules Simon, avec la sympathie de plusieurs figures de l'olympisme à venir.

DOCUMENT ORIGINAL : DIETRICH R. QUANZ.

1889: For France of the IIIrd Republic, a particularly busy year. The economist Frédéric Passy (1822-1912), future Nobel Peace Prize winner, directed the Universal Congress for Peace held at the Sorbonne under the presidency of Jules Simon, with the sympathy of several figures of the emerging Olympic movement.

ORIGINAL DOCUMENT: DIETRICH R. QUANZ.

1889 : μία ιδιαίτερα δραστήρια χρονιά για τη Γαλλία της 3ης Δημοκρατίας. Ο οικονομολόγος Frédéric Passy (1822 - 1912), μελλοντικός κάτοχος του Βραβείου Νόμπελ Ειρήνης, συντόνισε το Παγκόσμιο Συνέδριο για την Ειρήνη που διεξήχθη στη Σορβόνη υπό την προεδρία του Jules Simon, με τη συμμετοχή αρκετών προσωπικοτήτων του μελλοντικού ολυμπισμού.

ΠΗΓΗ : DIETRICH R. QUANZ.

34. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. JULES SIMON.
34. PHOTOGRAPH. JULES SIMON.
34. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. JULES SIMON

Homme politique de haute dimension morale, Jules Suisse dit Jules Simon (Lorient 1814 – Paris 1896), professeur de Philosophie à la Sorbonne, opposant marqué au Second Empire, Président du Conseil (1876-1877), brillant orateur, accepta en 1888 la présidence du «Comité pour la propagation des Exercices physiques dans l'éducation», créé par Coubertin.

Politician of high moral stature, Jules Suisse, better known as Jules Simon (Lorient 1814-Paris 1896), philosophy professor at the Sorbonne, a marked critic of the Second Empire, President of the Council (1876-1877), brilliant orator, accepted the presidency of the „Committee for the Propagation of Physical Exercises in Education,” created by Coubertin in 1888.

DOCUMENT ORIGINAL : DIETRICH R. QUANZ.

ORIGINAL DOCUMENT: DIETRICH R. QUANZ.

Πολιτικός υψηλού ηθικού διαμετρήματος, ο Jules Suisse αποκαλούμενος Jules Simon (Lorient 1814 – Παρίσι 1896), καθηγητής Φιλοσοφίας στη Σορβόνη, δορυμύς επικριτής της Δεύτερης Αυτοκρατορίας, Πρωθυπουργός (1876 - 1877) λαμβρός ρήτορας, δέχθηκε το 1888 να αναλάβει την Προεδρεία της «Επιτροπής για τη προώθηση της φυσικής αγωγής στην εκπαίδευση» που είχε ιδρύσει ο Κουμπερτέν.

ΠΗΓΗ : DIETRICH R. QUANZ.

35. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. WILLIAM PENNY BROOKES.
 35. PHOTOGRAPH. WILLIAM PENNY BROOKES.
 35. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. WILLIAM PENNY BROOKES

En octobre 1890, pour la quarantième édition des «OLYMPIAN GAMES» qu'il avait fondés en 1850 de même que l'«OLYMPIAN WENLOCK SOCIETY», l'excellent Docteur Brookes reçut chaleureusement Coubertin, qui lui consacra fin décembre un long article de la «Revue athlétique» : «Les Jeux Olympiques à Much Wenlock».

In October 1890, for the fourth version of the „OLYMPIAN GAMES,” that he had founded in 1850, as well as the „OLYMPIAN WENLOCK SOCIETY,” the excellent Dr. Brookes warmly received Coubertin, who dedicated a long article to him in the „Revue athlétique” at the end of December: „The Olympic Games at Much Wenlock.”

Τον Οκτώβριο του 1890, με αφορμή την τέταρτη διοργάνωση των «Ολύμπιων» που είχε ιδρύσει το 1850 όπως και την «Ολύμπιακή Η Εταιρεία του Wenlock» ο εξάιρετος δόκτορας Brookes επιφύλαξε θερμή υποδοχή στον Κουμπέρτεν, ο οποίος του αφιέρωσε τέλη Δεκεμβρίου ένα εκτενές άρθρο στην «Αθλητική Επιθεώρηση» : «Οι Ολυμπιακοί Αγώνες στο Much Wenlock».

OLYMPIAN WENLOCK SOCIETY.

OLYMPIAN WENLOCK SOCIETY.

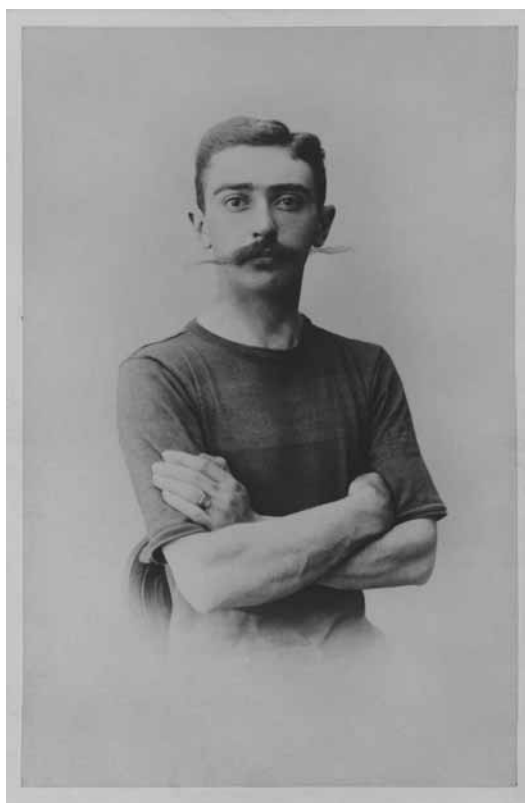
ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ WENLOCK.

36. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. COUBERTIN, SPORTIF.
 36. PHOTOGRAPH. COUBERTIN, ATHLETE.
 36. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. Ο ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ, ΑΘΛΗΤΗΣ.

La date de cette photo bien connue, qui nous amuse par la longueur de la moustache, reste curieusement incertaine : 1890? En tout cas, en janvier 1891 Coubertin courut 10 bons kilomètres avec le Père Didon autre «lièvre» d'un rallye des élèves du Collège d'Arcueil et arbitra le 20 mars 1892 au Bois de Boulogne la finale du premier Championnat de France de rugby.

The date of this well-known photograph, which amuses us by the length of the moustache, remains curiously uncertain: 1890? In any case, in January 1891, Coubertin ran a good 10 kilometers with Father Didon, another „rabbit” of the rally of students from Arceuil College who would judge the final of the first French Championship of Rugby on March 20, 1892.

Κατά περίεργο τρόπο δεν είμαστε βέβαιοι για την ημερομηνία (ίσως το 1890 ;) αυτής της αρκετά γνωστής φωτογραφίας, που μας διασκεδάζει στη θέα του μουστακιού του. Εν πάση περίπτωση, τον Ιανουάριο του 1891 ο Κουμπερτέν έτρεξε 10 ολόκληρα χιλιόμετρα μαζί με τον Πατέρα Didon, γνωστό για τις επιδόσεις του, σε μια κούρσα των μαθητών του Κολεγίου του Arcueil και συμμετείχε ως διαιτητής στις 20 Μαρτίου του 1892 στο δάσος της Βουλώνης στο τελικό του πρώτου Πρωταθλήματος ράγκμπι που διοργανώθηκε στη Γαλλία.

DOCUMENT ORIGINE: GEOFFROY DE NAVACELLE.

ORIGINAL DOCUMENT: GEOFFROY DE NAVACELLE.

ΠΗΓΗ : GEOFFROU DE NAVACELLE

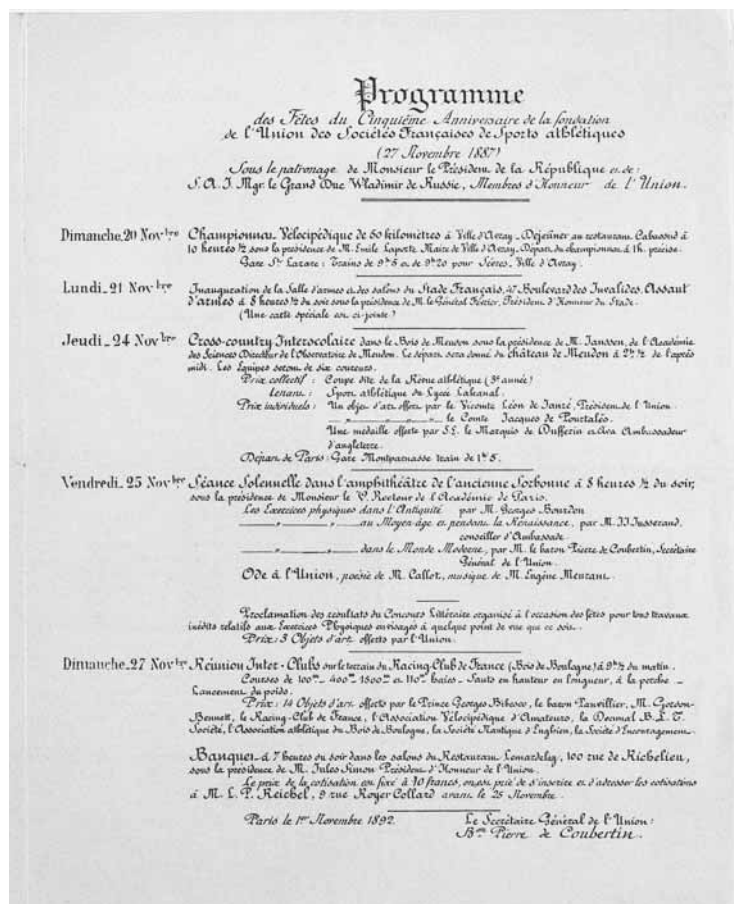

37. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1892. PROGRAMME DES FÊTES [DU JUBILE] DE L' «UNION».
37. PHOTOGRAPH. 1892. PROGRAM OF THE [JUBLIATION] FESTIVAL OF THE „UNION”.
37. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1892.
- ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ [ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑ] ΤΗΣ «ΕΝΩΣΗΣ»

Signé du «Secrétaire Général», il est passionnant ce «Programme» détaillé des Fêtes données par l' «Union» pour son cinquième «anniversaire», plus ou moins fictif. Sa conférence du 25 novembre 1892, Coubertin va la terminer sur l'idée, alors incomprise, d'un «rétablissement des Jeux Olympiques», d'envergure internationale.

Signed by the secretary general, this interesting „Program” detailed the festivities given by the „Union” for its fifth anniversary, more or less fictional. At a meeting of November 25, 1892, Coubertin would end with the idea, misunderstood at that time, of the „Reestablishment of the Olympic Games,” on an international scale.

Αυτό το αναλυτικό «Πρόγραμμα» των εορτών, υπογεγραμμένο από τον «Γενικό Γραμματέα», που δόθηκε από την «Ένωση» για τον πέμπτο, λίγο ή πολύ εικονικό, εορτασμό είναι συναρπαστικό. Η συνεδρίαση της 25ης Νοεμβρίου 1892, θα λήξει με την ακατάληπτη τότε ιδέα του Κουμπερτέν περί μιας «αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων» διεθνούς εμβέλειας.

38. MACARON DE L'U.S.F.S.A.
38. U.S.F.S.A. BADGE
38. ΚΟΝΚΑΡΔΑ ΤΗΣ U.S.F.S.A.

Le dévoué Jules Marcadet (1866 – 1959) avait donné au premier organisme fédérateur du sport français sa devise latine, bien dans l'esprit du temps : «Le jeu pour la patrie». Les deux anneaux entremêlés inspirèrent sans doute Coubertin lorsqu'en 1913, il conçut et dessina le «logo», devenu le plus célèbre au monde, des cinq anneaux de couleur. C'est avec ce badge, signé au dos par le Baron de Courcel et Coubertin, que Marcadet put assister au Congrès de 1894, comme Délégué de «l'Union».

MUSEE NATIONAL DU SPORT, FRANCE.
DON : ROBERT, FILS DE JULES MARCADET.

The dedicated Jules Marcadet (1866-1959) gave a Latin motto, fitting for the spirit of the day: „Games for the nation,” to the first federation that organized French sports. The two entwined rings undoubtedly inspired Coubertin when, in 1913, he conceived of and drew the „logo” of five colored rings, which has become the most famous in the world. It was with this badge, signed on the back by the Baron de Courcel and Coubertin, that Marcadet was able to attend the Congress in 1894 as a delegate of the „Union.”

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF
FRANCE. GIFT OF ROBERT, SON OF JULES
MARCADET.

Ο αφοσιωμένος Jules Marcadet (1866-1959) έδωσε στον πρώτο ομοσπονδιακό οργανισμό του γαλλικού αθλητισμού τη λατινική του ρήση που ταίριαζε απόλυτα με το πνεύμα της εποχής : «Η αθλοπαιδιά για την πατρίδα». Οι δύο ενωμένοι κύκλοι ενέπνευσαν ίσως τον Κουμπερτέν όταν το 1913 συνέλαβε την ιδέα και σχεδίασε το «λογότυπο» των πέντε κύκλων διαφορετικού χρώματος που έγινε το πιο διάσημο λογότυπο σε όλο τον κόσμο. Με αυτό το σήμα που ήταν υπογεγραμμένο στο πίσω μέρος από τον βαρόνο de Courcel και τον Κουμπερτέν μπόρεσε ο Marcadet να παραστεί στο Συνέδριο του 1894 ως εκπρόσωπος της «Ένωσης».

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, ΓΑΛΛΙΑ.
ΔΩΡΕΑ : ROBERT, ΓΙΟΣ ΤΟΥ JULET
MARCADET.

39. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1894. LETTRE-CIRCULAIRE DU 15 JANVIER.
39. PHOTOGRAPH, 1894. GENERAL LETTER OF JANUARY 15.
39. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1894. ΕΠΙΣΤΟΛΗ-ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ 15ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Coubertin, obstiné, revient à la charge en août 1893 avec un projet de Congrès sur l'amateurisme imaginé par Alphonse de Pallissaux. Article VIII : «De la possibilité du rétablissement des Jeux Olympiques. Dans quelles conditions?». La lettre d'invitation de janvier 1894 précise nettement la pensée directrice.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

Coubertin, stubborn, came back to the starting blocks in August 1893 with a project for a Congress on amateurism thought of by Alphonse de Pallissaux. Article VIII: „On the possibility of the Reestablishment of the Olympic Games. Under what conditions?” The invitation letter of January 1894 clearly defined the governing idea.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE

Ο επίμονος Κουμπερτέν προβαίνει σε μια καινούρια προσπάθεια τον Αύγουστο του 1893 με ένα σχέδιο του Συνεδρίου σχετικά με τον ερασιτεχνισμό που είχε σκεφθεί ο Alphonse de Pallissaux. Άρθρο 8 : «Περί του εφικτού της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων. Υπό ποιες συνθήκες;». Η πρόσκληση του 1894 διευκρινίζει με σαφήνεια την κατευθυντήρια ιδέα.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

400. PROGRAMME DEFINITIF. 1894. CONGRES INTERNATIONAL ATHLETIQUE DE PARIS.
 400. DEFINITIVE PROGRAM, 1894. INTERNATIONAL ATHLETIC CONGRESS OF PARIS
 400. ΤΕΛΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ. 1894 ΔΙΕΘΝΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Une différence majeure dans cette deuxième version du Programme par rapport au «Programme préparatoire» diffusé en janvier 1894 : le point VIII et dernier «De la possibilité du rétablissement des Jeux Olympiques» se trouve maintenant développé et précisé en trois articles allant jusqu'à prévoir la «Nomination d'un Comité International».

A major difference between this second version of the Program and the „Preparatory program” diffused in January 1894: Article VIII and the phrase „On the Reestablishment of the Olympic Games” were developed and refined in three articles going so far as to foresee the „Nomination of an International Committee.”

Μια βασική διάφορα σ'αυτή τη δεύτερη έκδοση του προγράμματος, σε σχέση με το προκαταρκτικό πρόγραμμα που μοιράσθηκε το Ιανουάριο 1894. Το σημείο 8, το τελευταίο: «Για την δυνατότητα της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων» έχει τώρα αναπτυχθεί και διευκρινισθεί σε τρία άρθρα μέχρι που να προβλέπει τον «διορισμό μιας Διεθνούς Επιτροπής».

MUSEE NATIONAL DU SPORT, FRANCE.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, ΓΑΛΛΙΑ

40. LETTRE DU 26 AVRIL 1894. COUBERTIN AU «PANELLINIOS» NON PRÉSENTÉ
 40. LETTER FROM APRIL 26, 1894. COUBERTIN TO THE „PANELLINIOS» NOT PRESENTED
 40. ΟΡΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ. 1894. ΔΙΕΘΝΕΣ ΘΑΛΗΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ. ΔΕΝ ΕΞΕΤΕΘΗ

Dans cette lettre, écrite du 20 rue Oudinot (où il était né 31ans plus tôt), sur papier à en-tête du prochain «Congrès», prévu pour se terminer le 24 juin, mais ce fut le 23, Coubertin «Commissaire général» s'adresse officiellement au «Panellinios» en se recommandant de Charles Waldstein – connu à Cambridge dès 1886 et devenu Directeur de l'Ecole américaine d'archéologie d'Athènes – et fait de Phokianos un des Vice-Présidents du Comité d'honneur. La Société va proposer D. Vikelas pour la représenter.

In this letter, written from 20 rue Oudinot (where he had been born thirty one years earlier) on letterhead paper from the upcoming „Congress, set to conclude on June 24 (but it was the 23rd), Coubertin, General Commissioner, addresses himself officially to „Panellinios” on the recommendation of Charles Waldstein, whom he knew at Cambridge in 1886 and who became the Director of the American School of Archaeology in Athens, and makes Phokianos one of the Vice Presidents of the Honorary Committee. The company would send D. Vikelas to represent it.

Η ειδοποιός διαφορά στην δεύτερη έκδοση του Προγράμματος που δημοσιεύθηκε τον Ιανουάριο του 1894 σε σχέση με το «Εισαγωγικό Πρόγραμμα» ήταν η εξής: το άρθρο 8 και τελευταίο της «δυνατότητας αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων» είναι τώρα πιο ανεπτυγμένο και πιο συγκεκριμένο περιλαμβάνοντας περισσότερες λεπτομέρειες σε τρία άρθρα που προβλέπουν ακόμα και τον « Διορισμό μιας Διεθνούς Επιτροπής».

PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.

PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, ΓΑΛΛΙΑ.

41. MOULAGE DE L'EFFIGIE DE DEMETRIOS. VIKELAS.
41. CAST OF THE EFFIGY OF DEMETRIOS VIKELAS.
41. ΕΚΜΑΓΕΙΟ ΟΜΟΙΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΙΚΕΛΑ.

Le 6 juin 1894 «Jean G. Phokianos» et Sp. Antonopoulos proposent «comme délégué et représentant» du Panellinios, cet «homme de lettres très distingué». Né en 1835, il avait acquis dans le négoce une aisance qui lui permit de se consacrer à la littérature. Plus tard il fit don de sa bibliothèque personnelle à celle d'Heraklion, où se trouve apposé le bronze original de cette effigie.

On June 6, 1894, „Jean G. Phokianos” and Sp. Antonopoulos proposed „as delegate and representative” of Panellinios this „very distinguished man of letters.” Born in 1835, Vikelas had acquired a level of comfort in business that allowed him to concentrate himself on literature. Later he made a gift of his personal library to that of the Heraklion, where the original bronze of this effigy hangs.

Στις 6 Ιουνίου 1894 ο Ιωάννης Γ. Φωκιανός και ο Σπ. Αντωνόπουλος πρότειναν ως «εκπρόσωπο» του Πανελληνίου αυτόν τον «διακεκριμένο μορφωμένο άνθρωπο». Γεννημένος το 1835 είχε κερδίσει από το εμπόριο την οικονομική άνεση που του επέτρεπε να αφιερωθεί στη λογοτεχνία. Αργότερα δώρισε την προσωπική βιβλιοθήκη του στη βιβλιοθήκη του Ηρακλείου όπου εκτίθεται το χάλκινο πρωτότυπο αυτού του ομοιώματος.

DIMITRIOS BONTIKOULIS, MUSEE
D'ATHLETISME DE LA VILLE D'ATHENES.

DIMITRIOS BONTIKOULIS, ATHLETIC
MUSEUM OF THE CITY OF ATHENS.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΟΝΤΙΚΟΥΛΗΣ, ΜΟΥΣΕΙΟ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ.

42. SCULPTURE DE KARLHEINZ OSWALD. 2004. TETE DE DEMETRIOS VIKELAS.
 42. SCULPTURE BY KARLHEINZ OSWALD, 2004. PORTRAIT HEAD OF DEMETRIOS VIKELAS.
 42. ΓΛΥΠΤΟ ΤΟΥ KARLHEINZ OSWALD. 2004. ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΙΚΕΛΑ.

Ce fut une désignation plus qu'heureuse que celle de Vikelas. Il résidait lui-même à Paris 4 rue de Babylone, tout proche de Coubertin; ils nouèrent très vite estime et amitié. Auteur en 1997 d'une originale «Tête de Coubertin», le sculpteur K. Oswald a donc de nouveau réuni les deux hommes à l'occasion des Jeux d'Athènes 2004.

There could be no better choice than that of Vikelas. He lived in Paris at 4, rue de Babylone, quite near Coubertin; they very quickly formed a friendship based on mutual esteem. Author in 1997 of an original „Portrait head of Coubertin,” the sculptor K. Oswald has once again reunited the two men on the occasion of the Olympic Games of Athens in 2004.

Υπήρξε μια επιλογή σχεδόν τόσο πετυχημένη όσο και εκείνη του Βικέλα. Ο τελευταίος έμενε στο Παρίσι, οδός Babylone 4, κοντά στον Κουμπερτέν. Πολύ γρήγορα αναπτύχθηκε μεταξύ τους μία σχέση σεβασμού και φιλίας. Έχοντας δημιουργήσει το 1997 μια πρωτότυπη «προτομή του Κουμπερτέν», ο γλύπτης K. Oswald ένωσε λοιπόν εκ νέου τους δύο άντρες με αφορμή τους Αγώνες της Αθήνας 2004.

KARLHEINZ OSWALD. ALLEMAGNE.

KARLHEINZ OSWALD, GERMANY.

KARLHEINZ OSWALD, ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

43. MAGAZINE «TA OLYMPIA». 11 NOVEMBRE 1895. PORTRAIT DE VIKELAS.
43. MAGAZINE „TA OLYMPIA”, NOVEMBER 11, 1895. PORTRAIT OF VIKELAS.
43. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑ». 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1895. ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΟΥ ΒΙΚΕΛΑ.

Devenu le premier Président du «Comité International pour les Jeux Olympiques» Demetrios Vikelas, qui n'était pas au départ un homme de sport, allait se dévouer sans compter à la réussite des Jeux Olympiques internationaux de 1896, mettant toute sa finesse et son énergie au service et à l'honneur de sa patrie.

Having become the first President of the „International Committee for the Olympic Games,” Demetrios Vikelas, who was not a man of sports at the outset, would devote himself tirelessly to the success of the international Olympic Games of 1896, putting all his finesse and energy in the service and honor of his nation.

Ως πρώτος Πρόεδρος της «Διεθνούς Επιτροπής για τους Ολυμπιακούς Αγώνες» ο Δημήτριος Βικέλας, που στην αρχή δεν είχε ιδιαίτερη σχέση με τον αθλητισμό, επρόκειτο να αφιερωθεί χωρίς δεύτερη σκέψη στην επιτυχία των Διεθνών Ολυμπιακών Αγώνων το 1896 προσφέροντας όλη την λεπτότητα και την ενέργειά του στο να υπηρετήσει και να τιμήσει την πατρίδα του.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΙΑΝΙΤΗ

44. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1893. FOUILLES FRANCAISES DE DELPHES.
 44. PHOTOGRAPH, 1893. FRENCH ARCHAEOLOGICAL DIG AT DELPHI.
 44. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1893. ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΑΝΑΣΚΑΦΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΕΛΦΟΥΣ.

A Delphes, «sur le chantier» de l'Ecole Française d'Athènes, son Directeur Théophile Homolle, qui conduisit «la Grande Fouille» (octobre 1892 – mai 1903) – marquée dès 1893 par l'exhumation du «Trésor des Athéniens» et la trouvaille de l'«Hymne à Apollon» accompagné de sa notation musicale – est assis, de profil, au milieu de ses proches collaborateurs, 3 architectes, 2 archéologues, un ingénieur.

At Delphi, „on the site” of the French School of Athens, its director Théophile Homolle, who led the „Grand Excavation” (October 1892-May 1903)—marked in 1893 by the exhumation of the „Treasure of the Athenians” and the discovery of the „Hymn to Apollo,” accompanied by its musical notation—is seated in profile in the middle of his close collaborators, 3 architects, 2 archaeologists, and an engineer.

Στους Δελφούς, «στο εργοτάξιο» της Γαλλικής Αρχαιολογικής Σχολής Αθηνών, ο Διευθυντής της Theophile Homolle, που διηύθυνε τις εργασίες στην «Μεγάλη Ανασκαφή» (Οκτώβριο 1892- Μάιος 1903) – όπου ήδη από το 1893 είχε κάνει αίσθηση λόγω της εκσκαφής του «Θησαυρού των Αθηναίων» και του ευρήματος του «Ύμνου στον Απόλλωνα» συνοδευόμενο με την μουσική του σημειογραφία – κάθεται στο πλάι, στη μέση των στενών του συνεργατών δηλαδή 3 αρχιτεκτόνων, 2 αρχαιολόγων και 1 μηχανικού.

DOCUMENT ORIGINEL : ÉCOLE
 FRANÇAISE D'ATHÈNES.

ORIGINAL DOCUMENT: ÉCOLE
 FRANÇAISE D'ATHÈNES.

ΠΗΓΗ : ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
 ΑΘΗΝΩΝ

44bis DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. LUNDI 5 JUIN 1893. JOURNAL DES FOUILLES.
44bis. PHOTOGRAPH. MONDAY JUNE 5, 1893. EXCAVATION JOURNAL.
44bis. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. ΔΕΥΤΕΡΑ 5 ΟΥΝΙΟΥ 1893. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ.

Combien précieusement conservé rue Didotou à l'Ecole Française d'Archéologie, le «Journal» quotidien de la grande fouille nous offre à la page 35 la mention explicite, par Louis Couvé, de la découverte, ce 5 juin, de «Deux fragments d'inscription métrique» dont «Certaines lettres sont surmontées de signes énigmatiques».

Preciously conserved in the rue Didotou at the French School of Archaeology, the daily „Journal” of the grand excavation offers on page 35 Louis Couvé's explicit mention of the discovery on that June 5 of „Two fragments of a metric inscription,” of which „Certain letters have enigmatic signs over them.”

Το πολύ προσεκτικά διατηρημένο από την Αρχαιολογική Σχολή Αθηνών επί της οδού Διδότου «ημερολόγιο» της μεγάλης ανασκαφής μας αναφέρει με σαφήνεια στην σελίδα 35 την ανακάλυψη που έγινε από τον Louis Couvé, στις 5 Ιουνίου, «δύο τμημάτων της μετρικής επιγραφής στην οποία «πάνω από ορισμένα γράμματα είναι τοποθετημένα αινιγματικά σύμβολα».

DOCUMENT ORIGINAL: ÉCOLE
FRANÇAISE D'ATHÈNES.

ORIGINAL DOCUMENT: ÉCOLE
FRANÇAISE D'ATHÈNES.

ΠΗΓΗ: ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΑΘΗΝΩΝ.

45. MOULAGE DE L'HYMNE A APOLLON. IIEME SIECLE AVANT J.-C.
45. CAST OF THE HYMN OF APOLLO. IInd CENTURY B.C.
45. ΕΚΜΑΓΕΙΟ ΤΟΥ ΥΜΝΟΥ ΣΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ. 2ος ΑΙΩΝΑΣ Π.Χ

La trouvaille au printemps 1893 à Delphes de l' «HYMNE A APOLLON», au texte – d'abord transcrit par Théodore Reinach – coiffé ligne par ligne de la notation musicale du morceau fit sensation. La première exécution eut lieu le 12 avril 1894 aux Beaux-arts à Paris.

The discovery in the spring of 1893 in Delphi of the „HYMN TO APOLLO,” the text of which, first transcribed by Théodore Reinach, carried line by line musical notation, caused quite a stir. The first performance took place on April 12, 1894 at the Beaux-Arts in Paris.

Η ανακάλυψη του «Ύμνου στον Απόλλωνα» την άνοιξη του 1893 στους Δελφούς ως κείμενο (την μεταγραφή έκανε ο Theodore Reinach) το οποίο επικάλυπτε γραμμή προς γραμμή η μουσική σημειογραφία, έκανε ιδιαίτερη αίσθηση. Η πρώτη εκτέλεση πραγματοποιήθηκε στις 12 Απριλίου 1894 στη σχολή Καλών Τεχνών του Παρισιού.

MUSEE DE DELPHES.

MUSEUM OF DELPHI.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΕΛΦΩΝ

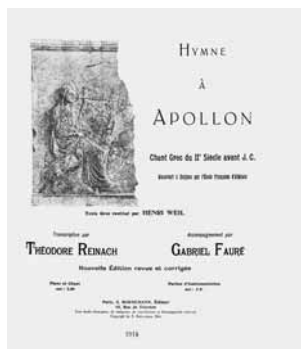

46. PARTITION DE L'HYMNE A APOLLON. [1914]
46. SCORE OF THE HYMN OF APOLLO. [1914]
46. ΠΑΡΤΙΤΟΥΡΑ ΤΟΥ ΥΜΝΟΥ ΣΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝ. [1914].

Le 16 juin 1894, pour ouvrir le Congrès, Coubertin a veillé à tous les détails. «Dans ce cadre admirable de la Sorbonne», l'hymne adapté en langage musical moderne par Gabriel Fauré – clarinettes, flûte, harpes, solo de la soprano Jeanne Remacle, chœurs – fait une «impression [...] immense». «Dès ces premières heures, le Congrès avait abouti.»

On June 16, 1894, to open the Congress, Coubertin saw to all the details. „In the admirable setting of the Sorbonne,” the hymn, adapted to modern musical language by Gabriel Fauré—clarinets, harps, a soprano solo by Jeanne Remacle, chorus—made an „immense ... impression.” „From these first hours, the Congress was a success.”

Στις 16 Ιουνίου 1894, ενόψει της έναρξης του Συνεδρίου, ο Κουμπερτέν μερίμνησε για όλες τις λεπτομέρειες. «Μέσα σε αυτό το θαυμαστό κλίμα της Σορβόνης», Ο Ύμνος που ήταν προσαρμοσμένος σε σύγχρονο μουσικό ύφος από τον Gabriel Faure – κλαρινέτα, φλάουτα, άρπες, σόλο της σοπράνο Jeanne Remacle, χορωδίες – πραγματικά κατέπληξε». «Ήδη από τις πρώτες ώρες, οι συμμετέχοντες στο Συνέδριο είχαν αποφασίσει.»

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

47. LETTRE DU 6 JUIN 1894. NON PRÉSENTÉ. VIKELAS AU PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.
47. LETTER FROM JUNE 6, 1894. NOT PRESENTED.
VIKELAS TO PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.
47. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 6ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1894. ΒΙΚΕΛΑΣ ΠΡΟΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ.
ΔΕΝ ΕΞΕΤΕΘΗ

A 10 jours du Congrès de Paris, Vikelas accepte l'honneur de représenter le Panellinios. Il se propose de traduire en Français le document de travail préparé par la Société et d'en assurer la présentation.

10 days prior to the Paris Congress, Vikelas accepted the honor of representing the Panellinios. He offered to translate into French the working document prepared by the company and to ensure its presentation.

10 ημέρες πριν την διεξαγωγή του Συνεδρίου στο Παρίσι, ο Βικέλας δέχθηκε την τιμητική πρόταση να εκπροσωπήσει τον Πανελλήνιο. Προτείνει να μεταφράσει στα γαλλικά το κείμενο εργασιών που είχε προετοιμάσει η Εταιρεία και να εξασφαλίσει την παρουσίασή του.

PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.

PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

48. PROGRAMME DU CONGRES. 1894.
48. PROGRAM OF THE CONGRESS, 1894.
48. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ. 1894.

Au tout dernier moment s'affirme la dominante olympique du «Congrès International Athlétique de Paris». Le point VIII de la circulaire du 15 janvier s'est développé sous la rubrique «Jeux Olympiques»; VIII: De la possibilité de leur rétablissement. IX [Conditions, sports, organisation, périodicité]. X: Nomination d'un Comité international [...].

At the very last minute, the Olympic theme of the „International Athletic Congress of Paris” emerged. Article VIII of the circular of January 15 had been developed under the rubric „Olympic Games”; VIII: On the possibility of their Reestablishment. IX: Conditions, sports, organization, frequency. X: Nomination of an international Committee [...].

Την τελευταία στιγμή, η κυρίαρχη ολυμπιακή διάσταση του «Διεθνούς Αθλητικού Συνεδρίου στο Παρίσι» επιβεβαιώνεται. Το σημείο VIII της εγκυκλίου της 15ης Ιανουαρίου αναπτύχθηκε υπό τον τίτλο «Ολυμπιακοί Αγώνες»: VIII Περί του εφικτού της αναβίωσης. IX [Προϋποθέσεις, αθλήματα, οργάνωση, περιοδικότητα]. X Διορισμός μιας Διεθνούς Επιτροπής [...].

MUSEE NATIONAL DU SPORT. FRANCE.
INV. MS 25900.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
INV. MS 259000.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ. ΓΑΛΛΙΑ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 25900

49. PROCES-VERBAL DU 19 JUIN 1894. PIERRE DE COUBERTIN PROPOSE ATHENES.
49. DEPOSITION FROM JUNE 19, 1894. COUBERTIN PROPOSES ATHENS.
49. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ 19ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1894. Ο ΠΙΕΡΡΕ ΝΤΕ ΚΟΥΒΕΡΤΙΝ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ.

Constitution d'un «Comité International des Jeux Olympiques» – idée de Vikelas -, qui préside le 19 juin cette Commission dite «des Jeux Olympiques» -; principe du rétablissement des Jeux; rythme quadriennal; date de 1896 : sont déterminés dans cette séance capitale. Enfin (page 9), c'est bien Coubertin qui, plutôt que Londres, «propose de prendre Athènes». Le point est essentiel.

Creation of an „International Committee of the Olympic Games”—Vikelas's idea—which would preside over the so-called „Olympic Games”—; principle of the Reestablishment of the Games; four-year rhythm; date of 1896: all of these items were determined in this important meeting. Finally (page 9), it was in fact Coubertin who, more so than London, „proposes to take Athens.” The point is essential.

Σύσταση μιας «Διεθνούς Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων» - ιδέα του Βικέλα - που, στις 19 Ιουνίου, προεδρεύει αυτής της Επιτροπής που ονομάζόταν «Επιτροπή των Ολυμπιακών Αγώνων». Σε αυτή την σημαντική συνεδρίαση αποφασίστηκαν τα εξής: οι αρχές της αναβίωσης των αγώνων, ο τετραετής κύκλος και το έτος 1896. Τέλος (σελίδα 9) ο Κουμπερτέν είναι αυτός ο οποίος «προτείνει να επιλεγεί η Αθήνα» και όχι το Λονδίνο. Η στιγμή είναι καίρια.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

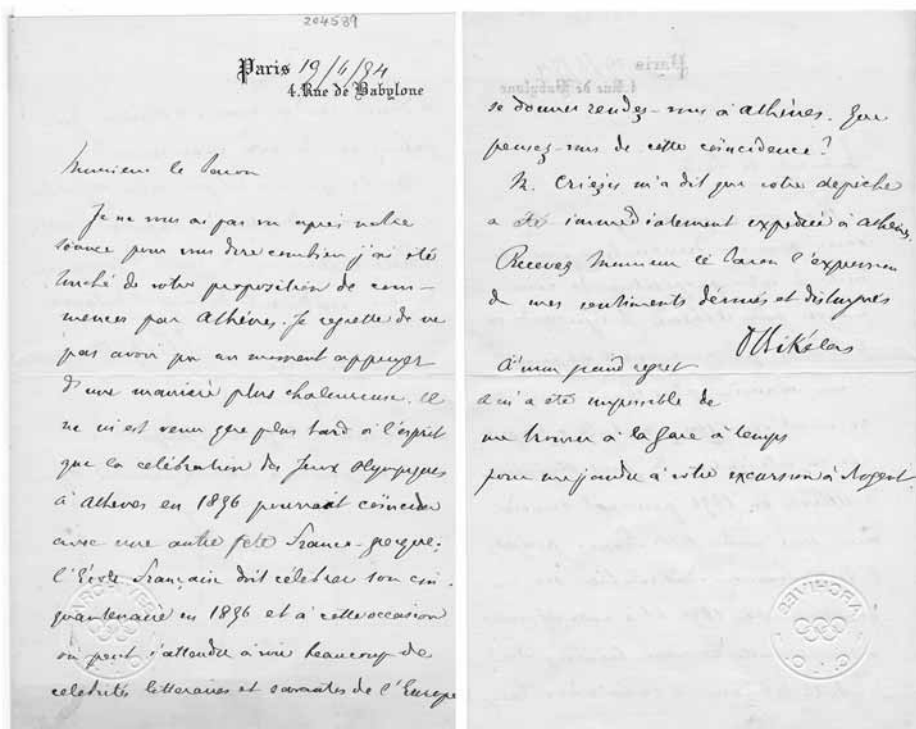

50. LETTRE DU 19 JUIN 1894. VIKELAS A COUBERTIN.
 50. LETTER OF JUNE 19, 1894. VIKELAS TO COUBERTIN.
 50. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 19ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1894. ΒΙΚΕΛΑΣ ΠΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Au soir du 19 juin, Vikelas tient à écrire à Pierre de Coubertin depuis le 4 rue de Babylone : «je ne vous ai pas vu après notre séance pour vous dire combien j'ai été touché par votre proposition de commencer par Athènes», proposition qu'à son tour il présentera à l'Assemblée délibérative finale. Il souligne en outre que le cinquantenaire en 1896 de l'Ecole Française pourra contribuer au succès.

On the evening of June 19, Vikelas writes to Coubertin from 4, rue de Babylone: „I didn't see you after our meeting to tell you how I was touched by your suggestion of starting with Athens;” a suggestion that he would in time present to the final deliberating Assembly. He underlines moreover that the fiftieth anniversary of the French School in Athens in 1896 could be a contributing factor in its success.

Το βράδυ της 19ης Ιουνίου ο Βικέλας γράφει στον Κουμπερτέν από το σπίτι του στην οδό Babylone 4: «δεν σας είδα μετά την συνεδρίαση για να σας πω πόσο με συγκίνησε η πρότασή σας να ξεκινήσουν από την Αθήνα», πρόταση που με τη σειρά του παρουσίασε στην τελική συνέλευση που κλήθηκε να αποφασίσει. Υπογραμμίζει επιπλέον ότι το 1896 η Γαλλική Αρχαιολογική Σχολή της Αθήνας θα γιορτάσει τα πενήντα της χρόνια, γεγονός το οποίο θα μπορούσε να συμβάλει στην επιτυχία.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
 OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
 OLYMPIC COMMITTEE.

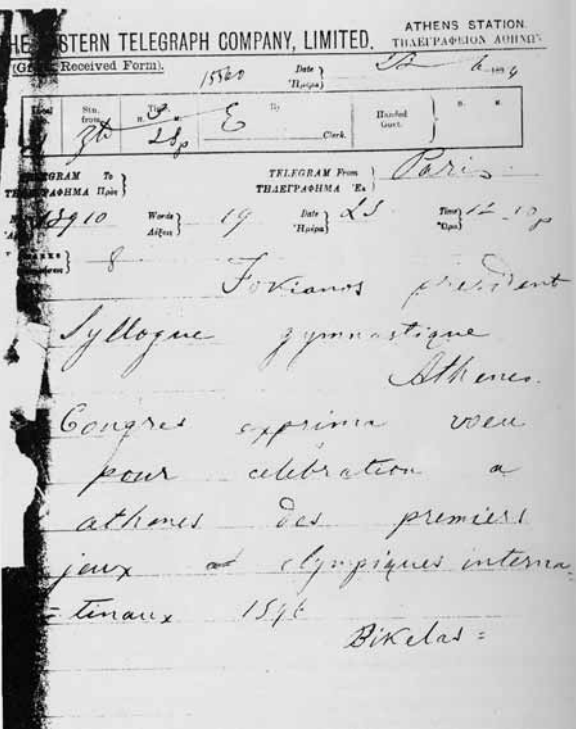
ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
 ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

- 51. TELEGRAMME DU 23 JUIN 1894. [V]IKELAS A [PH]OKIANOS.
- 51. TELEGRAM OF JUNE 23, 1894. [V]IKELAS TO [PH]OKIANOS.
- 51. ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΗΣ 23ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1894. ΒΙΚΕΛΑΣ ΠΡΟΣ ΦΩΚΙΑΝΟ.

Une adresse. Douze mots. Une date. Le 23 juin, réuni en séance plénière, le Congrès avait voté à l'unanimité. Par ce télégramme, d'une émouvante simplicité, [B]ikelas câblait le jour même à [F]okianos la grande nouvelle – depuis Paris et donc en Français et orthographe francisée.

An address. Twelve words. A date. June 23, gathered in a plenary session, the Congress voted unanimously. With this telegram, of a moving simplicity, [B]ikelas cabled that very day to [F]okianos the big news—from Paris and therefore in French with French spelling.

Μία διεύθυνση, δώδεκα λέξεις, μία ημερομηνία. Στις 23 Ιουνίου, η ολομέλεια του Συνεδρίου ψήφισε ομόφωνα. Με αυτό το συγκινητικά απλό τηλεγράφημα, ο [B]ικέλας γνωστοποίησε την ίδια μέρα στον [F]ωκιανό το μεγάλο νέο –από το Παρίσι στα γαλλικά με εκγαλλισμένη ορθογραφία.

[PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.] ARCHIVES DU COMITÉ INTERNATIONAL OLYMPIQUE.

[PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.] ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

52. DISCOURS. 23 JUIN 1894. MANUSCRIT ORIGINAL DE COUBERTIN.
 52. SPEECH. JUNE 23, 1894. COUBERTIN'S ORIGINAL MANUSCRIPT.
 52. ΛΟΓΟΣ. 23 ΙΟΥΝΙΟΥ 1894. ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ

Au Dîner donné en clôture du Congrès, Coubertin se lève et parle: »Messieurs [...] ce congrès [...] réalise l'espérance des dix premières années de ma vie d'homme [...] le soir, l'électricité a transmis partout [...] que l'olympisme hellénique [page 2:] était rentré dans le monde à travers une éclipse de plusieurs siècles [...]».

At the dinner given at the closing of the Congress, Coubertin stood up and spoke: „Gentlemen [...] this congress [...] has fulfilled the hopes of the first ten years of my life as a man [...] this evening, the electricity has transmitted everywhere [...] that the Greek Olympic spirit [page 2:] has returned to the world after an eclipse of several centuries.”

Στο δείπνο που δόθηκε στο κλείσιμο του Συνεδρίου, ο Κουμπερτέν σηκώθηκε και είπε τα εξής: «Κύριοι [...] αυτό το Συνέδριο [...] υλοποιεί την προσδοκία των δέκα πρώτων χρόνων της ζωής μου [...] το βράδυ το ηλεκτρικό μετέδωσε παντού [...] ότι το ελληνικό ολυμπιακό πνεύμα [σελίδα 2] επέστρεψε στον κόσμο μετά από μια έκλειψη αρχαίων αιώνων [...]».

MUSEE NATIONAL DU SPORT. FRANCE.
 INV. MS 6958.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
 INV. MS 6958.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ. ΓΑΛΛΙΑ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 6958.

53. DIPLOME COMMEMORATIF. 1894. OFFERT AU COMITE INTERNATIONAL OLYMPIQUE
 53. COMMEMORATIVE DIPLOMA, 1894. OFFERED TO THE INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE.
 53. ΔΙΠΛΩΜΑ. 1894. ΔΟΘΗΚΕ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ. ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ.

Signé d'Alphonse de Courcel
 Président et Coubertin Secrétaire
 général, portant dans son ordre
 initial la devise formulée par le Père
 Henri Didon, ce Diplôme offert au
 «Comite International Olympique»,
 le fut sans doute postérieurement
 par Coubertin lui-même.

Signed by Alphonse de Courcel
 President and Coubertin General
 Secretary, carrying in its original
 form the motto devised by Father
 Henri Didon, this Diploma given
 to the „International Olympic
 Committee,” was without a doubt
 later presented by Coubertin
 himself.

Υπογεγραμμένο από τον Πρόεδρο
 Alphonse de Courcel και τον Γενικό
 Γραμματέα Κουμπερτέν και έχοντας
 σε περιοπτη θέση τη ρήση που
 διατύπωσε ο πατήρ Henri Didon,
 αυτό το Δίπλωμα που δόθηκε στην
 «Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή»,
 δημιουργήθηκε ίσως μεταγενέστερα
 από τον ίδιο τον Κουμπερτέν.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
 9324.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 9324.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 9324.

54. MEDAILLE COMMEMORATIVE. CONGRES INTERNATIONAL DE PARIS.
 54. COMMEMORATIVE MEDAL. INTERNATIONAL CONGRESS OF PARIS.
 54. ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ. 1894 ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ.

Portant sur l'une de ses faces
 la date du 23 juin 1894, cette
 médaille proclame, elle aussi,
 «le rétablissement des Jeux
 Olympiques», décidé ce jour à
 l'unanimité des participants.

Carrying on one of its faces
 the date of June 23, 1894, this
 medal proclaims, also, the
 „Reestablishment of the Olympic
 Games,” decided on that day with
 the unanimity of the participants.

Έχοντας σε μία από τις δύο όψεις
 του την ημερομηνία της 23ης
 Ιουνίου 1894, αυτό το μετάλλιο
 διακηρύσσει, με τη σειρά του, «την
 αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων»
 που αποφασίστηκε εκείνη την ημέρα
 με ομοφωνία των συμμετεχόντων.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
 54824.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 54824.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 54824.

55. DIPLOME DE MEMBRE HONORAIRE. 1894. PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.
 55. DIPLOMA OF HONORARY MEMBERSHIP. 1894. PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.
 55. ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑ ΜΕΛΟΥΣ. 1894. ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Dans sa séance du 6 mai 1894, le Panellinios avait fait de Coubertin un «membre honoraire», en sa qualité de Commissaire général du Congrès International athlétique de Paris, manifestant ainsi à l'avance toute l'attention et l'intérêt de Phokianos et de la Société.

In its meeting of May 6, 1894, Panellinios made Coubertin an „Honorary Member,” given his function as the General Commissioner of the International Athletic Congress of Paris, attesting thereby to the company's attention and interest prior to that of Phokianos.

Στη συνεδρίασή του της 6ης Μαΐου 1894, ο Πανελλήνιος χάρισε στον Κουμπερτέν τον τίτλο του «επίτιμου μέλους» λόγω της ιδιότητάς του ως γενικού επιμελητή του Διεθνούς Αθλητικού Συνεδρίου του Παρισιού εκδηλώνοντας με αυτόν τον τρόπο εκ των προτέρων την προσήλωση και το ενδιαφέρον του Φωκιανού και του Συλλόγου.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
4103.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
4103.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 4103.

56. LETTRE DU 2 JUILLET 1894. VIKELAS A PHOKIANOS. NON PRÉSENTÉ.
56. LETTER FROM JULY 2, 1894. VIKELAS TO PHOKIANOS. NOT PRESENTED.
56. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 2ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1894. ΒΙΚΕΛΑΣ ΠΡΟΣ ΦΩΚΙΑΝΟ. ΔΕΝ ΕΞΕΤΕΘΗ.

Demetrios Vikelas l'annonce à I. Phokianos : élu membre du «Comité International» il en est devenu le Président jusqu'au terme des Jeux Olympiques de 1896, à Athènes. Ce soir aura lieu chez lui, rue de Babylone, la première réunion : limitée en fait à lui-même, Coubertin et Ernest Callot (France), choisi comme Trésorier.

Demetrios Vikelas announced it to I. Phokianos: elected member of the „International Committee,” he became President until the end of the 1896 Olympic Games in Athens. That evening, the first meeting—limited in fact to himself, Coubertin, and Ernest Callot (France), chosen as Treasurer—would take place at his home in the rue de Babylone.

Ο Δημήτριος Βικέλας ανακοινώνει στον Φωκιανό ότι είναι : εκλεγμένο μέλος της «Ολυμπιακής Επιτροπής» και ότι διορίσθηκε Πρόεδρος μέχρι τη λήξη των Ολυμπιακών Αγώνων του 1896 στην Αθήνα. Το ίδιο βράδυ σπίτι του, οδός Babylone 4, θα πραγματοποιηθεί η πρώτη σύσκεψη σε στενό κύκλο μεταξύ του ιδίου, του Κουμπερτέν και του Ernest Callot (Γαλλία) που επελέγη για ταμίας.

PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.

PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

57. LETTRE DU 15 SEPTEMBRE 1894. MICHEL BREAL A COUBERTIN.
57. LETTER FROM SEPTEMBER 15, 1894. MICHEL BREAL TO COUBERTIN.
57. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 15ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1894. ΜΙΧΕΛ ΒΡΕΑΛ ΠΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Lettre capitale pour l'histoire du sport et de l'athlétisme : le philologue Michel Bréal—présent au Congrès de la Sorbonne- «invente» véritablement le marathon! (page 3:) «voyez donc si l'on peut organiser une course de Marathon au Pnyx. Cela aura une saveur antique [...] Je réclamerais [...] l'honneur» d'offrir «la Coupe [...]».

A key letter for the history of sports and of track and field: the philologist Michel Bréal—present at the Sorbonne Congress—literally „invents” the marathon! (Page 3): „see then if we can organize a race from Marathon to Pnyx. That would have an antique flavor [...] I would claim [...] the honor of offering the winner's cup [...]”

Επιστολή υψίστης σημασίας για την ιστορία και τον αθλητισμό : ο φιλόλογος Michel Bréal -παρών στο Συνέδριο της Σορβόνης - «επινόει» πραγματικά τον μαραθώνιο ! (σελίδα 3) «ίσως να μπορούμε να οργανώσουμε μια διαδρομή από τον Μαραθώνα στην Πνύκα. Αυτό θα έχει μια γεύση από την Αρχαιότητα[...]. Θα ζητούσα να μου δοθεί [...] η τιμή» να απονείμω «το Κύπελλο [...]».

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

58. LETTRE DU 5 OCTOBRE 1894. VIKELAS A COUBERTIN.
 58. LETTER FROM OCTOBER 5, 1894. VIKELAS TO COUBERTIN.
 58. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 5ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1894. ΒΙΚΕΛΑΣ ΠΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Vikelas a déjà rencontré le Premier Ministre Charilaos Tricoupis – qui lui a de suite fait part de ses graves préoccupations financières. Il insiste auprès de Coubertin: «Dans tous les cas, il est absolument nécessaire que vous veniez ici.» Heureusement «la jeunesse est pleine d'enthousiasme.»

Vikelas had already met Prime Minister Charilaos Tricoupis—who immediately informed him of his serious financial worries. He insists: „In any case, it's absolutely necessary that you come here.” Happily, „youth is full of enthusiasm.”

Ο Βικέλας είχε ήδη συναντήσει τον Πρωθυπουργό Χαρίλαο Τρικούπη – ο οποίος του εμπιστεύτηκε τις σοβαρές ανησυχίες του στο θέμα των οικονομικών. Επέμεινε: «Όπως και να έχει η κατάσταση, είναι απαραίτητο να έρθετε εδώ». Ευτυχώς «οι νέοι άνθρωποι είναι γεμάτοι ενθουσιασμό».

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

59. LETTRE DU 1ER NOVEMBRE 1894. (COPIE). DRAGOUMIS A COUBERTIN.
 59. LETTER FROM NOVEMBER 1, 1894 (COPY). DRAGOUMIS TO COUBERTIN.
 59. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 1ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1894. (ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ) ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΠΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ

En 1894, ni téléphone portable ni mail ! Cette lettre d'Etienne Dragoumis, proche de Tricoupis et Président de la «Commission du Zappeion», comme l'appelle Coubertin, ce dernier, déjà embarqué pour la Grèce à bord de l'Ortegal, ne la reçut pas. Elle le croisa en mer.

In 1894, neither cell phones nor e-mail! This letter is from Etienne Dragoumis, close to Tricoupis and President of the „Zappeion Commission,” as Coubertin called it. Coubertin, having already left for Greece on board the Ortegal, did not receive the letter. It crossed paths with him while he was at sea.

Το 1894, δεν υπήρχε ούτε κινητό τηλέφωνο ούτε ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Αυτό το γράμμα του Έωνα Δραγούμη, γνωστού του Τρικούπη και Προέδρου της «Επιτροπής του Ζαππείου», όπως την αποκαλούσε ο Κουμπέρτεν που είχε ήδη επιβιβασθεί για την Ελλάδα από το Ortegal, δεν βρίσκει τον παραλήπτη του. Το γράμμα θα τον βρει να ταξιδεύει.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

61. MANUSCRIT DE NOVEMBRE 1894. «PROGRAMME GENERAL DES JEUX OLYMPIQUES DE 1896 [...]».
61. MANUSCRIPT FROM NOVEMBER 1894.
„GENERAL PROGRAM OF THE OLYMPIC GAMES OF 1896 [...]”
61. ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1894.
«ΓΕΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥ 1896 [...]»

Comment ne pas être touché, annotations au crayon comprises, devant ce tout «premier programme rédigé à Athènes en 1894» de la plume de Coubertin, sur un papier dont l'en-tête annonce les Jeux de 1896 et déjà ceux de Paris en 1900. Fondamentalement novateur, il réunit en une manifestation commune et sur un pied d'égalité les sports «modernes».

How can one not be touched in front of this „first program recorded in Athens in 1894,” in Coubertin’s hand, pencil marks included, on a paper whose letterhead announces the 1896 Games as well as (already!) those of Paris in 1900. Fundamentally groundbreaking, he joins „modern” sports together in one common event and on equal footing.

Πώς να μην συγκινηθεί κανείς μπροστά σε αυτό «το πρώτο πρόγραμμα που γράφθηκε στην Αθήνα το 1894 » από τον Κουμπερτέν, το οποίο φέρει σημειώσεις με μολύβι και γράφτηκε σε ένα χαρτί που στο λογότυπο του αναγγέλλει τους Αγώνες του 1896 και αυτούς του 1900 στο Παρίσι. Το πρόγραμμα προβαίνει σε μία ριζική καινοτομία συγκεντρώνοντας σε μία κοινή εκδήλωση και επί ίσοις όροις τα «σύγχρονα» αθλήματα.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

62. BULLETIN DU COMITE INTERNATIONAL. JANVIER 1895.
PROGRAMME DES JEUX. CONFERENCE DU PARNASSE.
62. BULLETIN OF THE INTERNATIONAL COMMITTEE.
PROGRAM OF THE GAMES. PARNASSUS CONFERENCE.
62. ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1895
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ. ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ.

En première page de ce numéro 3, le programme sportif officiel prévu pour les Jeux de 1896, très proche (à l’ordre près des familles de sports) du manuscrit de novembre 1894, et qui, sauf l’équitation, sera respecté. Page 4 : de copieux extraits de la conférence de Coubertin le 16 novembre à la Société «Le Parnasse».

On the front page of this third issue, the official sports program envisioned for the 1896 Games would closely respect the November 1894 manuscript (down to the groupings of different sports), with the exception of horseback riding. Page 4: lengthy extracts from Coubertin’s November 16 meeting with the „Parnassus” society.

Στην πρώτη σελίδα του τεύχους 3, το επίσημο αθλητικό πρόγραμμα το οποίο έχει καταρτιστεί για τους Αγώνες του 1896, παρουσιάζει πολλές ομοιότητες (σχετικά με τη σειρά των ομάδων των αθλημάτων) με το χειρόγραφο του Νοεμβρίου του 1894 και το οποίο, εκτός της ιππασίας, θα τηρηθεί. Σελίδα 4 : παραθέτονται ολόκληρα κομμάτια από την διάλεξη του Κουμπερτέν που πραγματοποιήθηκε στις 16 Νοεμβρίου στην εταιρεία «Παρνασσός».

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

63. DIPLOME DE MEMBRE CORRESPONDANT [1894]. PHILOLOGIKOS SYLLOGOS PARNASSOS.
 63. DIPLOMA FOR A CORRESPONDING MEMBER. PHILOLOGIKOS SYLLOGOS PARNASSOS.
 63. ΑΝΑΛΟΓΟ ΔΙΠΛΩΜΑ ΜΕΛΟΥΣ. [1894]. ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ.

La Conférence du 16 novembre 1894 à la Société littéraire «Le Parnasse» eut une extrême importance. Attentifs, les 700 auditeurs découvrirent un fervent philhellène. Diplôme signé par le Professeur N.-G. Politis Président – Spyridion Lambros était le Secrétaire – et futur auteur de l'article détaillé sur le «Stade Panathénaique» du Rapport officiel des Jeux de 1896.

The November 16, 1894 meeting at the literary society „Parnassus” was extremely important. With rapt attention, the 700 audience members discovered a passionate Hellenist. The diploma is signed by Professor N. G. Politis, President—Spyridion Lambros was the Secretary—and future author of the detailed article on the „Panathenaic Stadium” in the Official Report of the 1896 Games.

Η συνεδρίαση της 16ης Νοεμβρίου 1894 στην λογοτεχνική εταιρεία «Παρνασσός» είχε εξαιρετική σημασία. Ακούγοντάς τον με προσοχή, οι 700 ακροατές ανακάλυψαν έναν φλογερό φιλέλληνα. Δίπλωμα υπογεγραμμένο από τον καθηγητή και Πρόεδρο Ν.-Γ. Πολίτη – ο Σπυρίδων Λάμπρος ήταν Γραμματέας – και μελλοντικό συγγραφέα του αναλυτικού άρθρου σχετικά με το «Παναθηναϊκό Στάδιο» στην επίσημη αναφορά των Αγώνων του 1896.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
 4101.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 4101.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 4101

64. JOURNAL « AMALTHEIA » DE SMYRNE. 10/22 NOVEMBRE 1894.
 64. NEWSPAPER „AMALTHEIA» OF SMYRNA. NOVEMBER 10/22, 1894.
 64. ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΑΜΑΛΘΕΙΑ» ΣΜΥΡΝΗ 10/22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1894

Parmi les très nombreux journaux reliant les Grecs «de l'extérieur» à la mère Patrie, celui-ci édité à Smyrne – l'actuelle Izmir – rend compte de la seconde partie de la Conférence prononcée le 16 novembre au « Parnasse » par Coubertin.

Among the many newspapers linking expatriot Greeks to their home country, this one edited in Smyrna—currently Izmir—reports on the second half of the speech given on November 16th by Coubertin at the „Parnassos.”

Μεταξύ των πολυάριθμων εφημερίδων που συνδέουν τους Έλληνες του εξωτερικού με τη μητέρα πατρίδα η εφημερίδα αυτή αναφέρεται στην διάλεξη που ο Κουμπερτέν έδωσε στις 16 Νοεμβρίου στον «Παρνασσό».

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ

67bis DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE : CHARILAOS TRICOUPIS.

67bis. PHOTOGRAPH. CHARILAOS TRICOUPIS.

67bis. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ . Ο ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Né en 1832 Charilaos Tricoupis, Premier Ministre à quatre reprises, entre 1882 et 1895, aura compté dans l'histoire de son pays. La situation financière de la Grèce empêchant le Gouvernement d'assumer directement la charge des Jeux, il fut affecté de ne pas être suivi par le Roi sur ce dossier. Sa défaite électorale d'avril 1895 face à Theodoros Diligiannis, lui aussi quatre fois Premier Ministre entre 1885 et 1902, amena son retrait de la vie publique. Il allait mourir loin d'Athènes, à Cannes le 11 avril 1896, alors que les premiers Jeux battaient leur plein.

Born in 1832, Charilaos Tricoupis, Prime Minister four different times between 1882 and 1895, was important for the history of his country. The financial situation of Greece prevented the Government from directly taking responsibility for the Games. Tricoupis was upset by the King's lack of support on this dossier. In April 1895, his electoral defeat to Theodoros Diligiannis, also Prime Minister four times between 1885 and 1902, lead to Tricoupis' withdrawal from public life. He would die far from Athens, in Cannes on April 11, 1896, while the first Games were underway.

Γεννημένος το 1832, ο Χαρίλαος Τρικούπης, τέσσερις φορές πρωθυπουργός μεταξύ των ετών 1882 – 1895, είναι ένα πολύ σημαντικό πρόσωπο για την ιστορία της χώρας του. Η οικονομική κατάσταση της Ελλάδας εμπόδιζε την Κυβέρνηση να αναλάβει άμεσα τις υποχρεώσεις των Ολυμπιακών Αγώνων και στενοχωρήθηκε πολύ που ο Βασιλιάς δεν συμφώνησε μαζί του στο θέμα αυτό. Η εκλογική του ήττα τον Απρίλιο του 1895 από τον Θ. Δεληγιάννη, επίσης τέσσερις φορές Πρωθυπουργός μεταξύ 1885 και 1902, προκάλεσε την αποχώρησή του από τη δημόσια ζωή. Τελικά πέθανε μακριά από την Αθήνα, στις Κάννες, στις 11 Απριλίου 1896 ενώ οι πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες βρίσκονταν σε πλήρη εξέλιξη.

DOCUMENT ORIGINAL., PUBLICATION
DE K. GEORGLADIS (2004).

ORIGINAL DOCUMENT PUBLISHED BY K.
GEORGLADIS (2004).

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΕΓΓΡΑΦΟ. ΕΚΔΟΣΗ Κ.
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ 2004

68. LETTRE DU 13/26 NOVEMBRE 1894. COUBERTIN A PHOKIANOS. NON PRÉSENTÉ.
 68. LETTER FROM NOVEMBER 13/26, 1894. COUBERTIN TO PHOKIANOS. NOT PRESENTED.
 68. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 13/26ης ΝΕΜΒΡΙΟΥ 1894 ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΠΡΟΣ ΦΩΚΙΑΝΟ. ΔΕΝ ΕΞΕΤΕΘΗ.

Usant de la double datation des calendriers grec et grégorien, Coubertin qui va quitter Athènes – vers Corfou, l'Italie et la France – demande à Ioannis Phokianos, qu'il n'aura pas oublié 40 ans plus tard, de remercier les membres du Panellinios : «L'accueil qu'ils m'ont fait restera l'un de mes plus doux souvenirs.»

Using the double dates of the Greek and Gregorian calendars, Coubertin, who would leave Athens for Corfu, Italy and France, asked Ioannis Phokianos, who had not forgotten him 40 years later, to thank the members of the Panellinios: „The welcome they reserved for me will remain one of my nicest memories.”

Χρησιμοποιώντας τη διπλή ημερομηνία λόγω του ελληνικού και γρηγοριανού ημερολογίου, ο Κουμπερτέν που θα αφήσει την Αθήνα – για να πάει στην Κέρκυρα, την Ιταλία και τη Γαλλία – ζητάει από τον Ιωάννη Φωκιανό, τον οποίο δεν θα ξεχάσει 40 χρόνια αργότερα, να ευχαριστήσει τα μέλη του Πανελληνίου : «Η υποδοχή που μου επεφύλαξαν θα μείνει ως μία από τις πιο γλυκές μου αναμνήσεις».

PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.

PANELLINIOS GYMNASTIKOS SYLLOGOS.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

69. PROGRAMME DES JEUX OLYMPIQUES DE 1896. FAIT A ATHENES LE 12/24 NOVEMBRE 1894.
 69. PROGRAM OF THE 1896 OLYMPIC GAMES. PRODUCED IN ATHENS ON NOVEMBER 12/24, 1894.
 69. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΟΥ 1896. ΑΘΗΝΑ 12/24ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1894.

Un seul détail, important, différencie cette nouvelle version, du programme publié dans le numéro 3 du «Bulletin du Comité International»: elle donne la composition exacte du Comité de douze membres formé par le Prince Héritier qui, ayant décidé de prendre la Présidence effective du «Comité des premiers Jeux Olympiques internationaux», remit tout le monde à l'ouvrage le 13 janvier 1895.

One single detail, an important one, differentiates this version from the program published in the third issue of the „Bulletin of the International Committee:” this one gives the exact make-up of the Committee of twelve members formed by the Crown Prince who, having decided to take the effective Presidency of the „Committee of the first international Olympic Games,” put everyone back to work on January 13, 1895.

Μία και μόνη σημαντική λεπτομέρεια διαφοροποιεί αυτήν τη νέα έκδοση του προγράμματος που δημοσιεύτηκε στο νούμερο 3 του «Δελτίου της Διεθνούς Επιτροπής»: η ακριβής σύνθεση της δωδεκαμελούς Επιτροπής που διορίστηκε από τον διάδοχο ο οποίος, έχοντας αποφασίσει να αναλάβει την πραγματική Προεδρία της «Επιτροπής των Πρώτων Διεθνών Ολυμπιακών Αγώνων», βάζει όλο τον κόσμο να εργαστεί στις 13 Ιανουαρίου 1895.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

407. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE : LE PRINCE CONSTANTIN.
407. PHOTOGRAPH. PRINCE CONSTANTIN.
407. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ «Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ»

En toute sérénité, l'Histoire doit dire que s'il est une personne qui, au sommet de l'Etat, joua malgré tous les obstacles un rôle décisif pour que les premiers Jeux Olympiques internationaux puissent bien avoir lieu à Athènes en 1896, ce fut Constantin (1868-1923), fils aîné de Georges 1er. Ayant reçu, Coubertin, le «Diadoque» (prince héritier) prit résolument position en faveur des Jeux, convainquit son père, prit la Présidence effective du Comité d'organisation, ranima les énergies et les enthousiasmes.

In all serenity, History must say that if there is one person who, as a head of state, played a decisive role so that the first international Olympic games could take place in Athens in 1896, in spite of all the obstacles, it was Constantin (1868-1923), elder son of George 1st. Having met with the „Diadoque” (the crown prince), Coubertin resolutely supported the Games, convinced his father, effectively took the role of President of the Organizational Committee, and revived energy and enthusiasm.

Με απόλυτη αντικειμενικότητα η Ιστορία πρέπει να δηλώσει ότι αν υπήρξε ένα πρόσωπο που παρά τις δυσκολίες έπαιξε αποφασιστικό ρόλο ώστε οι πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες να λάβουν χώρα στην Αθήνα το 1896 αυτό ήταν ο Κωνσταντίνος (1868-1923) πρωτότοκος υιός του Γεωργίου Α'. Μετά την συνάντησή του με τον Κουμπερτέν, τέθηκε αποφασιστικά υπέρ των Ο.Α., έπεισε τον πατέρα του, θήτευσε ως ουσιαστικός Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής και αφύπνισε τον ενθουσιασμό και την ενεργητικότητα των εμπνευσμένων.

DOCUMENT ORIGINEL, PUBLICATION DE
K. GEORGLADIS 8 (2004).

ORIGINAL DOCUMENT PUBLISHED BY K.
GEORGLADIS (2004).

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΚΔΟΣΗ Κ.
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ 2004

EFFORTS ET INCOMPREHENSIONS MUTUELS (1895-1896)
MUTUAL EFFORTS AND MISUNDERSTANDINGS (1895-1896)
ΑΜΟΙΒΑΙΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΑΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΑ (1895-1896)

Tandis que les organisateurs Grecs, confrontés à la très lourde tâche de mettre sur pied une organisation sportive internationale d'une envergure jusqu'alors jamais envisagée ni tentée, attendent énormément de Coubertin celui-ci, qu vient d'ailleurs de se marier, se tient toujours pour l'inspirateur, ayant le sentiment de multiplier les démarches et les contacts en faveur des Jeux.

D'où une évidente déception manifestée par les membres les plus actifs du Comité hellène. «Vous [nous] avez trop négligé[s]». „Nous avons été embarqués dans l'affaire sans gouvernail“.

Ainsi, malgré les efforts de part et d'autre, les incompréhensions augmentent, un hiatus réel se creuse.

While the Greek organizers, confronted with the difficult task of starting up an international sports organization on a scale never before imagined nor attempted, expected an enormous amount from Coubertin, he, who had by the way just been married, took himself as the motivator, having the sense of carrying out many tasks and making contacts in favor of the Games.

From this, an evident disappointment on the part of the most active members of the Greek committee. „You have neglected [us] too much.“ „We were set adrift in the affair without a rudder.“

And so, in spite of the efforts on both sides, the misunderstandings increased, and a real gap between the parties grew.

Ενώ οι Έλληνες διοργανωτές, αντιμέτωποι με το πολύ βαρύ καθήκον του στησίματος μίας διεθνούς αθλητικής διοργάνωσης με εμβέλεια που μέχρι τότε ήταν ασύλληπτη και απαγορευτική, περίμεναν παρά πολλά από τον Κουμπερτέν, αυτός, που μόλις εξάλλου είχε παντρευτεί, θεωρούσε τον εαυτό του ως εμπνευστή, πεπασμένος για τα πολλαπλά διαβήματα και τις πολλαπλές επαφές του για το καλό των Αγώνων.

Αυτό ήταν η αφορμή για την εμφανή απογοήτευση που εκδήλωσαν τα πιο ενεργά μέλη της ελληνικής Επιτροπής. «Μας παραμελήσατε τελείως». «Μας αφήσατε σ' αυτή την υπόθεση ακυβέρνητους».

Συνεπώς, παρά τις εκατέρωθεν προσπάθειες, οι ασυνεννοησία ολοένα και αυξανόταν με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μία πραγματική ρήξη.

70. LETTRE DU 5/17 JANVIER 1895. VIKELAS A COUBERTIN.
70. LETTER FROM JANUARY 5/17, 1895. VIKELAS TO COUBERTIN.
70. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 5/17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1895. ΒΙΚΕΛΑΣ ΠΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

«Enfin! J'ai reçu votre lettre!» Visiblement, Coubertin n'écrit pas souvent, il vient d'annoncer ses fiançailles et Vikelas l'en félicite. Mais surtout dans cette page 2, «le pauvre mortel que vous avez bombardé président» s'inquiète: «Quel métier!» Dans un moment (page 3:), il se rend «en redingote» à une nouvelle audience du prince royal.

„Finally! I received your letter!” Visibly, Coubertin didn't write often, he just announced his engagement and Vikelas congratulates him. But especially on this second page, „the poor mortal that you bombarded into the Presidency” was worried: „What a job!” In a few moments (page 3), he will put on his suit to go to a new audience with the royal prince.

«Επιτέλους! Έλαβα την επιστολή σας!» Προφανώς, ο Κουμπερτέν δεν γράφει συχνά, μόλις έχει ανακοινώσει τους αρραβώνες του και ο Βικέλας τον συγχαίρει. Αλλά ιδιαίτερα σε αυτή τη σελίδα 2, «ο άμοιρος θνητός τον οποίο ανακηρύζατε πρόεδρο» ανησυχεί: «Τι ευθύνη κι αυτή!». Σε μια στιγμή (σελίδα 3), με επίσημο ένδυμα πηγαίνει για νέα ακρόαση στον βασιλικό περίγκιπα.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

71. LETTRE DU 6/18 JANVIER 1895. VIKELAS A COUBERTIN.
71. LETTER FROM JANUARY 6/18, 1895. VIKELAS TO COUBERTIN.
71. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 6/18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1895. ΒΙΚΕΛΑΣ ΠΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Vikelas a soumis au Prince Héritier le plan du stade. Mais il a besoin de l'aide de Coubertin pour les plans, déjà demandés, du vélodrome, «je vous en prie»; ou au sujet des invitations. «Vous m'avez trop négligé.» Page 2 : «il est temps que vous me veniez à la rescousse». Page 3 : «à bientôt et à vous de coeur».

Vikelas submitted the plans for the stadium to the Crown Prince. But he needed Coubertin's help, already requested, for the plans of the velodrome, „I beg you;” and for the matter of the invitations. „You have neglected me too much.” Page 2: „it's time that you came to my assistance.” Page 3: „Until soon and to you with all my heart.”

Ο Βικέλας κατέθεσε στον Διάδοχο τα σχέδια του σταδίου. Ωστόσο, χρειάζεται τη βοήθεια του Κουμπερτέν για τα σχέδια που του έχουν ήδη ζητηθεί για το ποδηλατοδρόμιο, «σας παρακαλώ» ή αναφορικά με τις προσκλήσεις «με έχετε παραμελήσει πολύ». Σελίδα 2 : «είναι καιρός πλέον ν' αρθείτε να με βοηθήσετε». Σελίδα 3 : «τα λέμε σύντομα και εγκάρδια δικός σας»

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

73. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 189(?). PIERRE DE COUBERTIN ET MARIE, NEE ROTHAN.
 73. PHOTOGRAPH. 189(?). PIERRE DE COUBERTIN AND MARIE, NEE ROTHAN.
 73. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ 189(?) ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΚΑΙ MARIE, ΤΟ ΓΕΝΟΣ ROTHAN.

Le 12 mars 1895, Coubertin non-conformiste épouse Marie, de famille protestante. Le jeune couple est ici photographié, sans doute un peu plus tard, par un «artiste» de la Côte d'Azur. Madame de Coubertin vivra jusqu'à 102 ans (Lausanne, 1963).

On March 12, 1895, Coubertin the non-conformist married Marie, from a Protestant family. The young couple was photographed here, undoubtedly a bit later, by an „artist” of the Côte d'Azur. Mrs. Coubertin would live to be 102 years old, dying in Lausanne in 1963.

12 Μαρτίου 1895, ο αντικομφορμιστής Κουμπερτέν παντρεύεται την Marie, που προέρχεται από προτεσταντική οικογένεια. Το νεαρό ζευγάρι φωτογραφίζεται εδώ μάλλον λίγο αργότερα, από κάποιον «καλλιτέχνη» της Κυανής Ακτής. Η Κυρία Κουμπερτέν θα ζήσει έως το 102 έτος της ηλικίας της (Λωζάννη 1963).

DOCUMENT ORIGINEL : GEOFFROY DE NAVACELLE.

ORIGINAL DOCUMENT: GEOFFROY DE NAVACELLE.

ΠΗΓΗ : GEOFFROY DE NAVACELLE

403. A ET B: DOCUMENTS DES 23.2.1895 ET 4.3.1896. BANQUE NATIONALE DE GRÈCE.
403. A AND B: DOCUMENTS FROM 2/23/1895 AND 3/4/1896. NATIONAL BANK OF GREECE.
403. Α ΚΑΙ Β: ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ 23.2.1895 ΚΑΙ ΤΗΣ 4.3.1896. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

S'il est vrai que le Gouvernement ne put, étant donné la situation extrêmement difficile du Trésor public, s'engager à financer directement les Jeux, diverses solutions furent lancées. Ainsi Timoleon Philemon, ancien maire d'Athènes nommé Secrétaire général du Comité d'organisation, sollicita-t-il de nombreux organismes, dont la Banque Nationale de Grèce dès février 1895. Celle-ci prit en outre sa part à l'embellissement de la ville, en acceptant de restaurer la façade du Siège central, ainsi que le Comité le lui demanda en mars 1896.

If it was true that the government could not, given the extremely difficult position of the public treasury, plan to directly finance the Games, diverse solutions were launched. Thus Timoleon Philemon, former mayor of Athens named Secretary general of the Organizing Committee, solicited a number of organizations, including the National Bank of Greece, in February 1895. The bank took part in the beautification of the city, by accepting to restore the façade of its central headquarters, as the committee asked it to do in March 1896.

Αν είναι αλήθεια ότι η Κυβέρνηση δεν μπορούσε, δεδομένης της ιδιαίτερα δύσκολης κατάστασης του Δημόσιου Ταμείου, να χρηματοδοτήσει άμεσα τους Αγώνες, βρέθηκαν και εφαρμόστηκαν άλλες λύσεις. Έτσι ο Τιμολέων Φιλημων, παλιός δήμαρχος Αθηναίων, που είχε διοριστεί Γενικός Γραμματέας της διοργανωτικής Επιτροπής, ζήτησε τη συνεισφορά πολλών οργανισμών, εκ των οποίων και η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας από το Φεβρουάριο του 1895, που συνέβαλε στον εξωραϊσμό της πόλης, δεχόμενη να ανακαινίσει την πρόσοψη των Κεντρικών Γραφείων, όπως της ζήτησε η Επιτροπή τον Μάρτιο του 1896.

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA BANQUE
NATIONALE DE GRÈCE.

HISTORICAL ARCHIVES OF THE
NATIONAL BANK OF GREECE.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

403 c. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. JOURNAL OFFICIEL. 22 AOÛT 1895, NON EXPOSÉ.

403 c. PHOTOGRAPHICAL DOCUMENT 22nd AUG. 1895, NOT PRESENTED.

403 γ. ΕΓΓΡΑΦΟ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ 22-8-1895, ΔΕΝ ΕΞΕΤΕΘΗ.

La Banque Nationale de Grèce a en fait été le premier bailleur de fonds des Jeux Olympiques modernes, en avançant au Comité d'organisation, sous forme de prêt, les 200.000 drachmes nécessaires à l'émission de la première série de timbres olympiques, destinée à couvrir une partie de ses dépenses. Cette émission, ainsi que la possibilité de faire ce prêt garanti par le Gouvernement, est inscrite ici au Journal officiel dans une loi signée du Prince Héritier, Président du dit Comité.

The National Bank of Greece is in possession of the first lease contracts concerning the Olympic Games. She indeed borrowed the sum of 200.000 dr. to the Greek Olympic Committee to published the first series of Olympic stamps in order to guarantee the costs. This emission as well as the possibility of the lease contract was guaranteed by the Greek government and signed by the president of the Greek Olympic Committee.

Η Εθνική Τράπεζα υπήρξε ο πρώτος χρηματοδότης των πρώτων Ολυμπιακών Αγώνων. Πράγματι διέθεσε, υπό την μορφή δάνειου επ'ενεχύρω, το πόσο των 200.000 δρχ. στην Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή με σκοπό την έκδοση της πρώτης σειράς ολυμπιακών γραμματοσήμων που κάλυψε τα έξοδα της διοργάνωσης. Αυτή η έκδοση όπως και η δυνατότητα χρηματοδότησης αναφέρονται στη Ε.Κ. που υπέγραψε ο Διάδοχος, Πρόεδρος της Ε.Ο.Ε. Το δάνειο είχε την εγγύηση της κυβέρνησης.

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA BANQUE
NATIONALE DE GRÈCE

HISTORICAL ARCHIVES OF THE
NATIONAL BANK OF GREECE.

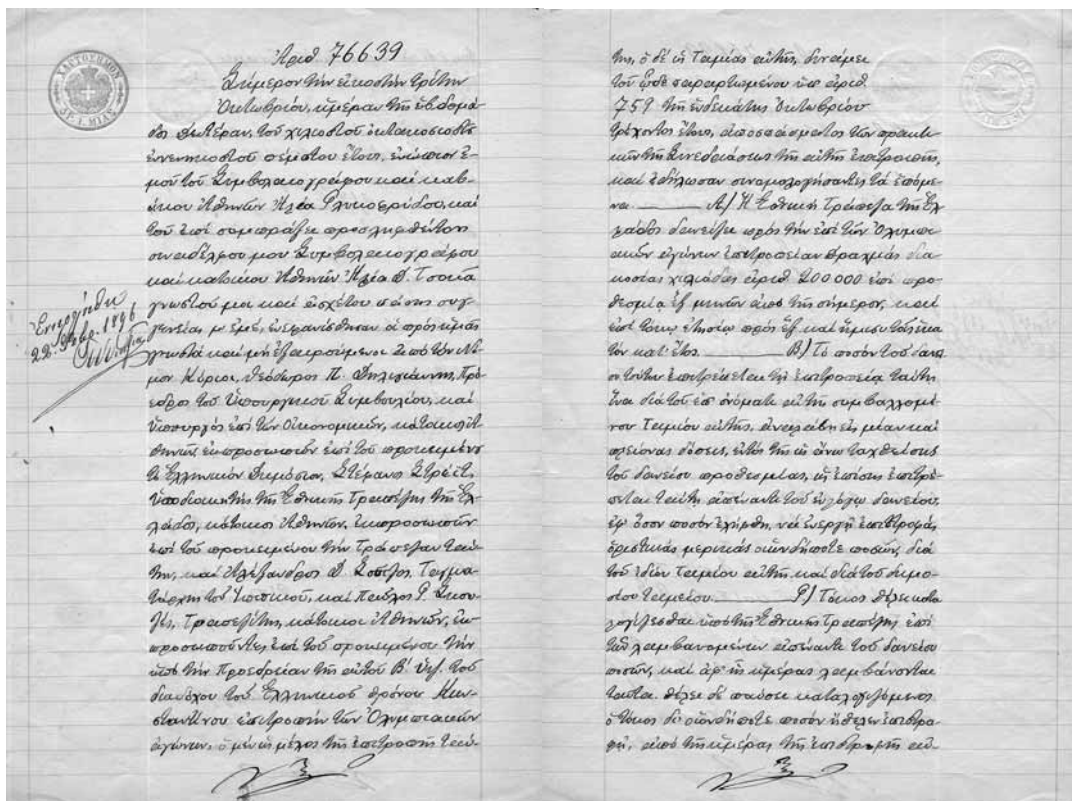
ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ Ε.Τ.Ε.

403 d. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. CONTRAT DE PRÊT SUR GAGE. 22 FÉVRIER 1896. NON EXPOSÉ.
 403 d. PHOTOGRAPHY. LEASE CONTRACT. FEBRUARY 22nd 1896, NOT PRESENTED
 403 δ. ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΕΓΓΡΑΦΟ. ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΔΑΝΕΙΟΥ ΕΠ'ΕΝΕΧΥΡΩ. 22-2-1896. ΔΕΝ ΕΞΕΤΕΘΗ.

À vrai dire, ce document exceptionnel ... ne devrait pas figurer dans le présent volume: car n'ayant pu être retrouvé avant le début de l'année 2005, il n'a par définition pas fait partie de l'Exposition! Mais les tenaces recherches d'Alexandros Krauss, menées avec les Responsables du Service concerné, ayant désormais abouti, il est apparu cohérent de donner sa place à cette pièce décisive, demeurée jusqu'ici peu connue et très rarement montrée.

Speaking honestly, this exceptional document ... should not be placed inside the present volume: as it was not rediscovered before the beginning of the year 2005, it couldn't be part of the exhibition. But the research of Alexandros Krauss together with the responsables of the institution mentioned below made it possible and indeed it has to be presented.

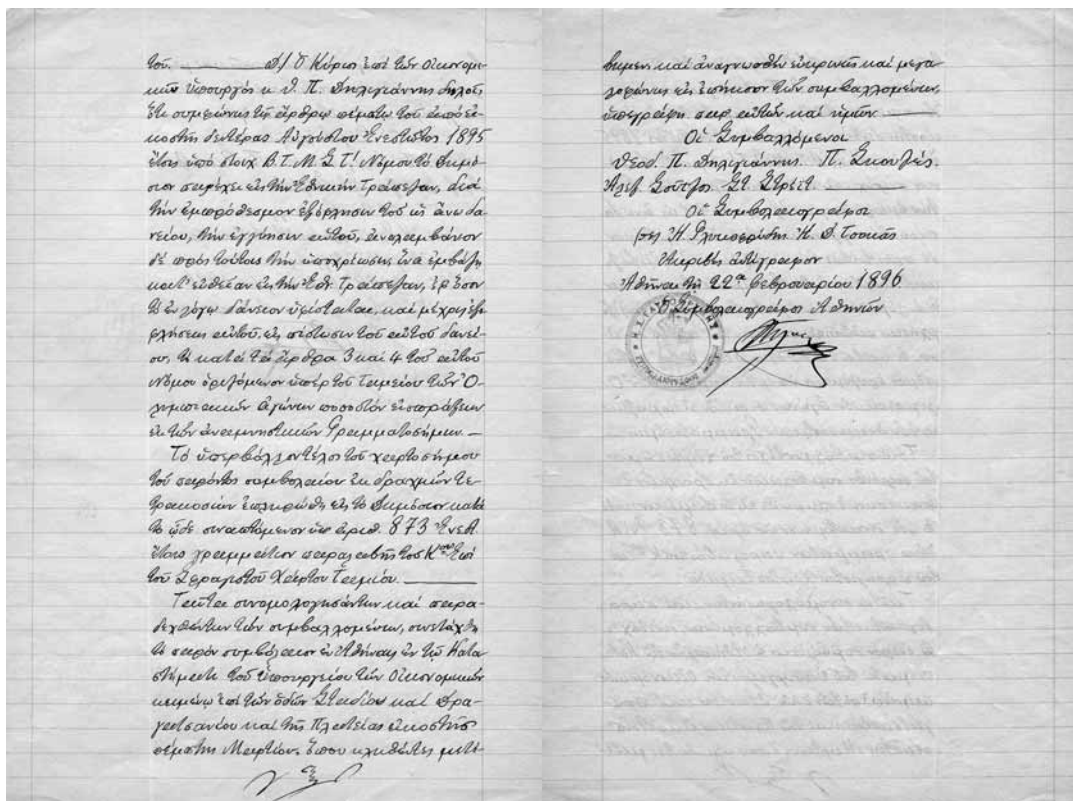
Στην πραγματικότητα, αυτό το εξαιρετικό τεκμήριο ... δεν θα έπρεπε να παρουσιασθεί σ' αυτή την έκδοση. Δεν είχε εντοπισθεί πριν τις αρχές του 2005 και όπως ήταν φυσικό, δεν περιελήφθη στην έκθεση. Αλλά οι επιμονες έρευνες του Αλεξάνδρου Κράους που πραγματοποιήθηκαν από τους υπεύθυνους του Ι.Α.Ε.Τ.Ε, κατέληξαν τελικά, και μας φάνηκε πλέον λογικό να δώσουμε την θέση του σ' αυτό το αποφασιστικό τεκμήριο που μέχρι τώρα ήταν ελάχιστα γνωστό και σπανιότατα εκτεθειμένο.

Il s'agit de l'original du contrat de prêt sur gage de 200.000 drachmes à un taux de 6%, signé du Premier Ministre Theodoros Deligiannis et par les représentants de la Banque Nationale de Grèce et du Comité d'organisation des Jeux.

This is the original lease contract about the sum of 200.000 drachmes and a rate of 6%, signed by the Prime Minister Theodoros Deligiannis and the representatives of the National Bank of Greece and the organisational Committee of the Games.

Πρόκειται για το πρωτότυπο του δανείου επ' ενεχύρω 200.000 δρχ. με τόκο 6% το οποίο υπογράφει ο πρωθυπουργός Θ. Δεληγιάννης και οι αντιπρόσωποι της Εθνικής Τράπεζας, όπως και της Οργανωτικής Επιτροπής των Ολυμπιακών Αγώνων.

74. LETTRE DU 9 MARS 1895. TIMOLEON PHILEMON A PANAGOULIS.
74. LETTER FROM MARCH 9, 1895. TIMOLEON PHILEMON TO PANAGOULIS.
74. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1895. ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΦΙΛΗΜΩΝ ΠΡΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ

Les organisateurs s'étaient mis à l'œuvre en particulier pour trouver les fonds nécessaires. Si certains donateurs faisaient un geste spontané, ce courrier adressé à un «propriétaire marchand», au nom de S.M. le Prince Héritier et d'un événement «de sens national», indique comment s'effectuait la prospection.

The organizers started working hard to find the necessary funds. If some donors made a spontaneous gesture, this letter in the name of His Majesty the Crown Prince about an event with „national meaning,” addressed to a „store owner” indicates how they went about their fundraising.

Οι διοργανωτές κινητοποιήθηκαν, ιδιαίτερα για να βρουν τα απαραίτητα χρήματα. Εάν κάποιοι χορηγοί έκαναν μία αυθόρμητη χειρονομία, αυτό το γράμμα που έχει ως παραλήπτη κάποιον «έμπορο» και είναι στο όνομα της Αυτού Μεγαλειότατου του Πριγκιπικού Διαδόχου, αναφέρεται σε γεγονός «εθνικής σημασίας» και αποδεικνύει τον τρόπο με τον οποίο πραγματοποιείτο η ανεύρεση δωρητών.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

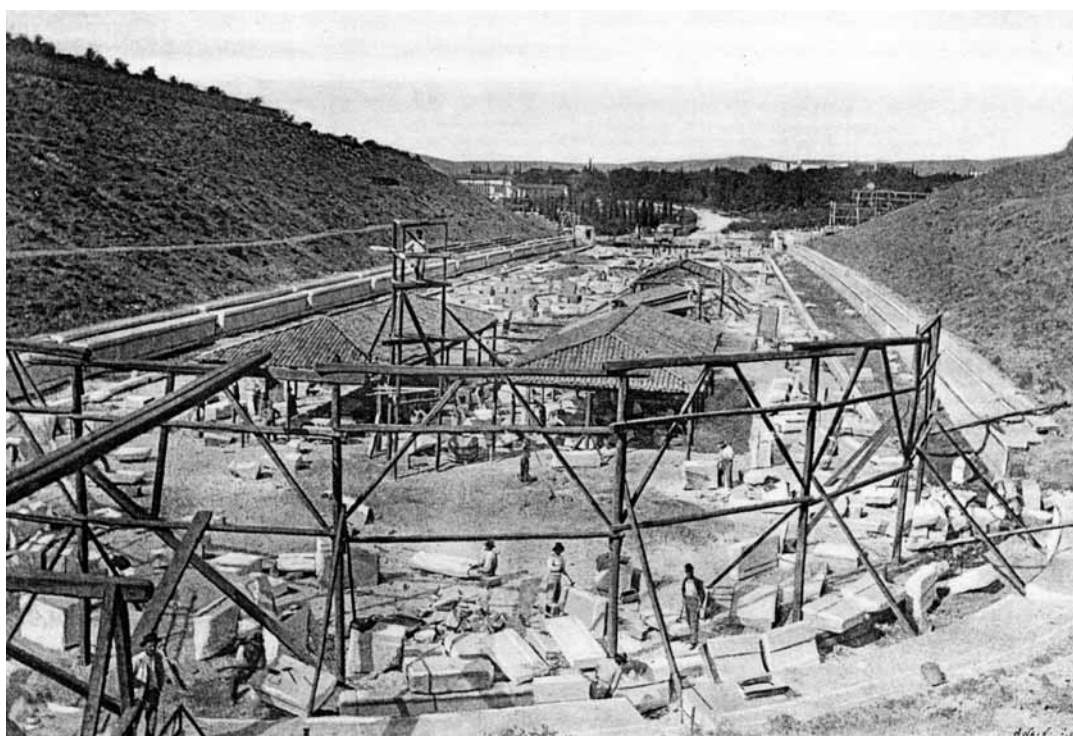

75. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE 1895. LE STADE PANATHENAIQUE EN CHANTIER.
 75. PHOTOGRAPH, 1895. THE PANATHENAIAC STADIUM UNDER CONSTRUCTION.
 75. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ 1895. ΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟ ΣΤΑΔΙΟ ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ.

Saisissant document. Grâce à la générosité de Georgios Averoff Grec d'Alexandrie, et comme l'écrivit Coubertin («Mémoires olympiques», 1931-32), «des blocs de marbre s'entassaient dans l'auguste enceinte ruinée». Mais les ouvriers, dont les baraques de chantier occupent le centre de l'arène, pourraient-ils finir avant la date butoir de la fin mars 1896?

A striking document. Thanks to the generosity of Georgios Averoff, a Greek from Alexandria, as Coubertin wrote in his „Olympic Memoirs, 1931-32,” „the blocks of marble were piling up in the majestic, ruined precinct.” But the workers, whose shacks occupied the center of the arena, would they finish in time for the deadline at the end of March 1896?

Συγκλονιστικό ντοκουμέντο. Χάρη στη γενναιοδωρία του Γ. Αβέρωφ, Έλληνα από την Αλεξάνδρεια, και όπως ο ίδιος ο Κουμπερτέν έγραφε («Ολυμπιακές Μνήμες», 1931-32), «οι μαρμαρίνες πλάκες στοιβάζονταν μέσα στα σεβάσματα κατεστραμένα/ερειπωμένα τείχη». Οι εργάτες, όμως, των οποίων τα προσωρινά καταλύματα του εργοταξίου καταλαμβάνουν το κέντρο της αρένας, θα καταφέρουν να ολοκληρώσουν το έργο πριν από την τελική ημερομηνία που είναι τέλη Μαρτίου 1896;

DOCUMENT ORIGINEL : LE
 LE SPORT UNIVERSEL ILLUSTRÉ.

ORIGINAL DOCUMENT: „LE SPORT
 UNIVERSEL ILLUSTRÉ.”

ΠΗΓΗ : LE SPORT UNIVERSEL ILLUSTRÉ.
 (ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ)

77. LETTRE DU 14/26 DECEMBRE 1895. GEORGES MELAS A COUBERTIN.
 77. LETTER FROM DECEMBER 14/26, 1895. GEORGE MÉLAS TO COUBERTIN.
 77. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 14ης/26ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1895. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΛΑΣ ΠΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ

Mélas répond mi-décembre à une lettre de Coubertin du ... 18 octobre. Le ton très vif traduit bien le malentendu qui se creusait. Les organisateurs auraient voulu être instruits et guidés. «Au lieu de cela, nous avons été embarqués dans l'affaire sans gouvernail et lâchés ensuite au gré de notre ignorance.»

Mélas responded in mid-December to Coubertin's letter of ... October 18. The very lively tone gives a good idea of the misunderstanding that was growing. The organizers would have preferred instruction and guidance. „Rather than that, we have been set adrift in the affair without a rudder and left then to the will of our own ignorance.”

Ο Μελάς απαντάει στα μέσα Δεκεμβρίου σε μία επιστολή του Κουμπερτέν της ...18ης Οκτωβρίου. Ο ιδιαίτερα έντονος τόνος μαρτυρά με τον καλύτερο τρόπο την παρεξήγηση που όλο και μεγάλωνε. Οι διοργανωτές θα επιθυμούσαν να είναι ενημερωμένοι και καθοδηγού-μενοι. «Αντ' αυτού όμως, βρεθήκαμε μπλεγμένοι στην υπόθεση, χωρίς καπετάνιο στο τιμόνι και παρατημένοι στο έλεος της άγνοιας μας.»

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

78. LETTRE COLLECTIVE [DECEMBRE 1895]. INVITATION A PARTICIPER AUX JEUX OLYMPIQUES.
 78. COLLECTIVE LETTER, DECEMBER 1895. INVITATION TO PARTICIPATE IN THE OLYMPIC GAMES.
 78. ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ [ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1895].
 ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ.

Elle fait référence au Congrès de 1894 ainsi qu'au «Comité International des Jeux Olympiques siégeant à Paris» cette lettre signée pour le «Comité hellène des Jeux Olympiques» par Philemon. Si elle ne part qu'en décembre 1895, les organisateurs pouvaient juger à bon droit qu'il leur avait fallu tout inventer pour une manifestation sportive d'une envergure jusqu' alors sans précédent.

The letter refers to the 1894 Congress as well as to the „International Olympic Committee headquartered in Paris,” and is signed for the „Greek Committee for the Olympic Games” by Philemon. As it did not go out until December 1895, the organizers could consider that they had invented everything for this sporting event of a heretofore-unprecedented scale.

Αυτή η επιστολή, υπογεγραμμένη από πλευράς «Ελληνικής Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων» από τον Φιλήμωνα, αναφέρεται στο Συνέδριο του 1894 καθώς και στη «Διεθνή Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων με έδρα της το Παρίσι». Παρ' όλο που αποστέλλεται τον Δεκέμβριο του 1895, οι διοργανωτές μπορούσαν δικαίως να κρίνουν ότι θα έπρεπε να επινοήσουν τα πάντα για μία αθλητική εκδήλωση τέτοιου επιπέδου που όμοια της δεν έχει ξαναγίνει.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

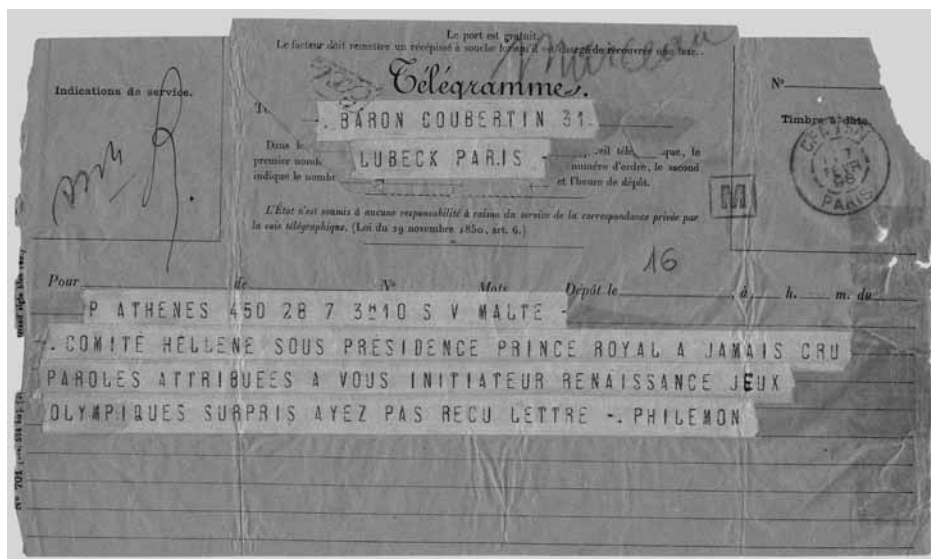

79. TELEGRAMME. FEVRIER 1896. TIMOLEON PHILEMON A COUBERTIN.
79. TELEGRAM. FEBRUARY 1896. TIMOLEON PHILEMON TO COUBERTIN.
79. ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1896. ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΦΙΛΗΜΩΝ ΠΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Mis à la tête d'une organisation ayant tout à faire Philemon fut bientôt enclin à tenir le «Comité International» pour un négligeable «rouage temporaire». Un incident grave – fondé sur une fausse interview de Coubertin – ayant surgi compromettant la participation germanique, il tint à adresser, assez tardivement il est vrai, ce télégramme à celui qu'il y qualifie d' «initiateur [de la] renaissance [des] Jeux Olympiques».

Placed at the head of an organization having to do everything, Philemon was quickly inclined to hold the „International Committee” for a negligible „temporary cog” in the wheel of the Games. A serious incident—based on a fake interview with Coubertin—having arisen that compromised the participation of the German teams, Philemon addressed this telegram, somewhat late it's true, to the man who he qualified as the „initiator [of the] renaissance [of the] Olympic Games.”

Όντας επικεφαλής μίας οργάνωσης η οποία πρέπει να αναλάβει να κάνει τα πάντα, ο Φιλήμων δεν αργεί να χαρακτηρίσει τη «Διεθνή Επιτροπή» ως έναν αμελητέο «προσωρινό μηχανισμό». Ένα σοβαρό περιστατικό – το οποίο στηρίχτηκε σε μία παραποιημένη συνέντευξη του Κουμπέρτεν – θέτοντας έτσι σε κίνδυνο τη γερμανική συμμετοχή, τον κάνει, έστω και καθυστερημένα είναι η αλήθεια, να απευθύνει αυτό το τηλεγράφημα σε αυτόν που χαρακτηρίζεται ως «πρωτεργάτης της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων».

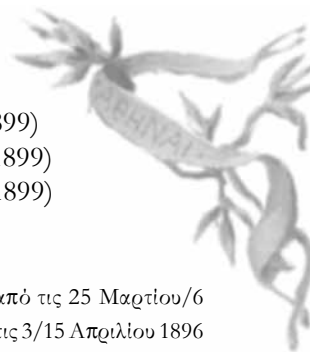

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

LA REUSSITE DES ORGANISATEURS GRECS 1896 (-1899) THE SUCCESS OF THE GREEK ORGANIZERS 1896 – (1899) Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΩΝ 1896 (-1899)

A Athènes, du 25 mars/6 avril au 3/15 avril 1896 (selon les deux calendriers), où affluent dans le Stade Panathénaique restauré jusqu'à 60.000 spectateurs sans compter ceux massés sur les pentes avoisinantes, la réussite dépasse tous les espoirs.

Coubertin se trouve assez isolé et dans une position difficile. L'opinion et la presse se sont montrées unanimes à souhaiter qu'à l'avenir Athènes, qui a fait ses preuves, devienne «le champ stable et permanent des Jeux Olympiques». Au soir de la clôture, succédant ipso facto à Vikelas comme «Président du Comité International», il prend le risque d'adresser au Roi une lettre «publique» où il confirme implicitement que les prochains Jeux auront lieu à Paris, comme l'avait décidé le Congrès de 1894.

Le 16 mai 1896, Vikelas revendique l'organisation de Jeux Olympiques «tenus régulièrement à Athènes dans les intervalles des Jeux [...] fondés par le Congrès de Paris», les deux séries pouvant se fondre en une seule. Coubertin fait la sourde oreille.

In Athens, from March 25/April 6 until April 3/15 (depending on the two calendars), where up to 60,000 spectators crowded into the restored Panathenaic Stadium, without counting the masses on the neighboring hills, the success surpassed all hopes.

Coubertin found himself fairly isolated and in a difficult position. Public opinion and the press were unanimous in hoping that in the future, Athens, which had proved itself, would become the „stable and permanent field for the Olympic Games.“ On the evening of the closing ceremony, succeeding Vikelas ipso facto as the „President of the International Committee,“ Coubertin took the risk of addressing a public letter to the King, in which he implicitly confirmed that the next Olympic Games would take place in Paris, as the 1894 Congress had decided.

On May 16, 1896, Vikelas demanded that the two series, the organization of the Olympic Games to be „held regularly in Athens during the intervals between the Games [...] founded by the Paris Congress,“ be combined into a single event. Coubertin turned a deaf ear.

Στην Αθήνα, από τις 25 Μαρτίου/6 Απριλίου έως τις 3/15 Απριλίου 1896 (σύμφωνα με τα δύο ημερολόγια), όπου στο ανακαινισμένο Παναθηναϊκό Στάδιο συνέρχονταν μέχρι 60.000 θεατές, χωρίς να υπολογίσει κανείς το μάζες που κατέκλυσαν τις γειτονικές πλαγιές, η επιτυχία ξεπερνά κάθε προσδοκία.

Ο Κουμπερτέν βρίσκεται αρκετά απομονωμένος και σε δύσκολη θέση. Η κοινή γνώμη και ο Τύπος ευχήθηκαν με ομόφωνο τρόπο, στο μέλλον η Αθήνα, η οποία έδωσε δείγματα γραφής, να γίνει «ο σταθερός και μόνιμος χώρος των Ολυμπιακών Αγώνων». Το βράδυ της λήξης, διαδεχόμενος αυτομάτως τον Βικέλα ως «Πρόεδρος της Διεθνούς Επιτροπής», αποτολμά να απευθύνει στο Βασιλιά μια «δημόσια» επιστολή στην οποία επιβεβαιώνει εμμέσως το γεγονός ότι οι επόμενοι Ολυμπιακοί Αγώνες θα πραγματοποιηθούν στο Παρίσι, όπως το είχε αποφασίσει το Συνέδριο του 1894.

Στις 16 Μαΐου 1896, ο Βικέλας διεκδικεί τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων «οι οποίοι θα διεξάγονται κανονικά στην Αθήνα στα διαστήματα μεταξύ των Αγώνων [...] όπως καθιερώθηκαν στο Συνέδριο του Παρισιού». Οι δύο αυτές διοργανώσεις μπορούν να συγχωνευτούν σε μία. Ο Κουμπερτέν ποιεί την νήσσα.

81. JOURNAL OFFICIEL. 16 MARS 1896. BLOCS DE TIMBRES „PREMIER JOUR».
81. OFFICIAL NEWSPAPER MARCH 16, 1896. SHEET OF 'FIRST DAY' STAMPS.
81. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ. 16 ΜΑΡΤΙΟΥ 1896.

ΔΕΣΜΙΔΕΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ «ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ»

Ce Journal Officiel du 16 mars publie la loi autorisant une émission de timbres prise en compte par la Banque Nationale, ce qui garantissait en fait 400.000 drachmes aux organisateurs. Le collectionneur avisé y a joint les blocs des trois premières figures, oblitérées du 25 mars 1896, jour conjoint de l'ouverture des Jeux et de la sortie de la série de douze, éditée à partir d'une idée des frères D. et I. Sakkarapnos, sous le contrôle du Directeur du Musée des Monnaies I. Svornos.

The official government newspaper of March 16 published the law authorizing the release of stamps accepted by the National Bank, which would actually guarantee 400,000 drachmas to the organizers. Well-informed collectors joined sheets of the first three figures, cancelled on March 25, 1896, the same day as the Opening Ceremony of the Games and the release of the series of twelve, edited by the brothers D. and I. Sakkarapnos, under the control of the Director of the Museum of Currency, Mr. I. Svornos.

Σε αυτό το φύλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως στις 16 Μαρτίου δημοσιεύεται ο νόμος ο οποίος επιτρέπει την έκδοση γραμματοσήμων, γεγονός που εξασφάλισε 400.000 δραχμές στους διοργανωτές. Ο ενημερωμένος συλλέκτης συνδύασε τη σειρά των τριών πρώτων παραστάσεων, που φέρουν σφραγίδα με ημερομηνία την 25η Μαρτίου 1896, ημέρα έναρξης των Αγώνων αλλά και κυκλοφορίας της σειράς των 12, που έχει εκδοθεί μετά την ιδέα των αδελφών Δ. και Ι. Σακκαράπνους, υπό την επίβλεψη του Διευθυντή του Νομισματικού Μουσείου, Ι. Σβωρόνου.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ.

82. SERIE COMPLETE DES TIMBRES DES JEUX OLYMPIQUES A ATHENES. 1896.
82. COMPLETE SERIES OF STAMPS FROM THE OLYMPIC GAMES OF ATHENS, 1896.
82. ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΣΕΙΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ. 1896.

Ces timbres, dessinés par l'artiste suisse E. Gilliëron, gravés par E. Mouchon à Paris et édités par l'Imprimerie Nationale de France, ont fait le bonheur des philatélistes du monde entier et constituent la pierre angulaire des grandes collections de thématique sportive. Les fonds que garantissait leur émission permirent notamment l'édification des stands de tir de Callithea et du vélodrome au nouveau Phalère.

These stamps, drawn by the Swiss artist E. Gilliëron, engraved by E. Mouchon in Paris and printed by the Imprimerie Nationale de France, were the joy of stamp collectors the world over and constituted the cornerstone of large collections with a sports theme. The funds that guaranteed their release allowed the building of the shooting galleries in Kallithea and of the velodrome at the new Phalera.

Αυτά τα γραμματόσημα που σχεδιάστηκαν από τον Ελβετό καλλιτέχνη Ε. Gilliëron χαραχτήκαν από τον Ε. Mouchon στο Παρίσι κι εκδόθηκαν από το Εθνικό Τυπογραφείο της Γαλλίας, προκάλεσαν μεγάλη ευτυχία στους φιλοτελιστές όλου του κόσμου και καθιστούν τον ακρογωνιαίο λίθο των μεγάλων συλλογών με θέμα τον αθλητισμό. Τα χρήματα που εξασφάλισε η έκδοση τους συνέβαλαν κυρίως στην ανέγερση των σκοπευτηρίων της Καλλιθέας και του ποδηλατοδρόμου στο Νέο Φάληρο.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ.

83. PLAN. FIN DU XIXEME SIECLE. LA VILLE D'ATHENES. NON PRÉSENTÉ.
83. MAP. LATE NINETEENTH CENTURY. THE CITY OF ATHENS. NOT PRESENTED.
83. ΧΑΡΤΗΣ. ΤΕΛΗ 19ου ΑΙΩΝΑ Η ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. ΔΕΝ ΕΞΕΤΕΘΗ.

L'Athènes de 2004 est évidemment plus étendue qu'en 1896; le terrain urbain s'est densifié. Mais avant-hier comme aujourd'hui, le touriste était heureux de disposer du plan de la ville pour pouvoir s'y déplacer, ou s'y perdre, «en connaissance de cause».

Athens in 2004 is obviously much larger than it was in 1896: the urban terrain has grown denser. But back then as today, tourists are happy to have a map of the city to find their way around, or to get lost „with full knowledge” of what they were getting into.

Η Αθήνα του 2004 καταλαμβάνει προφανώς μεγαλύτερη έκταση από ότι το 1896, το αστικό κομμάτι γίνεται πιο πυκνοκατοικημένο. Αλλά ο τουρίστας του χθες, όπως συμβαίνει και σήμερα άλλωστε, ήταν πανευτυχής που διέθετε ένα χάρτη της πόλης για να μπορεί να μετακινείται, ή και να «χάνεται», ενεργώντας εν γνώσει του κάθε φορά.

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΛΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

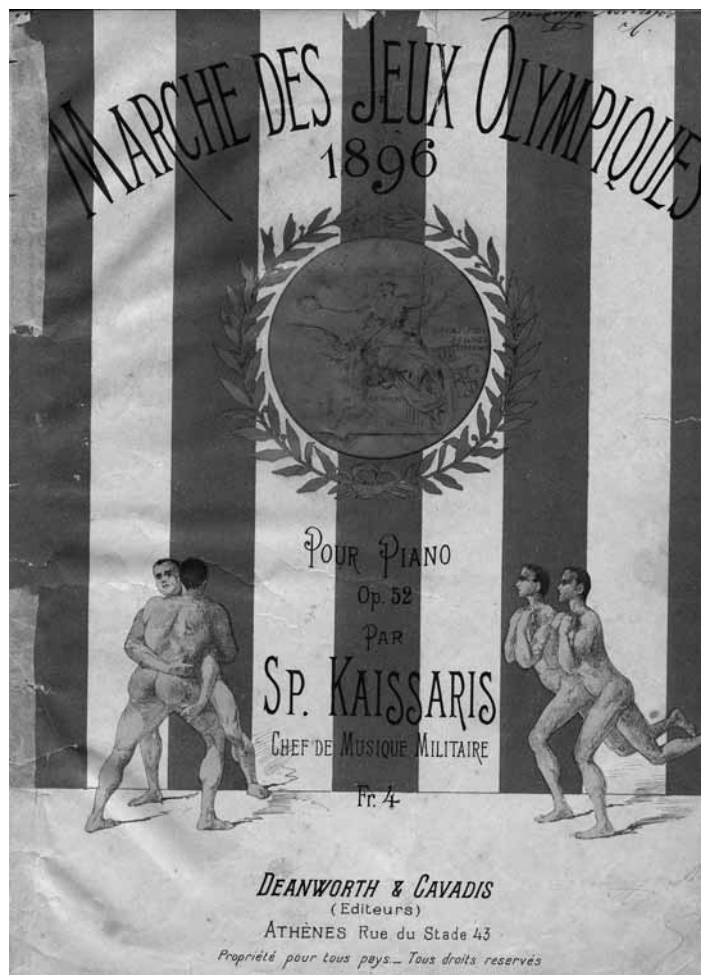

85. MARCHE DES JEUX OLYMPIQUES. 1896.
 85. OLYMPIC GAMES MARCH 1896.
 85. ΕΜΒΑΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ. 1896.

Il faudrait remercier ces éditeurs du 43 rue ... du Stade, d'avoir si joliment édité cette «Marche» pour piano de Spiridon Kaissiris, chef de Musique militaire. Des coureurs aux lutteurs, sur fond aux couleurs hellènes, avec la déesse de la victoire en médaille, s'opérait sans fausse note le passage de l'Antiquité aux temps modernes.

We must thank the editors at 43 rue du Stade for having done such a nice job printing this „March” for piano by Spiridon Kaissiris, leader of Military Music. From runners to wrestlers, on a backdrop of Greek colors, with the Victory Goddess in a medallion, the passage from antiquity to modern times played without a false note.

Θα έπρεπε να ευχαριστήσουμε τους εκδότες της οδού Σταδίου 43 για τον υπέροχο τρόπο με τον οποίο είχαν εκδώσει αυτό το «Εμβατήριο» για πιάνο του Σπυρίδωνα Καϊσίρη, διευθυντή ορχήστρας Στρατιωτικών εμβατηρίων. Από δρομείς μέχρι παλαιστές, σε φόντο με ελληνικά χρώματα, με τη θεά της νίκης σε μετάλλιο, πραγματοποιείτο, χωρίς καμία παραφωνία, το πέρασμα από την Αρχαιότητα στο σήμερα.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

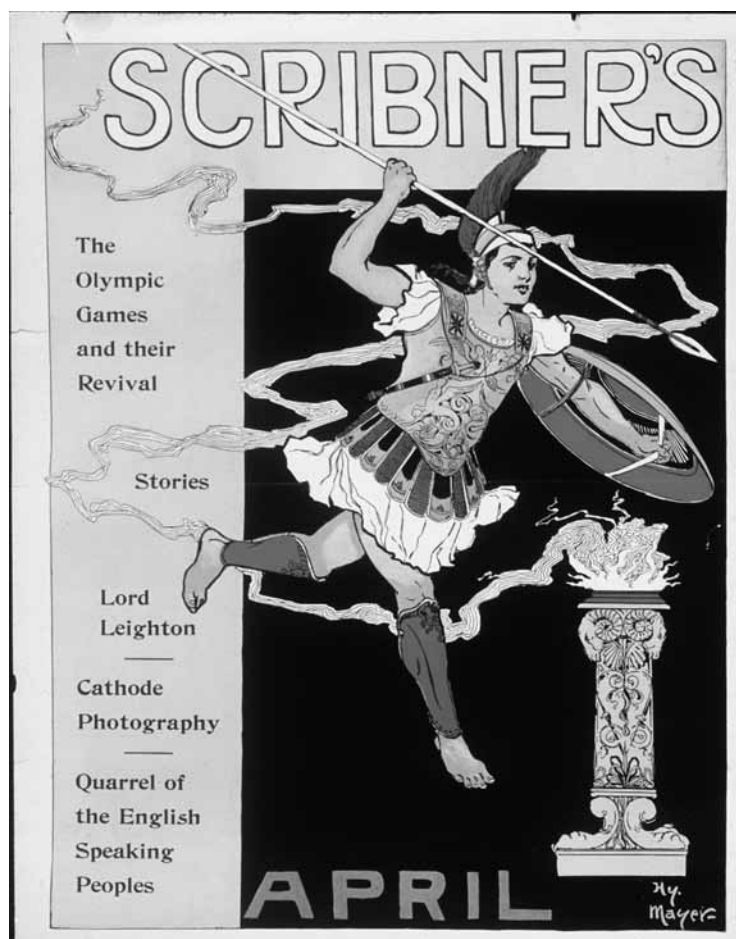
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ.

86. AFFICHETTE POUR LE SCRIBNER'S. AVRIL 1896.
 86. POSTER FOR SCRIBNER'S. APRIL 1896.
 86. ΑΦΙΣΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ SCRIBNER'S. ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1896.

Aucune affiche officielle n'a été éditée pour les Jeux Olympiques de 1896. Par bonheur le magazine américain Scribner's leur ayant consacré deux numéros annonça ceux-ci par deux affichettes reproduisant les couvertures. Celle d'avril traitait à l'antique «The Olympic Games and their revival».

No official poster was published for the Olympic Games of 1896. Luckily, the American magazine „Scribner's” dedicated two issues to them and announced them with two small posters showing the covers. That of April interpreted ‘à l'antique’ „The Olympic Games and their revival.”

Καμία επίσημη αφίσα δεν τυπώθηκε για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896. Προς μεγάλη χαρά όλων, το αμερικανικό περιοδικό Scribner's αφιέρωσε για αυτούς τους Αγώνες δύο τεύχη. Προς διαφήμιση αυτών, τύπωσε τα εξώφυλλα τους σε δύο αφίσες. Το τεύχος Απριλίου έφερε τον «αρχαιοπρεπή» τίτλο “The Olympic Games and their revival” (Οι Ολυμπιακοί Αγώνες και η αναβίωση τους).

MUSEE OLYMPIQUE, LAUSANNE. INV.
 81730.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 81730.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΩΖΑΝΗΣ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 81730.

87. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE : CARTE POSTALE.GEORGIOS AVEROFF.
 87. PHOTOGRAPH. POSTCARD. GEORGIOS AVEROFF.
 87. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ : ΚΑΡΤ ΠΟΣΤΑΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ.

Cette carte postale donne peut-être l'image la plus forte de ce mécène, Hérode Atticus des temps modernes. Philemon lui ayant apporté à Alexandrie la lettre de sollicitation du Prince Héritier, il accepta aussitôt de prendre à sa charge la restauration du Stade Panathénaique, au devis initial de 585.000 drachmes portés à 920.000. On sait moins qu'après les Jeux, il versa de nouveau 1.000.000 de drachmes pour achever les travaux.

This postcard shows perhaps the strongest image of the Herod Atticus of modern times. Philemon delivered the Crown Prince's solicitation letter to him in Alexandria, and Averoff immediately accepted to take on the expenses of the restoration of the Panathenaic Stadium, with an initial bill of 585,000 drachmas, which later expanded to 920,000. People are less aware of the fact that, after the Games, he deposited another 1,000,000 drachmas to complete construction.

Αυτή η καρτ ποστάλ αποδίδει ίσως με τον καλύτερο τρόπο την εικόνα αυτού του μαικήνα, του σύγχρονου Ηρώδη του Αττικού. Ο Φιλήμων του έφερε στην Αλεξάνδρεια την παρακλητική επιστολή του Βασιλικού Διαδόχου και αμέσως ανέλαβε την ευθύνη της αναστήλωσης του Παναθηναϊκού Σταδίου, με αρχικό προϋπολογισμό 585.000 δραχμές, ο οποίος τελικά θα φτάσει της 920.000 δραχμές. Αυτό όμως που είναι λιγότερο γνωστό, είναι ότι μετά τους Αγώνες θα καταβάλει εκ νέου 1.000.000 δραχμές για την ολοκλήρωση των έργων.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

88. «OLYMPIAKH». 25 MARS 1896.
 88. „OLYMPIAKH.” MARCH 25, 1896.
 88. «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ». 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1896.

Ce journal du lundi 25 mars 1896 annonce le début de l'aventure olympique des temps modernes. Le 25 mars, selon le calendrier grec, jour de fête nationale commémorant le début de la guerre d'indépendance en 1821, correspondait en 1896, au 6 avril du calendrier grégorien.

This newspaper from Monday, March 25, 1896 announces the beginning of the modern Olympic adventure. March 25, according to the Greek calendar, corresponded to April 6 in the Gregorian calendar for 1896 and was also a national celebration day that commemorates the opening of the War of Independence in 1821.

Αυτό το φύλλο της εφημερίδας της Δευτέρας 25ης Μαρτίου 1896 ανακοινώνει την έναρξη της σύγχρονης Ολυμπιακής περιπέτειας. Η 25η Μαρτίου, σύμφωνα με το ελληνικό ημερολόγιο, ημέρα εθνικής εορτής, επέτειος της έναρξης του απελευθερωτικού αγώνα του 1821, αντιστοιχεί στις 6 Απριλίου του 1896 του γρηγοριανού ημερολογίου.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ.

89. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE : CARTE POSTALE. 1896.
 L'ACROPOLE VUE DEPUIS LE STADE PANATHENAÏQUE.
 89. PHOTOGRAPH. POSTCARD, 1896.
 THE ACROPOLIS SEEN FROM THE PANATHENAIC STADIUM.
 89. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ : ΚΑΡΤ ΠΟΣΤΑΛ. 1896
 ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑÏΚΟ ΣΤΑΔΙΟ.

Le dimanche 24 mars/5avril 1896, Pâques orthodoxe et veille de l'ouverture des Jeux, fut inaugurée en fin de matinée, sous une pluie battante mais dans un grand enthousiasme, la statue d'Averoff due au sculpteur Georgios Vroutos. Depuis le Stade jusqu'à l'immortelle Acropole, le panorama de cette carte postale matérialise le lien des Jeux Olympiques modernes avec ceux de la Grèce antique.

On Sunday March 24/April 5, Orthodox Easter and the eve of the opening ceremony of the Games, Averoff's statue by sculptor Georgios Vroutos was inaugurated in the late morning under a pounding rain but with much enthusiasm. From the Stadium to the immortal Acropolis, the panorama of this postcard shows the link between the modern Olympic Games and those of Ancient Greece.

Κυριακή 24 Μαρτίου/5 Απριλίου 1896, ημέρα του Πάσχα των Ορθοδόξων και παραμονή της έναρξης των Αγώνων, εγκαινιάζεται γύρω στο μεσημέρι, κάτω από καταρρακτώδη βροχή αλλά με μεγάλο ενθουσιασμό, το άγαλμα του Αβέρωφ το οποίο φιλοτέχνησε ο γλύπτης Γεώργιος Βρούτος. Από το Στάδιο μέχρι την αιώνια Ακρόπολη, η συνολική άποψη αυτής της κάρτας συμβολίζει τη σύνδεση των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων με την Αρχαία Ελλάδα.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ.

90. REGLEMENT DES COMPETITIONS. 1896.
90. RULES OF COMPETITION. 1896.
90. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΩΝ. 1896

Les organisateurs des premiers Jeux Olympiques internationaux n'avaient pas négligé les dispositions nécessaires au déroulement des compétitions. Ainsi Ioannis Phokianos coordonna-t-il les règles des épreuves d'athlétisme et gymnastique, tenant compte de celles de l'«Union» française pour les courses, sur distances métriques, et de l'A.A.A. of England pour les sauts et les lancers.

The organizers of the first international Olympic Games had not neglected to take the necessary measures for the competitions. Thus Ioannis Phokianos coordinated the rules for the track and field and gymnastic events, taking into account those of the French „Union” for races, on metric distances, and of the A.A.A. of England for high jumpers and javelin throws.

Οι διοργανωτές των πρώτων διεθνών Ολυμπιακών Αγώνων δεν παραμέλησαν της απαραίτητες διατάξεις για την διεξαγωγή των αγωνισμάτων. Έτσι, ο Ιωάννης Φωκιανός εναρμονίζει τους κανόνες των αγωνισμάτων του στίβου με εκείνους της γυμναστικής, λαμβάνοντας υπόψη του τους κανόνες της Γαλλικής «Ένωσης» για τα αγωνίσματα δρόμου, αναφορικά με τον υπολογισμό των αποστάσεων, καθώς και τους κανόνες της Α.Α.Α. (Ερασιτεχνική Αθλητική Ένωση) της Αγγλίας για τα άλματα και τις βολές.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

91. «NEON ASTY» [DE 1906]. SUR AUTOGRAPHES DE 1896.
91. „NEON ASTY” [OF 1906]. ON AUTOGRAPHS FROM 1896.
91. «NEON ΑΣΤΥ» [ΤΟΥ 1906]. ΑΥΤΟΓΡΑΦΑ ΤΟΥ 1896.

Un montage étonnant. Sous cet agrandissement du «Neon Asty» de 1906, sont reproduits des autographes, en langue française, de signatures illustres, écrits à l'occasion des Jeux de 1896 : Maurice Barrès, Jules Claretie, Demetrios Vikelas, Guillaume Hanoteaux, Georges Rozet, Michel Bréal, Henry Houssaye, Pierre de Coubertin.

A surprising montage. Under this enlargement of the „Neon Asty” of 1906, French autographs of illustrious signatures written on the occasion of the 1896 Games are reproduced: Maurice Barrès, Jules Claretie, Demetrios Vikelas, Guillaume Hanoteaux, Georges Rozet, Michel Bréal, Henry Houssaye, Pierre de Coubertin.

Πρόκειται για ένα συγκλονιστικό μοντάζ. Στο κάτω μέρος αυτής της μεγέθυνσης της εφημερίδας «Νέον Άστυ», απεικονίζονται αυτόγραφα, στη γαλλική γλώσσα, συνοδευόμενα από διάσημες υπογραφές, επ'ευκαιρία των Αγώνων του 1896. Διακρίνουμε : Maurice Barrès, Jules Claretie, Δημήτριος Βικέλας, Guillaume Hanoteaux, Georges Rozet, Michel Bréal, Henry Houssaye, Πιερ ντε Κουμπερτέν.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

92. PARTITION DE L'HYMNE OLYMPIQUE.
MUSIQUE : SPYROS SAMARAS. CANTATE : COSTIS PALAMAS.
92. SHEET MUSIC FOR THE OLYMPIC HYMN.
MUSIC: SPYROS SAMARAS. CANTATA: COSTIS PALAMAS.
92. ΠΑΡΤΙΤΟΥΡΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΥΜΝΟΥ.
ΜΟΥΣΙΚΗ : ΣΠΥΡΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ. ΣΤΙΧΟΙ : ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ.

Cette couverture un peu surchargée est celle de la partition de l'«Hymne Olympique» inspirée au compositeur et chef d'orchestre Samaras, sur le texte du poète Palamas. Jouée, puis bissée, dans l'enthousiasme du public d'Athènes ce 25 mars/6 avril 1896, cette musique majestueuse est demeurée l'Hymne Olympique officiel.

The somewhat overloaded cover is that of the sheet music for the „Olympic Hymn,” written by the composer and orchestra conductor Samaras using the text of the poet Palamas. Performed and encored for the enthusiasm of the Athens public that March 25/April 6 1896, the majestic music has remained the official Olympic Hymn.

Το παρόν εξώφυλλο, με την κάπως φορτωμένη διακόσμηση, ανήκει στην παρτιτούρα του «Ολυμπιακού Υμνου». Εμπνευσμένη από τον συνθέτη και διευθυντή ορχήστρας Σ. Σαμαρά και βασισμένη στο ποίημα του Παλαμά, αυτή η μεγαλοπρεπής μουσική σύνθεση παίχτηκε και στη συνέχεια ξαναπαίχτηκε εκτός επίσημου προγράμματος, μέσα στον ενθουσιασμό του αθηναϊκού κοινού στις 25 Μαρτίου/6 Απριλίου 1896 και από τότε παρέμεινε ο επίσημος Ολυμπιακός Υμνος.

93. HYMNE OLYMPIQUE. 1896. PARTITION DEDICACEE PAR SAMARAS.
 93. OLYMPIC HYMN. 1896. SCORE DEDICATED BY SAMARAS.
 93. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΥΜΝΟΣ. 1896. ΠΑΡΤΙΤΟΥΡΑ ΜΕ ΑΦΙΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΣΑΜΑΡΑ.

Exemplaire unique de la partition de l'«Hymne Olympique», puisque nous sommes en avril 1896 et que Spyros Samaras la signe et la dédicace en «Hommage très affectueux».

A unique copy of the score for the „Olympic Hymn,” because we are in April 1896 and Spyros Samaras signed it and dedicated it in „very affectionate homage.”

Μοναδικό αντίγραφο της παρτιτούρας του «Ολυμπιακού Ύμνου». Είναι Απρίλιος του 1896 και ο Σπύρος Σαμαράς την υπογράφει και την αφιερώνει με «μεγάλη τιμή».

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ.

94. BUSTE PETIT MODULE DE COSTIS PALAMAS.
 94. SMALL-SCALE BUST OF COSTIS PALAMAS.
 94. ΠΡΟΤΟΜΗ ΜΙΚΡΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ ΤΟΥ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ.

Signe heureux: lorsque le 19 mars 2003, préparant la présente exposition, accueillis par la Ville d'Athènes sur ce site de Technopolis, nous eûmes choisi ce Pavillon, nous avons découvert à la sortie qu'il était dédié à Costis Palamas, l'auteur de la cantate de l'«Hymne Olympique» !

Lucky sign: when on March 19, 2003, while preparing for the current exhibition and welcomed by the city of Athens on the site of Technopolis, we had chosen this Pavillion, we discovered upon exiting that it is dedicated to Costis Palamas, the author of the cantata of the „Olympic Hymn!”

Καλό σημάδι : ενώ στις 19 Μαρτίου 2003 προετοιμάζαμε την παρούσα έκθεση η οποία φιλοξενήθηκε από την πόλη των Αθηνών στον χώρο της Τεχνόπολις στο Γκάζι, διαλέξαμε αυτό το κτήριο και στην έξοδο ανακαλύψαμε ότι ήταν αφιερωμένο στον ποιητή Κωστή Παλαμά, τον δημιουργό των στίχων του «Ολυμπιακού Ύμνου»!

DIMITRIS BONTEKOULIS, MUSEE D'ATHLETISME DE LA VILLE D'ATHENES.

DIMITRIS BONTEKOULIS, ATHLETIC MUSEUM OF ATHENS.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΝΤΙΚΟΥΛΗΣ, ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

95. PROGRAMME DU 25 MARS/6 AVRIL 1896. SPORTS ATHLETIQUES.
 95. PROGRAM OF MARCH 25/APRIL 6, 1896. ATHLETIC SPORTS.
 95. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ/6ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1896. ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΣΤΙΒΟΥ

Un exemple de la solidité de l'organisation des premiers Jeux : ce programme quotidien. Libellé en Grec et en Français, il porte la double date de ce lundi 25 mars / 6 avril, ouverture des Jeux et nous indique : Ephores (inspecteurs), Hellanodices (juges), Alytarque (Directeur des Jeux, Constantinos Manos), Starter, et «Chronographeur» officiel.

An example of the solidity of the organization of the first Games: this daily program. Labeled in Greek and in French, it carries the double date of that Monday March 25/April 6, opening of the Games, and shows us: Euphores (spectators), Hellanodices (judges), Alytarque (Director of the Games, Constantinos Manos), Starter and official „chronographer.”

Παράδειγμα δυναμικότητας της διοργάνωσης των πρώτων Αγώνων : το παρόν ημερήσιο πρόγραμμα. Συνταγμένο στα ελληνικά και στα γαλλικά, φέρει τη διπλή ημερομηνία εκείνης της Δευτέρας 25 Μαρτίου/ 6 Απριλίου, ημέρα έναρξης των Αγώνων και μας ενημερώνει : Έφοροι (επιθεωρητές), Ελλανοδίκες (δικαστές), Αλυτάρχης (Επικεφαλής των Αγώνων, Κωνσταντίνος Μάνος), Αφέτης, και επίσημος «χρονομέτρης».

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

96. JEUX OLYMPIQUES. BILLET D'ENTREE. 1896.
 96. OLYMPIC GAMES. ENTRANCE TICKET. 1896.
 96. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ. ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΕΙΣΟΔΟΥ. 1896.

Plutôt que le contrôleur, n'est-ce pas l'usure du temps qui a déchiré «suivant le pointillé» l'angle supérieur droit de ce billet d'entrée donnant le droit d'assister depuis les gradins du Stade Panathénaïque à des épreuves des «Jeux Olympiques»?

Rather than a guard at a gate, wasn't it the passage of time that has torn the upper right corner of this entrance ticket „along the perforation,” giving its holder the right to attend the events of the „Olympic Games” from the bleachers of the Panathenaic Stadium?

Θα συμφωνούσατε μαζί μας, ότι λιγότερο ο ελεγκτής, και περισσότερο η φθορά του χρόνου συντέλεσε στο σκίσιμο «κατά μήκος της διάστικτης γραμμής» της πάνω δεξιά γωνίας αυτού του εισιτηρίου εισόδου, το οποίο έδινε το δικαίωμα παρακολούθησης των αγωνισμάτων των «Ολυμπιακών Αγώνων» από τις κερκίδες του Παναθηναϊκού Σταδίου.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV. 76353.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV. 76353.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΩΖΑΝΝΗΣ. ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 76353.

99. PROGRAMME. 7 AVRIL 1896. ESCRIME.
99. PROGRAM. APRIL 7, 1896. FENCING.
99. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ. 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1896. ΞΙΦΑΣΚΙΑ.

Ce mardi deuxième jour des Jeux, à 10 heures du matin, la famille royale a été accueillie au Zappeion, pour assister à l'escrime – la piste étant placée au centre de la grande enceinte circulaire. Le programme indique : Jury (deux Français, trois Grecs), épreuves et assauts des concurrents – Grecs, 4 Français, un Autrichien.

On Tuesday, the second day of the Games, at 10:00 in the morning, the royal family was welcomed to the Zappeion to attend the fencing matches—the piste was placed in the center of a large circular enclosure. The program indicates: the jury (two French, three Greeks), the events and the competitors' bouts—Greeks, 4 French, an Austrian.

Εκείνη την Τρίτη, δεύτερη μέρα των Αγώνων, στις 10:00 το πρωί, η Βασιλική οικογένεια επισκέφθηκε το Ζάππειο για να παρακολουθήσει την ξιφασκία. Η πίστα ήταν τοποθετημένη στο κέντρο του μεγάλου ημικυκλίου. Σύμφωνα με το πρόγραμμα : Κριτές (δύο Γάλλοι, τρεις Έλληνες), δοκιμασίες και επιθέσεις των αγωνιζόμενων Έλλήνων, 4 Γάλλοι, ένας Αυστριακός.

ΠΡΩΤΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ EN AΘΗΝΑΙΣ 1896 Τρίτη 20 Μαρτίου ώρα 10 π. μ. Πρόεδρος. Ή Α. Β. Υ. 4 ΔΙΔΑΚΤΟΡΣ Ο ΠΑΡΟΝΤΑΣ ΤΙΤΗΣ		
PREMIERS JEUX OLYMPIQUES INTERNATIONAUX Mardi le 7 Avril à 10 h. ESCRIME		
ΑΓΩΝΟΔΙΚΑΙ (JUGES) A. de la Frenais, πρόεδρος (President) A. Zetoun, ἀντιπρόεδρος (vice president). Shif. Philargos E. Ξουφίνας. E. Ζεφρανόπουλος.		
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 1896 Α. ΑΓΩΝ ΞΙΦΑΣΚΙΑΣ (Φύλο) (Folio)		
1 ^η Αγία. Η. Παρριζος Μοναρχιστής	de Laborde	(Folio)
2 ^η " Η. Ηλίας	Collet	(Folio)
3 ^η " Μοναρχιστής	Μηλινός Καραγιάνης	(Folio)
4 ^η " Α. Βελγός	Gravelotte	(Folio)
5 ^η " Η. Παρριζος Μοναρχιστής	Ηλίας	
6 ^η " de Laborde	Collet	
7 ^η " Μοναρχιστής	Α. Βελγός	
8 ^η " Μηλινός Καραγιάνης	Gravelotte	
9 ^η " Η. Παρριζος Μοναρχιστής	Collet	
10 ^η " de Laborde	Ηλίας	
11 ^η " Μοναρχιστής	Gravelotte	
12 ^η " Μηλινός Καραγιάνης	Α. Βελγός	
Β. ΑΓΩΝ ΣΠΑΘΑΣΚΙΑΣ (Φύλο) (Folio)		
1 ^η Αγία Καραγιάνης	Schmal	(Folio)
2 ^η " Γουερνίτης	Γουερνίτης	
3 ^η " Καραγιάνης	Γουερνίτης	
4 ^η " Schmal	Γουερνίτης	
5 ^η " Καραγιάνης	Γουερνίτης	
6 ^η " Schmal	Γουερνίτης	
Γ. ΑΓΩΝ ΕΡΕΣ (Φύλο) (Folio)		
1 ^η Αγία Μηλινός Καραγιάνης	Η. Παρριζος Μοναρχιστής	
2 ^η " Μηλινός Καραγιάνης	Ηλίας	
3 ^η " Η. Παρριζος Μοναρχιστής	Ηλίας	
Δ. ΑΓΩΝ ΞΙΦΑΣΚΙΑΣ (Ανδρών) (Folio)		
A. Ηλίας	Perronet	(Folio)

100. MASQUE D'ESCRIME D'EUGENE-HENRY GRAVELOTTE.
 100. FENCING MASK OF EUGÈNE-HENRY GRAVELOTTE.
 100. ΜΑΣΚΑ ΞΙΦΑΣΚΙΑΣ ΤΟΥ EUGENE-HENRY GRAVELOTTE.

Trois Français sont engagés : MM. de Laborde, Callot, et Gravelotte. Vainqueur successif de Vouros (3 touches à 2), Miliotis après un assaut très disputé, Balalakis (3 à 1), et de son camarade de salle Henri Callot (3 à 2), Eugène-Henry Gravelotte étudiant de 20 ans devient le premier lauréat olympique français de l'histoire.

Three French were involved: Mr. de Laborde, Callot, and Gravelotte. Eugène-Henry Gravelotte, a twenty-year old student, successive victor over Vouros (3 touches to 2), Miliotis after a highly disputed bout, Balalakis (3 to 1), and of his roommate Henri Callot (3 to 2), became the first French Olympic winner in history.

Τρεις Γάλλοι έδωσαν το εναρκτήριο λάκτισμα : οι κ.κ Laborde, Callot, και Gravelotte. Με συνεχόμενες νίκες εναντίον του Βούρου (3 επαφές προς 2), του Μηλωτή μετά από μια πολύ αμφιλεγόμενη επίθεση, του Μπαλαλάκη (3 προς 1), και εναντίον του συμπατριώτη του Henri Callot (3 προς 2), ο Eugene-Henry Gravelotte, φοιτητής 20 ετών, γίνεται ο πρώτος Γάλλος Ολυμπιονίκης στην ιστορία.

MUSEE NATIONAL DU SPORT, FRANCE.
 INV. MS 6941. DON : MADAME LEFEBVRE-
 GRAVELOTTE.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
 INV. MS 6941.
 GIFT OF MRS. LEFEBVRE-GRAVELOTTE.

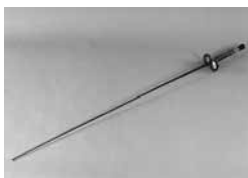
ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, ΓΑΛΛΙΑ.
 ΕΚΘΕΜΑ NO. MS 6941.
 ΔΩΡΕΑ : ΚΥΡΙΑ LEFEBVRE-GRAVELOTTE.

101. FLEURET D'EUGENE-HENRY GRAVELOTTE.
 101. FOIL OF EUGÈNE-HENRY GRAVELOTTE.
 101. ΞΙΦΟΣ ΤΟΥ EUGENE-HENRY GRAVELOTTE

C'est à la Salle d'armes du maître Carrichon, près de la Gare Saint-Lazare, que pratiquait Eugène-Henry Gravelotte, également bon cycliste et féru d'alpinisme. Celui-ci devait par la suite faire une belle carrière d'architecte.

It was in the salle d'armes of master Carrichon, near the Gare Saint-Lazare, that Eugène-Henry Gravelotte, also a good cyclist and a fan of mountain climbing, practiced fencing. He would later go on to have a successful career as an architect.

Στην αίθουσα οπλασκίας του καθηγητή ξιφασκίας Carrichon, κοντά στο σταθμό του Saint-Lazare, προπονούταν ο Eugene-Henry Gravelotte, εξίσου καλός ποδηλάτης και παθιασμένος με την ορειβάσια. Στην εξέλιξη των χρόνων, θα σταδιοδρομήσει ως αρχιτέκτονας.

MUSEE NATIONAL DU SPORT, FRANCE.
 INV. MS 6939. DON : MADAME LEFEBVRE-
 GRAVELOTTE.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
 INV. 6939.
 GIFT OF MRS. LEFEBVRE-GRAVELOTTE.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, ΓΑΛΛΙΑ.
 ΕΚΘΕΜΑ NO. MS 6939.
 ΔΩΡΕΑ : ΚΥΡΙΑ LEFEBVRE-GRAVELOTTE.

102. COUPE EN ARGENT. 1896. JEUX OLYMPIQUES INTERNATIONAUX. ESCRIME.
 102. SILVER CUP. 1896. INTERNATIONAL OLYMPIC GAMES. FENCING.
 102. ΑΡΓΥΡΟ ΚΥΠΕΛΟ. 1896. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ. ΞΙΦΑΣΚΙΑ.

Le 3/15 avril 1896 en fin de matinée dans un stade archi-comble, ce fut le Roi qui remit aux lauréats : un diplôme, une médaille en argent ou bronze pour les deux premiers, une branche d'olivier. Et quelques prix spéciaux, mentionnés par le Rapport officiel, dont cette superbe Coupe en argent, offerte par le «Club Athénien» pour le vainqueur du fleuret, et donnée en 1976 par la fille du lauréat au Musée National du Sport de France..

Late in the morning of April 3/15, 1896, in a jam-packed stadium, it was the King who gave a diploma, a medal in silver or bronze for the top two, and an olive branch to the laureates. Several special awards mentioned by the Official Report, including this superb Silver Cup, were offered from the „Athenian Club” to the victor of the foil competition. This one was given in 1976 by the winner's daughter to the National Sports Museum of France.

3/15 Απριλίου 1896, κοντεύει μεσημέρι, και στο κατάμεστο στάδιο, ο Βασιλιάς απονέμει στους νικητές : ένα δίπλωμα, ένα αργυρό ή χάλκινο μετάλλιο στους δύο πρώτους, ένα κλαδί ελιάς. Και μερικά ιδιαίτερα βραβεία, τα οποία αναφέρονται στην επίσημη Έκθεση, ένα από τα οποία είναι αυτό το υπέροχο αργυρό Κύπελλο που προσέφερε η «Αθηναϊκοί Λέσχη» στον νικητή της ξιφασκίας. Το 1976, η κόρη του Ολυμπιονίκη το δώρισε στο Εθνικό Μουσείο Αθλητισμού της Γαλλίας.

MUSEE NATIONAL DU SPORT, FRANCE.
 INV. 6958, DON : MADAME LEFEBVRE-
 GRAVELOTTE.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
 INV. 6958.
 GIFT OF MRS. LEFEBVRE-GRAVELOTTE.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, ΓΑΛΛΙΑ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 6958.
 ΔΩΡΕΑ : ΚΥΡΙΑ ΛΕΦΕΒΡΕ-ΓΡΑΒΕΛΟΤΤΕ.

103. SUPPLEMENT ILLUSTRE DU PETIT JOURNAL. 26 AVRIL 1896.
JEUX OLYMPIQUES A ATHENES. CYCLISME.
103. ILLUSTRATED SUPPLEMENT OF THE „PETIT JOURNAL,» APRIL 26, 1896.
OLYMPIC GAMES IN ATHENS. CYCLING.
103. ΕΙΚΟΝΙΖΟΜΕΝΟ ΕΝΘΕΤΟ ΤΗΣ PETIT JOURNAL. 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1896.
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ. ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ.

Deux semaines après les Jeux, les cyclistes français, symboliquement situés par le dessinateur H. Meyer au pied de l'Acropole, sont mis à l'honneur : Léon Flameng (1877 – 1917) sur 100 kilomètres et Paul Masson (1874 – 1945) en sprint (2 kilomètres), sur 10 kilomètres, et au tour de piste (333 mètres) ont au vélodrome de Phalère effectué une vraie razzia.

Two weeks after the Games, the French cyclists, symbolically situated at the foot of the Acropolis by the artist H. Meyer, were honored: Léon Flemeng (1877-1917) for the 100 kilometers and Paul Masson (1874-1945) in the sprint (2 kilometers). For 10 kilometers and all around the track (333 meters), they carried out a true razzia at the Phalera velodrome.

Δύο βδομάδες μετά τους Αγώνες, ο σκιτσογράφος H. Meyer σε συμβολικό σκίτσο του με τους Γάλλους ποδηλάτες στους πρόποδες της Ακρόπολης, αποτίνει φόρο τιμής : ο Lion Flameng (1877-1917) στα 100 χιλιόμετρα και ο Paul Masson (1874-1945) στο σπριντ (2 χιλιόμετρα), στα 10 χιλιόμετρα και στον γύρο της πίστας (333 μέτρα) λεηλάτησαν κυριολεκτικά το ποδηλατοδρόμιο του Φαλήρου.

MUSÉE NATIONAL DU SPORT, FRANCE.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, ΓΑΛΛΙΑ.

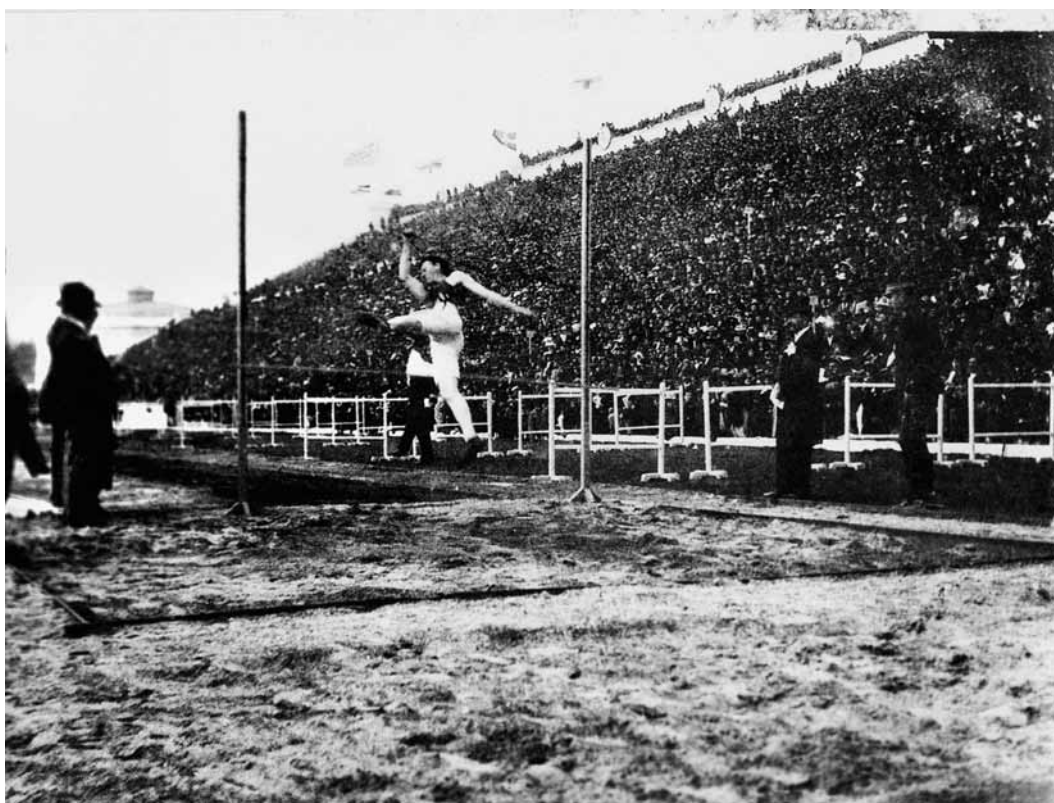

104. JEUX OLYMPIQUES D'ATHENES. 28 MARS/9 AVRIL 1896.
ELLERY CLARK FRANCHIT LA BARRE EN CISEAU.
104. OLYMPIC GAMES OF ATHENS. MARCH 28/APRIL 9, 1896. ELLERY CLARK CLEARS THE BAR
104. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ. 28 ΜΑΡΤΙΟΥ/9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1896.
Ο ELLERY CLARK ΠΕΡΝΑΕΙ ΤΟΝ ΠΗΧΗ ΜΕ ΑΛΜΑ «ΨΑΛΙΔΑΚΙ».

Sur cet instantané du photographe allemand A. Meyer, plus encore que le bond d'Ellery Clark (net vainqueur à 1m81 devant ses compatriotes James B. Connolly et Robert Garrett 1m65), ce qui frappe, ce sont les gradins noirs de monde. Une foule, certains jours jusqu'à 60.000 spectateurs, la plus belle récompense des organisateurs.

In this snapshot of the German photographer A. Meyer, even more than the long jump of Ellery Clark (clearly the winner at 1 meter 81 centimeters, in front of his competitors James B. Connolly and Robert Garrett (1m65), what's remarkable about this photograph are the bleachers filled with people. A crowd, some days up to 60,000 spectators, was the most wonderful reward for the organizers.

Σε αυτό το φωτογραφικό στιγμιότυπο που απαθανάτισε ο φακός του Γερμανού Α. Meyer, αυτό που εντυπωσιάζει περισσότερο από το άλμα του Ellery Clark (καθαρή νίκη με άλμα 1m81 έναντι των συμπατριωτών του James B. Connolly και Robert Garrett με άλμα 1m65) είναι οι κατόμεστες από κόσμο κερκίδες. Αυτό το πλήθος, το οποίο μερικές μέρες έφτανε και στους 60.000 θεατές, ήταν η μεγαλύτερη ανταμοιβή για τους διοργανωτές.

PHOTOTHEQUE DU MUSEE OLYMPIQUE.
LAUSANNE.

PHOTOTHEQUE OF THE OLYMPIC MUSEUM
OF LAUSANNE.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΗΣ.

105. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1896. LES PRINCES ET LE COMITE INTERNATIONAL.
105. PHOTOGRAPH. 1896. THE PRINCES AND THE INTERNATIONAL COMMITTEE.
105. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1896. ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Photo bien connue, assortie des autographes de tous les présents. Derrière Constantin et ses frères Georges (à sa droite) et Nicolas, figurent de gauche à droite deux membres du Comité d'Organisation Streit et Kokidès, puis Guth, Demetrios Vikelas, Kemeny, Coubertin, Boutowsky et Balck – toujours martial.

A well-known photograph, covered with the autographs of those present. Behind Constantin and his brothers George (to his right) and Nicolas, can be seen from left to right two members of the Organizing Committee, Streit and Kokidès, then Guth, Demetrios Vikelas, Kemeny, Coubertin, Boutowsky and Balck—always soldier like.

Πολλή γνωστή φωτογραφία η οποία συνοδεύεται με αυτόγραφα όλων των παραβρισκόμενων. Πίσω από τον Κωνσταντίνο και τους αδελφούς του Γεώργιο (στα δεξιά του) και Νικόλαο, διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά δύο μέλη της Επιτροπής Διοργάνωσης ο Streit και ο Κοκίδης, πιο δίπλα ο Guth, ο Δημήτριος Βικέλας, ο Kemeny, ο Κουμπέρτεν, ο Boutowsky και ο Balck – πάντα με στρατιωτική περιβολή.

PHOTOTHEQUE DU MUSEE OLYMPIQUE.
LAUSANNE.

PHOTOTHEQUE OF THE OLYMPIC MUSEUM
OF LAUSANNE.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΚΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ.

107. A ET B – RAQUETTES DE TENNIS. FIN DU XIXEME SIECLE.
107. A AND B—TENNIS RACKETS. END OF THE 19TH CENTURY.
107. A KAI B – PAKETES TOY TENIS. TEΛΗ 19ου ΑΙΩΝΑ.

«Ce gracieux jeu de pelouse» eut lieu du 27 mars/8 avril au 30 mars/11 avril. Vainqueur du simple, ainsi que du double en compagnie de l'Allemand Fritz Traun, l'Irlandais John Pius Boland (Grande-Bretagne) mania très probablement une «Fishtail», au manche censé éviter que la raquette ne glisse des mains.

„This gracious grass game” took place from March 27/April 8 to March 30/April 11. Victor in the singles, as well as in the doubles in the company of ... the German Fritz Traun, the Irishman John Pius Boland (Great Britain) most likely played with a „Fishtail,” a handle thought to prevent the racket from slipping in his hands.

«Το υπέροχο αυτό παιχνίδι επί χόρτου» πραγματοποιήθηκε από τις 27 Μαρτίου/8 Απριλίου έως τις 30 Μαρτίου/11 Απριλίου. Νικητής του απλού, αλλά και του διπλού με συμπαίκτη ...τον Γερμανό Fritz Traun, ο Ιρλανδός John Pius Boland (με την ομάδα της Μεγάλης Βρετανίας) κρατούσε μάλλον μια «fishtail», με λαβή που υποτίθεται ότι βοηθούσε να μην του γλιστρήσει η ρακέτα από τα χέρια.

MUSEE OLYMPIQUE, LAUSANNE. INV.
9881 ET 10292.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
9881 AND 10292.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΖΑΝΝΗΣ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 9881 ΚΑΙ 10292.

108. BYCYCLETTE DE COURSE ELSWICK. FIN DU XIXEME SIECLE.
 108. ELSWICK RACING BICYCLE. END OF THE 19TH CENTURY.
 108. ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟ ELSWICK. ΤΕΛΗ 19ου ΑΙΩΝΑ

D'entrée de Jeux, Coubertin avait voulu un programme omnisports et résolument «moderne» adopté par les organisateurs grecs. En ce temps-là, pas question de «roue libre»; les machines de piste comme de route comportaient un seul pignon arrière, fixe, contraignant le cycliste à tourner les jambes sans discontinuer.

From the beginning of the Games, Coubertin wanted a resolutely modern multi-sport program adopted by the Greek organizers. In those days, there was no question of „free wheeling;” track and road bikes both had a single, fixed gearwheel in the back, limiting the cyclist to moving his legs without stopping.

Εξ'αρχής ...των Αγώνων, ο Κουμπερτέν ήθελε ένα πρόγραμμα αποφασιστικά «σύγχρονο» που θα περιλαμβάνει όλα τα αθλήματα και που οι Έλληνες διοργανωτές τον ενέκριναν. Εκείνο τον καιρό, ούτε συζήτηση για «ανεξάρτητη κίνηση τροχών», τα ποδήλατα πίστας όπως και του δρόμου διέθεταν έναν και μόνο σταθερό πίσω δίσκο ο οποίος ανάγκαζε τους ποδηλάτες να κάνουν πετάλι ασταμάτητα.

Programme sportif résolument moderne que celui des Jeux Olympiques d'Athènes 1896, comme le rappelle cette bicyclette de course de la fin du XIXème siècle suspendue au-dessus des têtes des visiteurs.

Sportive program like that of the Olympic Games of Athens 1896 with the memory to a bicycle from the end of the 19th century like that one above the heads of the visitors.

Πραγματικά σύγχρονο ήταν το πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας του 1896, όπως το καταδεικνύει αυτό το αγωνιστικό ποδήλατο του 19^{ου} αιώνα, που αιωρείτο πάνω από τα κεφάλια των επισκεπτών.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
9495.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
9495.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΩΖΑΝΝΗΣ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 9495.

109. [1906]. PISTOLETS DE COMPETITION ET MÉDAILLE D'OR DE CONSTANTINOS SCARLATOS.
109. [1906]. COMPETITION PISTOLS AND GOLD MEDAL OF CONSTANTINOS SCARLATOS.
109. [1906]. ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ ΠΙΣΤΟΛΙΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ.

N'est-il pas impressionnant ce coffret pour pistolets de compétition? Dès les premiers Jeux Olympiques internationaux, le tir – carabine, revolver, pistolet – figura au programme; les succès se répartirent entre les Grecs et les Américains (U.S.A.). Avec ces armes, c'est aux Jeux de 1906 à Athènes que le sous-lieutenant Scarlatos remporta le tir de précision au commandement, à 25 mètres; et donc cette médaille d'or, puisque des deux médailles de 1896 (argent et bronze) les organisateurs grecs passèrent désormais aux trois modèles (or, argent, bronze) devenus classiques depuis lors.

Isn't this case for competitive pistols impressive? From the first international Olympic Games, shooting—carbine, revolver, and pistol—was a part of the program; the Greeks and the Americans (U.S.A.) shared success. With these weapons, it was in the 1906 Games in Athens that the sous-lieutenant Scarlatos took the prize for target shooting from the commander, at 25 meters; and so this gold medal, because from the two medals of 1896 (silver and bronze), the Greek organizers added ten years later a third model (gold), which has since become classic.

Δεν είναι εντυπωσιακή αυτή η κασετίνα για αγωνιστικά πιστόλια; Από τους πρώτους Διεθνείς Ολυμπιακούς Αγώνες, η σκοποβολή - με καραμπίνα, περίστροφο, πιστόλι - αποτελεί μέρος των κανονισμών και των αγωνισμάτων που περιλαμβάνει το πρόγραμμα. Τις επιτυχίες μοιράζονται οι Έλληνες και Αμερικανοί (Η.Π.Α.). Με τα όπλα του, ο ανθυπολοχαγός Σκαρλάτος στους Αγώνες του 1906 στη Αθήνα κέρδισε τον αγώνα ακρίβειας στα 25 μέτρα. Εξ' ου και το χρυσό μετάλλιο, γιατί από τα δυο μετάλλια του 1896 (ασημένιο και χάλκινο) οι Έλληνες διοργανωτές θέσπισαν τρία μοντέλα (χρυσό, ασημένιο, χάλκινο) τα οποία έγιναν από τότε κλασσικά.

ECOLE MILITAIRE EVELPIDON. PAR
L'AIMABLE ENTREPRISE DU GÉNÉRAL
IOANNIS D. KAKOUDAKIS.

MILITARY SCHOOL OF EVELPIDON. BY
THE KIND INTERVENTION OF GENERAL
IOANNIS D. KAKOUDAKIS.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ.
ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΕΓΕΝΙΚΗ ΠΛΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΙΩΑΝΝΗ Δ. ΚΑΚΟΥΔΑΚΗ.

110. «ATHINAÏKOS ASTYR». 3 MAI 1896.
110. „ATHINAÏKOS ASTYR”, MAY 3, 1896.
110. «ΑΘΗΝΑÏΚΟΣ ΑΣΤΗΡ». 3 ΜΑΙΟΥ 1896.

Cette superbe double page (du mois de mai) rappelle bien l'intérêt considérable du public et de toute la Grèce, le 2 mars/10 avril, pour la toute nouvelle course de «Marathon». Aux quatre angles, les quatre figures emblématiques d'Averoff le mécène, Samaras compositeur, Coubertin – mis ici à sa place en toute équité –, Demetrios Vikelas.

This superb double page (from the month of May) recalls the considerable interest of the public and all of Greece for the totally new „Marathon” race on March 2/April 10. In the four corners appear the four emblematic figures of Averoff, the patron, Samaras the composer, Coubertin—placed here in his rightful location—and Demetrios Vikelas.

Αυτό το διφυλλο του μηνός Μαΐου μας υπενθυμίζει το μεγάλο ενδιαφέρον του κοινού αλλά και ολόκληρης της Ελλάδας στις 2 Μαρτίου/10 Απριλίου, για το καινοφανές αγώνισμα του «Μαραθωνίου». Στις τέσσερις γωνίες, οι τέσσερις συμβολικές μορφές του Αβέρωφ ως μαικήνα, του Σαμαρά ως συνθέτη, του Κουμπερτέν - κατέχοντας εδώ τη θέση που αντιστοιχούν του ανήκει -, του Δημήτριου Βικέλα.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

111. SPIRIDON LOUIS VAINQUEUR DU MARATHON.
 111. SPIRIDON LOUIS VICTOR OF THE MARATHON.
 111. Ο ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΟΥΗΣ ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ.

Agé de 25 ans, cet athlète naturel, de taille modeste, parti prudemment, ne prend la tête qu'au 32ème kilomètre, alors que Lermusiaux (France) et Flack (Australie, double lauréat du 800 et du 1500 mètres) s'écroulent. Son magnifique succès – 40 kilomètres en 2h58'50» – cause une émotion inoubliable au peuple grec comme aux spectateurs étrangers. Emu intérieurement toujours digne et réservé, fidèle au costume national, il fut le 3/15 avril lors de la Cérémonie des récompenses le point de mire et de l'admiration de tous.

Twenty-five years old, this natural athlete, of a small build, started out prudently, not taking the lead until the 32nd kilometer, when Lermusiaux (France) and Flack (Australia, double winner of the 800 and 1500 meters) were collapsing. His magnificent success—40 kilometers in 2h58'50"—caused an unforgettable emotion for both the Greek people and the foreign spectators. On April 3/15, moved and always dignified and reserved, as was the national custom, he was the focal point of the awards ceremony and the admiration of all.

Σε ηλικία 25 ετών, αυτός ο από την φύση του αθλητής, μετρίου αναστήματος, ξεκίνησε προσεκτικά και πήρε την πρώτη θέση μόνο στο 32ο χλ, ενώ οι Lermusiaux (Γαλλία) και Flack (Αυστραλία), πρωταθλητής του 800 και του 1500 μ, καταρρέουν. Η υρέροχη επιτυχία του - 40 χιλόμετρα σε 2 ώρες 58' 50", προκάλεσε μια αξέχαστη εντύπωση στον Ελληνικό λαό και στους ξένους θεατές. Βαθιά συγκινημένος, πάντα αξιοπρεπής και συγκρατημένος, πιστός στην εθνική ενδυμασία, συγκέντρωσε κατά την τελετή απονομής, την 3/15 Απριλίου, τον ενδιαφέρον και τον θαυμασμό όλων.

PHOTOTHÈQUE DU MUSÉE OLYMPIQUE.
 LAUSANNE

PHOTOTHEQUE OF THE OLYMPIC MUSUEM
 OF LAUSANNE.

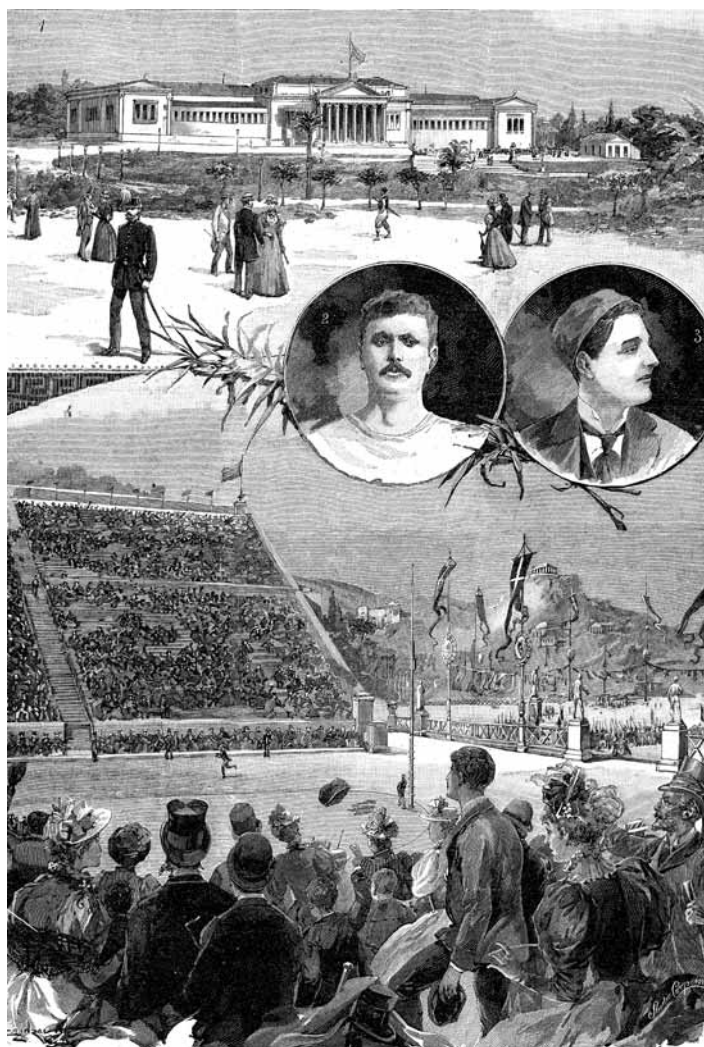
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΚΟΥ
 ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ.

112. PAGE DU «SECOLO ILLUSTRATO». 1896. I GIUOCHI OLIMPICI IN ATENE.
112. PAGE FROM THE „SECOLO ILLUSTRATO”, 1896. I GIUOCHI OLIMPICI IN ATENE.
112. ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «SECOLO ILLUSTRATO”. 1896. I GIUOCHI OLIMPICI IN ATENE.

Pour le «Secolo illustrato», le dessinateur a finement campé : les visages de Spiridon Louis (à gauche) et de l’Australien Edwin Flack – ces héros heureux ou malheureux du Marathon –; et de manière encore plus proche de la réalité que la litho bien connue de Forestier, Louis au milieu de la dernière ligne droite.

For the „Secolo Illustrato,” the artist did a good job capturing the faces of Spiridon Louis (at the left) and the Australian Edwin Flack—those lucky or unlucky heroes of the Marathon—and in an even more realistic manner than the famous lithograph by Forestier, showing Louis in the middle of the final stretch.

Για την “Secolo illustrato”, ο σκιτσογράφος σιάρωσε με έξυπνο τρόπο τα πρόσωπα του Σπυρίδωνα Λούη (αριστερά) και του Αυστραλού Edwin Flack - αυτοί οι χαρούμενοι ή λυπημένοι ήρωες του Μαραθωνίου - αποδίδοντας πιο πιστά την πραγματικότητα από ότι η γνωστή λιθογραφία του Forestier, με τον Λούη στο μέσο της τελικής ευθείας.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

113. LITHOGRAPHIE D'APRES FORESTIER. 1896. L'ARRIVEE DE SPIRIDON LOUIS.
113. LITHOGRAPH AFTER FORESTIER, 1896. SPIRIDON LOUIS' FINISH.
113. ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ FORESTIER. 1896. Η ΑΦΙΞΗ ΤΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΛΟΥΗ.

«Le spectacle est réellement indescriptible [...] vêtu de blanc, hâlé par le soleil et tout couvert de poussière [...] il paraît très fatigué mais non jusqu'à l'épuisement [...] le Prince Héritier et le Prince Georges courent avec lui.» Dessinée pour les périodiques illustrés de l'époque, cette litho de L. Forestier a fixé ce moment d'intense émotion.

„The spectacle is really indescribable [...] clothed in white, tanned by the sun and totally covered in dust [...] he seems very tired but not to the point of exhaustion [...] the Crown Prince and Prince George ran with him.” Drawn for the illustrated periodicals of the day, this lithograph by L. Forestier captured this moment of strong emotion.

«Δεν υπάρχουν, πραγματικά, λόγια για περιγράψει κανείς το θέαμα [...] ντυμένος στα άσπρα, μαυρισμένος από τον ήλιο και παντού καλυμμένος με σκόνη [...] φαινόταν πολύ κουρασμένος αλλά όχι σε βαθμό εξάντλησης [...], ο Διάδοχος και ο Πρίγκιπας Γεώργιος τρέχουν μαζί του.» Σχεδιασμένη για τα εικονογραφημένα περιοδικά της εποχής, αυτή η λιθογραφία του Forestier σφράγισε αυτή την συγκινητική στιγμή.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

BIBΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

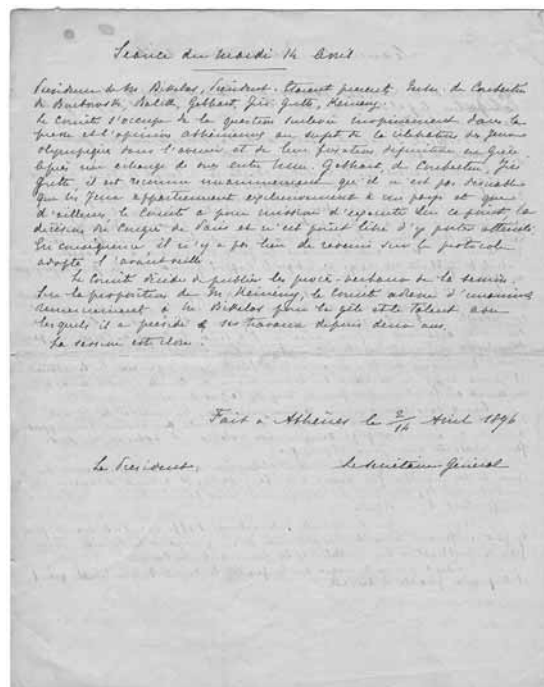

114. ATHENES : PROCES-VERBAL DU 14 AVRIL 1896.
DERNIERE REUNION DU COMITE INTERNATIONAL.
114. ATHENS: MINUTES FROM APRIL 14, 1896.
THE LAST MEETING OF THE INTERNATIONAL COMMITTEE.
114. ΑΘΗΝΑ : ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ 14ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1896.
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

La dernière des 7 réunions tenue à partir du 4 avril par les 7 membres du «Comité International des Jeux Olympiques» présents à Athènes prit une extrême importance. Présidée comme il se devait par Vikelas, il y fut unanimement reconnu «qu'il n'était pas désirable que les Jeux appartiennent exclusivement à un pays» et que sur ce point le Comité ne pouvait de toute façon déroger à la décision du Congrès de Paris 1894.

The last of seven meetings held beginning April 4 by the seven members of the „International Committee for the Olympic Games” in Athens took on a great deal of importance. Presided over as it should have been by Vikelas, it was unanimously decided that „it would not be desirable that the Games belong exclusively to one country,” and that on this point the Committee could at any rate only follow the decision of the Paris Congress of 1894.

Η τελευταία συνεδρίαση, στο σύνολο των 7 που πραγματοποιήθηκαν από τις 4 Απριλίου μεταξύ των 7 μελών της «Διεθνούς Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων» που βρίσκονταν στην Αθήνα, αποδείχτηκε εξαιρετικής σημασίας. Με πρόεδρο της διαδικασίας, καθώς οριζόταν, τον Βικέλα, αναγνωρίστηκε ομόφωνα «ότι δεν είναι επιθυμητό το γεγονός οι Ολυμπιακοί Αγώνες να ανήκουν αποκλειστικά σε μία μόνο χώρα» και ότι σε αυτό το σημείο η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να παραβεί την απόφαση του Συνεδρίου του Παρισιού του 1894.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

115. DIRECTIVES DU 2/14 AVRIL 1896. POUR LA CEREMONIE DE CLOTURE DES JEUX.
 115. DIRECTIVES OF APRIL 2/14, 1896. ON THE CLOSING CEREMONY OF THE GAMES
 115. ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΗΣ 2ας/14ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1896. ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΛΗΞΗΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ.

Pas moins de 16 dispositions précises sur ce descriptif de la Cérémonie de remise des récompenses et de clôture qui se déroulera le lendemain matin au Stade Panathénaique – en la présence active du souverain, Georges Ier : un nouvel exemple du soin avec lequel furent préparés les premiers Jeux Olympiques internationaux.

No less than 16 precise dispositions on the subject of the awards and closing ceremony that would take place the next morning at the Panathenaic Stadium—in the presence of the King, Georges 1st: another example of the care with which the first international Olympic Games were prepared.

16 ολόκληρες συγκεκριμένες διατάξεις μπορεί να διακρίνει κανείς σε αυτή την περιγραφή της Τελετής απονομής επαινών και λήξης που θα διεξαγόταν την επομένη το πρωί στο Παναθηναϊκό Στάδιο, παρουσία του μονάρχη Γεωργίου του 1^{ου}. Ένα ακόμη παράδειγμα που δείχνει με πόση επιμέλεια προετοιμάστηκαν οι πρώτοι Διεθνείς Ολυμπιακοί Αγώνες.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ.

116. BROCHURE A L'ISSUE DES JEUX. 1896.
 116. BROCHURE PUBLISHED AT THE END OF THE GAMES. 1896.
 116. ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ. 1896.

Rédigée en Grec et en Français, cette brochure fixe à jamais les «noms des vainqueurs» des premiers Jeux Olympiques internationaux de l'histoire, organisés à Athènes en 1896.

Written in Greek and French, this brochure records for posterity the „names of the victors” of the first international Olympic Games in history, organized in Athens in 1896.

Αυτό το φυλλάδιο, συνταγμένο στα ελληνικά και στα γαλλικά, αποτυπώνει μια για πάντα τα «ονόματα των νικητών» των πρώτων Διεθνών Ολυμπιακών Αγώνων στην ιστορία, που διοργανώθηκαν στην Αθήνα το 1896.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ.

117. MEDAILLE DES LAUREATS. ATHENES. 1896. JULES-CLEMENT CHAPLAIN.
 117. LAUREAT'S MEDAL. ATHENS. 1896. JULES-CLEMENT CHAPLAIN.
 117. ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΝΙΚΗΤΩΝ. ΑΘΗΝΑ. 1896. JULES-CLEMENT CHAPLAIN

A Athènes, les deux meilleurs de chaque épreuve reçurent respectivement une médaille en argent, et une dite de bronze, toutes deux frappées du même motif, œuvre du grand médailleur français Jules-Clément Chaplain (1839 – 1909) : la tête de Zeus olympien tenant dans sa main la Niké (Victoire); au revers le Parthénon.

In Athens, the two top contenders in each competition received a medal in silver and one said to be bronze, each cast with the same motif, the work of the great French medal-maker Jules-Clément Chaplain (1839-1909): the head of an Olympic Zeus holding in his hand the Nike (Victory); on the back side was the Parthenon.

Στην Αθήνα, απονεμόταν αντίστοιχα στους δύο καλύτερους σε κάθε αγώνισμα ένα αργυρό μετάλλιο και ένα επωνομαζόμενο χάλκινο, όπου και στα δύο ήταν χαραγμένο το ίδιο σχέδιο, έργο του μεγάλου Γάλλου σχεδιαστή μεταλλίων Jules-Clement Chaplain (1839 - 1909) : η κεφαλή του Ολυμπίου Διός ο οποίος κρατάει στο χέρι του τη Νίκη και στο πίσω μέρος ο Παρθενώνας.

MUSEE OLYMPIQUE, LAUSANNE. INV.
1201.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
1201.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΩΖΑΝΝΗΣ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 1201.

118. DIPLOME DE VAINQUEUR. 1896. NIKOLAOS GYZIS.
 118. VICTOR'S DIPLOMA. 1896. NIKOLAOS GYZIS.
 118. ΔΙΠΛΩΜΑ ΝΙΚΗΤΗ. 1896. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΥΖΗΣ.

Les lauréats des Jeux de 1896 reçurent également : un Diplôme créé par le peintre N. Gyzis (1842 – 1901), déjà exposant à l'«OLYMPIA» de 1888. Il serait en 1897, tout comme Lytras, un des sept illustrateurs des «Nouvelles grecques» de Demetrios Vikelas, éditées à Paris chez Didot.

The winners of the 1896 Games also received a diploma created by the painter N. Gyzis (1842-1901), who had already exhibited at the „OLYMPIA” of 1888. In 1897, he would be, just like Lytras, one of the seven illustrators of the „Nouvelles grecques” by Demetrios Vikelas, edited in Paris by Didot.

Στους νικητές των Αγώνων του 1896 απονεμόταν επίσης : ένα Δίπλωμα το οποίο το είχε φιλοτεχνήσει ο ζωγράφος Ν. Γκύζης (1842-1901), έργα του οποίου είχαμε δει στην έκθεση “Όλυμπιά” το 1888. Όπως και ο Λύτρας, το 1897 θα είναι ένας από τους επτά εικονο-γράφους των «Ελληνικών Νέων» (Nouvelles grecques) του Δημήτριου Βικέλα, που θα εκδοθούν στο Παρίσι από τον εκδοτικό οίκο Didot.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
7847.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
7847.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΖΑΝΝΗΣ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 7847.

119. A ET B – MEDAILLE COMMEMORATIVE. 1896. NIKIFOROS LYTRAS.
 119. A AND B—COMMEMORATIVE MEDAL. 1896. NIKIFOROS LYTRAS.
 119. A KAI B – ANAMNHSTIKÁ METALLIA. 1896. NIKHΦOPOΣ AYTPAC

On doit à Lytras – lequel tout comme Gyzis avait participé à l'Exposition d'«OLYMPIA» 1888, - la médaille commémorative de 1896. A l'avert, la déesse couronne un phénix, symbole de l'éternelle renaissance des Jeux; se référant à Athènes, l'inscription fait le lien avec l'Antiquité, par les dates 776 [avant J.-C.] – 1896; sous l'olivier, le revers lui se réfère exclusivement aux Jeux Olympiques contemporains.

We owe to Lytras—who just like Gyzis participated in the 1888 „OLYMPIA” exhibition—the commemorative medal of 1896. On the face, the goddess crowns a phoenix, symbol of the eternal rebirth of the Games; the inscription, referring to Athens, makes a link with antiquity through the dates 776 [B.C.] — 1896; under the olive tree, the reverse side only shows the modern Olympic Games.

Το αναμνηστικό μετάλλιο του 1896 το χρωστάμε στον Λύτρα, ο οποίος, όπως και ο Γκίζης, είχε συμμετάσχει στην Έκθεση “Όλυμπία” 1888. Στη μία πλευρά, η θεά με ένα Φοίνικα, σύμβολο της αιώνιας αναγέννησης των Αγώνων. Παραπέμποντας στην Αθήνα, η επιγραφή κάνει τη σύνδεση με την Αρχαιότητα, με τις ημερομηνίες 776 [π.χ.] - 1896. Κάτω από το κλαδί ελιάς, το πίσω μέρος παραπέμπει αποκλειστικά στους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

MUSEE OLYMPIQUE DE LAUSANNE. INV.
 3482.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 3482.

BIBΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΩΖΑΝΝΗΣ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 3482.

120. A, B, C, D – QUATRE MEDAILLES. 1896
 120. A, B, C, D—FOUR MEDALS. 1896
 120. A, B, C, D – ΤΕΣΣΕΡΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ. 1896..

Moins connues que celles de Chaplain et Lytras, ces médailles également liées aux Jeux de 1896 figurent dans les collections du Musée olympique de Lausanne : (120A:) Stade Panathénaique restauré; (120B:) Athéna tout armée tient dans sa main la Victoire sur fonds d'Acropole; (120C:) au revers l'inscription «Anabiosis Olympiakon Agonon»; (120D:) en forme tout à fait inusitée d'étoile.

Less famous than those of Chaplain and Lytras, these medals from the collection of the Olympic Museum of Lausanne were also linked to the 1896 Games: (120A): the restored Panathenaic Stadium; (120B): Athena with her arms holds Victory in her hand against the backdrop of the Acropolis; (120C): on the back the inscription „Anabiosis Olympiakon Agonon;” (120D): in the form of a highly unusual star.

Τα μετάλλια αυτά, λιγότερο γνωστά από αυτά του Chaplain και του Λύτρα, συνδέονται επίσης με τους Αγώνες του 1896 και βρίσκονται στις συλλογές του Ολυμπιακού Μουσείου της Λωζάννης: (120Α:) το ανακαινισμένο Παναθηναϊκό Στάδιο, (120Β:) με φόντο την Ακρόπολη, η πάνοπλη Αθηνά κρατάει στο χέρι της την Νίκη, (120C:) στο πίσω μέρος η επιγραφή «ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ», (120D:) σε εντελώς ασυνήθιστο σχήμα αστεριού.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
76939.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
76939.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΩΖΑΝΝΗΣ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 76939.

121. «MESSAGER D'ATHENES». SUPPLEMENT N° 14. 14 AVRIL 1896.
DEJEUNER DU 12 AVRIL : TOAST ROYAL EN FRANÇAIS.
121. „ATHENS' MESSENGER”, SUPPLEMENT NO. 14. APRIL 14, 1896.
LUNCHEON OF APRIL 12: ROYAL TOAST IN FRENCH.
121. «MESSAGER D'ATHENES» (ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ). ΕΝΘΕΤΟ No. 14. 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1896.
ΓΕΥΜΑ ΤΗΣ 12ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ : ΠΡΟΠΟΣΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΣΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ

Dimanche 31 mars/12 avril :
Déjeuner offert par le Roi dans la
grande salle du Palais à 250 invités.
Au dessert, Georges Ier porte
en Français un toast assez court.
Parlant aux athlètes, il leur dit :
«Dans quelques jours vous allez [...] rentrer dans vos pays respectifs. Je ne vous dis pas adieu, je vous dis au revoir une fois encore ici.»

Sunday March 31/April 12:
Luncheon for 250 guests given by
the King in the grand room of the
Palace. When dessert was served,
Georges 1st gave a brief toast in
French. Speaking to the athletes,
he said: „In several days you will [...] return to your home countries. I will not bid you adieu, I will say until we meet again here.”

Κυριακή 31 Μαρτίου/12 Απριλίου
: ο Βασιλιάς παραχωρεί γεύμα στη
μεγάλη αίθουσα του Παλατιού με 250
προσκεκλημένους. Στο επιδόρπιο, ο
Γεώργιος Α' κάνει μία σύντομη πρόποση
στα γαλλικά. Απευθυνόμενος στους
αθλητές, τους λέει : «Σε λίγες ημέρες θα
[...] επιστρέψετε ο καθένας στη χώρα του.
Δεν σας λέω αντίο, αλλά σας εύχομαι να
ξαναϊδωθούμε πάλι εδώ»

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

122. «MESSAGER D'ATHENES». SUPPLEMENT N° 14. 14 AVRIL 1896.
DEJEUNER DU 12 AVRIL : TOAST ROYAL EN GREC.
122. „ATHENS' MESSENGER”, SUPPLEMENT NO. 14. APRIL 14, 1896.
LUNCHEON OF APRIL 12. ROYAL TOAST IN GREEK.
122. «MESSAGER D'ATHENES» (ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ). ΕΝΘΕΤΟ No. 14. 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1896.
ΓΕΥΜΑ ΤΗΣ 12ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ : ΠΡΟΠΟΣΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Portant un second toast en
grec, pour féliciter et remercier
les organisateurs, Georges Ier
précise, comme le souhaitait entre
autres Philemon : «La Grèce peut
maintenant que le succès a dépassé
toute espérance, espérer que les
étrangers qui l'ont honorée de leur
présence, indiqueront notre pays
[...] comme le champ stable et
permanent des Jeux Olympiques.»

Offering a second toast in Greek,
to congratulate and thank the
organizers, Georges 1st specified,
as Philemon among others had
wanted: „Greece, thanks to the
success beyond all hopes, can
now hope that the foreigners who
honored her by their presence,
will choose our country [...] as the
permanent and stable location of
the Olympic Games.”

Απευθύνοντας μία δεύτερη πρόποση
στα ελληνικά, για να συγχαρεί και να
ευχαριστήσει τους διοργανωτές, ο
Γεώργιος Α' διευκρινίζει, κάτι που πολύ
το ευχόταν μεταξύ άλλων ο Φιλήμων, τα
εξής : «Η Ελλάδα, τώρα που η επιτυχία
ξεπέρασε κάθε προσδοκία, μπορεί να
ελπίζει ότι οι ξένοι που την τίμησαν με
την παρουσία τους, θα υποδείξουν τη
χώρα μας [...] ως το σταθερό και μόνιμο
χώρο διεξαγωγής των Ολυμπιακών
Αγώνων.»

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

123. «MESSAGER D'ATHENES». SUPPLEMENT N° 15. 15 AVRIL 1896.
LETTRE AU ROI DE PIERRE DE COUBERTIN.
123. „ATHENS' MESSENGER,” SUPPLEMENT NO. 15. APRIL 15, 1896.
LETTER TO THE KING FROM PIERRE DE COUBERTIN.
123. «MESSAGER D'ATHENES» (ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ). ΕΝΘΕΤΟ No. 15. 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1896.
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΑ.

Le soir même de la clôture des Jeux, succédant instantanément à Vikelas comme Président du Comité International, Coubertin prend, seul, la décision et le risque d'adresser au Roi une lettre «publique». Par la première phrase, il y confirme implicitement que les prochains Jeux n'auront pas lieu à Athènes mais à Paris.

The very evening of the closing of the Games, immediately succeeding Vikelas as President of the International Committee, Coubertin alone make the decision and took the risk of addressing a „public” letter to the King. From the first sentence, he implicitly confirmed that the next games would not take place in Athens, but in Paris.

Το ίδιο κιόλας βράδυ της λήξης των Αγώνων, διαδεχόμενος αμέσως τον Βικέλα ως Πρόεδρος της Διεθνούς Επιτροπής, ο Κουμπερτέν αποφασίζει, μόνος του, και διακινδυνεύει να απευθύνει στο Βασιλιά μία «δημόσια» επιστολή. Από την πρώτη κιόλας φράση δηλώνει εμμέσως ότι οι επόμενοι Αγώνες δεν θα διεξαχθούν στην Αθήνα αλλά στο Παρίσι.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

124. REVUE CYCLISTE ET ATHLETIQUE DE L'ORIENT. 189[?].
124. SPORTING AND CYCLING MAGAZINE OF THE ORIENT. 189[?].
124. ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. 189[.].

Couverture significative. Cette élégante Victoire, descendant de l'Acropole sur sa très contemporaine bicyclette et célébrant en musique le succès des premiers Jeux Olympiques internationaux, annonçait une nouvelle ère du sport ainsi que le premier numéro d'une revue des Sociétés de cyclisme d'Athènes.

A meaningful cover. This elegant Victory, descending from the Acropolis on her very contemporary bicycle and celebrating with music the first international Olympic Games, announced a new era in sports, as well as the first issue of a magazine of the Cycling Society of Athens.

Χαρακτηριστικό εξώφυλλο. Η Νίκη, όλο χάρη, κατεβαίνοντας από την Ακρόπολη πάνω στο σύγχρονο της ποδήλατο, πανηγυρίζοντας, με συνοδεία μουσικής, την επιτυχία των πρώτων διεθνών Ολυμπιακών Αγώνων, εγκαινιάζει μία νέα εποχή στον αθλητισμό καθώς και τον πρώτο αριθμό μίας επιθεώρησης των ποδηλατικών Σωματίων της Αθήνας.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

125. AFFICHETTE POUR LE SCRIBNER'S. MAI 1896.
 125. POSTER FOR SCRIBNER'S. MAY 1896.
 125. ΑΦΙΣΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ SCRIBNER'S. ΜΑΙΟΣ 1896.

Rendons grâce une nouvelle fois au Scribner's. Annonçant son numéro de mai, il en diffuse la couverture, et donne des Jeux de 1896 une image très actuelle. Ce n'est plus le discobole antique cher à Myron, mais Robert Garrett de l'Université de Princeton (1875 – 1961), lauréat surprise du lancement du disque (19 mètres 15).

Les us recognize once again Scribner's. Advertising its May issue, they published its cover, and gave a very contemporary image to the 1896 Games. It was no longer the discus so dear to Myron, but Robert Garrett of Princeton University (1875-1961) surprise winner of the disk toss (19 meters 15).

Εκφράζουμε για άλλη μία φορά τις ευχαριστίες μας προς το περιοδικό Scribner's. Προαναγγέλλοντας το τεύχος Μαΐου, διανέμει το εξώφυλλο του σε μορφή αφίσας και προσδίνει στους Αγώνες του 1896 μία πολύ σύγχρονη οπτική. Δεν είναι πλέον ο αγαπημένος αρχαίος δισκοβόλος του Μύρωνα νικητής της δισκοβολίας, αλλά ο Robbert Garrett του Πανεπιστημίου του Princeton (1875-1961), με εκπληκτική βολή στα 19 μέτρα και 15.

MUSEE NATIONAL DU SPORT. FRANCE.
 INV. [MS] 80.18.1.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
 INV. [MS] 80.18.1

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ. ΓΑΛΛΙΑ.
 ΕΚΘΕΜΑ NO. [MS] 80.18.1.

126. LES JEUX OLYMPIQUES. 776 – 1896.
 BECK ET LE SOUDIER EDITEURS. AUTOGRAPHE DE CONSTANTIN.
 126. THE OLYMPIC GAMES. 776-1896.
 BECK AND LE SOUDIER, EDITORS. SIGNATURE OF CONSTANTIN.
 126. ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ. 776 – 1896.
 ΕΚΔΟΤΕΣ Ο BECK ΚΑΙ Ο LE SOUDIER. ΑΥΤΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

Deux éditeurs (Athènes, Paris); deux parties, «Les Jeux Olympiques de l'Antiquité» par MM. Spyridion Lambros et Nic.-G. Politis, et le Rapport officiel pour «Les Jeux Olympiques de 1896» : tel se présente le volume complet. Le présent exemplaire porte la signature autographe du Prince Hérítier, Président du Comité d'organisation et l'âme de la réussite.

Two editors (Athens, Paris); two parts, „The Olympic Games of Antiquity” by Mr. Spyridon Lambros and Nic.-G. Politis, and the Official Report of the „Olympic Games of 1896.” this is how the complete set looked. This copy carries the signature of the Crown Prince, President of the Organizing Committee and the heart and soul of the success.

Δύο εκδότες (Αθήνα, Παρίσι)· δύο μέρη, «Οι Ολυμπιακοί Αγώνες της Αρχαιότητας» των κ.κ. Σπυρίδωνα Λάμπρου και Νικ. Γ. Πολίτη, και η επίσημη Έκθεση για τους «Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896» : ιδού ο πλήρης τόμος. Το παρόν αντίγραφο φέρει την ιδιόχειρη υπογραφή του Διαδόχου, Προέδρου της Επιτροπής διοργάνωσης και ψυχή της επιτυχίας των Αγώνων.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

127. A – „BON POUR LA 2EME PARTIE DES JEUX OLYMPIQUES».
B – „LES JEUX OLYMPIQUES» [DEUXIEME PARTIE. 1896].
127. A—»GOOD FOR THE SECOND PART OF THE OLYMPIC GAMES.»
B—»THE OLYMPIC GAMES» [SECOND PART. 1896.]
127. A- «ΚΟΥΠΙΟΝΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ»
B- «ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ» [ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ. 1896]

Muni de ce bon, l'on pouvait en 1896 se présenter à Athènes ou Paris pour recevoir cette 2ème partie consacrée aux Jeux de 1896, comprenant des textes de : Coubertin en ouverture et Timoléon Philemon – aux conclusions parfaitement contradictoires quant à l'installation permanente des Jeux à Athènes -, Politis, ainsi que la «Description des Jeux» jour par jour de Charalembos Anninos.

Holders of this coupon could present it in Athens or in Paris in 1896 in order to received the second volume dedicated to the Olympic Games of 1896, including texts by Coubertin in the preface and Timoleon Philemon—with perfectly contradictory conclusions about the permanent installation of the games in Athens—and Politis, as well as a day-by-day „Description of the Games” by Charalembos Anninos.

Με αυτό το κουπόνι μπορούσε κανείς το 1896 να παρουσιαστεί στην Αθήνα ή στο Παρίσι και να παραλάβει αυτό το δεύτερο μέρος που είναι αφιερωμένο στους Αγώνες του 1896 και περιλαμβάνει κείμενα του Κουμπερτέν που εκφώνησε στην έναρξη και του Τιμολέοντα Φιλήμωνα - με εντελώς αντίθετα συμπεράσματα μεταξύ τους αναφορικά με την μόνιμη εγκατάσταση των Αγώνων στην Αθήνα - του Πολίτη, καθώς και την «Περιγραφή των Αγώνων» μέρα τη μέρα του Χαράλαμπου Αννίνου.

DOCUMENT ORIGINEL : MUSEE
OLYMPIQUE. LAUSANNE.
RAPPORT : COLLECTION PARTICULIERE.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE.
REPORT: PRIVATE COLLECTION.

ΠΗΓΗ : ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΩΖΑΝΝΗΣ.
ΕΚΘΕΣΗ : ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ.

128. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 30 AVRIL 1896. EXTRAIT DU „NEW-YORK TIMES».
128. PHOTOGRAPH. APRIL 30, 1896. EXTRACT FROM THE NEW YORK TIMES.
128. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1896. ΑΠΟΚΟΜΜΑ ΤΩΝ «NEW-YORK TIMES ».

«To the Editor of the [New York] Times», qui a publié une dépêche annonçant implicitement la fin du Comité International Olympique, Coubertin adresse cette rectification parue en Français le 20 avril. «Les Jeux Olympiques circuleront à travers le monde [...] Ceux de 1900 auront lieu à Paris. Pour 1904, le comité aura à choisir entre New York, Berlin et Stockholm.»

„To the Editor of the [New York] Times,” which published a bulletin implicitly announcing the end of the I.O.C., Coubertin addressed this rectification, which appeared in French on April 20. „The Olympic Games will circulate around the world [...] Those of 1900 will take place in Paris. For 1904, the committee will have to chose between New York, Berlin, and Stockholm.”

“To the Editor of the [New York] Times “ (Προς τον εκδότη των [New-York] Times), ο οποίος δημοσίευσε ένα τηλεγράφημα στο οποίο εμμέσως ανακοινώνεται το τέλος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, ο Κουμπερτέν απευθύνει αυτή την διορθωτική επιστολή που δημοσιεύτηκε στα γαλλικά στις 20 Απριλίου. «Οι Ολυμπιακοί Αγώνες θα κάνουν τον γύρο του κόσμου [...]. Το 1900 θα διεξαχθούν στο Παρίσι ενώ για το 1904, η Επιτροπή έχει να διαλέξει ανάμεσα στη Νέα Υόρκη, το Βερολίνο και τη Στοκχόλμη».

IN „PIERRE DE COUBERTIN. OLYMPISM”.
EDITING DIRECTOR: NORBERT MULLER.
INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE.
2000.

IN „PIERRE DE COUBERTIN. OLYMPISM.”
EDITING DIRECTOR: NORBERT MULLER.
INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE,
2000.

IN „PIERRE DE COUBERTIN. OLYMPISM”.
EDITING DIRECTOR :
NORBERT MULLER. INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE. 2000.

129. LETTRE DU 19 MAI 1896. VIKELAS A COUBERTIN.
 129. LETTER FROM MAY 19, 1896. VIKELAS TO COUBERTIN.
 129. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 19ης ΜΑΙΟΥ 1896. ΒΙΚΕΛΑΣ ΠΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Nulle trace de correspondance avant ce courrier très «officiel», plus d'un mois après les Jeux. Vikelas, la rattachant exclusivement à Zappas (1858) et sans le moindre hommage à Coubertin, y revendique l'organisation de Jeux Olympiques (page 2): «tenus régulièrement à Athènes dans les intervalles des Jeux [...] fondés par le Congrès de Paris»; les deux séries pourraient se mêler en une seule. Vikelas adresse directement copie à chaque membre du Comité International.

No trace of any correspondence before this very „official” letter, more than a month after the Games. Vikelas, attributing the organization of the Olympic Games exclusively to Zappas (1858) and without the least homage to Coubertin, demands that the Games (page 2): „be held regularly in Athens during the interval of the Games [...] founded by the Paris congress;” the two series could be combined into one. Vikelas sent a copy directly to each member of the International Committee.

Έχει περάσει πάνω από ένας μήνας από την λήξη των Αγώνων και κανένα δείγμα αλληλογραφίας δεν έχει υπάρξει πριν από αυτή την πολύ «επίσημη» επιστολή. Ο Βικέλας, συνδέοντας την με τον Ζάππα (1858) και χωρίς να αποτίνει την παραμικρή τιμή προς τον Κουμπερτέν, διεκδικεί την διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων (σελίδα 2 :) «διεξάγονται κανονικά στην Αθήνα στα ενδιάμεσα των Αγώνων [...] έτσι όπως θεμελιώθηκε στο Συνέδριο του Παρισιού. Οι δύο σειρές θα μπορούσαν να γίνουν μία. Ο Βικέλας αποστέλλει αντίγραφο σε όλα τα μέλη της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

130. LETTRE DU 20 MAI 1896. MERCATI A COUBERTIN.
 130. LETTER FROM MAY 20, 1896. MERCATI TO COUBERTIN.
 130. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 20ης ΜΑΙΟΥ 1896. ΜΕΡΚΑΤΙ ΠΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Alexandre Mercati écrivant en réponse à un courrier de Coubertin qui se trouve à Corfou juste après les Jeux, lui rappelle une de ses premières lettres, assez étonnante, dans laquelle il l'avait averti «qu'il faut craindre mes compatriotes lorsque même on leur offre un cadeau [...] et qu'une fois les J.O. bien réussis ils ne voudront plus s'en débarrasser»!

Alexander Mercati, writing in response to a letter of Coubertin, who was in Corfu just after the Games, reminds him of one of his first letters, quite surprising, in which he had warned him that he „should be wary of my countrymen, even if they offered a gift [...] and that once the Olympic Games had really succeeded, they won't want to get rid of them!”

Ο Alexandre Mercati απαντώντας σε μία επιστολή του Κουμπερτέν, ο οποίος ακριβώς μετά τους Αγώνες βρίσκεται στην Κέρκυρα, του υπενθυμίζει ένα από τα πρώτα του γράμματα, αρκετά αναπάντεχο, στο οποίο τον είχε προειδοποιήσει «παρόλο που τους προσφέρουμε ένα δώρο, θα πρέπει να φοβόμαστε συμπατριώτες μου [...] και από τη στιγμή που οι Ολυμπιακοί Αγώνες στέφθηκαν μία φορά με επιτυχία, δεν θα θέλουν πλέον να απαλλαχτούν από αυτούς»!

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

131. LETTRE DU 8 JUIN 1896. VIKELAS A COUBERTIN.
 131. LETTER FROM JUNE 8, 1896. VIKELAS TO COUBERTIN.
 131. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 8ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1896 ΒΙΚΕΛΑΣ ΠΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Répondant à une lettre (fin mai) de Coubertin, Vikelas atteste (page 2:) «j'ai toujours déclaré et je continue de crier par-dessus les toits qu'il n'y aurait pas eu de Jeux Olympiques internationaux sans le baron de Coubertin!» Il évoque (page 3): un projet de loi en préparation, les nécessités d'accorder à Athènes le label de Jeux «Internationaux», de mêler les deux cycles, et de provoquer d'urgence un second Congrès.

Answering Coubertin's letter from late May, Vikelas affirms (page 2): „I have always said and I continue to cry from the rooftops that there wouldn't have been any international Olympic Games without baron Coubertin!” He evokes (page 3) a legal project in preparation, the necessity of according to Athens the label of „international” Games, to mix the two cycles, and the urgent need to call for a second Congress.

Απαντώντας σε μία επιστολή του Κουμπερτέν (τέλη Μαΐου), ο Βικέλας δηλώνει «Ανέκαθεν δήλωνα και συνεχίζω να βροντοφωνάζω ότι δεν θα υπήρχαν Διεθνείς Ολυμπιακοί Αγώνες χωρίς τον βαρόνο Κουμπερτέν! «Υπενθυμίζει (σελίδα 3 :) ένα σχέδιο νόμου υπό προετοιμασία, την αναγκαιότητα να αποδοθεί στην Αθήνα το σήμα των «Διεθνών Αγώνων», να αναμειχθούν οι δύο κύκλοι και να συγκληθεί εκτάκτως ένα δεύτερο Συνέδριο.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

133. LETTRE DU 9/21 DECEMBRE 1896. VIKELAS A COUBERTIN.
 133. LETTER FROM DECEMBER 9/21, 1896. VIKELAS TO COUBERTIN.
 133. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 9ης / 21ης 1896 ΒΙΚΕΛΑΣ ΠΡΟΣ COUBERTIN.

Bien que par moment difficile, le dialogue continuait. Dans cette longue missive (7 pages), Vikelas désigne expressément Coubertin comme (page 3:) «le père, [...] le rétablissement de ces Jeux est votre œuvre à vous». Soulignant à juste titre que la célébration à Athènes «a été pour beaucoup dans le succès de cette œuvre», il conclut à la légitimité du désir de ses compatriotes de la perpétuer ici-même.

Even if at times it was difficult, the dialogue continued. In this long letter (7 pages), Vikelas expressly designates Coubertin as (page 3): „the father, [...] the Reestablishment of these Games is *your* own work.” Underlining justly that the celebration in Athens „had a lot to do with the success of this project,” he concluded about the legitimacy of his countrymen's desire to see it perpetuated in that same place.

Δύσκολα μεν αλλά ο διάλογος συνεχιζότανε. Σε αυτή την πολυσέλιδη επιστολή (7 σελίδες) περιγράφει εσκεμμένα τον Κουμπερτέν ως (σελίδα 3) «τον πατέρα, [...] η αναβίωση αυτών των Αγώνων είναι καθαρά δικός σας έργο». Υπογραμμίζοντας δικαίως ότι ο εορτασμός στην Αθήνα «έπαιξε μεγάλο ρόλο στην επιτυχία αυτού του έργου» και αποδέχεται την νομιμότητα της επιθυμίας των συμπατριωτών του να συνεχίσουν αυτό το έργο στην πατρίδα τους.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

134. «SOUVENIRS D'AMERIQUE ET DE GRECE».
134. „SOUVENIRS D'AMÉRIQUE ET DE GRÈCE.”
134. «ANAMNHΣEIS APOT HN AMEPIKH KAI HN EΛΛAΔA».

Edité chez Hachette (1897), ce recueil – dédié à «William M. Sloane» – groupe des articles donnés à la presse de 1893 à 1896, liant le deuxième voyage en Amérique du Nord (fin 1893 – début 1894) et les différents épisodes olympiques (1894-1896). Cet exemplaire est aimablement dédié par Pierre de Coubertin.

Edited by Hachette (1897), this collection, dedicated to William M. Sloane, groups together articles published in the press from 1893 to 1896, linking a second voyage to North America (late 1893-early 1894) with the different Olympic episodes (1894-1896). This copy is kindly signed by Pierre de Coubertin.

Από τις εκδόσεις Hachette (1897), αυτή η συλλογή - αφιερωμένη στον “William M. Sloane” - συγκεντρώνει άρθρα που δημοσιεύτηκαν στον τύπο από το 1893 έως το 1896, τα οποία συνδέουν το δεύτερο ταξίδι στη Βόρεια Αμερική (τέλη 1893 - αρχές 1894) και τα διάφορα επεισόδια των Ολυμπιακών Αγώνων (1894-1896). Αυτό το αντίτυπο φέρει ευγενική αφιέρωση του Πιερ ντε Κουμπερτέν.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

BIBΛIOTHKH Γ. ΔOΛANITH.

135. LETTRE DU 6 JUILLET 1897. VIKELAS A COUBERTIN.
135. LETTER FROM JULY 6, 1897. VIKELAS TO COUBERTIN.
135. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 6ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1897. ΒΙΚΕΛΑΣ ΠΡΟΣ COUBERTIN.

Un nouveau conflit gréco-turc a éclaté à propos de la Crète, ôtant toute actualité immédiate au projet de loi sur les Jeux Olympiques. Vikelas ne viendra pas au Havre. Mais il n'a rien à changer «à ma lettre du 19 mai 1896» et demande même à Coubertin d'être «notre avocat»! pour insérer les Jeux d'Athènes dans la série des «Jeux Olympiques internationaux».

A new Turkish-Greek conflict erupted over the issue of Crete, dashing the immediate hopes for a new law about the Olympic Games. Vikelas would not come to Le Havre. But he would not change anything from „my letter of May 19, 1896,” and even asks Coubertin to be „our lawyer!” in placing the Athenian Games in the series of „international Olympic Games.”

Μια νέα ελληνοτουρκική διαμάχη ξεσπά αναφορικά με την Κρήτη, αφαιρώντας κάθε άμεση επικαιρότητα από το σχέδιο νόμου σχετικά με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Ο Βικέλας δεν πήγε στην Χάβρη. Ωστόσο δεν έχει τίποτα να αλλάξει «στην επιστολή του της 19ης Μαΐου 1896» και ζητάει μάλιστα από τον Κουμπερτέν να γίνει ο «δικηγόρος μας»! ούτως ώστε να καταχωρηθούν οι Αγώνες της Αθήνας στην σειρά των «Διεθνών Ολυμπιακών Αγώνων».

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

APXEIA THΣ ΔIEΘNOYΣ OΛYMPIAKHΣ
EΠITPOΠHΣ.

401. PROGRAMME OFFICIEL. 1897. CONGRES OLYMPIQUE DU HAVRE.
 401. OFFICIAL PROGRAM, 1897. OLYMPIC CONGRESS OF LE HAVRE.
 401. ΕΠΙΣΗΜΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ. 1897. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΧΑΒΡΗΣ.

C'est en voisin – le manoir de Mirville près de Bolbec, entré dans le patrimoine familial par sa mère et où il passait l'été venu tant de moments heureux, n'était qu'à une trentaine de kilomètres – que Coubertin avait choisi Le Havre. Mais également parce que M. Félix Faure, Président de la République et ancien maire de la ville, y avait sa résidence.

It was as a neighbor—Mirville Manor near Bolbec, which entered into his family's estate by his mother and where he spent many happy summer moments, was just 30 kilometers away—that Coubertin chose Le Havre. The site was also chosen because Mr. Félix Faure, the President of France and former mayor of the city, had his home there.

Ο Κουμπερτέν επέλεξε τη Χάβρη λόγω του ότι βρίσκεται κοντά στο παλιό αρχοντικό στη Mirville κοντά στο Bolbec, κληρονομιά από τη μητέρα του, στο οποίο είχε περάσει τόσο ευτυχισμένες στιγμές το περασμένο καλοκαίρι και το οποίο απέχει μόλις καμιά τριανταριά χιλιόμετρα από εκεί. Ένας άλλος λόγος που συνέτεινε σε αυτή την επιλογή είναι το ότι ο κ. Filix Faure, Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας και πρώην δήμαρχος της πόλης, έχει εκεί την κατοικία του.

MUSEE NATIONAL DU SPORT, FRANCE.
 INV. MS 25901.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
 INV. MS 25901.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, ΓΑΛΛΙΑ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. MS 25901.

136. DISCOURS D'OUVERTURE. 26 JUILLET 1897. CONGRES DU HAVRE.
 136. OPENING SPEECH, JULY 26, 1897. LE HAVRE CONGRESS.
 136. ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ. 26 ΙΟΥΛΙΟΥ 1897. ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΧΑΒΡΗΣ.

Son manuscrit montre bien toute l'importance de ce Discours de Coubertin, en volume (10 pages serrées) comme en contenu. Le panorama du XIXème siècle aboutit aux nouveaux Jeux Olympiques proposés par le Congrès de 1894, célébrés «avec quel éclat» à Athènes. Mais il faut leur garder «dans l'avenir ce caractère nettement international qui est leur vraie raison d'être et leur assurera la durée».

His manuscript reveals the importance this speech held for Coubertin, in its volume (10 tightly written pages) as in its content. A panorama of the nineteenth century ended with the new Olympic Games suggested at the 1894 Congress, celebrated „with what brilliance” in Athens. But they must work to preserve „in the future the strong international character that is their true reason for being and which will ensure their endurance.”

Το γεγονός ότι είναι χειρόγραφος αποδεικνύει τη μεγάλη σημασία αυτού του Λόγου του Κουμπερτέν, τόσο σε όγκο (10 πυκνογραμμένες σελίδες) όσο και σε περιεχόμενο. Το πανόραμα του 19^{ου} αιώνα οδήγησε στους νέους Ολυμπιακούς Αγώνες όπως αυτοί προτάθηκαν στο Συνέδριο του 1894 και εορτάστηκαν «με τόση λαμπρότητα» στην Αθήνα. Ωστόσο, όμως, πρέπει να διατηρηθεί «στο μέλλον αυτός ο καθαρά διεθνής τους χαρακτήρας, γεγονός που αποτελεί τον πραγματικό λόγο ύπαρξης τους και θα τους εξασφαλίσει τη διάρκεια στο χρόνο».

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
 OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
 OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
 ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.137.

137. CHAPELET DU PERE HENRI DIDON.
137. ROSARY OF FATEHR HENRY DIDON.
137. POZAPIO TOY ΠΑΤΕΡΑ HENRI DIDON.

C'est au Dominicain, prédicateur célèbre, par ailleurs Principal du Collège Albert-le-Grand à Arcueil, qu'est due – on le rappelle – la devise olympique : «Citius – Fortius – Altius». La journée la plus mémorable du Congrès du Havre fut celle où à sa belle conférence sur «l'influence morale des sports athlétiques» répondit brillamment un nouveau venu, le Révérend Robert Stuart de Courcy-Laffan.

It was to this Dominican, a famous preacher and Principal of the Collège Albert-le-Grande in Arcueil, that we owe—we should recall—the Olympic motto: „CITIUS—FORTIUS—ALTIUS.” The most memorable day of the Le Havre Congress was that where the newly arrived Reverend Robert Stuart de Courcy-Laffan brilliantly pronounced his speech on „the moral influence of athletic sports.”

Σε αυτόν τον Δομινικανό, διάσημο ιεροκήρυκα και επιπλέον Διευθυντή του Γυμνασίου Albert-le-Grand της πόλης Arcueil οφείλουμε - να το υπενθυμίσουμε - το ολυμπιακό έμβλημα : “CITIUS - FORTIUS - ALTIUS”. Η πιο αξέχαστη μέρα του Συνεδρίου της Χάγης ήταν εκείνη κατά την οποία, στην υπέροχη διάλεξη του για «την ηθική επιρροή των αθλημάτων», απάντησε έξυπνα ένας νεοφερμένος, ο Αιδεσιμότατος Robert Stuart de Courcy-Laffan.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
A 11392.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
A 11392.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΖΑΝΗΣ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. Α 11392

138. FETE DE GYMNASIQUE. BILLET. 1897.
 138. GYMNASTICS FESTIVAL. TICKET. 1897.
 138. ΓΙΟΡΤΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ. ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ. 1897.

Au Havre, Coubertin toujours très attentif aux fêtes diverses et réceptions entourant ses organisations avait délégué les aspects pratiques à un actif Comité local qui mit par exemple sur pied la veille au soir de l'ouverture du «Congrès Olympique» cette «Fête de Gymnastique» aux Flambeaux, avec places réservées.

In Le Havre, Coubertin, always attentive to the different festivals and receptions surrounding his organizations, had delegated the practical aspects to a member of the local Committee, who for example organized this „Gymnastics Festival” with torches and reserved seats for the eve of the opening of the Olympic Congress.

Στη Χάγη, ο Κουμπερτέν πάντα πολύ προσεκτικός με τις διάφορες εορτές και υποδοχές που περιβάλλον τις διοργανώσεις που ο ίδιος αναλαμβάνει, είχε ορίσει αντιπρόσωπο του για τα πρακτικά ζητήματα μία δραστήρια τοπική Επιτροπή, η οποία έστησε, για παράδειγμα, το προηγούμενο βράδυ της έναρξης του «Ολυμπιακού Συνεδρίου», αυτή τη «Γιορτή Γυμναστικής με λαμπάδες», με κρατημένες θέσεις.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
 OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
 OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
 ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

139. AFFICHE DE DELLEPIANNE. 1899. [1,35 x 0,91].
 VILLE DE MARSEILLE. FÊTES DU 25 ÈME CENTENAIRE.
 139. DELLEPIANNE POSTER, 1899. [1,35 m x 0,91]
 CITY OF MARSEILLE. FESTIVAL OF THE TWENTY-FIFTH CENTENARY.
 139. ΑΦΙΣΑ ΤΟΥ DELLEPIANNE. 1899. [1,35 X 0,91]
 ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ. ΕΟΡΤΑΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ 25η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΙΑ.

A remarquer, au programme de ces Fêtes d'octobre 1899 placées sous le signe de l'amitié franco-hellénique pour le «2500ème anniversaire» de l'antique Phocée devenue Marseille, l'annonce de «Jeux Olympiques avec le concours des moniteurs de l'Ecole de Joinville-le-Pont». Pour se mettre au goût du jour ou jeter un pont vers l'Antiquité Grecque ?

Of note, in the program for this festival from October 1899, placed under the sign of Franco-Greek friendship for the „2500th anniversary” of the antique Phocæus that became Marseille, the announcement of „Olympic Games with the participation of the Joinville-le-Pont school monitors.” To keep up with the times or to build a bridge to Ancient Greece?

Άξια παρατήρησης, στο πρόγραμμα αυτών των Εορτασμών του Οκτωβρίου του 1899, στο πλαίσιο της ελληνογαλλικής φιλίας για την 2500^η επέτειο της αρχαίας Φώκαιας που μετονομάστηκε σε Μασσαλία, είναι η ανακοίνωση των «Ολυμπιακών Αγώνων με τον διαγωνισμό των προπονητών/δασκάλων της Σχολής της Joinville-le-Pont». Για να ακολουθήσουμε, άραγε, τη μόδα ή για να ανοίξουμε μία γέφυρα προς την Αρχαία Ελλάδα;

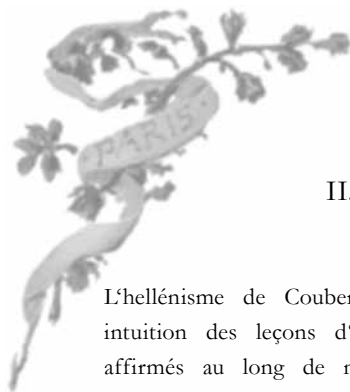
MUSEE NATIONAL DU SPORT. FRANCE.
 INV. [MS] 87.78.12.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
 INV. [MS] 87.78.12.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ. ΓΑΛΛΙΑ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. ΜΣ 87.78.12.

II. LES ANNEES INCERTAINES. 1900-1925

II. THE UNCERTAIN YEARS. 1900-1925

II. TA XPONIA THΣ ABEBAIOTHTAS. 1900-1925

L'hellénisme de Coubertin, son intuition des leçons d'Olympie, affirmés au long de nombreux ouvrages, articles, conférences, allèrent de pair avec certains doutes réciproques, lorsque les Grecs s'attachèrent à prolonger et renouveler à Athènes la grande réussite de 1896.

- Y aurait-il DES JEUX INTERNATIONAUX PERMANENTS A ATHENES?

Non organisés en 1902, les Jeux d'Athènes – indiscutablement tenus en 1906 pour des Jeux à part entière par le microcosme sportif, mais auxquels Coubertin ne fut pas présent – redonnèrent bel et bien, après l'échec des Jeux de Paris (1900) et le manque de participation européenne à ceux de Saint-Louis (1904), un souffle olympique nouveau. Mais le projet de 1910 n'aboutit pas.

- De 1911 à 1914, se développe ensuite une série d' HOMMAGES RECIPROQUES. Que ce soit sous la forme du „Concours d'architecture“ lancé par Coubertin et le C.I.O sur le thème d' „Une Olympie moderne“, ou de la participation sans réserve d'une délégation grecque au Congrès du XXème anniversaire du Rétablissement des Jeux, en juin 1914 à Paris.

- Après la première guerre mondiale, Coubertin s'établit en

Coubertin's Hellenism, his intuition from the lessons of „Olympia“, affirmed throughout his numerous books, articles, and lectures were accompanied by certain matching doubts, when the Greeks clung to the prolongation and renewal of the huge success in Athens in 1896.

—Would there be PERMANENT INTERNATIONAL GAMES IN ATHENS? Not held in 1902, the Athenian Games—seen indisputably by the athletic microcosm in 1906 as full share Games, but at which Coubertin was not present—clearly gave the Olympic movement a second wind after the failure of the Paris Games (1900) and the lack of European participation at those of Saint Louis (1904). But the 1910 project did not get off the ground.

—From 1911-1914, a series of MUTUAL HOMAGES were exchanged; whether they took the form of an architectural competition launched by Coubertin and the International Olympic Committee on the theme of „Modern Olympus,“ or that of the whole-hearted participation of a Greek delegation at the Twentieth anniversary of the Reestablishment of the Games Congress in June 1914 in Paris.

—After the First World War, Coubertin settled in Switzerland. Having become more than ever a

Τα φιλελληνικά αισθήματα του Κουμπερτέν καθώς και η διαίσθηση του για τα διδάγματα της Ολυμπίας αναφέρονται εκτεταμένα σε πολυάριθμα συγγράμματα, άρθρα, διαλέξεις. Ωστόσο, όμως, συνοδεύονται και από ορισμένες αντίστοιχες αμφιβολίες, τη στιγμή που οι Έλληνες έχουν προσηλωθεί στην ιδέα του να παρατείνουν και να ανανεώσουν στην Αθήνα την επιτυχία του 1896.

- Θα υπάρξουν, άραγε, MONIMOΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ; Οι Αγώνες της Αθήνας, που δεν έγιναν το 1902, αλλά που ασυζητητί το 1906 ο μικρόκοσμος του αθλητισμού θα τους παραδεχτεί ως 100% Αγώνες και στους οποίους δεν θα παραστεί ο Κουμπερτέν, θα ξαναέδιναν, για τα καλά - μετά την αποτυχία των Αγώνων στο Παρίσι (1900) και την έλλειψη ευρωπαϊκής συμμετοχής στους Αγώνες στο Saint-Louis (1904) - μία νέα πνοή στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Το σχέδιο όμως του 1910 δεν κατέληξε.

- Από το 1911 έως το 1914, αναπτύσσεται μία σειρά ΑΜΟΙΒΑΙΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΙΜΗΣ. Είτε υπό τη μορφή «Διαγωνισμού αρχιτεκτονικής», τον οποίο προώθησε ο Κουμπερτέν και η Δ.Ο.Ε., με θέμα «Σύγχρονη Ολυμπία», είτε με την ανεπιφύλακτη συμμετοχή μίας ελληνικής αντιπροσωπείας στο Συνέδριο της 20ης επετείου της Αναβίωσης των Αγώνων, τον Ιούνιο του 1914 στο

Suisse. Devenu plus que jamais un citoyen du monde, vient pour lui le temps comme il le dit de „TERMINER MON ŒUVRE OLYMPIQUE“. Fréquentes demeurent ses références à la Grèce et l'hellénisme. Le 28 mai 1925, à Prague, il va quitter la Présidence active du C.I.O.

citizen of the world, the time came as he said to „END MY OLYMPIC WORK.“ His references to Greece and Hellenism remained frequent nevertheless. On May 28, 1925 in Prague, he would step down from the active leadership of the International Olympic Committee.

Παρίσι.

- Μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, ο Κουμπερτέν εγκαθίσταται στην Ελβετία. Όταν περισσότερο από ποτέ πολίτης του κόσμου, έρχεται για αυτόν το πλήρωμα του χρόνου, όπως ο ίδιος λέει, για να «ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΩ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥ ΕΡΓΟ». Οι αναφορές του για την Ελλάδα και τον ελληνισμό παραμένουν συχνές. Στις 28 Μαΐου, στην Πράγα, θα εγκαταλείψει την ενεργή Προεδρία της Δ.Ο.Ε.

DES JEUX INTERNATIONAUX PERMANENTS A ATHENES?
PERMANENT INTERNATIONAL GAMES IN ATHENS?
ΜΟΝΙΜΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ;

Si les événements politiques ont contraint la Grèce d'après 1896 à reléguer momentanément au second plan les projets olympiques athéniens, le Comité Hellène, dont Spyridion Lambros assurera avec constance le Secrétariat général, se remet à la tâche. N'ayant pas abouti en 1902, il va atteindre son but quatre ans plus tard.

Après l'échec des Jeux de Paris, passés inaperçus car noyés dans l'Exposition Universelle de 1900, et le relatif insuccès de ceux de 1904 à Saint-Louis presque exclusivement nord-américains, les Jeux de 1906 vont relancer le fait olympique, dans la continuité de la réussite de 1896.

Cependant, les organisateurs ont suscité dans plusieurs pays la création de Comités ad hoc, en négligeant ou peu s'en faut les prérogatives des membres du Comité International. Coubertin s'en est ému, et le problème resurgit pour 1910. Mais il n'y aura finalement pas de Jeux à Athènes cette année-là.

Le contexte avait changé, et l'édition de 1906 resta unique en son genre.

If political events forced Greece to put the Athenian Olympic project on the back burner in 1896, the Hellenic Committee, diligently directed by Spyridon Lambros as General Secretary, went back to work. Having achieved nothing in 1902, it would finally meet its goal four years later.

After the failure of the Paris Games, which went unnoticed because they were buried in the coverage of the 1900 World's Fair, and the relative lack of success of the 1904 Games in Saint Louis, which had been almost exclusively North American, the 1906 Games would relaunch the Olympic reality, as an extension of the success of 1896.

Nevertheless, the organizers had solicited the creation of ad-hoc Committees in a few countries, neglecting as it were the prerogatives of the members of the International Committee. Coubertin was troubled, and the problem would re-emerge in 1910. But finally, there were no Games in Athens that year.

The context had changed, and the 1906 edition remained one of a kind.

Μπορεί οι πολιτικές εξελίξεις να εξανάγκασαν την Ελλάδα μετά το 1896 να βάλει προσωρινά σε δεύτερο πλάνο τα ολυμπιακά σχέδια της Αθήνας, η ελληνική Επιτροπή όμως, της οποίας επίμονος Γενικός Γραμματέας διατελεί ο Σπυρίδων Λάμπρος, ξαναρχίζει τη δουλειά. Το 1902 δεν θα επιτύχει τον στόχο του. Η δικαίωση θα έρθει τέσσερα χρόνια αργότερα.

Μετά την αποτυχία των Αγώνων στο Παρίσι, οι οποίοι πέρασαν απαρατήρητοι λόγω της Διεθνούς Έκθεσης του 1900, αλλά και την σχετική αποτυχία των Αγώνων στο Saint-Louis το 1904, οι οποίοι είχαν συμμετοχές σχεδόν αποκλειστικά από τη Βόρεια Αμερική, οι Αγώνες του 1906 επαναφέρουν στην επιφάνεια το ολυμπιακό φαινόμενο, διατηρώντας την επιτυχία του 1896.

Ωστόσο, οι διοργανωτές προκάλεσαν σε πολλές χώρες τη δημιουργία Επιτροπών ad hoc, αψηφώντας ή σχεδόν αψηφώντας τα προνόμια των μελών της Διεθνούς Επιτροπής. Ο Κουμπερτέν είναι στεναχωρημένος και έτσι το πρόβλημα μεταφέρεται για το 1910. Εν τέλει, όμως, δεν θα γίνουν Αγώνες στην Αθήνα εκείνη τη χρονιά. Το πλαίσιο άλλαξε, κι έτσι η έκδοση του 1906 έμεινε μοναδική στο είδος της.

140. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE COUBERTIN SUR SON TRICYCLE A PETROLE.
 140. PHOTOGRAPH. COUBERTIN ON HIS TRICYCLE AT PETROLE.
 140. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. Ο ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΚΙΝΗΤΟ ΤΡΙΚΥΚΛΟ ΤΟΥ.

Si Vikelas parlait en toute modestie de son « ignorance des choses du sport », Coubertin – d’une autre génération – fut un cycliste consommé. Et le voici dans le Midi « fonçant » vers le XXème siècle sur un engin pétaradant.

If Vikelas had spoken in all modesty of his „ignorance of the sporting life,” Coubertin—from another generation—was a committed cyclist. And here he is in Southern France „charging” towards the 20th Century on a backfiring engine.

Μπορεί ο Βικέλας να μιλούσε με μεγάλη μετριοφροσύνη για την «άγνοια του περί αθλημάτων», ο Κουμπερτέν όμως - άλλη γενιά - ήταν έμπειρος ποδηλάτης. Κι ιδού η απόδειξη : ιάπου στο Νότο, πάνω σε μία θορυβώδη μηχανή, «τρέχει» προς τον 20^ο αιώνα.

DOCUMENT ORIGINEL : GEOFFROY DE NAVACELLE.

ORIGINAL DOCUMENT: GEOFFROY DE NAVACELLE.

ΠΗΓΗ : GEOFFROY DE NAVACELLE

141. CHEVAL DE GYMNASTIQUE AYANT APPARTENU A COUBERTIN.
 141. GYMNASTIC HORSE THAT BELONGED TO COUBERTIN.
 141. ΑΛΟΓΟ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΝ ΠΟΥ ΑΝΗΚΕ ΣΤΟΝ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Les Archives olympiques possèdent la lettre du 18 juin 1922 par laquelle Coubertin, s'éloignant de Paris après la première guerre mondiale, fit don de son cheval de gymnastique à l'Union Chrétienne des Jeunes Gens, rue de Trévis. Il s'y trouvait encore lorsque le Musée Olympique put en faire l'acquisition à la fin du XXème siècle.

The Olympic archives own a letter from June 18, 1922 in which Coubertin, leaving Paris after the first World War, makes a gift of his gymnastic pommel horse to the Christian Youth Union, rue de Trévis. It was still there when the Olympic Museum was able to acquire it at the end of the 20th Century.

Τα ολυμπιακά Αρχεία έχουν στη κατοχή τους την επιστολή της 18ης Ιουνίου του 1922, με την οποία ο Κουμπέρτεν, ο οποίος απομακρύνεται από το Παρίσι μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, κάνει δωρεά το άλογο του γυμναστικών επιδείξεων στη Χριστιανική Ένωση Νέων (Union Chrétienne des Jeunes Gens), της οδού Τρίβις. Ήταν ακόμα εκεί όταν το Ολυμπιακό Μουσείο κατάφερε να την αποκτήσει στα τέλη του 20ού αιώνα.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
4043.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
4043.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΩΖΑΝΗΣ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 4043.

142. MASQUE D'ESCRIME UTILISE PAR COUBERTIN.
 142. FENCING MASK USED BY COUBERTIN.
 142. ΜΑΣΚΑ ΞΙΦΑΣΚΙΑΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕ Ο ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Coubertin avait fondé avec quelques amis dès 1882 «un petit cercle d'escrime», 67 rue de Bourgogne [à Paris]. Familier des salles d'armes, il les fréquenta jusque bien après la guerre de 1914-1918.

With a few friends, Coubertin had founded a „small fencing club” in 1882, at 67 rue de Bourgogne [in Paris]. Familiar with salle d'armes, he visited them until well after the war of 1914-1918.

Ο Κουμπερτέν είχε ιδρύσει με κάποιους φίλους, από το 1882, «ένα μικρό κύκλο ξιφασκίας», στην οδό Bourgogne στο Παρίσι. Εξοικειωμένος με τις αιθουσες πολεμικών τεχνών, τις επισκέπτεται συχνά μέχρι και μετά τον πόλεμο του 1914-1918.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
4023.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
4023.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΖΑΝΝΗΣ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 2344. 143.

143. VESTE D'ESCRIME DE PIERRE DE COUBERTIN.
 143. FENCING VEST OF PIERRE DE COUBERTIN.
 144. ΣΤΟΛΗ ΞΙΦΑΣΚΙΑΣ ΤΟΥ PIERRE DE COUBERTIN.

Non seulement Coubertin fut escrimeur, mais il porta intérêt à une discipline nouvelle qu'il eût souhaité voir au programme olympique; préparé avec Louis Pascaud, leur petit «Traité d'escrime équestre» parut en 1906.

Not only was Coubertin a swordsman, but he also lent his weight to a new discipline that he wanted to see on the Olympic program; prepared with Louis Pascaud, their short „Treatise on Equestrian Fencing” was published in 1906.

Ο Κουμπερτέν όχι μόνο ήταν ξιφομάχος, αλλά ενδιαφερόταν και για ένα νέο αγώνισμα, το οποίο ευχόταν να το δει ανάμεσα στα άλλα στο ολυμπιακό πρόγραμμα, και του οποίο προετοίμαζε μαζί με τον Louis Pascaud την μικρή «Πραγματεία περί έφιππης ξιφασκίας», το 1906.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
2344.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
2344.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΖΑΝΝΗΣ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 2344.

144. EPEE UTILISEE PAR PIERRE DE COUBERTIN.
144. SWORD USED BY COUBERTIN.
144. ΞΙΦΟΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕ Ο ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Si cette épée lui appartient, c'est le sabre à la main et tenant un cheval fougueux par la bride qu'il fut représenté dans un grand tableau du peintre belge Jacques de Lalaing.

This sword belonged to him, but he was represented in a large painting by the Belgian artist Jacques de Lalaing with a hand-held saber, holding a spirited horse by the bit.

Αν αυτό το ξίφος του ανήκε, τότε η σπάθα στο χέρι ενώ κρατάει από το χαλινάρι ένα δυνατό άλογο, είναι αυτή που απεικονίζεται σε ένα μεγάλο πίνακα του Βέλγου ζωγράφου Jacques de Lalaing.

MUSEE OLYMPIQUE, LAUSANNE. INV.
4025.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
4025.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΩΖΑΝΝΗΣ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 4025.

145. A et B – GANTS DE BOXE AYANT APPARTENU A COUBERTIN.
145. A AND B—BOXING GLOVES THAT BELONGED TO COUBERTIN.
145. Α ΚΑΙ Β - ΓΑΝΤΙΑ ΠΥΓΜΑΧΙΑΣ ΠΟΥ ΑΝΗΚΑΝ ΣΤΟΝ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Coubertin pratiqua la «boxe française» (jeu de jambes et de poings) – car, quant à la boxe anglaise ? -; mais aussi en tout cas le tennis, l'équitation, le ski, et tout particulièrement l'aviron.

Coubertin practiced „French boxing,” (a game of legs and fists)—but what about English boxing?—as well as tennis, horse riding, skiing, and especially rowing.

Ο Κουμπερτέν είχε εξασκηθεί στο «γαλλικό μποξ» (αγώνισμα με πόδια και γροθιές) – και ίσως στο αγγλικό μποξ, άλλα οπωσδήποτε και με στο τένις, στην κολύμβηση, στο σκι και ιδιαίτερα στην κωπηλασία.

MUSEE OLYMPIQUE, LAUSANNE. INV.
4020.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
4020.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΩΖΑΝΝΗΣ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 4020.

146. «AFFICHE D'INTERIEUR». 1898 (?).
«PROGRAMME DES JEUX OLYMPIQUES DE 1900. PARIS.»
146. „POSTER OF AN INTERIOR.” 1898 (?).
„PROGRAM OF THE 1900 OLYMPIC GAMES. PARIS.”
146. «ΑΦΙΣΑ ΓΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΧΡΗΣΗ». 1898 (?).
«ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥ 1900. ΠΑΡΙΣΙ.»

Cette rare affichette présente le projet préparé par le Comité privé réuni le 29 mai 1898. Bien accueilli par la presse spécialisée, il dut être abandonné du fait du désaccord de l'«Union des Sociétés Françaises de Sports Athlétiques». Il fallut bien accepter que les «Concours» de l'Exposition Universelle de 1900 tiennent lieu de Jeux Olympiques.

This rare little poster presents the project planned by the private Committee, which met on May 29, 1898. Well-received by the specialized press, it had to be abandoned because of disagreements with the „French Union of Athletic Sports.” It had to be accepted that the „competitions” of the 1900 World's Fair would serve as the Olympic Games.

Αυτή η σπάνια αφίσα παρουσιάζει το σχέδιο που προετοιμάστηκε από την ολιγομελή Επιτροπή η οποία συγκλήθηκε στις 29 Μαΐου 1898. Το σχέδιο καλωσορίστηκε από τον εξειδικευμένο Τύπο, αλλά έπρεπε να εγκαταλειφθεί λόγω διαφωνίας της «Ενώσης Γαλλικών Αθλητικών Σωματείων» (Union des Sociéts de Sports Athletiques). Έπρεπε να γίνει αποδεχτό ότι οι «Διαγωνισμοί» της Διεθνούς Έκθεσης αντικατέστησαν τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

147. AFFICHE DE R. DOUARD (?). EXPOSITION UNIVERSELLE. 1900.
CHAMPIONNAT INTERNATIONAL DE GYMNASTIQUE.
147. POSTER BY R. DOUARD (?). WORLD'S FAIR, 1900.
INTERNATIONAL GYMNASTICS CHAMPIONSHIP.
147. ΑΦΙΣΑ ΤΟΥ R. DOUARD (?). ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ. 1900.
ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ.

Les deuxièmes Jeux Olympiques – dont il n'est pas ici fait la moindre mention – se trouvèrent littéralement noyés dans l'Exposition Universelle. Le «Concours» de Gymnastique et les autres sports eurent parfois droit à une affiche spéciale.

The second Olympic Games—which do not receive the least mention here—found themselves literally drowned in the World's Fair. The Gymnastic „Competition” and other sports were sometimes lucky enough to get their own poster.

Οι δεύτεροι Ολυμπιακοί Αγώνες - για τους οποίους εδώ δεν γίνεται η παραμικρή αναφορά - είναι κυριολεκτικά πνιγμένοι μέσα στη Διεθνή Έκθεση. Το διαγώνισμα της γυμναστικής και τα άλλα αθλήματα είχαν το δικαίωμα να δημιουργήσουν μία ξεχωριστή αφίσα.

MUSEE NATIONAL DU SPORT, FRANCE.
INV. [MS] 1989.110.1.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
INV. [MS] 1989.110.1.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, ΓΑΛΛΙΑ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. [MS] 1989.110.1.

148. GYMNASIQUE. EXPOSITION UNIVERSELLE. 1900. DIPLOME DE «CHAMPION DU MONDE».
148. GYMNASTICS. WORLD'S FAIR. 1900. „WORLD CHAMPION” DIPLOMA.
148. ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ. ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ. 1900. ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΟΥ «CHAMPION DU MONDE».

Toujours aucune mention des «Jeux Olympiques», mais celle de «Champion du Monde» pour Gustave Sandras (1872 – 1954), de la Société de Gymnastique de Croix (Nord), lauréat d'un Concours en 16 épreuves – dont des sauts, un grimper à la corde lisse, un lever de pierre à deux mains.

Still no mention of the „Olympic Games,” but rather of the „World Championship” for Gustave Sandras (1872-1954), of the Société Gymnastique de la Croix (Northern France), winner of a competition with 16 events, including high jumps, rope climbing, and two-handed weightlifting.

Ακόμα καμία αναφορά για τους «Ολυμπιακούς Αγώνες», υπάρχει όμως μία αναφορά του “Παγκόσμιου πρωταθλητή” για τον Gustave Sandras (1872-1954), της Γυμναστικής Εταιρείας του Croix (Nord), νικήτη ενός αγώνα με 16 αγωνίσματα - μεταξύ των οποίων άλματα, σκαρφάλωμα σε λείο σκοινί, σήκωμα πέτρας με τα δύο χέρια.

MUSEE NATIONAL DU SPORT, FRANCE.
INV. [MS] RC90.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
INV. [MS] RC90.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, ΓΑΛΛΙΑ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. [MS] RC90.

149. AFFICHE DE PAL. EXPOSITION UNIVERSELLE. 1900. CONCOURS INTERNATIONAUX D'ESCRIME.
 149. PAL'S POSTER. WORLD'S FAIR. 1900. INTERNATIONAL FENCING COMPETITION.
 149. ΑΦΙΣΑ ΤΟΥ PAL. ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ. 1900. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΑΓΩΝΕΣ ΞΙΦΑΣΚΙΑΣ.

L'escrimeuse en tenue noire au cœur rouge, de Jean de Paléologue dit Pal (Bucarest 1860 – Miami 1942), prolifique affichiste, ne participera pas aux épreuves aux trois armes, dotées de prix en espèces. Seuls les concours entre «amateurs» seront considérés comme «olympiques».

The female fencer in a black costume with a red heart, by Jean de Paléologue called „Pal,” (Bucharest 1860-Miami 1942), prolific poster-artist, did not participate in the three-sword events, endowed with a cash prize. Only competitions among „amateurs” would be considered as „Olympic.”

Η ξιφομάχος στα μαύρα με την κόκκινη καρδιά του Jean de Paléologue γνωστού ως Pal (Βουκουρέστι 1860 - Μαϊάμι 1942), παραγωγικού δημιουργού αφισών, δεν θα συμμετάσχει στους αγώνες με τρία όπλα, οι οποίοι είχαν χρηματικό έπαθλο. Μόνο οι αγώνες μεταξύ «ερασιτεχνών» θα θεωρηθούν ως «ολυμπιακοί».

MUSEE NATIONAL DU SPORT. FRANCE.
 INV. [MS] 1051.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
 INV. [MS] 1051.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ. ΓΑΛΛΙΑ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. [MS] 1051.

150. LETTRE DU 4 JANVIER 1904. COUBERTIN A MERCATI.
 150. LETTER FROM JANUARY 4, 1904. COUBERTIN TO MERCATI.
 150. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 4ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1904. ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΠΡΟΣ MERCATI.

En 1902, il n'y a pas eu de Jeux à Athènes. Mais pour 1906 le projet est en marche. Coubertin s'adresse donc début janvier 1904 au Prince Héritier par l'intermédiaire de Mercati, aide de camp royal et membre du C.I.O.

In 1902, there were no Games in Athens. But the project was underway for 1906. Coubertin therefore wrote to the Crown Prince via the intermediary of Mercati, royal advisor and member of the International Olympic Committee in early January 1904.

Το 1902, δεν πραγματοποιήθηκαν Αγώνες στην Αθήνα. Για το 1906 όμως, το σχέδιο βρίσκεται σε εξέλιξη. Ο Κουμπερτέν, λοιπόν, στις αρχές Ιανουαρίου του 1904, απευθύνεται προς τον Βασιλικό Διάδοχο με τη διαμεσολάβηση του Mercati, βασιλικού στρατιωτικού ακόλουθου και μέλους της

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
 OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
 OLYMPIC COMMITTEE.

Δ.Ο.Ε. ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
 ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

- 151- ORDRE DU SAINT-SAUVEUR. MEDAILLE. DIPLOME DE 1906.
152.
151- ORDER OF SAINT-SAUVEUR. MEDAL. DIPLOMA FROM 1906.
152.
151- ΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ. ΜΕΤΑΛΛΙΟ. ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΟΥ 1906.
152.

Coubertin était réservé sur le principe même des «décorations». Mais il en reçut plusieurs. L'Ordre du Saint-Sauveur lui fut décerné par Georges Ier de Grèce en 1896. Daté du 8 juillet 1906, le diplôme indique une élévation dans l'Ordre, ce qui démontrerait que de bons rapports furent alors officiellement maintenus.

Coubertin was reticent on the concept of „decorations.” But he received several. George 1st of Greece delivered the Order of Saint-Sauveur to him in 1896. Dated July 8, 1906, the diploma indicates his promotion within the Order, which clearly reveals that a good relationship was officially maintained.

Ο Κουμπερτέν ήταν πολύ δισταχτικός επί της αρχής των παρασημοφορήσεων. Παρ' όλα αυτά αποδέχτηκε πολλά παράσημα. Ο Βασιλεύς Γεώργιος Α' της Ελλάδας του απένειμε το μετάλλιο του Τάγματος του Σώτηρος το 1896. Από την 8η Ιουλίου 1906, το δίπλωμα υποδεικνύει την προαγωγή του στο Τάγμα, γεγονός που θα αποδείκνυε ότι στο εξής επισήμως θα διατηρούνταν καλές σχέσεις.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
4071 ET 4115.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
4071 AND 4115.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 4071 ΚΑΙ 4115.

153. AFFICHETTE DES «VOYAGES PRATIQUES.» 1905. CONGRES OLYMPIQUE. BRUXELLES.
 153. SMALL POSTER FOR THE „PRATICAL VOYAGES.” 1905. OLYMPIC CONGRESS. BRUSSELS.
 153. ΜΙΚΡΗ ΑΦΙΣΤΑ ΤΩΝ «VOYAGES PRATIQUES.» 1905. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ. ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ.

Ce troisième «Congrès olympique», regroupant 205 participants de 21 pays sur les questions de sport et d'éducation physique, fut un succès. Le C.I.O. et le Comité hellène, à cette occasion, semblèrent avoir rapproché leurs points de vue.

This third „Olympic Congress,” gathering 205 participants from 21 countries around the questions of sports and physical education, was a success. The International Olympic Committee and the Hellenic Committee seemed to have reconciled their views on this occasion.

Το τρίτο « Ολυμπιακό Συνέδριο », όπου συγκεντρώθηκαν 205 συμμετέχοντες από 21 χώρες και αφορούσε θέματα αθλητισμού και φυσικής αγωγής, ήταν επιτυχημένο. Η Δ.Ο.Ε. και η Ελληνική Επιτροπή, σ'εκείνη την περίπτωση έδειχναν να έχουν συγκλίνουσες απόψεις.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
80603.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
80603.

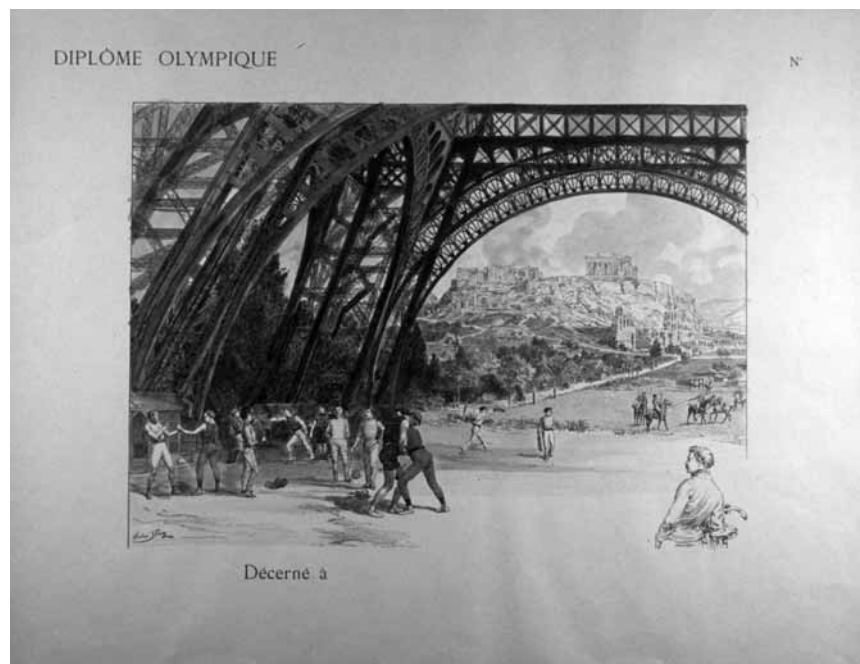
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 80603.

154. DIPLOME OLYMPIQUE VIERGE. 1905. ANDRE SLOM (1844 – 1909)
 154. DIPLOMA WITH THE OLYMPIC VIRGIN. 1905. ANDRÉ SLOM (1844-1909)
 154. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑ ΧΩΡΙΣ ΟΝΟΜΑ. 1905. ANDRE SLOM (1844 – 1909)

C'est Alexandre Mercati qui offrit au C.I.O. le beau «Diplôme Olympique» – souhaité dès 1901 – , dessiné par SLOM en rappel d'Athènes 1896 et Paris 1900 et «tiré en simili eau-forte sur Japon et aquarellé à la main», remis pour la première fois à Bruxelles; les lauréats : Théodore Roosevelt, F. Nansen, Santos-Dumont, W.H. Grenfell.

It was Alexander Mercati who donated the beautiful „Olympic Diploma” to the International Olympic Committee—coveted since 1901—which had been drawn by SLOM referring to the 1896 Athens Games and those of 1900 in Paris and „printed in simili-etching on Japanese paper and water colored by hand,” awarded for the first time in Brussels; the winners: Theodore Roosevelt, F. Nansen, Santos-Dumont, W.H. Grenfell.

Ο Alexandre Mercati προσέφερε στη Δ.Ο.Ε. το ωραίο “Ολυμπιακό Δίπλωμα” – επιθυμητό από το 1901. Το σχεδίασε ο SLOM κάνοντας μνεία στους αγώνες της Αθήνας 1896 και του Παρισιού 1900, κατασκευάστηκε ως απομίμηση χαλκογραφίας σε ειδικό καλλιτεχνικό χαρτί από την Ιαπωνία και είναι χειροποίητη υδατογραφία”, και απονεμήθηκε για πρώτη φορά στις Βρυξέλλες. Οι βραβευμένοι : Thiodore Roosevelt, F. Nansen, Santos-Dumont, W.H. Grenfell.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
 53631.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 53631.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΗ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 53631.

156. LETTRE DU 21 OCTOBRE / 3 NOVEMBRE 1905. LAMBROS A COUBERTIN.
 156. LETTER FROM OCTOBER 21/NOVEMBER 3, 1905. LAMBROS TO COUBERTIN.
 156. ΕΠΙΣΤΟΛΗ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ / 3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1905. ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Contrairement à la promesse d'un courrier du 3 octobre, l'en-tête du papier demeure «Comité des Jeux Olympiques à Athènes», et non pas «d'Athènes» comme le souhaitait Coubertin. Et l'on se réfère en fait aux textes de 1859 sur la fondation Zappas et non pas au Congrès de juin 1894. Les divergences réapparaissent.

Contrary to the promise made in a letter from October 3, the letterhead of the stationery remained „The Olympic Committee in Athens,” and not of Athens as Coubertin wanted it. And they refer in fact to the 1859 texts on the foundation of Zappas and not to the June 1894 Congress. The divergences were reappearing.

Αντίθετα με την υπόσχεση που αναφερόταν σε αλληλογραφία της 3ης Οκτώβρη, το λογότυπο του χαρτιού παρέμεινε “Επιτροπή των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα”, και όχι της Αθήνας όπως το επιθυμούσε ο Κουμπερτέν. Και πράγματι αναφορές γίνονται στα κείμενα του 1859 του ιδρύματος Ζάππα και όχι στο Συνέδριο του Ιουνίου 1894. Οι διαφορές επανεμφανίζονται.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

158. PROJET DE LETTRE; [13 FEVRIER] 190[6?] COUBERTIN AU PRINCE HERITIER.
 158. FIRST DRAFT OF A LETTER [FEBRUARY 13] 190[6?]. COUBERTIN TO THE CROWN PRINCE.
 158. ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ [13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ] 190[6;] ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟ.

Coubertin envoya-t-il cette lettre, dont existent deux brouillons? Il y annonce respectueusement qu'à son vif regret il se trouve «Empêché [...] de me rendre à Athènes. »Mais les membres du C.I.O.« forment les vœux les plus ardents et les plus sincères».

Did Coubertin send this letter, for which two drafts exist? He respectfully announces in it that to his great regret, he finds himself „prevented [...] from coming to Athens.” But the members of the International Olympic Committee send their warmest and sincerest greetings.”

Έστειλε ο Κουμπερτέν αυτή την επιστολή, από την οποία υπάρχουν δυο πρόχειρα ; Ανακοινώνει με εκτίμηση ότι με μεγάλη του λύπη είναι “κωλυόμενος [...] να έρθει στην Αθήνα.” Αλλά τα μέλη της Δ.Ο.Ε. “διατυπώνουν τις πιο θερμές και ειλικρινείς ευχές”.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

160. JEUX OLYMPIQUES INTERNATIONAUX. ATHENES. 1906. SERIE PHILATELIQUE.
160. INTERNATIONAL OLYMPIC GAMES. ATHENS. 1906. PHILATELIC SERIES.
160. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ. ΑΘΗΝΑ 1906. ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΣΕΙΡΑ.

Après le fiasco «olympique» de Paris 1900 et la très frileuse participation européenne à Saint-Louis (U.S.A.) 1904, les Grecs peuvent se targuer d'avoir en 1906 grandement œuvré à la crédibilité et à l'avenir des Jeux. Pour le financement fut autorisée, comme en 1906, une émission philatélique.

After the „Olympic” fiasco of Paris in 1900 and the extremely cool participation of the Europeans in Saint Louis (U.S.A.) in 1904, the Greeks could boast in 1906 that they had largely contributed to the credibility and the future of the Games. In order to authorize the financing, this set of stamps was issued in 1906.

Μετά το “ολυμπιακό” φιάσκο στο Παρίσι το 1900 και την ιδιαίτερα ολιγάριθμη ευρωπαϊκή συμμετοχή στους Αγώνες του Saint-Louis (Η.Π.Α.) το 1904, οι Έλληνες μπορούν να καυχηθούν ότι το 1906 εργάστηκαν σκληρά για τη διατήρηση της αξιοπιστίας και την εξασφάλιση του μέλλοντος των Αγώνων. Για τη χρηματοδότησή τους εκδόθηκε, όπως το 1896, μια σειρά γραμματοσήμων.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

161. BULLETIN DU COMITE DES JEUX OLYMPIQUES. NUMERO 1. 25 JANVIER / 7 FEVRIER 1906.
161. BULLETIN OF THE OLYMPIC GAMES COMMITTEE. ISSUE NO. 1. JANUARY 25/FEBRUARY 7, 1906.
161. ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ. ΤΕΥΧΟΣ 1. 25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ / 7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1906.

Sur de nombreux points, l'organisation des Jeux de 1906 à Athènes a fait progresser le dispositif olympique, par exemple avec le premier Bulletin jamais édité par un Comité organisateur. Il était bilingue, Grec et Français.

On many points, the organization of the 1906 Games in Athens advanced the Olympic plan, for example with the first Bulletin ever edited by an organizing committee. It was bilingual, in Greek and French.

Σε πολλά σημεία, η οργάνωση των Αγώνων του 1906 στην Αθήνα συντέλεσε στην πρόοδο του ολυμπιακού μηχανισμού, παραδείγματος χάριν με το πρώτο Δελτίο που εκδόθηκε από την Διοργανώτρια Επιτροπή. Ήταν γραμμένο σε δυο γλώσσες, στα Ελληνικά και στα Γαλλικά.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

157. A, B ET C. TROIS DOCUMENTS DE 1906. BANQUE NATIONALE DE GRÈCE.
157. A, B AND C. THREE DOCUMENTS FROM 1906. NATIONAL BANK OF GREECE.
157. Α, Β και C. ΤΡΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ 1906. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Pour les Jeux internationaux de 1906, la Banque Nationale s'engagea résolument. Travaillant d'une part en bonne logique, à ses propres intérêts, elle fit connaître – en français – aux visiteurs les services qu'elle était à même de rendre. Elle dressa également l'état des recettes et dépenses, d'abord prévus à hauteur de 1.104.215,15 drachmes; ainsi que le bilan du Comité hellénique des Jeux équilibré à 485.121,80 drachmes: deux documents d'un exceptionnel intérêt, montrant que toute comparaison entre les chiffres de 1906 et les sommes brassées par l'organisation en 2004 des Jeux Olympiques d'été de la XXVIIIème Olympiade de l'ère moderne n'est positivement pas concevable.

For the international Games of 1906, the National Bank was resolutely involved. Working on one hand logically in its own interest, it informed visitors—in French—about the services it was ready to offer. It also established the list of revenues and expenses, first projected to rise to the level of 1,104,215.15 drachmas. These are two documents of exceptional interest, showing that any comparison between the figures for 1906, when the budget of the Greek Committee for the Games balanced at 485,121.90 drachmas, and the sums handled for the 2004 Summer Olympic Games of the 28th Olympiad of the modern era is out of the question.

Η Εθνική Τράπεζα συμβάλλει αποφασιστικά στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1906. Εργαζόμενη αφ' ενός, εννοείται, με βάση τα συμφέροντά της, γνωστοποιεί – στα γαλλικά – στους επισκέπτες τις υπηρεσίες που προσφέρει. Παρουσίασε επίσης την κατάσταση εσόδων και εξόδων, που αρχικά είχε προβλεφθεί ότι θα έφταναν το ποσό του 1.104.215,15 δραχμών, όπως επίσης και τον προϋπολογισμό της Ελληνικής Επιτροπής των Αγώνων που έφτανε το ποσό των 485.121,80 δραχμών: δυο τεκμήρια εξαιρετικού ενδιαφέροντος, που αποδεικνύουν ότι κάθε σύγκριση μεταξύ των ποσών του 1906 και εκείνων που δαπανήθηκαν για τη διοργάνωση το 2004 των θερινών Ολυμπιακών Αγώνων της 28^{ης} Ολυμπιάδας της σύγχρονης εποχής δεν είναι εύκολα πραγματοποιήσιμη.

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA BANQUE
NATIONALE DE GRÈCE.

HISTORICAL ARCHIVES OF THE
NATIONAL BANK OF GREECE.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

162. REVUE OLYMPIQUE. NUMERO SPECIAL. AVRIL 1906.
162. OLYMPIC MAGAZINE. SPECIAL ISSUE. APRIL 1906.
162. ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ. ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ. ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1906.

Si Coubertin ne se rendit pas à Athènes – «Il y avait avantage pour tout et pour tous à ce que je fusse absent» écrivait-il («Mémoires olympiques» 1931-32) –, le numéro d'avril 1906 de la «Revue olympique» fut bien un «numéro spécial» d'hommage à la Grèce, marqué d'un Philhellénisme aussi ardent que sincère.

If Coubertin didn't make it to Athens—"It was better for one and for all that I wasn't there,"—he would write („Olympic Memories,” 1931-32)—that the April 1906 issue of the „Olympic Magazine” was a “special issue” in honor of Greece, marked by a Philhellenism as ardent as it was sincere.

Αν ο Κουμπερτέν δεν ήρθε στην Αθήνα - “Ήταν καλύτερα για όλους και για όλα, να είμαι απών” έγραψε ο ίδιος (“Mémoires olympiques” 1931-32) -, η έκδοση του Απριλίου 1906 της “Ολυμπιακής Επιθεώρησης” ήταν βέβαια ένα “ειδικό τεύχος” απόδοσης τιμής στην Ελλάδα, που διαπνεόταν από ένθερμο αλλά και ειλικρινή Φιλελληνισμό.

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

402. NUMERO DE LA «REVUE OLYMPIQUE». [1913].
402. ISSUE OF THE „OLYMPIC MAGAZINE.” [1913].
402. ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ». [1913].

Qu'elle soit trimestrielle, à partir de 1900, ou prenne une cadence mensuelle à compter du début de l'année 1906 et jusqu'à son dernier numéro, celui de juillet 1914, la «Revue Olympique» – entièrement rédigée par Pierre de Coubertin – eut pour frontispice l'«Allégorie aux sports» peinte par son père, Charles, en 1896.

When it was published three times a year beginning in 1900, or when it took on a monthly rhythm starting in early 1906 until its last issue of July 1914, the „Olympic Magazine,” completely written by Pierre de Coubertin, had as its frontispiece the „Allegory of Sports” painted by his father, Charles, in 1896.

Είτε τριμηνιαία από το 1900, είτε μηνιαία από την αρχή του 1906 και ως το τελευταίο τεύχος της, αυτό του Ιουλίου 1914, η “Ολυμπιακή Επιθεώρηση” – εξ'ολοκλήρου συντασσόμενη από τον Πιερ ντε Κουμπερτέν – είχε ως εμπροσθόφυλλο την “Αλληγορία στα αθλήματα” ζωγραφισμένη από τον πατέρα του, Charles, το 1896.

MUSEE NATIONAL DU SPORT. FRANCE.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ. ΓΑΛΛΙΑ.

163. JEUX OLYMPIQUES INTERNATIONAUX. 1906. BROCHURE DES REGLEMENTS.
163. INTERNATIONAL OLYMPIC GAMES. 1906. RULES BOOKLET.
163. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ. 1906. ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ.

L'Exposition Universelle de 1900 avait produit de nombreuses plaquettes, mais dépourvues de la moindre mention des «Jeux Olympiques». En 1906, à Athènes, rien ne fut laissé au hasard. Exemple: cette brochure des règlements des sports athlétiques, gymnastique, escrime, football, lawn-tennis.

The World's Fair of 1900 had produced many brochures, but none had the least mention of the „Olympic Games.” In 1906 in Athens, nothing was left to chance. For example, this booklet for the rules of the sports of gymnastics, fencing, soccer, and lawn tennis.

Η Διεθνής Έκθεση του 1900 είχε παράγει πολλές πλακέτες αλλά χωρίς την παραμικρή μνεία στους “Ολυμπιακούς Αγώνες”. Το 1906, στην Αθήνα, τίποτα δεν αφέθηκε στη τύχη. Παράδειγμα : το φυλλάδιο των κανονισμών των αγωνισμάτων στίβου, γυμναστικής, ξιφασκίας, ποδοσφαίρου, αντισφαίρισης σε χορτάρι.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

- 164- JEUX OLYMPIQUES INTERNATIONAUX. 1906.
166. PROGRAMME GENERAL. PROGRAMMES EN FRANÇAIS ET ANGLAIS.
164- INTERNATIONAL OLYMPIC GAMES. 1906.
166. GENERAL PROGRAM. PROGRAMS IN FRENCH AND ENGLISH.
164- ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ. 1906.
166. ΓΕΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ.

Du 9/22 avril au 19 avril/2 mai, les athlètes de 20 pays – contre 12 en 1904 à Saint-Louis - disputèrent en 11 sports 77 compétitions, énoncées dans cet épais «programme général». Sous l'égide du «Royaume de Grèce», tout était prévu, y compris les «Programmes» précis, en français, comme en anglais, distincts des programmes quotidiens des compétitions.

From April 9/22 to April 19/May 2, athletes from 20 countries—against 12 in Saint Louis—competed in 11 sports with 77 events, listed in this thick „general program.” Under the aegis of the „Greek Kingdom,” everything was seen to, including the detailed „Programs” in French, as in English, distinct from the daily competition programs.

Από την 9/22 Απριλίου ως την 19 Απριλίου/2 Μαΐου, οι αθλητές των 20 χωρών – αντί των 12 το 1904 στο Saint-Louis – διαγωνίζονται σε 11 αθλήματα και 77 αγωνίσματα, που παρουσιάζονται στο πολυσέλιδο “γενικό πρόγραμμα”. Υπό την αιγίδα του “Βασιλείου της Ελλάδος”, όλα είχαν προβλεφθεί, συμπεριλαμβανομένων και των ειδικών “Προγραμμάτων”, στα γαλλικά, όπως και στα αγγλικά, εκτός από τα καθημερινά προγράμματα των αγωνισμάτων.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

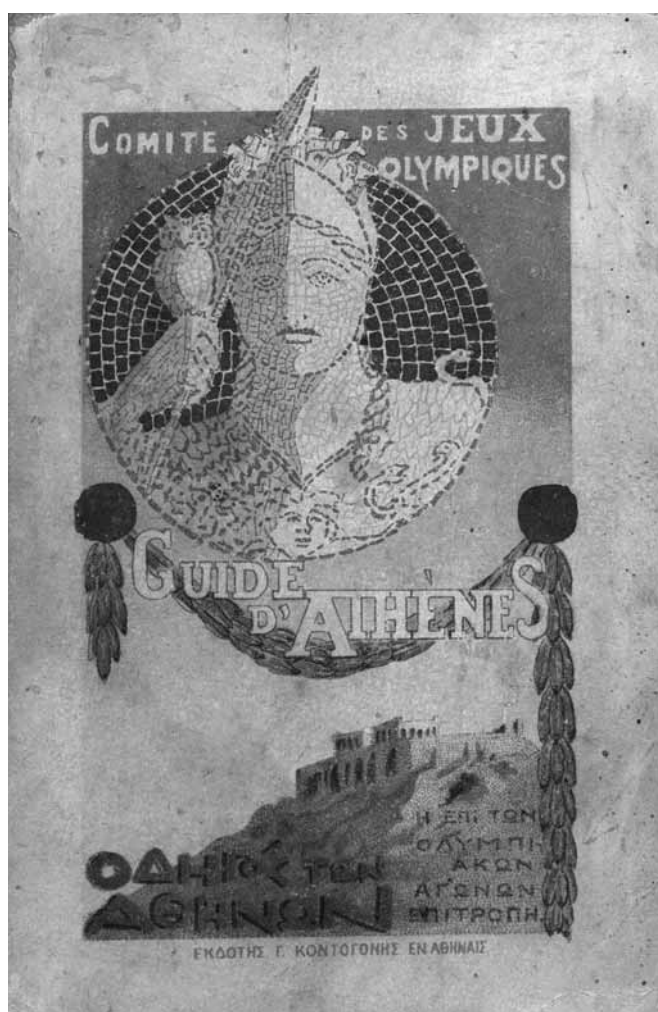

167. COMITE DES JEUX OLYMPIQUES. GUIDE D'ATHENES. 1906.
 167. COMMITTEE FOR THE OLYMPIC GAMES. GUIDE TO ATHENS. 1906.
 167. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΛΥΜΠΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ. ΟΔΗΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ. 1906.

Pour l'agrément et la commodité de ses hôtes, le «Comité des Jeux Olympiques» de 1906 avait été jusqu'à préparer et éditer un Guide d'Athènes. En couverture Minerve et l'Acropole vue de la ville.

For the ease and accommodation of the guests, the „Committee for the Olympic Games” of 1906 even went so far as to prepare this guide to Athens. On the cover, Minerva and the Acropolis seen from the city.

Για την ευχαρίστηση και την άνεση των φιλοξενούμενων της, η “Επιτροπή των Ολυμπικών Αγώνων” του 1906 κατάφερε να προετοιμάσει και να εκδώσει έναν Οδηγό Αθηνών. Στο εξώφυλλο η θεά Αθηνά και η Ακρόπολη, όπως φαινόταν από την πόλη.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

168. PIECE DE BRODERIE. 190[6?]. L'ENTREE DU STADE PANATHENAÏQUE.
168. PIECE OF EMBROIDERY. 190[6?]. THE ENTRANCE OF THE PANATHENAIC STADIUM.
168. KENTHMA. 190[6?]. Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ.

Une pièce rarissime que ce charmant carton de broderie, proposant à des mains adroites la trame du Stade panathénaïque, l'un des tout premiers «produits dérivés» de l'histoire olympique.

This charming embroidery model is an extremely rare piece, proposing to deft hands the thread of the Panathenaic Stadium, one of the very first „side-products” in Olympic history.

Είναι σπανιότατο κομμάτι αυτό το χαριτωμένο σχέδιο κεντήματος, που πρότεινει σε 'επιδέξια χέρια' το υφάδι του Παναθηναϊκού Σταδίου, ένα από τα πρώτα ολυμπιακά προϊόντα.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ.

169. „ACROPOLIS». NUMERO DU 4 AVRIL 1906.
169. „ACROPOLIS.» ISSUE FROM APRIL 4, 1906.
ΕΦ. "ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ". ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ 4ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1906.

Titrant à la une sur la prochaine venue d'une impressionnante délégation américaine, l'«Acropolis» annonce fièrement que ce ne sont pas «689 mais 800 athlètes qui participeront aux Jeux Olympiques». Ce chiffre fut même dépassé.

Dedicating its front page to the arrival of an impressive American delegation, the „Acropolis” proudly announced that there would not be „698 but 900 athletes that will participate in the Olympic Games.” Even this figure was surpassed.

Με τίτλο στο πρωτοσέλιδο για τον προσεχή ερχομό μιας εντυπωσιακής αντιπροσωπείας από την Αμερική, η “Ακρόπολις” αναγγέλλει με υπερηφάνεια ότι δεν θα είναι “689 αλλά 800 αθλητές που θα συμμετέχουν στους Ολυμπιακούς Αγώνες”. Ακόμα και αυτός ο αριθμός ξεπεράστηκε.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ.

170. CARTE POSTALE. LE PORT DU PIREE. 1906. ENVOYEE D'ATHENES PAR GASTON RAGUENEAU.
 170. POSTCARD. THE PORT OF PIREUS. 1906. SENT FROM ATHENS BY GASTON RAGUENEAU.
 170. ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ. ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ. 1906.
 ΣΤΑΛΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ GASTON RAGUENEAU.

Premier grand coureur à pied français, 6 fois vainqueur du «National» de cross-country (1901 à 1906), second du 5000 mètres par équipes à Paris en 1900, Ragueneau n'oublia pas d'adresser aux siens cette belle carte dépliant, avec ses impressions de la cérémonie d'ouverture.

First important French runner, six times the winner of the „National” cross-country (1901 to 1906), second in the team-relay 5000 meters in Paris 1900, Ragueneau did not forget to send his loved-ones this beautiful folding card, with his impressions of the opening ceremony.

Πρώτος μεγάλος δρομέας από τη Γαλλία, 6 φορές νικητής του “Εθνικού” ανώμαλου δρόμου (1901 ÷ 1906), δεύτερος στα 5000 μέτρα στο Παρίσι το 1900, ο Ragueneau δεν παρέλειψε να στείλει στους δικούς του αυτή την ωραία κάρτα, με τις εντυπώσεις του για την τελετή έναρξης.

MUSEE NATIONAL DU SPORT, FRANCE.
 INV. MS 25896.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
 INV. MS 25896.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, ΓΑΛΛΙΑ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. MS 25896.

171. CARTE PERSONNELLE D'INVITE. ATHENES 1906. BARON GODEFROY DE BLONAY.
 171. PERSONAL INVITATION. ATHENS. 1906. BARON GODEFROY DE BLONAY.
 171. ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ. ΑΘΗΝΑ 1906. ΒΑΡΟΝΟΣ GODEFROY DE BLONAY.

Avec ce «sésame» préparé par Spyridion Lambros et Paul Szouzès – déjà «caissier» (trésorier) en 1896 –, tout serait facile pour Blonay ... Mais seuls 8 membres du C.I.O. sur 31 furent présents : Brunetta d'Usseaux représentant Coubertin, Mercati, von der Asseburg, Balck, Rosen, Tuyll, Gebhardt et Guth.

With this „open sesame” prepared by Spyridion Lambros and Paul Szouzès—already „cashier” (treasurer) in 1896—everything would be easy for Blonay... But only 8 of the 31 members of the International Olympic Committee were present: Brunetta d'Usseaux representing Coubertin, Mercati, von der Asseburg, Balck, Rosent, Tuyll, Gebhardt, and Guth.

Με αυτό το πρόγραμμα που ετοιμάστηκε από τον Σπυρίδων Λάμπρο και τον Παύλος Szouzès - ήδη “ταμίας” από το 1896 - , όλα έπρεπε να είναι εύκολα για τον Blonay ... Αλλά μόνο 8 μέλη της Δ.Ο.Ε. από τα 31 παρευρέθηκαν : ο Brunetta d'Usseaux αντιπροσωπεύοντας τον Κουμπερτέν, ο Mercati, ο von der Asseburg, ο Balck, ο Rosen, ο Tuyll, ο Gebhardt και ο Guth.

MUSEE OLYMPIQUE, LAUSANNE. INV.
 82790.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 82790.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ, ΛΩΖΑΝΝΗ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 82790.

- 172- INSIGNES DE PARTICIPANT, D'OFFICIEL ET DE MEMBRE DE LA
174. DELEGATION AMERICAINE. 1906.
172- PARTICIPANTS' INSIGNIA, FROM AN OFFICIAL AND A MEMBER OF THE
174. AMERICAN DELEGATION. 1906.
172- ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ, ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
174. ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ. 1906.

Le dispositif olympique se mettait en place. Les collectionneurs de l'avenir se disputeraient ces insignes: celui de participant à un titre quelconque; ou monté en médaille, pour les officiels; ou le badge en métal plaqué or de «member» de la délégation U.S.

The Olympic plan was being put into place. Collectors of the future would fight over these insignia: those of any type of participant, or mounted in a medallion for officials, or the gold-plated metal badges of a „member” of the U. S. delegation.

Ο ολυμπιακός μηχανισμός δραστηριοποιούταν. Οι μελλοντικοί συλλέκτες θα διεκδικήσουν αυτά τα εμβλήματα : εκείνο του συμμετέχοντος με οποιονδήποτε τίτλο, ή σχεδιασμένο ως μετάλλιο για τους επισήμους, ή την επίχρυση μεταλλική κονιάρδα των μελών της αντιπροσωπείας των Η.Π.Α.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
77800, 76666, 101827.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
77800, 76666, 101827.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 77800, 76666, 101827.

175. A, B et C -TROIS CARTES POSTALES. 1906.
 175. A, B, AND C—THREE POSTCARDS. 1906.
 175. A, B και C – ΤΡΕΙΣ ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ. 1906.

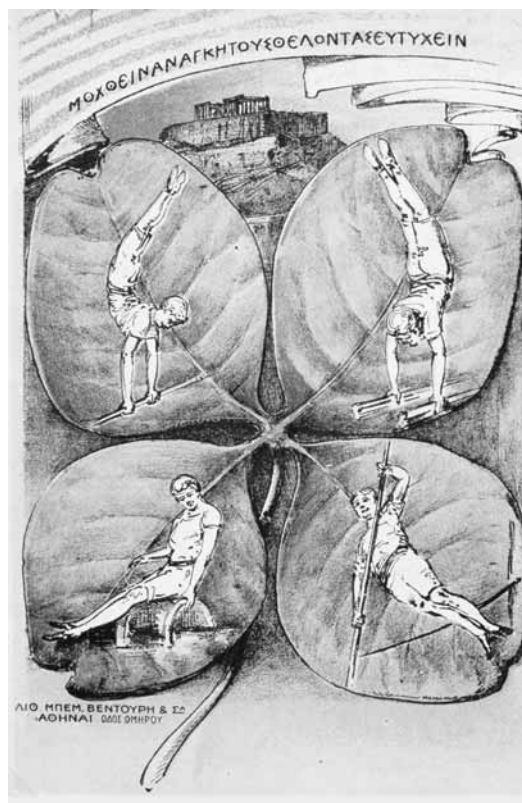
Souvent photographiques, fixant sites ou athlètes, les cartes postales se multipliaient. En voici 3, dessinées cette fois – pour 1906 -: la reprise du groupe des lutteurs à l'antique; des cibles de tir; des gymnastes aux appareils en plein exercice, saut à la perche compris, sous l'Acropole.

Often photographs showing sites or athletes, postcards multiplied. Here are three from 1906, drawn this time, showing the makeover of a group of modern wrestlers in antique style, shooting targets, and gymnasts competing on equipment, pole vaulting included, under the Acropolis.

Συχνά με φωτογραφίες αθλητών ή τοπίων, οι καρτ-ποστάλ πολλαπλασιάζονταν. Εδώ παρουσιάζονται 3, σχεδιασμένες αυτή τη φορά - για το 1906 - : το ξεκίνημα των ομάδων των αθλητών πάλης, της σκοποβολής, και των γυμναστών με τα όργανα κατά τη διάρκεια άσκησης, συμπεριλαμβανομένου του άλματος επί κοντώ κάτω από την Ακρόπολη.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
 85390, 85392.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 85390, 85392.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 85390, 85392.

176. LITHOGRAPHIE DE P. LEVANTI. 1906. WILLIAM JOHN SHERRING VAINQUEUR DU MARATHON.
 176. LITHOGRAPH BY P. LEVANTI. 1906. WILLIAM JOHN SHERRING, WINNER OF THE MARATHON.
 176. ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ Ρ. ΛΕΒΑΝΤΙ. 1906. WILLIAM JOHN SHERRING ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ.

Arrivé en Grèce deux mois avant pour se préparer, le canadien au maillot frappé d'un trèfle parvint au Stade dans un étonnant état de fraîcheur, coiffé de ce chapeau qui le protégeait (?) du soleil incendiaire de l'après-midi. Il l'emportait en 2h51'23»6/10, ayant couvert 41 kilomètres 860.

Arriving in Greece two months early in order to train, the Canadian with an outfit marked by a clover arrived in the Stadium in a surprisingly fresh state, wearing this hat that protected (?) him from the burning midday sun. He won the race in 2h51'23"6/10, having covered 41 kilometers 860.

Έιχε φτάσει στην Ελλάδα δυο μήνες πριν, για να προετοιμαστεί, ο καναδός με ένα τριφύλλι τυπωμένο στη φανέλα του., Φτάνει στο Στάδιο με εκπληκτική αίσθηση δροσιάς, φορώντας αυτό το καπέλο που τον προστάτευε (;) από τον καυτό ήλιο του απογεύματος. Νίκησε έχοντας καλύψει 41.860 χιλιόμετρα σε 2 ώρες 51'23"6/10.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
 88215.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 88215.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 88215.

177. PLANCHE EN COULEURS. 1906. CONCURRENTS AUX JEUX OLYMPIQUES. [0,48 X 0,70].
 177. COLOR CHART. 1906. OLYMPIC COMPETITORS [0.48 X 0.70]
 177. ΕΓΧΡΩΜΗ ΕΙΚΟΝΑ. 1906. ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ. [0,48 X 0,70].

Cette planche, gaiement coloriée, regroupe près de 60 concurrents. Parmi eux, logiquement en majorité, les athlètes Grecs. Mais aussi par exemple, en bas à droite, six Français: Malfait (Sprint), Ragueneau, Fleurac, Soalhat (demi-fond), et un peu au-dessus Eynard (disque) et Gonder (perche).

This chart, brightly colored, brings together nearly 60 competitors. Among them, logically in the majority, the Greek athletes. But also for example, in the lower right, six French: Malfait (sprint), Ragueneau, Fleurac, Soalhat (track & field), and a bit above Eynard (discus), and Gonder (pole vaulting).

Η εικόνα αυτή, με ευχάριστα χρώματα, συγκεντρώνει περίπου 60 αγωνιζόμενους. Ανάμεσά τους, οι περισσότεροι βέβαια ήταν οι Έλληνες αθλητές. Αλλά επίσης παραδειγματος χάριν, κάτω δεξιά έξι Γάλλοι : ο Malfait (Αγώνας Ταχύτητας), ο Ragueneau, ο Fleurac, ο Soalhat (ημιαντοχή), και λίγο πιο πάνω ο Eynard (δισκοβολία) και ο Gonder (άλμα επί κοντώ).

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

178. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1906 CHRYSSAFIS ET SON PORTE-VOIX.
 178. PHOTOGRAPH. 1906. CHRYSSAFIS AND HIS MEGAPHONE.
 178. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1906. Ο ΧΡΥΣΣΑΦΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΤΗΛΕΒΟΑ ΤΟΥ.

Pionnier des sports et de la gymnastique – président de l'Association des professeurs – en Grèce -, Ioannis Chryssafis eut un rôle particulièrement actif lors des Jeux Olympiques internationaux de 1906.

Pioneer in sports and gymnastics in Greece—president of the Association of Teachers—Ioannis Chryssafis had a particularly active role in the International Olympic Games of 1906.

Πρωτοπόρος των αθλημάτων και της γυμναστικής – πρόεδρος του Συλλόγου καθηγητών – στην Ελλάδα -, ο Ιωάννης Χρυσάφης είχε έναν ιδιαίτερο ρόλο κατά τη διάρκεια των Διεθνών Ολυμπιακών Αγώνων του 1906.

DIMITRIOS BONTIKOULIS, MUSEE
 D'ATHLETISME DE LA VILLE D'ATHENES.

DIMITRIOS BONTIKOULIS, ATHLETIC
 MUSEUM OF THE CITY OF ATHENS.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΟΝΤΙΚΟΥΛΗΣ, ΜΟΥΣΕΙΟ
 ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

179. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1906. UN SAUT DU PERCHISTE FERNAND GONDER.
 179. PHOTOGRAPH. 1906. A LEAP BY POLE VAULTER FERNAND GONDER.
 179. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1906. ΑΛΜΑ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΝΤΙΣΤΗ FERNAND GONDER.

En athlétisme non plus qu'en natation, les français ne brillèrent. Seul Fernand Gonder (1883 – 1969), du Sport Athlétique Bordelais, remporta le saut à la perche, dans un style aérien mis en valeur par ce bel instantané.

In track and field no less than in swimming, the French did not stand out. Only Fernand Gonder (1883-1969), of the „Sport Athlétique Bordelais,” carried off the pole-vaulting competition, in an aerial style shown to advantage in this beautiful snapshot.

Οι Γάλλοι δεν διέπρεψαν ούτε στο στίβο ούτε στην κολύμβηση. Μόνο ο Fernand Gonder (1883 – 1969), του Sport Athlétique Bordelais, νίκησε στο άλμα επί κοντώ με τρόπο ανάλαφρο, που τονίζεται με αυτό το ωραίο στιγμιότυπο.

DOCUMENT ORIGINAL : DIMITRIOS
 BONTIKOULIS. MUSEE D'ATHLETISME DE
 LA VILLE D'ATHENES.

ORIGINAL DOCUMENT: DIMITRIOS
 BONTIKOULIS, ATHLETIC MUSEUM OF THE
 CITY OF ATHENS.

ΠΗΓΗ : ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΟΝΤΙΚΟΥΛΗΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΩΝ
 ΑΘΗΝΩΝ.

180. JEUX OLYMPIQUES. ATHENES. 1906. COUPE DU VAINQUEUR A LA PERCHE FERNAND GONDER.
180. OLYMPIC GAMES. ATHENS. 1906. WINNER'S CUP OF THE POLE VAULTER FERNAND GONDER.
180. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ. ΑΘΗΝΑ. 1906.

ΚΥΠΕΛΛΟ ΤΟΥ ΝΙΚΗΤΗ ΣΤΟ ΑΛΛΑ ΕΠΙ ΚΟΝΤΩ ΤΟΥ FERNAND GONDER.

Trouvée et sauvée dans une salle des ventes à Bordeaux, sa ville natale, cette Coupe matérialise la victoire olympique de Gonder (1m70, 56 kg) ancien séminariste découvrant la perche à son service militaire et devenu en quelques semaines champion de France et recordman du monde en 1904, avec 3m69, puis 3m74 en août 1905. A Athènes, il fut le seul à franchir en barrage 3m50, le Suédois Söderström restant à 3m40.

Found and rescued in an auction room in Bordeaux, his native city, this Cup consecrates the Olympic victory of Fernand Gonder (1m70, 56 kg), a former seminary student who discovered pole vaulting during his military service and who became in a few weeks the French champion and the world record holder in 1904, with 3m69, then 3m74 in August 1905. In Athens, he was the only one to clear the bar at 3m50, the Swede Söderström only passing 3m40.

Αυτό το κύπελλο που βρέθηκε και σώθηκε σε μια αίθουσα δημοπρασιών στο Bordeaux, στη γενέτειρά του, αποδεικνύει την ολυμπιακή νίκη του Gonder (1m70, 56 kg). Παλιός ιεροσπουδαστής ανακαλύπτει το άλμα επί κοντώ στη στρατιωτική του θητεία και μέσα σε λίγες εβδομάδες γίνεται πρωταθλητής Γαλλίας και καταρρίπτει το παγκόσμιο ρεκόρ το 1904, με 3μ69, έπειτα με 3μ74 τον Αύγουστο του 1905. Στην Αθήνα, ήταν ο μόνος που ξεπέρασε το φράγμα των 3μ50, ενώ ο Σουηδός Söderström έμεινε στα 3μ40.

MUSEE NATIONAL DU SPORT. FRANCE.
INV. [MS] 1996.36.1.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
INV. [MS] 1996.36.1.

ΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ. ΓΑΛΛΙΑ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. [MS] 1996.36.1.

181. TOILE DE FERDINAND GUELDRY. 1906. LE RAMEUR GASTON DELAPLANE.
181. PAINTING BY FERDINAND GUELDRY. 1906. OARSMEN GASTON DELAPLANE
181. ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΟΥ FERDINAND GUELDRY. 1906. Ο ΚΩΠΗΛΑΤΗΣ GASTON DELAPLANE.

Athlète complet, Gaston Delaplane a 23 ans lorsque trois années après ses débuts à la S. N. Basse-Seine, il remporta à Athènes le titre olympique du skiff. Il régna sur l'aviron français et européen de 1905 à 1912.

A total athlete, Gaston Delaplane was 23 years old when, three years after his beginnings at the S.N. Basse-Seine, he carried off the Olympic skiff title in Athens. He dominated French and European rowing from 1905 to 1912.

Ολοκληρωμένος αθλητής, ο Gaston Delaplane είναι 23 χρονών όταν τρία χρόνια μετά το ντεμπούτο του στο S. N. Basse-Seine, κατέκτησε στην Αθήνα τον ολυμπιακό τίτλο στο σκιφ. Κυριαρχούσε στην κωπηλασία στη Γαλλία και στην Ευρώπη από το 1905 έως το 1912.

MUSEE NATIONAL DU SPORT. FRANCE.
INV. MS 190.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
INV. MS 190.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ. ΓΑΛΛΙΑ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. MS 190.

182. JEUX OLYMPIQUES 1906. BROCHURE AUX HERMES.
182. OLYMPIC GAMES. 1906. HERMES BROCHURE
182. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 1906. ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΜΕ ΕΡΜΗ..

Cette jolie couverture montre de profil l'un des deux Hermès doubles - jeune ou barbu - érigés de part et d'autre de la ligne antique de départ et d'arrivée du Stade panathénaique. Nic.-G. Politis (Rapport officiel 1896) a donné toutes précisions à leur sujet.

This pretty cover shows in profile one of two double Hermes—young or bearded—that were raised at both ends of the antique starting and finish line at the Panathenaic Stadium. Nic.-G. Politis (Official Report 1896) gave all the details about them.

Αυτό το ωραίο εξώφυλλο δείχνει σε προφίλ τον έναν από τους δυο διπλούς Ερμής – νέο ή γενειοφόρο – που βρισκόνταν στις δυο πλευρές της αρχαίας γραμμής αναχώρησης και άφιξης του Παναθηναϊκού Σταδίου. Ο Νικ.- Γ. Πολίτης (επίσημη Αναφορά 1896) εν προκειμένω έδωσε όλες τις λεπτομέρειες.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

183. A et B – JEUX OLYMPIQUES. ATHENES 1906.
JULES-CLEMENT CHAPLAIN : MEDAILLES DES VAINQUEURS.
183. A AND B—OLYMPIC GAMES. ATHENS 1906. JULES-CLÉMENT CHAPLAIN: VICTORS' MEDALS.
183. Α και Β – ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ. ΑΘΗΝΑ 1906.
JULES-CLEMENT CHAPLAIN : ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΤΩΝ ΝΙΚΗΤΩΝ.

Pour 1906, on reprit la belle médaille de Chaplain créée en 1896. Mais cette fois on honora les trois, et non plus seulement les deux, meilleurs : d'un modèle en vermeil, en argent et en bronze.

For 1906, Chaplain's beautiful medal created in 1896 was re-used. But this time the top three, and not only the top two, winners were honored with models in vermeil, silver, and bronze.

Για το 1906, ξαναχρησιμοποιήθηκε το ωραίο μετάλλιο του Chaplain που δημιουργήθηκε το 1896. Αλλά αυτή τη φορά θα τιμηθούν και οι τρεις καλύτεροι και όχι μόνο οι δυο πρώτοι : με ένα μετάλλιο από χρυσό, ένα από ασήμι και ένα από χαλκό.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

- 184- JEUX OLYMPIQUES. ATHENES. 1906.
 187. MEDAILLE COMMEMORATIVE DE LYTRAS. MEDAILLES SPECIALES.
 184- OLYMPIC GAMES. ATHENS 1906.
 187. COMMEMORATIVE MEDAL BY LYTRAS. SPECIAL MEDALS.
 184- ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ. ΑΘΗΝΑ 1906.
 187. ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ ΤΟΥ ΛΥΤΡΑ. ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ.

Si en 1906, on usa de nouveau de la déesse au Phoenix de Lytras, furent créées des distinctions spécifiques. Par disciplines – ici, celles de Robert G. Leavitt (U.S.A.), vainqueur du 110 m haies et de Georgantas, deuxième du disque –; et pour les lauréats par équipes.

If in 1906, Lytras's goddess of the Phoenix was re-used, special distinctions were created. By disciplines—here, those of Robert G. Leavitt (U.S.A.), winner of the 110-meter hurdles and Georgantas, second in the discus—and for the winners of team sports.

Αν το 1906 χρησιμοποιήθηκε εκ νέου η θεότητα με το Φοίνικα του Λύτρα, δημιουργήθηκαν ειδικές διακρίσεις. Ανά αγώνισμα – εδώ αυτό του Robert G. Leavitt (Η.Π.Α.), νικητή των 110 m με εμπόδια και του Γεωργαντά, δεύτερου στη δισκοβολία – και για τους βραβευμένους κατά ομάδες.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS
 ET MUSEE OLYMPIQUE, LAUSANNE. INV.
 74388, 74391.

G. DOLLANITIS LIBRARY.
 OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 74388, 74391.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ.
 ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 74388, 74391.

404. A, B ET C: TROIS DOCUMENTS DE 1906. BANQUE NATIONALE DE GRÈCE.
 404. A, B ET C: THREE DOCUMENTS FROM 1906. 404. NATIONAL BANK OF GREECE.
 404. A, B και C: ΤΡΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ 1906. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Pour les Jeux internationaux de 1906, la Banque Nationale s'engagea résolument. Travaillant d'une part en bonne logique, à ses propres intérêts, elle fit connaître – en français – aux visiteurs les services qu'elle était à même de rendre. Elle dressa également l'état des recettes et dépenses, d'abord prévus à hauteur de 1.104.215,15 drachmes ; ainsi que le bilan du Comité hellénique des Jeux équilibré à 485.121,80 drachmes : deux documents d'un exceptionnel intérêt, montrant que toute comparaison entre les chiffres de 1906 et les sommes brassées par l'organisation en 2004 des Jeux Olympiques d'été de la XXVIIIème Olympiade de l'ère moderne n'est positivement pas concevable.

For the international Games of 1906, the National Bank was resolutely involved. Working on one hand logically in its own interest, it informed visitors—in French—about the services it was ready to offer. It also established the list of revenues and expenses, first projected to rise to the level of 1,104,215.15 drachmas. These are two documents of exceptional interest, showing that any comparison between the figures for 1906, when the budget of the Greek Committee for the Games balanced at 485,121.90 drachmas, and the sums handled for the 2004 Summer Olympic Games of the 28th Olympiad of the modern era is out of the question.

Η Εθνική Τράπεζα συμβάλλει αποφασιστικά στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1906. Εργαζόμενη αφ' ενός, εννοείται, με βάση τα συμφέροντά της, γνωστοποιεί – στα γαλλικά – στους επισκέπτες τις υπηρεσίες που προσφέρει. Παρουσίασε επίσης την κατάσταση εσόδων και εξόδων, που αρχικά είχε προβλεφθεί ότι θα έφταναν το ποσό του 1.104.215,15 δραχμών, όπως επίσης και τον προϋπολογισμό της Ελληνικής Επιτροπής των Αγώνων που έφτανε το ποσό των 485.121,80 δραχμών : δυο τεκμήρια εξαιρετικού ενδιαφέροντος, που αποδεικνύουν ότι κάθε σύγκριση μεταξύ των ποσών του 1906 και εκείνων που δαπανήθηκαν για τη διοργάνωση το 2004 των θερινών Ολυμπιακών Αγώνων της 28^{ης} Ολυμπιάδας της σύγχρονης εποχής δεν είναι εύκολα πραγματοποιήσιμη.

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA BANQUE
 NATIONALE DE GRÈCE.

HISTORICAL ARCHIVES OF THE
 NATIONAL BANK OF GREECE.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
 ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

188. JEUX OLYMPIQUES INTERNATIONAUX. ATHENES 1906. BROCHURE DES RESULTATS.
 188. INTERNATIONAL OLYMPIC GAMES. ATHENS 1906. BROCHURE WITH FINAL RESULTS.
 188. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ. ΑΘΗΝΑ 1906 ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ.

Entourée des drapeaux des athlètes des 20 pays, la Niké (Victoire) marche sur le globe terrestre. Bien que faibles en athlétisme, sauf Gonder, et natation, il se trouve que les Français (15 titres, avec cyclisme, escrime, gymnastique, tennis, tir; et quelque 40 médailles) devancèrent l'Italie, les Etats-Unis, la Grèce, l'Allemagne, l'Angleterre, quelles que soient les différentes comptabilités.

Surrounded by the flags of the athletes from 20 countries, the Nike (Victory) walks on the terrestrial globe. Even though they were weak in track and field, with the exception of Gonder, and swimming, France (15 titles, with cycling, fencing, gymnastics, tennis, shooting, and some 40 medals), managed to surpass Italy, the United States, Greece, Germany, and England, whatever their respective strengths were.

Περιτριγυρισμένη από τις σημαίες των αθλητών των 20 χωρών, η Νίκη περπατάει πάνω στη γη. Παρόλο που ήταν αδύναμοι στο στίβο, εκτός από τον Gonder, και στην κολύμβηση, οι Γάλλοι (15 τίτλοι, με ποδηλασία, ξιφασκία, γυμναστική, τένις, σκοποβολή, και περίπου 40 μετάλλια) προηγούνται της Ιταλίας, των Η.Π.Α., της Ελλάδας, της Γερμανίας, της Αγγλίας, όποια και αν ήταν τα διάφορα αποτελέσματα.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

189. REVUE OLYMPIQUE. MAI 1906. NUMERO CONTENANT LE „PALMARES DES JEUX D'ATHENES».
 189. OLYMPIC MAGAZINE. MAY 1906.
 ISSUE CONTAINING THE „WINNERS OF THE ATHENIAN GAMES.»
 189. ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ. ΜΑΙΟΣ 1906.
 ΤΕΥΧΟΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΩΝ ΝΙΚΗΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Le «Palmarès» n'est que le troisième article de ce numéro. Mais il est précédé d'un court texte particulièrement chaleureux pour les organisateurs, dont Coubertin avait déjà dit les mérites le 8 mai dans le quotidien sportif «L'Auto».

The „Winners” was only the third article of this issue. It was preceded by a particularly warm short text for the organizers, whose merits Coubertin had already spoken about on May 8 in the sports daily „L'Auto.”

“Ο κατάλογος των νικητών” είναι μόνο το τρίτο άρθρο αυτού του τεύχους. Αλλά προηγείται ένα μικρό κείμενο ιδιαίτερα θερμό για τους διοργανωτές, τους οποίους ο Κουμπερτέν είχε ήδη τιμήσει την 8η Μαΐου στην καθημερινή αθλητική εφημερίδα “L'Auto”.

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΛΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ.

- 190- CONFERENCE CONSULTATIVE «ARTS, LETTRES ET SPORTS». 1906.
 191. CONVOCATION ET INVITATION.
 190- CONSULTING CONFERENCE, „ARTS, LETTERS AND SPORTS,” 1906.
 191. CONVOCATION AND INVITATION.
 190- ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗΣ «ΤΕΧΝΕΣ, ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΜΑΤΑ» 1906.
 191. ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ.

Si la préparation de cette «Conférence consultative», ouverte le 23 mai 1906 à la Comédie-Française à Paris, aura été pour Coubertin le prétexte de ne pas se rendre à Athènes, il est vrai qu'il lui attachait une très grande importance. Le «Festival Olympique» donné à la Sorbonne le 26 mai fut une réussite.

The preparations for this „consulting conference,” which opened on May 23, 1906 at the Comédie-Française in Paris, would have been a pretext for Coubertin not to go to Athens, but it is also true that he gave it a great deal of importance. The „Olympic Festival” given at the Sorbonne on May 26 was a success.

Αν η προετοιμασία αυτής της “Συνδιάσκεψης Γνωμοδότησης”, που άρχισε την 23^η Μαΐου 1906 στην Comédie-Française στο Παρίσι, ήταν το πρόσχημα για τον Κουμπερτέν για να μην έρθει στην Αθήνα, η αλήθεια είναι ότι του απέδιδε πολύ μεγάλη σημασία. Το “Ολυμπιακό φεστιβάλ” στη Σορβόνη στις 26 Μαΐου ήταν επιτυχημένο.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL OLYMPIQUE. ET MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV. A 11317.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE. OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV. A 11317.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ. ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. Α 11317.

192. SPALDING'S. JUILLET 1906. THE OLYMPIC GAMES [...] ATHENS.
 192. SPALDING'S. JULY 1906. THE OLYMPIC GAMES [...] ATHENS.
 192. SPALDING'S. ΙΟΥΛΙΟΣ 1906. ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ [...] ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ.

Le discobole, toujours. Cette fois en frontispice du numéro de juillet 1906 de Spalding's, rédigé très élogieusement par James Edward Sullivan. Le bouillant dirigeant de l'Amateur Athletic Union, cheville ouvrière des Jeux de Saint-Louis 1904, plus tard Secrétaire du Comité Olympique Américain (1911), s'opposa souvent à Coubertin avant de lui rendre hommage pour le Congrès de 1914.

The discus, still. This time in the frontispiece of Spalding's issue from July 1906, written in very flattering terms by James Edward Sullivan. The energetic director of the Amateur Athletic Union, workhorse of the Saint Louis Games of 1904, later Secretary for the American Olympic Committee (1911), Sullivan would later frequently oppose Coubertin before paying him homage for the 1914 Congress.

Ο δισκοβόλος, πάντα. Αυτή τη φορά σε εμπροσθόφυλλο του τεύχους του Ιουλίου 1906 του Spalding's, συντάχθηκε με ιδιαίτερα επαινετικό τρόπο από τον James Edward Sullivan. Ο ένθερμος αρχηγός της Ερασιτεχνικής Αθλητικής Ένωσης, κινητήριας δύναμης των Αγώνων του Saint-Louis 1904, μετέπειτα Γραμματέας της Αμερικανικής Ολυμπιακής Επιτροπής (1911), διαφώνησε συχνά με τον Κουμπερτέν πριν τον επαινέσει για το Συνέδριο του 1914.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ.

193. CH. MASSIN, COUPE OLYMPIQUE. [1906]. RÈPLIQUE RÉALISÉE EN 1998.
 193. CH. MASSIN, OLYMPIC CUP. [1906]. REPLICA MADE IN 1998.
 193. CH. MASSIN, ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΚΥΠΕΛΛΟ. [1906]. ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΟ ΤΟ 1998.

C'est à l'occasion du Festival du 27 mai 1906 clôturant à la Sorbonne la Conférence «Arts, Lettres et Sports» que fut remise pour la première fois – au Touring Club de France – la «Coupe Olympique» voulue et dotée par Coubertin. Cette réplique a été réalisée pour l'Exposition mondiale de Lisbonne en 1998.

It was on the occasion of the Festival of May 27, 1906 closing the Sorbonne conference on „Arts, Letters and Sports” that the „Olympic Cup” desired and provided for by Coubertin was awarded for the first time to the Touring Club of France. This replica was made for the World's Fair of Lisbon in 1998.

Επί τη ευκαιρία του Φεστιβάλ της 27ης Μαΐου 1906 κλείνοντας στη Σορβόνη τη Συνδιάσκεψη “Τέχνες, Γράμματα και Αθλήματα”, το “Ολυμπιακό κύπελλο”, που ο Κουμπερτέν επιθυμούσε και χρηματοδότησε, επιδόθηκε για πρώτη φορά στο Touring Club της Γαλλίας. Το αντίγραφο εκείνο κατασκευάστηκε για την Διεθνή Έκθεση της Λισσαβώνας το 1998.

MUSÉE OLYMPIQUE, LAUSANNE. INV.
82101.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
82101.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ, ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 82101.

135Bis. DIMITRIOS VIKELAS.

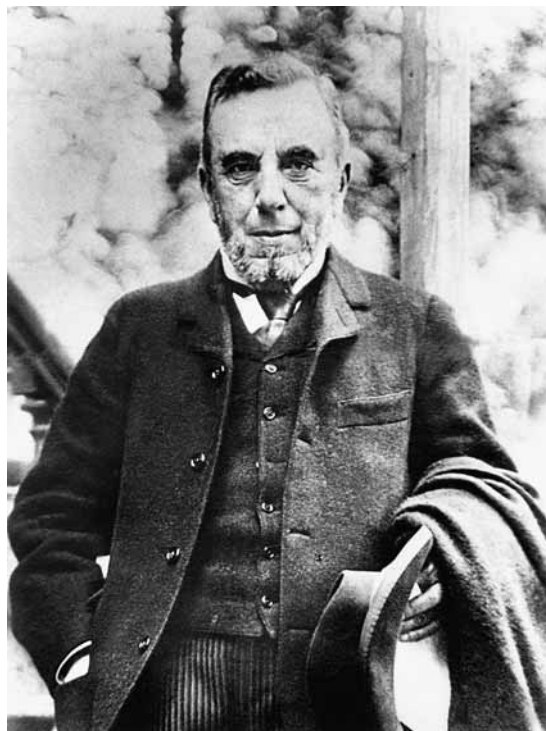
135bis. DIMITRIOS VIKELAS.

135bis. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ

Né en 1835, il était d'une autre génération que Coubertin (1863), Peu importe: tous ceux se comprirent de suite. Personnellement affecté par la très longue maladie de son épouse, emportée à l'automne 1894, Vikelas sut assumer avec conviction son rôle de Président, le premier, du «Comité International». S'éloignant à partir de 1897 du mouvement olympique, il continua de faire le bien. Prise peu de temps avant sa disparition en 1908, cette photographie montre clairement son courage et sa dignité.

Born in 1835, he was from a different generation than Coubertin (1863). Little matter: they understood each other immediately. Personally affected by the long illness of his wife, who passed away in fall 1894, Vikelas knew how to assume with conviction his role as the first President of the „International Committee.” Distancing himself beginning in 1897 from the Olympic movement, he continued to do good works. Taken shortly before his death in 1908, this photograph clearly shows his courage and his dignity.

Γεννημένος το 1835, άνηκε σε προηγούμενη γενιά από τον Κουμπερτέν (1863). Δεν έχει όμως σημασία αυτό γιατί οι δύο τους συνεννοήθηκαν αμέσως. Προσωπικά δοκιμασμένος από την πολυετή ασθένεια της συζύγου του που είχε πεθάνει το φθινόπωρο του 1894, ο Βικέλας κατάφερε να παίξει με πεποίθηση το ρόλο του ως πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής. Ενώ ήδη από το 1897 απομακρύνθηκε από το ολυμπιακό κίνημα, συνέχισε να δρα θετικά. Η φωτογραφία αυτή που πάρθηκε λίγο πριν τον θάνατό του το 1908 δείχνει το κουράγιο και τη αξιοπρέπείά του.

DIMITRIOS BONTIKOULIS. MUSÉE
D'ATHLÉTISME DE LA VILLE D'ATHÈNES.

DIMITRIOS BONTIKOULIS. ATHLETIC
MUSEUM OF THE CITY OF ATHENS.

ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΔΙΜ. ΜΠΟΝΤΙΚΟΥΛΗΣ

195. PIERRE DE COUBERTIN. [1909]. UNE CAMPAGNE DE VINGT ET UN ANS.
195. PIERRE DE COUBERTIN. [1909]. A TWENTY-ONE YEAR CAMPAIGN.
195. ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ. [1909]. ΜΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΙΚΟΣΙΕΝΟΣ ΧΡΟΝΩΝ.

Publié en juillet 1909, ce livre réunit les articles parus de décembre 1906 au 15 décembre 1908 dans la revue «L'Education physique», auxquels Coubertin a ajouté une introduction, trois chapitres conduisant jusqu'après les Jeux de Londres et deux annexes. Ce premier bilan de ses «batailles» est essentiel à qui veut connaître sa vision des choses et les événements de la période 1887-1908.

Published in July, 1909, this book brings together articles published from December 1906 to December 15, 1908 in the magazine „L'Education physique,” to which Coubertin added an introduction, three chapters leading up to the London Games, and two annexes. The first assessment of his „battles” is essential for anyone who wishes to understand his vision of things and the events from the period 1887-1908.

ο βιβλίο αυτό, που εκδόθηκε τον Ιούλιο του 1909, συγκεντρώνει τα άρθρα που δημοσιεύθηκαν από το Δεκέμβριο 1906 ως την 15η Δεκεμβρίου 1908 στην επιθεώρηση “L'Education physique”, στα οποία ο Κουμπερτέν πρόσθεσε έναν πρόλογο, τρία κεφάλαια που αφορούσαν ως και μετά τους Αγώνες του Λονδίνου, και δύο παραρτήματα. Ο πρώτος αυτός απολογισμός των προσπαθειών του είναι απαραίτητος για όποιον θέλει να γνωρίσει την άποψή του για τα πράγματα και τα γεγονότα κατά την περίοδο 1887-1908.

COLLECTION PARTICULIÈRE.

PRIVATE COLLECTION.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ.

197. LETTRE DU 30 SEPTEMBRE 1909 COUBERTIN A BLONAY.
197. LETTER FROM SEPTEMBER 30, 1909. COUBERTIN TO BLONAY.
197. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 30ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1909 ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΠΡΟΣ BLONAY.

A Athènes, on pense à organiser des Jeux Olympiques internationaux en 1910. Coubertin s'est inquiété en juillet des contacts repris directement dans divers pays sans tenir compte des membres du C.I.O. Maintenant ces Jeux sont plus que menacés et Coubertin s'en désole.

In Athens, people were thinking about organizing international Olympic Games in 1910. In July, Coubertin was worried by contacts that were made directly to different countries without respect for the members of the International Olympic Committee. Now the Games were more than threatened and Coubertin...was upset.

Στην Αθήνα υπάρχει η σκέψη να οργανωθούν Διεθνείς Ολυμπιακοί Αγώνες το 1910. Ο Κουμπερτέν τον Ιούλιο ανησυχεί, γιατί γίνονται άμεσες επαφές ανάμεσα σε διάφορες χώρες αγνοώντας τα μέλη της Δ.Ο.Ε. Τώρα, οι Αγώνες απειλούνται όσο ποτέ και ο Κουμπερτέν ... δυσαρεστείται έντονα.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

HOMMAGES RECIPROQUES. MUTUAL HOMAGES ΑΜΟΙΒΑΙΟΙ ΕΠΙΑΙΝΟΙ.

Le 16 mai 1911, le lauréat du Concours «Une Olympie moderne» est récompensé au cours d'un Festival en nocturne dans la cour de la Sorbonne, où l'on joue un apologue en un acte de Maurice Pottecher «Le philosophe et les athlètes» – autant d'hommages à la Grèce, de même que «l'eurythmie» qui naquit de l'alliance du sport, de la musique et des jeux de lumière, suscitant l'émotion des spectateurs.

Les Jeux Olympiques en 1912 à Stockholm, définitivement émancipés de toute Exposition internationale ou World Fair, marquent une étape décisive.

Organisé avec le plus grand soin, le Congrès du XXème anniversaire de la création du mouvement olympique, à la mi-juin 1914 à Paris, première rencontre officielle du C.I.O. avec les Comités Nationaux Olympiques et les Fédérations Internationales, sera l'occasion d'une lettre charmante de Spyridion Lambros, membre de la délégation hellénique de retour à Athènes, attestant d'une concordance de vues et de rapports désormais apaisés.

On May 16, 1911, the winner of the „A Modern Olympia“ competition was named during an evening Festival in the courtyard of the Sorbonne, where a small, one-act play by Maurice Pottecher on „The philosopher and the athletes“ was performed—so many honors for Greece, as well as the „eurythmy“ that emerged from the merging of sports, music, and the play of lights, arousing a great feeling among the spectators.

The 1912 Olympic Games in Stockholm, finally freed from any link with a World's Fair, marked a decisive step.

Organized with the greatest care, the Congress celebrating the Twentieth Anniversary of the creation of the Olympic movement, held in mid-June 1914 in Paris—the first official meeting of the International Olympic Committee with the National Olympic Committees and the International Federations—would be the occasion for a charming letter from Spyridion Lambros, member of the Greek delegation, upon his return to Athens, proofing the harmony of perspectives and of interactions which had now been calmed

Την 16 Μαΐου 1911, ο βραβευμένος του Διαγωνισμού „Μια μοντέρνα Ολυμπία“ ανταμείβεται κατά τη διάρκεια ενός νυχτερινού Φεστιβάλ στην αυλή της Σορβόνης, όπου παίζεται ένας μονόπρακτος απόλογος (ηθικοπλαστικός μύθος) του Maurice Pottecher „Ο φιλόσοφος και οι αθλητές“ – τιμώντας εξίσου την Ελλάδα, αλλά και την ευρυθμία που προέκυψε από την σύμπραξη του αθλητισμού, της μουσικής και του φωτοθέαματός, προκαλώντας αίσθηση στους θεατές.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 1912 στη Στοκχόλμη, οριστικά πια ανεξάρτητοι από όλες τις Διεθνείς Εκθέσεις ή τα World Fair, σημειώνουν ένα αποφασιστικό βήμα.

Οργανωμένο με την πιο μεγάλη προσοχή, το Συνέδριο της 20ης επετείου από τη δημιουργία του ολυμπιακού κινήματος, στα μέσα του Ιουνίου 1914 στο Παρίσι, ως η πρώτη επίσημη συνάντηση της Δ.Ο.Ε. με τις Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές και τις Διεθνείς Ομοσπονδίες, θα είναι η ευκαιρία να συντάξει μια καλογραμμένη επιστολή ο Σπυρίδωνας Λάμπρος, μέλος της ελληνικής αντιπροσωπείας, η οποία επιστρέφοντας στην Αθήνα, βεβαιώνει τη συμφωνία απόψεων και εκθέσεων που στο εξής είναι πιοκατευνασμένες.

201. [PIERRE DE COUBERTIN]. 1910. UNE OLYMPIE MODERNE.
201. [PIERRE DE COUBERTIN.] 1910. A MODERN OLYMPUS
201. [ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ]. 1910. ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΛΥΜΠΙΑ..

La session de Berlin du C.I.O. (fin mai – début juin 1909) avait adopté le principe d'un Concours international d'architecture. Thème retenu : «Une Olympie moderne», d'où six articles de la «Revue Olympique» donnant aux concurrents «des indications et nullement des prescriptions», réunis dans cette brochure, sans auteur déclaré mais en fait écrits par Coubertin.

The Berlin session of the International Olympic Committee (late May—early June 1909) had adopted the principle of an international architectural competition. The theme selected: „A Modern Olympia,” which inspired six issues of the „Olympic Magazine” giving competitors „indications, and not suggestions,” reunited in this brochure, without a named author but in fact written by Coubertin.

Η σύνοδος της Δ.Ο.Ε. στο Βερολίνο (τέλος Μαΐου – αρχές Ιουνίου 1909) υιοθέτησε την ιδέα ενός διεθνούς Διαγωνισμού αρχιτεκτονικής. Επιλεγμένο θέμα : “Μία σύγχρονη Ολυμπία”. Έξι άρθρα από την “Ολυμπιακή Επιθεώρηση”, που έδιναν συμβουλές στους διαγωνιζόμενους και “όχι βέβαια οδηγίες”, συγκεντρώθηκαν στο φυλλάδιο αυτό χωρίς να δηλώνεται ο συγγραφέας τους. Στην πραγματικότητα ήταν γραμμένα από τον Κουμπερτέν.

COLLECTION PARTICULIÈRE.

PRIVATE COLLECTION.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ.

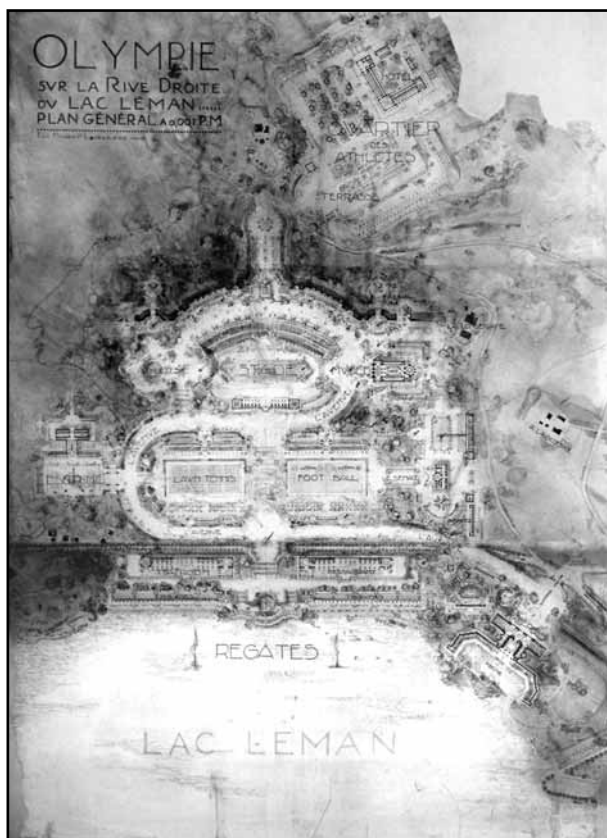

202. ALPHONSE LAVERRIERE ET MONOD. 1911. PLAN GENERAL D'UNE OLYMPIE MODERNE.
 202. ALPHONSE LABERRIERE AND MONOD. 1911. GENERAL PLAN TO A MODERN OLYMPIA.
 202. ALPHONSE LAVERRIERE ΚΑΙ MONOD. 1911. ΓΕΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΜΙΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Le projet original d'une «Olympie» contemporaine – au bord du Lac Léman, à Morges (Pays de Vaud), et donc à proximité de Lausanne – montre avec quel soin Laverrière et Eugène Monod traitèrent le complexe sujet du Concours, inscrivant et répartissant installations sportives, de logement et administratives. L'étrange beauté «modern style» de ce «Plan Général» convainquit le Jury, présidé par Théophile Homolle.

The original project for a contemporary „Olympia”—first on the shores of Lac Léman in Morges (Pays de Vaud) and thus close to Lausanne—shows how carefully Laverrière and Eugène Monod treated the complex subject of the competition, creating and distributing athletic, housing, and administrative structures. The strange beauty of the „modern style” of this “General Plan” swayed the Jury, presided over by Théophile Homolle.

Το πρωτότυπο σχέδιο μιας σύγχρονης “Ολυμπίας” – στην όχθη της λίμνης Léman, στο Morges (Καντόνι του Vaud), και επομένως κοντά στη Λωζάννη – δείχνει με πόση προσοχή ο Laverrière και ο Eugène Monod ασχολούνταν με το σύνθετο θέμα του Διαγωνισμού, χαράσσοντας και κατανέμοντας αθλητικές και διοικητικές εγκαταστάσεις, καθώς και εγκαταστάσεις στέγασης. Η παράξενη ομορφιά του “modern style” εκείνου του “Γενικού Σχεδίου” έπεισε την Επιτροπή, στην οποία προέδρευε ο Thioophile Homolle.

ARCHIVES DE LA CONSTRUCTION
 MODERNE, ÉCOLE POLYTECHNIQUE
 FÉDÉRALE DE LAUSANNE, SUISSE.

ARCHIVES OF MODERN CONSTRUCTION.
 FEDERAL POLYTECHNIC SCHOOL OF
 LAUSANNE, SWITZERLAND.

ΑΡΧΕΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ.
 ΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΤΗΣ
 ΛΩΖΑΝΝΗΣ, ΕΛΒΕΤΙΑ.

206. INVITATION. 16 MAI 1911
 206. INVITATION. MAY 16, 1911..
 206. ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ. 16 ΜΑΙΟΥ 1911.

Le 16 mai 1911, la remise à Eugène Monod de la Médaille de lauréat du Concours d'architecture prit place lors de la «Fête olympique» nocturne préparée dans la cour de la Sorbonne par Coubertin. Les 2000 spectateurs furent émus de la qualité du spectacle : sports, musique, «le philosophe et les athlètes» de Maurice Pottecher, jeux de lumière. Une profonde impression d'«eurythmie».

MUSÉE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
 A 11318.

On May 16, 1911, the awarding of the winner's medal from the architectural competition to Eugène Monod happened during the nocturnal „Olympic Festival” prepared in the courtyard of the Sorbonne by Coubertin. The 2000 spectators were moved by the quality of the spectacle: sports, music, „The philosopher and the athletes” by Maurice Pottecher, light show. A deep impression of „eurythmy.”

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 A 11318.

Στις 16 Μαΐου 1911, η απονομή στον Eugène Monod του Μεταλλίου βράβευσης του Διαγωνισμού αρχιτεκτονικής έγινε κατά τη διάρκεια της νυχτερινής “ολυμπιακής Γιορτής” στην αυλή της Σορβόνης από τον Κουμπερτέν. Οι 2000 θεατές συγκινήθηκαν από την ποιότητα του θεάματος : αθλήματα, μουσική, “ο φιλόσοφος και οι αθλητές” του Maurice Pottecher, φωτοθέαματός. Μια έντονη εντύπωση αρμονίας.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. Α 11318.

207. PLAQUETTE ERICK JORDAN LINDBERG. 1915.
 207. BROCHURE ERICK JORDAN LINDBERG. 1915.
 207. ΠΛΑΚΕΤΑ ERICK JORDAN LINDBERG. 1915.

A l'Olympie les Jeux comportaient le pentathlon. Coubertin a imposé à ses collègues de C.I.O. son «pentathlon moderne» qui apparaît aux Jeux Olympiques de 1912 à Stockholm – course, équitation, natation, escrime et tir (il eût préféré l'aviron). Un Suédois en créa la plaquette, offerte en 1915 à l'occasion de l'Exposition internationale de San Francisco.

MUSÉE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
 5185.

In Olympia, the Games included the pentathlon. Coubertin imposed his „modern pentathlon” on his International Olympic Committee colleagues. It appeared at the 1912 Olympic Games in Stockholm: track and field, horseback riding, swimming, fencing, and shooting (he would have preferred rowing). A Swedish man prepared this medal, published in 1915 on the occasion of the World's Fair of San Francisco.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 5185.

Στην Ολυμπία, οι Αγώνες περιελάμβαναν το πένταθλο. Ο Κουμπερτέν επέβαλε στους συνεργάτες του στη Δ.Ο.Ε. το δικό του “μοντέρνο πένταθλο” που εμφανίστηκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1912 στη Στοκχόλμη – δρόμο, ιππασία, κολύμβηση, ξιφασκία και σκοποβολή (αν και ο ίδιος προτιμούσε την κωπηλασία). Ένας Σουηδός δημιούργησε την πλακέτα, που παρουσιάστηκε το 1915 με την ευκαιρία της Διεθνούς Έκθεσης του San Francisco.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 5185.

208. ROGER DEPAGNIAT. LES SPORTS DANS L'ANTIQUITÉ.
 208. ROGER DEPAGNIAT. SPORTS IN ANTIQUITY.
 208. ROGER DEPAGNIAT. 1911. TA AΘΛHMATA ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ.

Auteur dès 1911 de ce beau travail préfacé par Henri Desgrange, journaliste, libraire, éditeur, oeuvrant au Bureau d'aide sociale de Paris de 1920 à 1960, Roger Depagniat fût pour Coubertin en 1913 et 1914 un jeune et dévoué collaborateur, digne de toute confiance.

Author in 1911 of this excellent work with a preface by Henri Desgrange, journalist, bookseller, editor, working for the Bureau of Social Aide in Paris from 1920 to 1960, Roger Depagniat was a young and devoted collaborator with Coubertin in 1913 and 1914, worthy of his trust.

Συγγραφέας από το 1911 εκείνης της προσεγμένης δουλειάς, που προλογήθηκε από τον Henri Desgrange, δημοσιογράφος, βιβλιοπώλη, εκδότη, εργαζόμενο στο Γραφείο κοινωνικής βοήθειας του ΠΑΡΙΣΙΟΥ από το 1920 ως το 1960, ο Roger Depagniat υπήρξε για τον Κουμπερτέν το 1913 και το 1914 ένας νέος και αφοσιωμένος συνεργάτης, άξιος απόλυτης εμπιστοσύνης.

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ.

209. PIERRE DE COUBERTIN. 1913. ESSAIS DE PSYCHOLOGIE SPORTIVE.
 209. PIERRE DE COUBERTIN. 1913. EXPERIMENTS IN SPORTS PSYCHOLOGY.
 209. ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ. 1913. ΔΟΚΙΜΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ.

A l'approche du Congrès de Psychologie sportive de Lausanne (mai 1913), c'est Roger Depagniat qui eut l'idée de ce volume, présélectionna des articles de Coubertin parus depuis 1906 dans la «Revue Olympique», et rédigea l'introduction. Une voie nouvelle se trouvait ainsi ouverte.

With the approach of the Conference of Sports Psychology in Lausanne (May 1913), it was Roger Depagniat who had the idea for this book, who pre-selected articles by Coubertin that had appeared in the „Olympic Magazine” since 1906, and who wrote the introduction. A new path was thereby opened.

Καθώς πλησίαζε το Συνέδριο αθλητικής Ψυχολογίας της Λωζάννης (Μάιος 1913), ο Roger Depagniat, που είχε την ιδέα αυτού του τόμου, συνέλεξε άρθρα του Κουμπερτέν δημοσιευμένα από το 1906 στην “Ολυμπιακή Επιθεώρηση” και συνέταξε την εισαγωγή. Ένας νέος δρόμος είχε έτσι ανοίξει.

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ.

210. REVUE OLYMPIQUE. AOÛT 1913. «L'EMBLÈME ET LE DRAPEAU DE 1914».
210. „OLYMPIC MAGAZINE.” AUGUST 1913. „THE EMBLEM AND THE FLAG OF 1914.”
210. ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1913. «ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΙΑ ΤΟΥ 1914».

Dans ce texte magnifique où il analyse l’emblème – on ne dit pas encore le logo – aux cinq anneaux de couleur qu’il vient de concevoir et créer, Coubertin cite expressément «le bleu et blanc de la Grèce», terre où naquit la «démocratie» – de «demos», le peuple -, dont il dira en 1914 que «le sport apparaît comme une sorte d’incarnation».

In this magnificent text where he analyzes the colorful five-ring emblem—one did not yet say logo—that he had just conceived of and created, Coubertin specifically cited „the blue and white of Greece,” land where „democracy” was born - from the „demos” (people) - and of which he would say in 1914 „sports appeared to me as some sort of incarnation.”

Σ’αυτό το υπέροχο κείμενο όπου αναλύει το έμβλημα – δεν ονομαζόταν ακόμα λογότυπο – με τους πέντε χρωματιστούς κρίκους που σκέφτηκε και δημιούργησε, ο Κουμπερτέν αναφέρει ρητά “το μπλε και το άσπρο της Ελλάδας”, χώρα που γεννήθηκε η δημοκρατία, της οποίας, όπως θα έλεγε το 1914, “ο αθλητισμός είναι ένα είδος ενσάρκωσης”.

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ.

211. LETTRE DU 11[?] FÉVRIER 1914. COUBERTIN À WALDSTEIN.
211. LETTER FROM FEBRUARY 11[?], 1914. COUBERTIN TO WALDSTEIN.
211. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 11ΗΣ [?] ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1914. ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΠΡΟΣ WALDSTEIN.

Focalisant l’essentiel de son énergie et de ses pensées sur l’organisation de l’anniversaire du «Rétablissement des Jeux Olympiques», Coubertin veille à chaque détail. Ecrivant à Charles Waldstein, il évoque déjà un triple dépôt de fleurs [lequel aura lieu non le 17, mais le 16 juin] dont celles sur la tombe de Georges Ier de Grèce à Tatoi «en souvenir reconnaissant [...] des Jeux Olympiques de 1896».

Focusing most of his energy and thoughts on the organization of the anniversary of the „Reestablishment of the Olympic Games,” Coubertin saw to every detail. Writing to Charles Waldstein, he already suggests a triple laying of flowers (which would take place not on the 17th but on the 16th of June), including those on the tomb of George 1st of Greece in Tatoi, „in grateful memory [...] of the Olympic Games of 1896.”

Επικεντρώνοντας το βάρος των προσπαθειών του και των ιδεών του στην οργάνωση της επετείου της “Αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων”, ο Κουμπερτέν προσέχει κάθε λεπτομέρεια. Γράφοντας στον Charles Waldstein, αναφέρει ήδη μια τριπλή κατάθεση λουλουδιών [η οποία έγινε όχι την 17, αλλά την 16 Ιουνίου] εκ των οποίων και εκείνη στον τάφο του Γεωργίου Α' της Ελλάδας στο Τατόι “σε ανάμνηση αναγνώρισης [...] των Ολυμπιακών Αγώνων του 1896”.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

212. LETTRE DU 22 AVRIL/5 MAI 1914. SPYRIDION LAMBROS À COUBERTIN.
 212. LETTER FROM APRIL 22/MAY 5, 1914. SPYRIDION LAMBROS TO COUBERTIN.
 212. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ/5 ΜΑΙΟΥ 1914. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΜΠΡΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

A l'approche du Congrès et des Fêtes du XXème, et non du «vingt cinquième anniversaire de la fondation des Jeux Olympiques internationaux», le ton particulièrement chaleureux de la lettre de Sp. Lambros annonçant la délégation grecque, et son intéressant libellé, soulignent une concordance sincère enfin atteinte.

With the approaching Congress and the Twentieth Anniversary festivities, and not of the „twenty-fifth anniversary of the foundation of the international Olympic Games,” the particularly warm tone of Sp. Lambros's letter announcing the Greek delegation, and his interesting wording, underscores the final achievement of a sincere agreement.

Πριν από το Συνέδριο και τις Γιορτές της 20ης, και όχι της 25ης επετείου από την αναβίωση των Διεθνών Ολυμπιακών Αγώνων, ο ιδιαίτερα θερμός τόνος της επιστολής του Σπ. Λάμπρου όπου ανακοίνωνε την ελληνική αντιπροσωπεία και η ενδιαφέρουσα διατύπωση του τονίζουν μια ειλικρινή συμφωνία που επιτέλους επιτεύχθη.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

213. A ET B – SOIRÉE DU 18 JUIN 1914. INVITATION ET PROGRAMME.
 213. A AND B—EVENING OF JUNE 18, 1914. INVITATION AND PROGRAM
 213. Α ΚΑΙ Β – ΒΡΑΔΙΑ ΤΗΣ 18ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1914. ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ..

Au lendemain de la Séance solennelle en Sorbonne du Congrès de 1914, quel beau programme que celui du Festival du Trocadéro. Première partie : hymnes antiques et byzantins interprétés par le chœur de l'Eglise grecque. Au final, cinq drapeaux : la Grèce, France, Etats-Unis, Angleterre et Suède.

The day after the solemn session at the Sorbonne of the 1914 Congress, what a beautiful program was held at the Trocadéro Festival. First part: antique and Byzantine hymns sing by the choir of the Greek Church. For the finale, five flags: Greece, France, the United States, England, and Sweden.

Την επόμενη της μεγαλόπρεπης Συνεδρίασης στη Σορβόνη του Συνεδρίου του 1914, τι ωραίο πρόγραμμα ήταν εκείνο του Φεστιβάλ του Τροκαδέρο! Πρώτο μέρος : αρχαίοι και βυζαντινοί ύμνοι ερμηνευμένοι από την χορωδία της Ελληνικής Εκκλησίας. Στο τέλος, πέντε σημαίες : η Ελλάδα, η Γαλλία, οι Η.Π.Α., η Αγγλία και η Σουηδία.

MUSÉE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV. A 11320. MUSÉE NATIONAL DU SPORT. FRANCE. INV. MS 25897.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV. A 11320. NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE. INV. MS 25897.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ. ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. Α 11320. ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΓΑΛΛΙΑΣ. ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. MS 25897.

214. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1914. LES CONGRESSISTES OLYMPIQUES.
 214. PHOTOGRAPH. 1914. THE OLYMPIC CONGRESSMEN.
 214. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1914. ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΣΥΝΕΔΡΟΙ.

Regroupée au Panthéon, l'impressionnante cohorte – membres du C.I.O., représentants des 29 Comités olympiques nationaux et de la dizaine de Fédérations internationales alors existantes – montre bien le chemin parcouru depuis vingt ans et le premier Congrès rassembleur de 1894.

Gathered at the Panthéon, the impressive cohort—members of the I.O.C., representatives of the 29 National Olympic committees and the ten existing international Federations—clearly shows how much distance had been covered in twenty years since the first assembling Congress of 1894.

Συγκεντρωμένο στο Πάνθεον, το εντυπωσιακό πλήθος – μέλη της Δ.Ο.Ε., αντιπρόσωποι 29 εθνικών ολυμπιακών Επιτροπών και της δεκάδας των διεθνών Ομοσπονδιών που υπήρχαν τότε – συμβολίζει την πορεία που είχε διανυθεί μέσα σε είκοσι χρόνια από το πρώτο συλλογικό Συνέδριο του 1894.

PHOTOTHÈQUE DU MUSÉE OLYMPIQUE.
 LAUSANNE.

PHOTOTHEQUE OF THE OLYMPIC MUSEUM
 OF LAUSANNE.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ ΤΟΥ
 ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΩΖΑΝΝΗ.

215. MÉDAILLE SUR PLAQUETTE. 1896-1914. OFFERTE PAR LE COMITÉ OLYMPIQUE HELLENIQUE.
215. MOUNTED MEDAL. 1896-1914. DONATED BY THE GREEK OLYMPIC COMMITTEE.
215. ΜΕΤΑΛΛΙΟ ΠΑΝΩ ΣΕ ΠΛΑΚΕΤΑ. 1896-1914. ΠΡΟΣΕΦΕΡΘΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

À l'occasion du «XXème anniversaire du rétablissement des Jeux Olympiques», c'est la médaille de Chaplain destinée au lauréats des premiers Jeux internationaux, célébrés en 1896 à Athènes, que le Comité Olympique Hellénique choisit et fit monter, pour l'offrir au C.I.O. et à son Président.

On the occasion of the Twentieth Anniversary of the Reestablishment of the Olympic Games, it was Chaplain's medal intended for the winners of the first International Games, held in 1896 in Athens, that the Greek Olympic Committee chose and had mounted to offer to the International Olympic Committee and to its President.

Επί τη ευκαιρία της “20ης επετείου της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων”, το μετάλλιο του Chaplain, που προορίζεται για τους νικητές των πρώτων διεθνών Ολυμπιακών Αγώνων, που έγιναν το 1896 στην Αθήνα, επέλεξε η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή και το παρουσίασε, για να το προσφέρει στη Δ.Ο.Ε. και στον πρόεδρό της.

MUSÉE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
1512.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
1512.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 1512.

216. HUGUENIN : PLAQUETTE. 1914. 6ÈME CONGRÈS OLYMPIQUE. PARIS.
 216. HUGUENIN: PLAQUE. 1914. 6TH OLYMPIC CONGRESS. PARIS.
 216. HUGUENIN : ΠΛΑΚΕΤΑ. 1914. 6^Ο ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ. ΠΑΡΙΣΙ.

PARIS 1894, le Havre 1897, Bruxelles 1905, Paris 1906 et Lausanne 1913 : on pouvait donc faire de la première réunion officielle entre le Comité International et les Comités Olympiques Nationaux, à Paris de nouveau, le sixième Congrès olympique, commémoré par cette plaquette frappée chez Huguenin, au Locle (Suisse).

Paris 1894, Le Havre 1897, Brussels 1905, Paris 1906 and Lausanne 1913: the first official meeting of the International Committee and the National Olympic Committees would take place now, in Paris again: the sixth Olympic Congress, commemorated by this plaque cast by Huguenin in Locle (Switzerland).

ΠΑΡΙΣΙ 1894, η Χάβρη 1897, Βρυξέλλες 1905, Παρίσι 1906 και Λωζάννη 1913 : μπορούσε λοιπόν να γίνει πάλι στο Παρίσι η πρώτη επίσημη συνάντηση της Διεθνούς Επιτροπής και των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών, το έκτο ολυμπιακό Συνέδριο, με αναμνηστικό αυτή την πλακέτα χαραγμένη από τον οίκο Huguenin, στη Locle (Ελβετία).

MUSÉE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
8899.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
8899.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 8899.

217. HOMMAGE COLLECTIF. 1914. COMITE INTERNATIONAL OLYMPIQUE À COUBERTIN.
 217. HOMMAGE COLLECTIF. 1914.COMITE INTERNATIONAL OLYMPIQUE À COUBERTIN.
 217. ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ. 1914.ΔΙΕΘΝΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Un bel hommage que celui des 34 membres du Comité International Olympique de 1914 «à Pierre de Coubertin » pour le XXème anniversaire. On s’amusera à chercher la signature d’Alexandre Mercati.

A fitting homage was given by the members of the I.O.C. of 1914 „to Pierre de Coubertin” for the Twentieth Anniversary. Have some fun looking for the signature of Alexander Mercati.

Μια όμορφη απόδοση τιμής των 34 μελών της Δ.Ο.Ε. το 1914 “στον Πιερ ντε Κουμπερτέν” για την 20^η επέτειο. Είδε κανείς την υπογραφή του Alexandre Mercati;...

MUSÉE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
4119.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
4119.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 4119.

218. CARTE DE REMERCIEMENTS. 1914.
218. THANK-YOU CARD. 1914.
218. ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΡΤΑ. 1914.

Tout avait été prévu, y compris les remerciements adressés par le Comité International Olympique à ceux qui avaient eu leur part dans la réussite du Congrès de juin 1914, rencontre inédite «au sommet» des différentes instances sportives internationales.

Everything had been looked after, even the thank-you notes sent by the International Olympic Committee to those who had a hand in the success of the June 1914 Congress, a never before seen meeting „at the summit” of the different international sporting groups.

Όλα είχαν προβλεφθεί, συμπεριλαμβανομένων και των ευχαριστιών από τη Δ.Ο.Ε. προς όλους όσους είχαν συμβάλει στην επιτυχία του Συνεδρίου του Ιουνίου του 1914, που ήταν μια πρωτοφανής συνάντηση κορυφής των διάφορων διεθνών αθλητικών αρχών.

MUSÉE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
A 11319.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
A 11319.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. Α 11319.

219. H. KAUTSCH : PLAQUETTE. 1914. COUBERTIN, DE PROFIL
219. H. KAUTSCH: PLAQUE. 1914. COUBERTIN IN PROFILE
219. H. KAUTSCH : ΠΛΑΚΕΤΑ. 1914. ΠΡΟΦΙΛ ΤΟΥ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ...

L'inscription nous dit qu'il s'agit d'une édition en hommage à Pierre de Coubertin de la part du Comité International Olympique. Arrivés à Paris dès le 13 juin, réunis en Congrès du 13 au 23, c'est à Reims au Collège d'athlètes du Parc Pommery que se quittèrent le 28 les participants encore présents. Ce même 28 juin 1914, à Sarajevo ...

The inscription tells us that the I.O.C. edited this plaque in honor of Pierre de Coubertin. Arriving in Paris on June 13, meeting with the Congress from the 13th to the 23rd, it was in Reims at the College of Athletes of the Pommery Park where the 28 participants finally adjourned. That same June 28, 1914, in Sarajevo...

Η επιγραφή μας πληροφορεί ότι πρόκειται για μια έκδοση προς τιμήν του Πιερ ντε Κουμπέρτεν εκ μέρους της Δ.Ο.Ε. Έφτασαν στο Παρίσι από την 13^η Ιουνίου, συγκεντρώθηκαν στο Συνέδριο από την 13^η έως την 23^η, και έφυγαν από το Reims την 28^η Ιουνίου οι συμμετέχοντες στο Κολέγιο των αθλητών του Parc Pommery που είχαν παραμείνει. Την ίδια μέρα 28 Ιουνίου 1914, στο Σερράγεβο...

MUSÉE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
602.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
602.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 602.

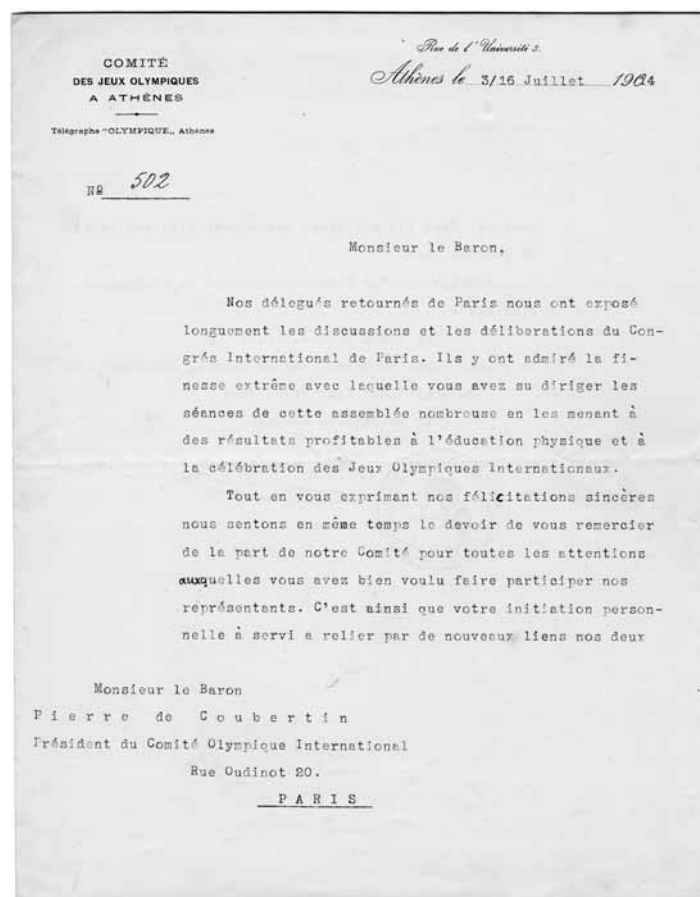

220. LETTRE DU 3/16 JUILLET 1914. SPYRIDION LAMBROS À COUBERTIN.
 220. LETTER FROM JULY 3/16, 1914. SPYRIDION LAMBROS TO COUBERTIN.
 220. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 3/16 ΙΟΥΛΙΟΥ 1914. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

«Nos délégués [...] ont admiré la finesse extrême avec laquelle vous avez su diriger [...] cette assemblée nombreuse [...]»; (page 2:) les relations de nos deux Comités «deviennent plus cordiales de jour en jour». Cette lettre charmante, signée de Lambros pour le Prince Royal de Grèce, témoignait de rapports désormais apaisés.

„Our delegates [...] admired the extreme finesse with which you knew how to guide [...] this large assembly [...]»; (page 2): the relations between our two Committees „are growing more cordial by the day.” This charming letter, signed by Lambros for the Royal Prince of Greece, testifies to the interactions that had now been calmed.

“Οι αντιπρόσωποί μας[...]θαύμασαν την εξαιρετική λεπτότητα με την οποία καταφέρατε να διευθύνετε [...] εκείνη την πολυάριθμη συνέλευση [...]”, (σελίδα 2 :) οι σχέσεις των δυο Επιτροπών μας “γίνονται πιο εγκάρδιες μέρα με τη μέρα”. Αυτή η καλογραμμένη επιστολή, υπογεγραμμένη από τον Λάμπρο για τον Διάδοχο της Ελλάδας, μαρτυρούσε σχέσεις που από εκείνη τη στιγμή και μετά ήταν κατευνασμένες.

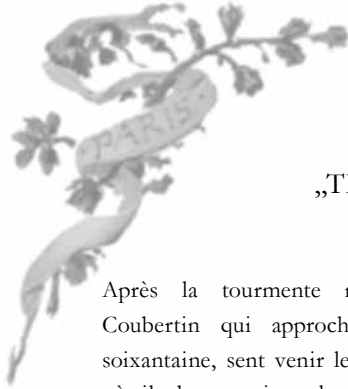
ARCHIVES DU COMITÉ INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

„TERMINER MA CARRIERE OLYMPIQUE“
 „END MY OLYMPIC CAREER“
 „ΤΕΛΕΙΩΝΩ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΜΟΥ ΚΑΡΙΕΡΑ“

Après la tourmente mondiale, Coubertin qui approche de la soixantaine, sent venir le moment où il devra quitter la barre de l'Olympisme actif.

La guerre n'était pas encore achevée qu'il définissait à Lausanne devant l'Association des Hellènes Libéraux : «Ce que nous pouvons maintenant demander au Sport».

Si, après la non célébration des Jeux prévus à Berlin en 1916, Anvers 1920 avait affirmé la reprise du cycle quadriennal, c'est en annonçant le terme prochain de son œuvre olympique personnelle qu'il obtient pour Paris l'organisation des Jeux de la VIIIème Olympiade.

Le 28 mai 1925, le Belge Henri de Baillet-Latour succède à Coubertin, lequel devient «Président d'honneur à vie du C.I.O.» et prononce le lendemain à l'Hôtel de Ville de Prague avec le Discours d'ouverture du double Congrès Olympique – technique et pédagogique – son au revoir à la Présidence effective et à ses collègues.

After the world conflict, Coubertin, who was approaching sixty, felt the arrival of the moment when he should leave the board of Olympic activism.

The war was not yet over when he defined „What We Can Now Ask of Sports“ for the Association of Free Greeks in Lausanne.

If, after the cancellation of the Games set for Berlin in 1916, Antwerp-1920 affirmed the reprisal of the four-year cycle, it was by announcing the upcoming end to his personal Olympic career that Coubertin obtained the organization of the Games of the VIIIth Olympiad for Paris.

On May 28, 1925, the Belgian Henri de Baillet-Latour succeeded Coubertin, who became the „Honorary President for Life“ of the International Olympic Committee and who bid farewell to his colleagues and the active Presidency during the Opening Speech of the double Olympic Congress—technical and pedagogical—the next day at the Prague city hall.

Μετά την παγκόσμια αναταραχή, ο Κουμπερτέν, που πλησιάζει τα εξήντα, αισθάνεται ότι έρχεται η ώρα που θα πρέπει να εγκαταλείψει τον ενεργό Ολυμπισμό.

Ο πόλεμος δεν είχε ακόμα τελειώσει, όταν καθόριζε στη Λωζάννη μπροστά στην Ένωση των Ελλήνων Φιλελευθέρων : «αυτό που μπορούμε τώρα να απαιτήσουμε από τον Αθλητισμό».

Αν, μετά τη μη πραγματοποίηση των Αγώνων που προβλέπονταν για το Βερολίνο το 1916, οι Αγώνες στην Αμβέρσα το 1920 επιβεβαίωσαν την επανάληψη της τετραετίας, Ο Κουμπερτέν κατάφερε να κατοχυρώσει για το Παρίσι τη διοργάνωση των Αγώνων της 8ης Ολυμπιάδας, ενώ ανάγγειλε την επερχόμενη λήξη της προσωπικής του ολυμπιακής προσπάθειας.

Στις 28 Μαΐου 1925, ο Βέλγος Henri de Baillet-Latour διαδέχεται τον Κουμπερτέν, ο οποίος γίνεται «Επίτιμος δια βίου πρόεδρος της Δ.Ο.Ε.» και κηρύσσει την επόμενη μέρα στο Δημαρχείο της Πράγας με τον εναρκτήριο Λόγο του διπλού Ολυμπιακού Συνεδρίου – τεχνικό και παιδαγωγικό – το «αντίο» του στην τότε Προεδρία και στους συνεργάτες του.

221. [FAC-SIMILE D'] AFFICHE. 1915. LE DÉCALOGUE.
 221. [FAC-SIMILE OF A] POSTER. 1915. THE DECALOGUE.
 221. [ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ] ΑΦΙΣΑΣ. 1915. Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ.

Durant le conflit mondial de 1914-1918, le journal «Excelsior» publia une série d'articles de Pierre de Coubertin : «Leçons dans le Gymnase». Celui du 4 janvier 1915, «Le Décalogue», fut édité et diffusé en affichette. Ses visions et préceptes s'élevaient bien au dessus du nationalisme partisan.

During the world conflict of 1914-1918, the newspaper the „Excelsior” published a series of articles on Pierre de Coubertin: „Lessons in the Gymnasium.” That of January 4, 1915, „The Decalogue,” was edited and distributed as poster. Its visions and principles rose well above partisan nationalism.

Κατά τη διάρκεια της παγκόσμιας σύρραξης του 1914-1918, η εφημερίδα “Excelsior” δημοσίευσε μια σειρά άρθρων του Πιερ ντε Κουμπερτέν : “Μαθήματα στο Γυμνάσιο”. Το άρθρο της 4ης Ιανουαρίου 1915, “Ο Δεκάλογος”, εκδόθηκε και διανεμήθηκε σε φυλλάδιο. Τα οράματά του και τα παραγγέλματά του υψώνονταν πολύ πιο ψηλότερα από τον εθνικισμό.

DOCUMENT ORIGINEL.: JEAN DOMARD.

ORIGINAL DOCUMENT: JEAN DOMARD.

ΠΗΓΗ: JEAN DOMARD.

222. LETTRE DU 4 JANVIER 1919. COUBERTIN À BLONAY.
 222. LETTER FROM JANUARY 4, 1919. COUBERTIN TO BLONAY.
 222. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 4ΗΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1919. ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΠΡΟΣ ΒΛΟΝΑΥ.

Le C.I.O. – dont Coubertin avait installé officiellement le siège à Lausanne le 10 avril 1915 – avait traversé la tourmente. Ce jour, il fait part à Blonay – lequel assura la Présidence par intérim en 1916-1917 – de ce que le Gouvernement Hellénique annonce qu'il va installer une stèle de marbre à Olympie évoquant le Rétablissement des Jeux. Mais Mercati ne serait plus en cour ...

The International Olympic Committee—whose headquarters Coubertin had officially installed in Lausanne on April 10, 1915—had survived the conflict. On this day, Coubertin informs Blonay—who assured the interim Presidency in 1916-1917—that the Greek Government had announced that it would erect a marble monument in Olympia evoking the Reestablishment of the Games. But Mercati was no longer on board...

Η Δ.Ο.Ε. – την έδρα της οποίας ο Κουμπερτέν εγκατέστησε επίσημα στη Λωζάννη στις 10 Απριλίου 1915 – ξεπέρασε τη θύελλα. Εκείνη την ημέρα, γνωστοποιεί στον Blonay – ο οποίος ήταν προσωρινός Πρόεδρος το 1916-1917 – ότι η Ελληνική Κυβέρνηση αναγγέλλει ότι θα εγκαταστήσει μια μαρμάρινη στήλη στην Ολυμπία για να θυμίζει την Αναβίωση των Αγώνων. Αλλά ο Mercati δεν έχει πλέον λόγο...

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

223. IN «GAZETTE DE LAUSANNE». 1919. «LETTRE OLYMPIQUE» DU 13 JANVIER.
223. FROM THE „GAZETTE DE LAUSANNE.” 1919. „OLYMPIC LETTER” OF JANUARY 13.
223. ΣΤΗΝ «GAZETTE DE LAUSANNE». 1919. «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ» ΤΗΣ 13ΗΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.

L'infatigable Coubertin eut de 1886 à 1937 une prolifique activité de journaliste : près de 1.300 articles dans environ 70 publications ! Ainsi donna-t-il du 14 octobre 1918 au 17 mai 1919 dans la «Gazette de Lausanne» XXI «Lettres olympiques» fréquemment de haute qualité, telle celle de ce 13 janvier témoignant de l'ampleur toujours novatrice de sa vision.

The tireless Coubertin was a prolific journalist from 1886 to 1937: nearly 1,300 articles in about 70 publications! And so he gave XXI „Olympic Letters” to the „Gazette de Lausanne” from October 14, 1918 through May 17, 1919, many of high quality, such as this one from January 13, which testifies to the always-innovative depth of his vision.

Ο ακούραστος Κουμπερτέν είχε από το 1886 έως το 1937 μια γόνιμη δημοσιογραφική δραστηριότητα : περίπου 1.300 άρθρα σε περίπου 70 δημοσιεύσεις! Έτσι παρέδωσε από την 14 Οκτωβρίου 1918 έως την 17 Μαΐου 1919 στην “Gazette de Lausanne” 21 “Ολυμπιακές Επιστολές” συχνά υψηλής ποιότητας, όπως εκείνη της 13ης Ιανουαρίου, που μαρτυρεί την νεωτεριστική ευρύτητα του οράματός του.

1919 Le sport, qu'il avait initialement apprécié comme pouvant jouer un rôle majeur afin de dégager une élite de la nation énergique et virile, COUBERTIN lui voit maintenant une autre dimension possible. "Tous les sports pour tous ; voilà sans doute une formule qu'on va taxer de follement utopique. Je n'en ai cure. Je l'ai longuement pesée et scrutée ; je la sais exacte et possible. Les années et les forces qui me restent, seront employées à la faire triompher". (Gazette de Lausanne, LETTRE OLYMPIQUE du 13 janvier).

IN J. DURRY „LE VRAI PIERRE DE COUBERTIN” 1995. COMITE FRANÇAIS PIERRE DE COUBERTIN.

FROM J. DURRY „LE VRAI PIERRE DE COUBERTIN.” 1995. COMITÉ FRANÇAIS PIERRE DE COUBERTIN.

ΣΤΟ J. DURRY „LE VRAI PIERRE DE COUBERTIN” 1995. ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

224. DIPLÔME COMMÉMORATIF. XXVEME ANNIVERSAIRE.
 224. COMMEMORATIVE CERTIFICATE. TWENTY-FIFTH ANNIVERSARY.
 224. ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑ. 25Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ.

Au printemps 1919, une Session du C.I.O. à Lausanne consacrée depuis 1915 «centre administratif permanent de l'Olympisme», marqua le retour à la Paix et le XXVe anniversaire du Rétablissement des Jeux, reconnu par Gustave Ador Président de la Confédération Helvétique et l'envoi officiel d'une escadrille française d'avions depuis Nancy.

In the spring of 1919, a session of the I.O.C. at Lausanne, consecrated since 1915 as the „permanent administrative center of the Olympic movement,” marked the return of Peace and the Twenty-Fifth Anniversary of the Reestablishment of the Games, recognized by Gustave Ador, President of the Swiss Confederation, and the official envoy of a French flight squadron from Nancy.

Την άνοιξη του 1919, μια συνεδρίαση της Δ.Ο.Ε. στη Λωζάννη που ονομαζόταν από το 1915 “Μόνιμο διοικητικό κέντρο του Ολυμπισμού”, κατέγραψε την επιστροφή στην Ειρήνη και την 25η επέτειο της Αναβίωσης των Αγώνων, αναγνωρισμένη από τον Gustave Ador, Πρόεδρο της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, καθώς και την επίσημη αποστολή ενός μικρού γαλλικού σμήνους αεροπλάνων από τη Nancy.

MUSÉE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
8030.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
8030.

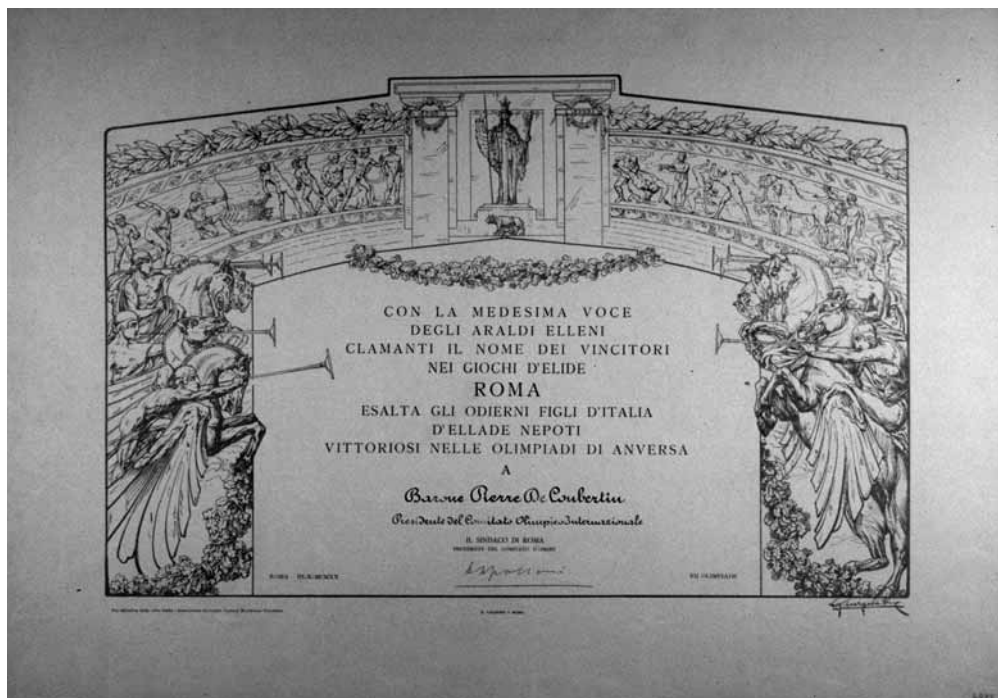
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 8030.

226. DIPLÔME DECERNE PAR ROME. 1920. A PIERRE DE COUBERTIN.
 226. DIPLOMA AWARDED IN ROME. 1920. TO PIERRE DE COUBERTIN.
 226. ΑΠΟΝΟΜΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΜΗ. 1920. ΣΤΟΝ ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Malgré les stigmates de la guerre, les Jeux Olympiques, ceux de la VIIème Olympiade des temps modernes, renouèrent leur fil à Anvers. Peu après, ce Diplôme, dont le texte se réfère aux Jeux de l'Elide (Olympie) et à l'Hellade, fut décerné à Coubertin par la Ville de Rome où se tiendrait en 1923 au Capitole une importante Session du C.I.O.

In spite of the scars of the war, the Olympic Games, those of the VIIth Olympiad of modern times, picked up where they left off in Antwerp. Shortly after, this diploma, the text of which refers to the Games of Eliad (Olympia) and to the Hellad, was given to Coubertin by the City of Rome where an important session of the I.O.C. would take place in 1923 on the Capitoline Hill.

Παρά τα σημάδια του πολέμου, οι Ολυμπιακοί Αγώνες, εκείνοι της 7ης Ολυμπιάδας της σύγχρονης εποχής, αναβίωσαν στην Αμβέρσα. Λίγο μετά, αυτό το Δίπλωμα, του οποίου το κείμενο αναφέρεται στους Αγώνες της Ηλείας (Ολυμπία) και στην Ελλάδα, απονεμήθηκε στον Κουμπερτέν από την Πόλη της Ρώμης όπου το 1923 στο Καπιτώλιο λάμβανε χώρα μια σημαντική Συνεδρίαση της Δ.Ο.Ε.

MUSÉE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
4092.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
4092.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 4092.

228. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1921. CONGRES OLYMPIQUE DE LAUSANNE.
 228. PHOTOGRAPH. 1921. OLYMPIC CONGRESS OF LAUSANNE.
 228. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ 1921 ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΛΩΖΑΝΝΗΣ

Au premier rang de cette photographie, trois Présidents présent et futurs du C.I.O., de g. à dr. Julius Sigfrid Edström (1946-1952), Coubertin (1897-1925), Henri de Baillet-Latour (1925-1942); et Blonay. Si Coubertin réussit à faire accepter PARIS comme site des Jeux Olympiques de 1924, ce fut après avoir annoncé le proche achèvement de son œuvre personnelle.

On signalera que la datation, unanimement acceptée jusque'ici, de ce cliché s'est trouvée, lors de sa visite de la présente exposition, mise en doute par Anthony Th. Bijkerk, secrétaire général de l'Association internationale des historiens olympiques, pour y avoir remarqué un néerlandais qui n'aurait à l'époque pas encore fait partie du mouvement olympique.

In the front row of this photograph, three Presidents—current and future—of the International Olympic Committee, from left to right: Julius Sigfrid Edström (1946-1952), Coubertin (1897-1925), Henri Baillet-Latour (1925-1942), and Blonay. If Coubertin managed to get Paris accepted as the site of the 1924 Olympic Games, it was after announcing the approaching end of his personal involvement. It has to be remarked that the date which had been accepted until today, was questioned by Anthony Th. Bijkerk, the general secretaire of the International Association of the Olympic Historians, as there had been a member of Netherlands, which did not take part in the Olympic Movement in these times.

Στην πρώτη σειρά αυτής της φωτογραφίας, τρεις Πρόεδροι, ο τότε και οι μελλοντικοί Πρόεδροι της Δ.Ο.Ε. Από αριστερά προς δεξιά, ο Julius Sigfrid Edström (1946-1952), ο Κουμπερτέν (1897-1925), ο Κουμπερτέν (1897-1925), ο Henri de Baillet-Latour (1925-1942) και ο Blonay. Αν ο Κουμπερτέν κατάφερε να κάνει αποδεκτό το Παρίσι ως το χώρο των Ολυμπιακών Αγώνων του 1924, αυτό συνέβη μετά την ανακοίνωση της προσεχούς λήξης του προσωπικού του έργου.

Σρέπει να σημειώσουμε εδώ ότι η χρονολόγηση της φωτογραφίας, γενικώς αποδεκτή μέχρι σήμερα, αμφισβητήθηκε από τον , Γενικό Γραμματέα της Διεθνούς Ένωσης των ολυμπιακών Ιστορικών, ο οποίος παρατήρησε μεταξύ των προσώπων της φωτογραφίας έναν Ολλανδό που, την δεδομένη \$μερομηνία, δεν ήταν ακόμη μέλος του ολυμπιακού κινήματος.

PHOTOTHEQUE DU MUSEE OLYMPIQUE.
 LAUSANNE.

PHOTOTHEQUE OF THE OLYMPIC MUSEUM
 OF LAUSANNE.

ΦΩΤΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

230. INVITATION. 1924. A LA SORBONNE LE 23 JUIN.
 230. INVITATION TO THE SORBONNE, JUNE 23, 1924.
 230. ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ. 1924. ΣΤΗ ΣΟΡΒΟΝΝΗ ΤΗΝ 23^η ΙΟΥΝΙΟΥ.

Si le 23 juin 1924 fut célébré – en la présence du Président de la République Française Gaston Doumergue – le trentième anniversaire jour pour jour de la fondation du mouvement olympique et du choix d'Athènes pour 1896, en cette même Sorbonne, Coubertin (61 ans) pouvait mesurer le temps écoulé.

Coubertin (61 years old) could truly measure how much time had gone by when, in the presence of the President of the Republic Gaston Doumergue, the thirtieth anniversary to the day of the foundation of the Olympic movement and of the choice of Athens for the 1896 Games was celebrated in this same Sorbonne on February 23, 1924.

Αν την 23^η Ιουνίου 1924 εορτάστηκε – παρουσία του Προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας Gaston Doumergue – η τριακοστή επέτειος, μέρα με τη μέρα, της ίδρυσης του ολυμπιακού κινήματος και της επιλογής της Αθήνας για το 1896. Σ' αυτή την ίδια τη Σορβόνη, ο Κουμπερτέν (61 ετών) μπορούσε να αξιολογήσει τον χρόνο που είχε περάσει.

MUSEE OLYMPIQUE, LAUSANNE. INV.
 A 11321.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 A 11321.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. Α 11321.

231. AFFICHE D'ORSI. PARIS. 1924. JEUX DE LA VIIIÈME OLYMPIADE.
 231. ORSI POSTER. PARIS, 1924. GAMES OF THE VIIITH OLYMPIAD.
 231. ΑΦΙΣΤΑ ΤΟΥ ΟΡΣΙ. ΠΑΡΙΣΙ. 1924. ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ 8^{ης} ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΣ.

Stockholm en 1912 – 2.547 participants de 28 pays – avait marqué l'affirmation décisive des Jeux; Anvers 1920, après la non-célébration de Berlin 1916, leur continuité et le premier «Serment Olympique». A Paris sur fond de globe terrestre, Tour Eiffel et Sacré-Cœur, ils furent 3.092 athlètes de 44 nations.

Stockholm in 1912—2,547 participants from 28 countries—had marked the decisive affirmation of the Games; Antwerp in 1920, after the cancellation of 1916 Berlin, marked their continuity and the first „Olympic Oath.” In Paris on the backdrop of a globe, the Eiffel Tower and Sacré-Coeur, there were 3,092 athletes from 44 nations.

Στη Στοκχόλμη, το 1912 – 2.547 συμμετέχοντες από 28 χώρες – επιβεβαιώθηκαν αποφασιστικά οι Αγώνες. Στην Αμβέρσα το 1920, μετά την μη πραγματοποίηση τους στο Βερολίνο το 1916, η συνέχειά τους και ο πρώτος “Ολυμπιακός Όρκος”. Στο Παρίσι, με φόντο την υδρόγειο σφαίρα, τον Πύργο του Αϊφελ και την Sacré-Cœur, έφτασαν 3.092 αθλητές από 44 έθνη.

MUSEE NATIONAL DU SPORT, FRANCE.
 INV. MS 7856.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
 INV. MS 7856.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ. ΓΑΛΛΙΑ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. MS 7856.

232. BADGE OFFICIEL. 1925. CONGRES DE PRAGUE.
 232. OFFICIAL BADGE. 1925. PRAGUE CONGRESS.
 232. ΕΠΙΣΗΜΟ ΣΗΜΑ. 1925. ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΡΑΓΑΣ.

Le 28 mai 1925, Henri de Baillet-Latour (Belgique) devient au deuxième tour le successeur de Coubertin, distingué comme «Président d'honneur à vie du C.I.O.». Le «Congrès international olympique» de Prague (29 mai – 4 juin) eut la particularité d'être double : «technique», et selon le désir de Coubertin «pédagogique».

On May 28, 1925, Henri Baillet-Latour (Belgium) became the second President and successor to Coubertin, distinguished as the „Honorary President for Life of the International Olympic Committee.” The „International Olympic Congress” in Prague (May 29-June 4) had the particularity of being double: „technical,” and according to Coubertin’s wishes, „pedagogical.”

Την 28^η Μαΐου 1925, ο Henri de Baillet-Latour (Βέλγιο) εκλέγεται στο δεύτερο γύρο διάδοχος του Κουμπερτέν, στον οποίον απονέμουν τη διάκριση του “Επιτίμου διαβίου Προέδρου της Δ.Ο.Ε.”. Το “Διεθνές Ολυμπιακό Συνέδριο” της Πράγας (29 Μαΐου – 4 Ιουνίου) είχε την ιδιαιτερότητα να έχει διπλό θέμα : “τεχνικό”, και σύμφωνα με την επιθυμία του Κουμπερτέν “παιδαγωγικό”.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV. 77074.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV. 77074.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ, ΛΩΖΑΝΝΗ. ΕΚΘΕΜΑ NO. 77074.

233. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1925. CONGRES DE PRAGUE.
 233. PHOTOGRAPH. 1925. PRAGUE CONGRESS.
 233. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ 1925. ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΡΑΓΑΣ.

Sur le perron, entouré de son ami de toujours Jiri Guth-Jarkovsy et de la baronne de Coubertin, on sent la mélancolie de Pierre de Coubertin. Le 29 mai à l'Hôtel de Ville de Prague son Discours d'ouverture du double Congrès olympique a été pour lui celui de l'adieu à la Présidence active et à ses collègues.

On the landing, surrounded by his long-time friend Jiri Guth-Jarkovsky and by the Baroness de Coubertin, we can feel Pierre de Coubertin’s melancholy. On May 29 at the Prague City Hall, his Opening Speech for the double Congress was that of his farewell to the active Presidency and to his colleagues.

Στο πλατύσκαλο, ανάμεσα στον παντοτινό φίλο του Jiri Guth-Jarkovsky και στην βαρόνη ντε Κουμπερτέν, διακρίνουμε τη μελαγχολία του Πιερ ντε Κουμπερτέν. Την 29^η Μαΐου στο Δημαρχείο της Πράγας, ο εναρκτήριος Λόγος του για το διπλό ολυμπιακό Συνέδριο ήταν για εκείνον λόγος αποχαιρετισμού από την ενεργό Προεδρία του και από τους συνεργάτες του.

PHOTOTHEQUE DU MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE.

PHOTOTHEQUE OF THE OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ, ΛΩΖΑΝΝΗ.

236. DIPLOME D'HONNEUR. 1925. SPORTUNI KLUB DE HRADEC KRALOVE
 236. HONORARY DIPLOMA. 1925. SPORTUNI KLUB OF HRADEC KRALOVE
 236. ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑ. 1925. SPORTUNI KLUB DE HRADEC KRALOVE...

Il est touchant ce Diplôme du Club Sportif de Radecz Kralovi,, que Coubertin avait du mal à trouver sur ses guides ou cartes, comme il l'écrivait (le 24 février) à Guth. Cette «expression d'hommage et de salutation respectueuse de tous les sportifs de notre ville», il la conserva précieusement.

This Diploma from the Sporting Club of Radecz Kralovi, that Coubertin must have had a hard time finding in guides or on a map as he wrote to Guth (February 24), is touching. He preciously saved this „expression of homage and respectful greeting from all the athletes from our town.”

Είναι συγκινητικό αυτό το Δίπλωμα της Αθλητικής Λέσχης του Radecz Kralovi, την οποία ο Κουμπερτέν δυσκολευόταν να βρει στους οδηγούς του και στους χάρτες του, όπως έγραψε (στις 24 Φεβρουάριου) στον Guth. Αυτή την “έκφραση τιμής και σεβασμού από όλους τους αθλητές της πόλης μας”, τη διαφύλαξε με προσοχή.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
 4109.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 4109.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 4109.

237. LETTRE DU 21 DECEMBRE 1925. COUBERTIN
237. LETTER FROM DECEMBER 21, 1925. COUBERTIN TO JIRI GUTH.
237. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 21ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1925. ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΠΡΟΣ JIRI GUTH.

«Avoir pu terminer mon oeuvre olympique sous vos auspices, dans cette admirable Prague au centre de cette (page 2:) Bohême en laquelle j'ai toujours gardé ma foi, me remplit de satisfaction – de confiance aussi pour l'avenir.» Dans cette lettre à Guth, se lit l'au revoir de Coubertin à un temps actif désormais révolu.

„To have been able to end my Olympic work under your auspices, in this admirable Prague at the heart of (page 2): Bohemia in whom I have always had faith, fills me with satisfaction—and confidence for the future.” In this letter to Guth, we can read Coubertin's farewell to a period of action already in the past.

“Το ότι μπόρεσα να τελειώσω την ολυμπιακή μου προσπάθεια υπό την προστασία σας, στη πανέμορφη Πράγα, στο κέντρο αυτής της Βοημίας (σελ. 2 :), στην οποία πάντα πίστευα, με γεμίζει ικανοποίηση – και σιγουριά μαζί για το μέλλον”. Σ’εκείνη την επιστολή στον Guth, διαφαίνεται το αντίο του Κουμπέρτεν σε μια δραστήρια εποχή, που είχε πια περάσει.

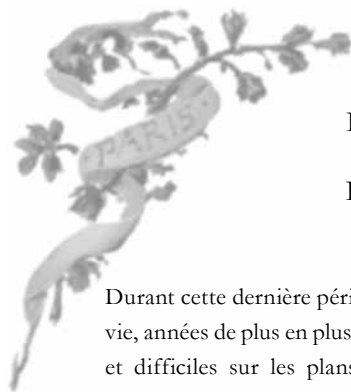
ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE. III. THE TIME OF
PEACE 1926-193...

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

III. LE TEMPS DE LA CONCORDE 1926-193...

III. THE TIME OF PEACE 1926-193...

III. TA XPONIA THΣ OMONOIAΣ 1926 – 193...

Durant cette dernière période de sa vie, années de plus en plus solitaires et difficiles sur les plans familial et matériel, l'amitié de la Grèce s'avérera pour Pierre de Coubertin l'une des plus fidèles, se manifestant à de fréquentes reprises.

- En 1927, ce sera le RETOUR A OLYMPIE, où il ne s'était rendu qu'une fois dans sa vie après sa première venue à Athènes en novembre 1894. Invité par le Gouvernement, il y assiste à l'inauguration d'un monument de marbre blanc dédié au «Rétablissement des Jeux Olympiques» et portant son nom, en grec et en français. Ce même 17 avril, il lance par radio son «Appel à la Jeunesse sportive de toutes les nations».

- Il reçoit en Suisse des visites, telle celle de Ioannis Chryssafis; une couronne d'argent du Comité Hellénique en hommage à sa soixante-dixième année. Le Président de la République et le Président du Conseil l'ayant personnellement convié à Athènes pour la célébration du XLème anniversaire du Rétablissement des Jeux, «les circonstances adverses» l'empêchent de s'y rendre, mais il envoie une émouvante adresse «A MES AMIS HELLENES.»

- Le temps a passé. Ce seront bientôt LES DERNIERS BATTEMENTS DE CŒUR. N'ayant pas cessé de prendre parti en faveur du

During the last period of his life, marked by years of increasing solitude and family and material difficulties, Greece would remain one of Coubertin's most faithful friends, making frequent gestures.

—In 1927, it would be the RETURN TO OLYMPIA, where he had only been one time in his life after his first visit to Athens in November 1894. Invited by the Government, he would attend the inauguration of a white marble monument carrying his name and dedicated to the „Reestablishment of the Olympic Games,“ in Greek and in French. On that same April 17, he would launch via radio his „Call to the Sporting Youth of All Nations.“

—In Switzerland, he received visitors, such as Ioannis Chryssafis, and a silver crown from the Greek Committee in honor of his seventieth year. The President of the Republic and the President of the Council personally invited him to Athens for the celebration of the Fortieth anniversary of the Reestablishment of the Games. „Adverse circumstances“ prevented him from attending, but he sent a moving address to „MY GREEK FRIENDS.“

—Time passed. It would soon be THE FINAL HEARTBEATS. Never having stopped taking sides in favor of philhellenism,

Σ' αυτά τα τελευταία χρόνια της ζωής του που ήταν όλο και πιο μοναχικά και δύσκολα όσον αφορά την οικογενειακή του ζωή και την οικονομική του κατάσταση, η φιλική σχέση του Πιερ ντε Κουμπερτέν με την Ελλάδα θα αποδειχθεί μια από τις πιο πιστές του σχέσεις και θα εκδηλωθεί με πολλούς τρόπους

Το 1927, ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ, την οποία είχε επισκεφθεί μόνο μια φορά στη ζωή του μετά την πρώτη του επίσκεψη στην Αθήνα τον Νοέμβριο του 1894. Ύστερα από πρόσκληση της Κυβέρνησης, παρίσταται στα εγκαίνια ενός λευκού μαρμάρινου μνημείου αφιερωμένου στην «Αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων», το οποίο φέρει το όνομά του, στα ελληνικά και στα γαλλικά. Στις 17 Απριλίου του ίδιου έτους, απευθύνει από το ραδιόφωνο «Εκκλήση στην αθλητική Νεολαία όλων των εθνών».

Δέχεται στην Ελβετία επισκέψεις όπως αυτή του Ιωάννη Χρυσαφί : η Ελληνική Επιτροπή του απονέμει ένα ασημένιο στεφάνι τιμής ένεκεν για τα εβδομήντα του χρόνια. Παρά το γεγονός ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και ο Πρόεδρος του Συμβουλίου τον προσκάλεσαν ιδιαίτερα στην Αθήνα για τον εορτασμό της τεσσαρακοστής επετείου της Αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων, «οι αντίζοες συνθήκες» δεν του επιτρέπουν να παραβρεθεί · στέλνει, ωστόσο, μια

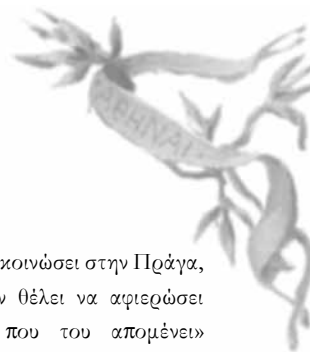
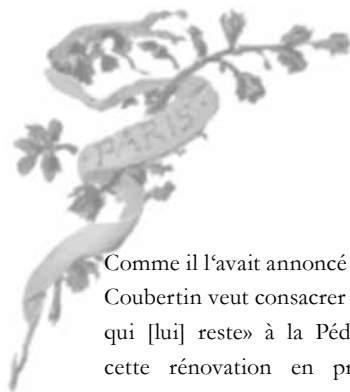

Philhellénisme, conservant jusqu'au bout une activité et une lucidité intellectuelles étonnantes, Coubertin disparaît le 2 septembre 1937. Fin mars 1938, selon son vœu, son cœur viendra prendre place dans la colonne de marbre blanc, à Olympie, rejoignant ainsi la Grèce pour toujours.

conserving until the end an astonishing intellectual lucidity and activity, Coubertin passed away on September 2, 1937. At the end of March 1938, according to his wishes, his heart would come to rest in the white marble column in Olympia, joining him therefore forever with Greece.

συγκινητική επιστολή «ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΟΥ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ».

Ο χρόνος πέρασε. Σύντομα θα ΑΚΟΥΣΤΟΥΝ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΧΤΥΠΟΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ. Χωρίς να σταματήσει ποτέ να τοποθετείται υπέρ του Φιλελληνισμού και διατηρώντας έως το τέλος της ζωής του μια έντονη δραστηριότητα και μια πνευματική διαύγεια εκπληκτική, ο Κουμπερτέν φεύγει στις 2 Σεπτεμβρίου του 1937. Τέλη Μαρτίου του 1938, σύμφωνα με την επιθυμία του, η καρδιά του θα τοποθετηθεί στον λευκό μαρμάρινο στύλο, στην Ολυμπία, κρατώντας τον έτσι για πάντα στην Ελλάδα.

RETOUR A OLYMPIE RETURN TO OLYMPIA ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Comme il l'avait annoncé à Prague, Coubertin veut consacrer «le temps qui [lui] reste» à la Pédagogie, à cette rénovation en profondeur de l'Education qui lui paraît la clé d'une compréhension possible entre les peuples.

L'Union Universelle (U.P.U.) qu'il fonde alors tient en septembre 1926 une Conférence internationale sur «Le rôle pédagogique de la Cité moderne», située par rapport à la Cité antique de même que le Gymnase auquel il voudrait redonner une place essentielle.

Invité par la Grèce en 1927, il est en avril à Athènes, et de là dans le train spécial qui arrive le 16 au soir à Olympie, où il n'est plus revenu depuis 1894. Il y connaît le lendemain ce qu'il appellera „la plus grande solennité de ma vie“, en inaugurant le monument-hommage au Rétablissement des Jeux qui porte son propre nom, en grec comme en français; et prononce à la radio l' „Appel à la Jeunesse sportive de toutes les nations“ lancé sur les ondes ce même 17 avril 1927.

As he had announced in Prague, Coubertin wanted to dedicate „the time that was left [to him]“ to pedagogy, that deep educational reform that seemed to him to be the key to any possible understanding between peoples.

The Universal Union (U.P.U.) that he founded held an international conference in September 1926 on „The role of pedagogy in the modern city,“ defined in relation to the antique city as well as the Gymnasium, which he hoped to restore as an essential element.

Invited by Greece in 1927, Coubertin was in Athens in April. From there, he traveled to Olympia in a special train that arrived in the evening: he had not returned since 1894. The next day, he experienced what he called „the most solemn moment of my life,“ in inaugurating the monument-hommage to the Reestablishment of the Games that carried his own name, in Greek as in French; and he delivered for the radio his „Call to the Sporting Youth of All Nations,“ which aired on that same April 17, 1927.

Όπως είχε ανακοινώσει στην Πράγα, ο Κουμπερτέν θέλει να αφιερώσει «τον χρόνο που του απομένει» στην Παιδαγωγική, σ' αυτή την ουσιαστική καινοτομία στο χώρο της Παιδείας την οποία θεωρούσε το κλειδί για να επιτευχθεί μια ενδεχόμενη κατανόηση ανάμεσα στους λαούς.

Ιδρύει, λοιπόν, την Παγκόσμια Παιδαγωγική Ένωση (U.P.U.), η οποία τον Σεπτέμβριο του 1926 πραγματοποιεί διεθνή Διάσκεψη με θέμα τον «Παιδαγωγικό ρόλο της Σύγχρονης Πόλης», σε σύγκριση με την αρχαία Πόλη καθώς και το Γυμνάσιο των Αρχαίων χρόνων στο οποίο ήθελε να δώσει εκ νέου μια σημαντική θέση.

Το 1927, η Ελλάδα προσκαλεί τον Κουμπερτέν και εκείνος φτάνει τον Απρίλιο στην Αθήνα. Από εκεί φεύγει με έκτακτο τρένο και το βράδυ της 16ης Απριλίου βρίσκεται στην Ολυμπία, στην οποία δεν έχει ξαναγυρίσει από το 1894. Εκεί θα γνωρίσει αυτό που αργότερα θα αποκαλέσει «την πιο επίσημη υποδοχή της ζωής μου», εγκαινιάζοντας το μνημείο που αφιερώνεται στην Αναβίωση των Αγώνων και φέρει το όνομά του τόσο στα ελληνικά όσο και στα γαλλικά. Την ίδια μέρα, στις 17 Απριλίου του 1927, απευθύνει στο ραδιόφωνο «Εκκλήση στην Αθλητική Νεολαία όλων των Εθνών».

241. CONFERENCE D'OUCHY. 1926. LE „DROIT AU SPORT».
241. OUCHY CONFERENCE. 1926. THE „RIGHT TO SPORTS.»
241. ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΟΥ ΟΥΧΥ. 1926. ΤΟ «ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΘΛΗΣΗ»

Ayant repris le fil des préoccupations qui auront constitué la ligne directrice de toute son œuvre et de sa pensée, Coubertin crée en 1926 l'Union Pédagogique Universelle et organise du 14 au 18 septembre à Ouchy une Conférence internationale sur «le rôle pédagogique de la Cité moderne» qui affirme le «Droit au sport», l'accès au gymnase, et le «Droit à la culture générale».

Having picked up the thread of preoccupations that constituted the driving force of all of his work and thought, Coubertin created the Universal Pedagogical Union in 1926, and organized an international conference in Ouchy from September 14-18 on „the role of pedagogy in the modern city” that affirmed the „Right to sports,” access to gymnasiums, and the „Right to general culture.”

Οι ανησυχίες που θα παίξουν αργότερα κατευθυντήριο ρόλο στο έργο του και τη σκέψη του επανέρχονται, και έτσι ο Κουμπερτέν ιδρύει το 1926 την Παγκόσμια Παιδαγωγική Ένωση και οργανώνει από τις 14 έως τις 18 Σεπτεμβρίου στο Ouchy μια Διεθνή Διάλεξη με θέμα τον «παιδαγωγικό ρόλο της σύγχρονης Πόλης» με την οποία επικυρώνεται το «δικαίωμα στην Άθληση», η πρόσβαση στο Γυμνάσιο, και το «Δικαίωμα στην γενική παιδεία».

BULLETIN DU BUREAU INTERNATIONAL
DE PEDAGOGIE SPORTIVE. N° 8. 1932.

BULLETIN OF THE INTERNATIONAL
BUREAU OF ATHLETIC PEDAGOGY. NO.
8 1932.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ. NO. 8. 1932.

- 242- PENDULETTE, BOUGEOIR, GOBELET, PORTE-DOCUMENTS, CANNE, BUREAU.
247.
242- NECKLACE, CANDLE HOLDER, GOBELET, WALLET, CANE, DESK.
247.
242- ΜΙΚΡΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ, ΜΙΚΡΟ ΚΗΡΟΠΗΓΙΟ, ΠΟΤΗΡΙ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΑΣ, ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ, ΓΡΑΦΕΙΟ
247.

Réunis autour d'une reproduction d'une de ses tables de travail, ce ne sont que des objets. Mais ils ont tous appartenu à Pierre de Coubertin et contribuent – qu'il s'agisse du gobelet, du porte-documents, ou de la canne à pommeau d'argent – à évoquer la vie même d'un homme de chair, de sang et de pensée.

Gathered around a reproduction of one of his desks, these are nothing but objects. But they all belonged to Pierre de Coubertin and serve—whether it's the goblet, the wallet, or the cane with a silver handle—to evoke the actual life of a man of flesh, blood, and thought.

Όταν τα βλέπει κανείς όλα μαζί πάνω σ' ένα αντίγραφο ενός από τα γραφεία του, αποτελούν απλώς αντικείμενα. Ανήκαν όλα όμως στον Πιερ ντε Κουμπερτέν και μπορούν – είτε πρόκειται για το ποτήρι του, το χαρτοφύλακά του είτε για το μπαστούνι του με την ασημένια λαβή - να μας θυμίσουν τη ζωή ενός δυνατού, τολμηρού και σκεπτόμενου ανθρώπου.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
4057, 4012, 4013, 4055, 4042, SANS.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE.
INV. 4057, 4012, 4013, 4055, 4042, AND
UNNUMBERED.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 4057, 4012, 4013, 4055, 4042.

248. PERRE DE COUBERTIN. 1927. HISTOIRE UNIVERSELLE.
248. PIERRE DE COUBERTIN. 1927. UNIVERSAL HISTORY.
248. ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ. 1927. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ.

Que ce soit à l' «Institut Olympique» qui tient à Lausanne quatre sessions entre mars 1917 et mars 1919, ou pour des conférences à Luxembourg, puis en 1920 à Mulhouse, Coubertin en fait avait mis en chantier une étonnante «Histoire Universelle» laquelle paraît en 4 volumes (et un index) en 1927. Il y fait toute sa place à la Grèce, ancienne et moderne.

Whether it was at the „Olympic Institute” that held four sessions in Lausanne between March 1917 and March 1919 or through his lectures in Luxembourg, then in 1920 in Mulhouse, Coubertin had in fact set into motion an astonishing „Histoire Universelle” which would appear in four volumes (and an index) in 1927. He gave Greece its full share, both ancient and modern.

Με αφορμή τόσο το «Ολυμπιακό Ινστιτούτο» το οποίο πραγματοποιεί στη Λωζάννη 4 συνεδριάσεις από τον Μάρτιο του 1917 έως τον Μάρτιο του 1919 όσο και τις διασκέψεις στο Λουξεμβούργο και κατόπιν στη Μυλούζη το 1920, ο Κουμπερτέν είχε βάλει μπροστά μια εκπληκτική «Παγκόσμια Ιστορία», η οποία δημοσιεύεται σε 4 τόμους (και ένα ευρετήριο) το 1927. Εκεί δίνει ιδιαίτερα σημασία σ' οτιδήποτε αφορά την αρχαία ή την σύγχρονη Ελλάδα.

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

Le projet esquissé en 1919 devenait The project laid out in 1919 became

249. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1927. COUBERTIN A ATHENES.
 249. PHOTOGRAPH. 1927. COUBERTIN IN ATHENS.
 249. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1927. Ο ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ.

réalité. Invité par la Grèce, Coubertin y revenait, 31 ans après. Les cheveux blancs mais le regard clair, il pouvait faire tirer son portrait par Géo Boucas, rue ... des Philhellènes, à Athènes.

a reality. Invited by Greece, Coubertin returned, 31 years later. With white hair but clear eyes, he was able to have his portrait made by Géo. Boucas in the street of ... Philhellenes in Athens.

Ένα στοιχειώδες σχέδιο του 1919 γινόταν πραγματικότητα. Ο Κουμπερτέν προσκαλείται από την Ελλάδα στην οποία επιστρέφει ύστερα από 31 χρόνια. Με άσπρα μαλλιά αλλά βλέμμα καθαρό, φωτογραφίζεται από τον Γέο Boucas στην οδό...Φιλελλήνων, στην Αθήνα.

PHOTOTHEQUE DU MUSEE OLYMPIQUE.
LAUSANNE.

PHOTOTHEQUE OF THE OLYMPIC MUSEUM
OF LAUSANNE.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΚΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΩΖΑΝΝΗ.

250. CONFERENCE DU 14 AVRIL 1927. A L'ACADEMIE D'ATHENES
 250. LECTURE OF APRIL 14, 1927. AT THE ATHENS ACADEMY..
 250. ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΗΣ 14ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1927. ΣΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ.

Durant ce séjour d'Athènes, Coubertin prit deux fois la parole en public : à la Société du «Parnasse», comme en 1894; et ce 14 avril à l'Académie où il traita «De la Transformation et de la diffusion des études historiques», l'enseignement de l'histoire ayant de tous temps été fondamental à ses yeux.

During his stay in Athens, Coubertin spoke twice in public: at the „Parnassus” Society, as in 1894, and on this April 14 at the Academy, where he discussed „The Transformation and diffusion of historical studies,” the teaching of history having always been fundamental in his eyes.

Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Αθήνα, ο Κουμπερτέν εκφωνεί δύο λόγους δημοσίως: στον φιλολογικό σύλλογο «Παρνασσός», όπως το 1894 και στις 14 Απριλίου στην Ακαδημία Αθηνών με θέμα «η διαμόρφωση και διανομή των ιστορικών σπουδών». Έτσι κ'αλλιώς, το θέμα της παιδείας είχε πάντοτε ξεχωριστή θέση στους προβληματισμούς του.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

251. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1927. COUBERTIN A CORINTHE.
 251. PHOTOGRAPH. 1927. COUBERTIN IN CORINTH.
 251. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1927. Ο ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΣΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟ.

Le groupe est joyeux. Se rend-il à Olympie ou en revient-il? Effectuant la pause traditionnelle pour les voyageurs à proximité de l'isthme de Corinthe, Coubertin, jouit de l'instant présent, dans cette Grèce jamais perdue, mais retrouvée.

The group is elated. Is he going to Olympus or returning from there? Taking the traditional traveler's break near the Isthmus of Corinth, Coubertin enjoys the present moment, in that Greece that was never lost, but which was found again.

Η ομάδα είναι χαρούμενη. Πάει στην Ολυμπία ή γυρνάει από εκεί; Κάνοντας την παραδοσιακή στάση που πραγματοποιούν όλοι οι ταξιδιώτες κοντά στον Ισθμό της Κορίνθου, ο Κουμπερτέν απολαμβάνει το παρόν, σ' αυτή την Ελλάδα την οποία, χωρίς να την χάσει ποτέ, ξαναβρήκε.

DIMITRIOS BONTIKOULIS. MUSEE
 D'ATHLETISME DE LA VILLE
 D'ATHENES.

DIMITRIOS BONTIKOULIS. ATHLETIC
 MUSEUM OF THE CITY OF ATHENS.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΟΝΤΙΚΟΥΛΗΣ. ΜΟΥΣΕΙΟ
 ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

252. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1927. COUBERTIN ET RENEE DANS L'ALTIS D'OLYMPIE.
252. PHOTOGRAPH. 1927. COUBERTIN AND RENEE IN THE „ALTIS” OF OLYMPUS.
252. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1927. Ο ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΚΑΙ Η RENEΕ ΣΤΟΝ ΑΛΤΗ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Monsieur et Madame de Coubertin eurent deux enfants : Jacques (1896 – 1952), et Renée (1902 – 1968), fine et délicate. C'est avec celle-ci que dans l'Altis, devant l'Héraion, il revit les émotions de sa première visite à Olympie – en compagnie d'un membre de la Société panachaïque de Patras – fin novembre 1894. Instants heureux.

Mr. and Mrs. Coubertin had two children: Jacques (1896-1952) and Renée (1902-1968), fine and delicate. It was with his daughter that, in the Altis in front of the Heraion, he relived the emotions of his first visit to Olympus—accompanied by a member of the Panachaïc Society of Patras—at the end of November 1894. Happy moments.

Ο κύριος και η κυρία Κουμπερτέν έκαναν δύο παιδιά : τον Jacques (1896-1952) και τη Renée (1902-1968), λεπτεπίλεπτη και νόστιμη. Στη φωτογραφία είναι με την κόρη του στον Άλτη, μπροστά στον Ναό της Ήρας, και ξαναζεί τα συναισθήματα της πρώτης του επίσκεψης στην Ολυμπία – παρέα με ένα μέλος της Παναχαϊκής εταιρείας της Πάτρας – τέλη Νοεμβρίου 1894. Στιγμές ευτυχίας.

DOCUMENT ORIGINEL : GEOFFROY DE NAVACELLE.

ORIGINAL DOCUMENT: GEOFFROY DE NAVACELLE.

ΠΗΓΗ : GEOFFROY DE NAVACELLE

254. OLYMPIE. 17 AVRIL 1927. APPEL A LA JEUNESSE SPORTIVE.
 254. OLYMPIA. APRIL 17, 1927. CALL TO THE SPORTING YOUTH.
 254. ΟΛΥΜΠΙΑ. 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1927. ΕΚΚΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ.

Arrivé la veille d'Athènes, le train spécial allait repartir à 12h45. Mais Coubertin eut encore le temps d'adresser d'Olympie par radio ce Message majeur : «A la jeunesse sportive de toutes les nations», dont chaque mot exprime la quintessence de sa pensée et sa foi dans l'avenir.

Arriving in the old city of Athens, the special train was to return at 12:45. But Coubertin still had time to give Olympus this important message by radio: „To the Sporting Youth of All Nations,” of which each word expresses the essence of the his thinking and his faith in the future.

Έχει φτάσει στην Αθήνα μόλις την προηγούμενη ημέρα. Το έκτακτο τρένο θα ξανάφευγε στις 12 :45. Ο Κουμπερτέν, όμως, είχε ακόμα το χρόνο να απευθύνει από την Ολυμπία, μέσω ραδιοφώνου, αυτό το μεγαλειώδες μήνυμα : «Προς την αθλητική νεολαία όλων των εθνών». Κάθε λέξη του μηνύματος εκφράζει την πεμπτουσία της σκέψης του και την πίστη του στο μέλλον.

PHOTOTHEQUE DU MUSEE OLYMPIQUE.
 LAUSANNE.

PHOTOTHEQUE OF THE OLYMPIC MUSEUM
 OF LAUSANNE.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΚΑΚΟΥ
 ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΩΖΑΝΝΗ.

255. LETTRE DU 20 MAI 1927. COUBERTIN A JIRI GUTH.
 255. LETTER FROM MAY 20, 1927. COUBERTIN TO JIRI GUTH.
 255. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 20^{ης} ΜΑΪΟΥ 1927. ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΣΤΟΝ JIRI GUTH.

Même s'il éprouve momentanément des sentiments mêlés à l'égard de la nation tchécoslovaque, c'est avec son cher ami Jiri Guth-Jarkovski que Coubertin par une carte postale d'Olympie puis cette lettre, tint à partager par la pensée «la plus grande solennité de ma vie» et ces instants du 17 avril 1927.

Even if he sometimes had mixed feelings about the Czechoslovakian nation, it was with his dear friend Jiri Guth-Jarkovski that Coubertin wanted to share the „most solemn moment of my life” and the moments of April 17, 1927, first in a postcard from Olympus and then in this letter.

Ακόμα και αν τα συναισθήματα του για τον τσεχοσλοβάκικο λαό είναι προς στιγμήν μπερδεμένα, ο Κουμπερτέν στέλνοντας στον αγαπητό του φίλο Jiri Guth-Jarkovski μια καρτ-ποστάλ από την Ολυμπία και κατόπιν αυτή την επιστολή, επιχειρεί να μοιραστεί μαζί του τις σκέψεις σχετικά με «την πιο επίσημη υποδοχή της ζωής μου» καθώς και όλες αυτές τις στιγμές που έζησε στις 17 Απριλίου του 1927.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
 OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
 OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
 ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

256. 1926-1927. CAHIER NUMERO DEUX DE UNION PEDAGOGIQUE UNIVERSELLE.
256. 1926-1927. ISSUE NUMBER TWO OF THE UNIVERSAL PEDAGOGICAL UNION.
256. 1926-1927. ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ.

Après «l'adieu olympique» de Prague Coubertin, revenant plus que jamais à la vocation de pédagogue qu'il avait affirmée dès 1886, créa cette Union Universelle (U.P.U.), dont l'activité se traduit par 4 cahiers entre 1926 et 1930. Celui-ci relate notamment la Conférence de 1927 à l'Académie d'Athènes.

After Coubertin's „Olympic farewell” in Prague, and returning more than ever to the vocation of educator that he had desired as early as 1886, he created the Universal Union (U.P.U.), whose activities were documented by four booklets between 1926 and 1930. This one relates for example the important lecture of 1927 at the Academy of Athens.

Μετά την αποχώρηση από τους Ολυμπιακούς Αγώνες στην Πράγα, ο Κουμπερτέν, επιστρέφει πιο δυναμικά από ποτέ στην ειδικότητα του παιδαγωγού, την οποία έχει από το 1886 και ιδρύει αυτή την Παγκόσμια Παιδαγωγική Ένωση (U.P.U.), η δράση της οποίας περιγράφεται σε τέσσερα τεύχη που εκδίδονται από το 1926 έως το 1930. Το συγκεκριμένο αναφέρεται κυρίως στην Διάλεξη του 1927 στην Ακαδημία Αθηνών.

MUSEE NATIONAL DU SPORT, FRANCE.
INV. MS 25898.

NATIONAL SPORTS MUSEUM OF FRANCE.
INV. MS 25898.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΓΑΛΛΙΑ.
ΕΚΘΕΜΑ NO. MS 25898

258. LETTRE DU 3-4 AVRIL 1928. COUBERTIN A BAILLET-LATOUR.
258. LETTER FROM APRIL 3-4, 1928. COUBERTIN TO BAILLET-LATOUR.
258. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 3^{ης} – 4^{ης} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1928. ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΠΡΟΣ BAILLET-LATOUR.

Bien que n'exerçant plus qu'une «Présidence d'honneur» Coubertin, on l'imagine, ne se désintéressa jamais du mouvement olympique. Dans ce post-scriptum d'une lettre à son successeur Baillet-Latour, il lui annonce le soutien à la cause commune manifesté par le Ministre grec des Affaires Etrangères.

Although he only held an „honorary Presidency,” Coubertin, one can imagine, never lost interest in the Olympic movement. In the post-script of a letter to his successor Baillet-Latour, he announced the support for their common cause expressed by the Greek Minister of Foreign Affairs.

Ακόμη και ως «Επίτιμος Πρόεδρος», ο Κουμπερτέν, όπως μπορούμε εύκολα να φανταστούμε, δεν σταμάτησε ποτέ να ενδιαφέρεται για το ολυμπιακό κίνημα. Στο υστερόγραφο μιας επιστολής που στέλνει στον διάδοχό του Baillet-Latour, του εκφράζει την υποστήριξή του Έλληνα Υπουργού Εξωτερικών στον κοινό αγώνα.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

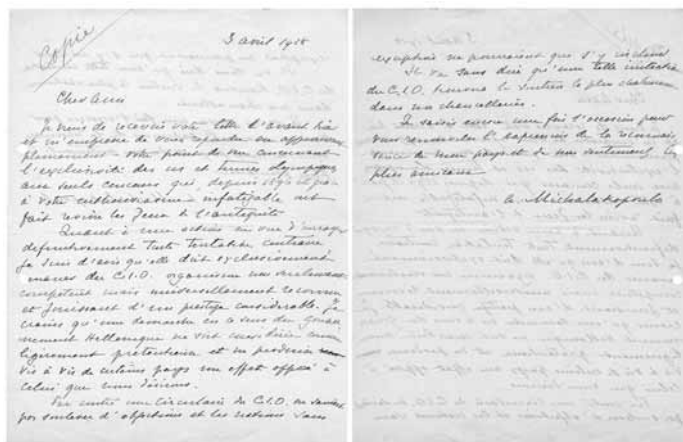

259. COPIE DE LETTRE. 3 AVRIL 1928. DU MINISTRE MICHALAKOPOULO, PAR COUBERTIN.
259. COPY OF A LETTER FROM APRIL 3, 1928.
FROM THE MINISTER MICHALAKOPOULO, BY COUBERTIN.
259. ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ. 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1928.
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

C'est de sa main que Coubertin copie, pour la faire parvenir à Baillet-Latour, la lettre reçue d'A. Michalakopoulo. Celui-ci entérine en effet complètement «l'exclusivité des us et termes olympiques aux seuls concours» du C.I.O., «organisme [...] universellement reconnu.» Baillet fit-il pour autant écho à cette prise de position très favorable, mais adressée d'abord à Coubertin ?

It was in his handwriting that Coubertin copied, in order to send to Baillet-Latour, the letter received from A. Michalakopoulo. It ratified once and for all „the exclusive use of Olympic terms for the sole benefit” of the I.O.C., „that universally recognized [...] organization.” Was Bailly hearing only second hand this very favorable position, sent first to Coubertin?

Ο Κουμπερτέν αντιγράφει χειρόγραφα την επιστολή που έλαβε από τον Α. Μιχαλακόπουλο προκειμένου να τη στείλει στον Baillet-Latour. Ο Μιχαλακόπουλος καθιερώνει εξ ολοκλήρου την «αποκλειστική χρήση των ολυμπιακών ηθών και όρων μόνο στις διοργανώσεις» της Δ.Ο.Ε., «οργανισμού [...] παγκοσμίως αναγνωρισμένου». Ο Baillet άραγε έκανε γνωστή αυτή την ιδιαίτερα ευνοϊκή στάση, η οποία, ωστόσο, εκδηλώθηκε πρώτα στον Κουμπερτέν;

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

260. LIVRE D'OR. 1929. LE C.I.O. A COUBERTIN.
 260. LIVRE D'OR. 1929. THE INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE TO COUBERTIN.
 260. ΧΡΥΣΗ ΒΙΒΛΟΣ. 1929. ΑΠΟ ΤΗΝ Δ.Ο.Ε. ΣΤΟΝ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Le 22 janvier 1929, c'est au Palais de l'Elysée à Paris que Pierre de Coubertin, revenu en France pour la circonstance, reçoit des mains de Gaston Doumergue, Président de la République, cet exceptionnel Livre d'or - sur parchemin, avec à chaque page, drapeaux et signatures autographes - préparé et à lui offert par les membres du Comité International Olympique.

On January 22, 1929, it was at the Elysée Palace in Paris that Pierre de Coubertin, who returned to France for the occasion, received from the hands of Gaston Doumergue, President of the Republic, this exceptional „Livre d'Or,” on parchment, with on each page, flags and autograph signatures—prepared and offered to him by the members of the I.O.C.

Στο Προεδρικό Μέγαρο, στις 22 Ιανουαρίου του 1929, ο Κουμπερτέν που επέστρεψε στη Γαλλία επί τούτω, παραλαμβάνει από τα χέρια του Προέδρου της Δημοκρατίας Gaston Doumergue αυτή την ξεχωριστή Χρυσή Βίβλο—γραμμένη σε περγαμηνή, με αυτόγραφες σημαίες και υπογραφές, σε κάθε σελίδα — που δημιουργήθηκε και του προσφέρθηκε από τα μέλη της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
379/1428.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
379/1428.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 379/1428.

261. CONFERENCE DU 6 MARS 1929. „OLYMPIE», PAR COUBERTIN.
 261. LECTURE OF MARCH 6, 1929. „OLYMPIA,» BY COUBERTIN.
 261. ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΗΣ 6ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1929. «ΟΛΥΜΠΙΑ», ΤΟΥ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ

Dans cette volumineuse Conférence, prononcée à la Salle des Fêtes de la Mairie du XVIème arrondissement de Paris, Coubertin s'il évoque l'Olympie antique et brosse le panorama de vingt siècles d'exercices physiques, expose avant tout sa conception de l'hellénisme, dont le Rétablissement des Jeux Olympiques atteste la pérennité.

In this voluminous lecture, given in the Salle des Fêtes of the city hall of the XVIth district of Paris, Coubertin, who evoked ancient Olympia and sketched a panorama of twenty centuries of physical exercises, primarily discussed his concept of Hellenism, of which the Reestablishment of the Olympic Games stands as a testament to its longevity.

Σ' αυτή την σημαντική Διάλεξη που πραγματοποιήθηκε στην Αίθουσα Δεξιώσεων του Δημαρχείου του 16ου διαμερίσματος, στο Παρίσι, ο Κουμπερτέν επικαλείται την αρχαία Ολυμπία και σκιαγραφεί το πανόραμα των είκοσι αιώνων φυσικής άσκησης, με μοναδικό σκοπό να εκφράσει τις σκέψεις του σχετικά με τον ελληνισμό, την διαχρονικότητα του οποίου μαρτυρά η Αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων.

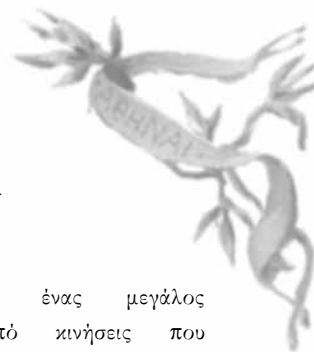
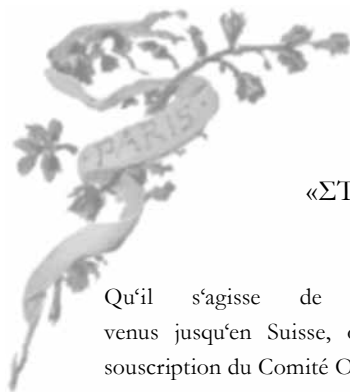
COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

„A MES AMIS HELLENES“ 1930-1934
„TO MY HELLENIC FRIENDS“ 1930-1934
«ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΟΥ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ» 1930-1934

Qu'il s'agisse de visiteurs venus jusqu'en Suisse, ou de la souscription du Comité Olympique Hellénique à l'Anthologie de ses œuvres parue en 1933, les attentions et les marques d'estime sont nombreuses et touchent particulièrement Coubertin.

Aux cérémonies du XLème anniversaire du Rétablissement des Jeux Olympiques, qu'il avait depuis longtemps souhaitées à Athènes, il ne pourra se rendre. Mais ses différents messages exprimeront «A mes amis Hellènes» sa gratitude et sa foi en l'Hellénisme.

Les «Amitiés Gréco-Suisses», dont est si proche le Docteur Francis Messerli resté fidèle entre tous, et une Société d'étudiants grecs prendront l'initiative de la célébration de ce même anniversaire à Lausanne.

Numerous signs of attention and affection particularly touched Coubertin, whether they came from visitors who came all the way to Switzerland, or the subscription of the Greek Olympic Committee to the anthology of his works published in 1933.

He was unable to attend the ceremonies of the XLth anniversary of the Reestablishment of the Olympic Games in Athens as he had so long hoped. But the different messages he sent „To my Hellenic friends“ would express his gratitude and his faith in Hellenism.

The „Greco-Swiss Friendships“, to whom the Doctor Francis Messerli stood close to and has remained loyal above all, and a group of Greek students would take the initiative to organize the celebration of the same anniversary in Lausanne.

Παρατηρείται ένας μεγάλος αριθμός από κινήσεις που αποτελούν δείγματα εκτίμησης κυρίως προς τον Κουμπερτέν, που συγκινείται ιδιαίτερα, όπως η επίσκεψη κάποιων ατόμων στην Ελβετία ή η προεγγραφή της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής στην Ανθολογία των έργων του που δημοσιεύτηκε το 1933.

Στις εκδηλώσεις για την 40η επέτειο της Αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων, που τόσο καιρό ευχόταν για την Αθήνα, δεν θα μπορέσει να παραβρεθεί. Τα πολλαπλά του μηνύματα, ωστόσο, θα εκφράσουν «Στους φίλους μου τους Έλληνες» την ευγνωμοσύνη και την πίστη του στον Ελληνισμό.

Ο σύλλογος «Ελλήνο-Ελβετική Φιλία» (Amitiés Gréco-Suisses), με τον οποίο ασχολήθηκε ο Καθηγητής Francis Messerli, ένας από τους πιο πιστούς, ενώ μια Εταιρεία ελλήνων φοιτητών θα πάρει την πρωτοβουλία να εορτάσει αυτή την επέτειο στη Λωζάννη.

264. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1930. CHRYSSAFIS ET COUBERTIN.
 264. PHOTOGRAPH. 1930. CHRYSSAFIS AND COUBERTIN.
 264. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1930. ΧΡΥΣΑΦΗΣ ΚΑΙ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Les amitiés grecques restèrent fidèles à Coubertin jusqu'au bout, dans la relative solitude de ses dernières années. Ainsi reçoit-il en mai 1930 la visite de Ioannis Chryssafis, maintenant Directeur de l'Education Physique et représentant en Grèce de l'Union Pédagogique Universelle. S'il y avait eu certains désaccords dans le passé, il n'en était plus question.

Coubertin's Greek friends would remain loyal until the end, in the relative solitude of his final years. And so in May 1930, he received the visit of Ioannis Chryssafis, now Director of Physical Education and representative in Greece for the Universal Pedagogical Union. If there had been certain disagreements in the past, they were no longer an issue.

Οι φιλικές σχέσεις με την Ελλάδα δεν πρόδωσαν τον Κουμπερτέν έως το τέλος, στα τελευταία χρόνια της ζωής του που ζούσε σχετικά μόνος. Έτσι, λοιπόν, τον Μάιο του 1930 δέχεται την επίσκεψη του Ιωάννη Χρυσάφη, τότε Διευθυντή Φυσικής Αγωγής και Έλληνα εκπροσώπου της Παγκόσμιας Παιδαγωγικής Ένωσης. Και οι παρά-μικρές διαφωνίες που ενδεχομένως υπήρξαν αποτελούν πλέον παρελθόν.

PHOTOTHEQUE DU MUSEE OLYMPIQUE.
 LAUSANNE.

PHOTOTHEQUE OF THE OLYMPIC MUSEUM
 OF LAUSANNE.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΚΟΥ
 ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΑΩΖΑΝΗ.

265. «LES JEUX OLYMPIQUES MODERNES». 1930.
IOANNIS CHRYSSAFIS. COMITE OLYMPIQUE HELLENIQUE.
265. „THE MODERN OLYMPIC GAMES.” 1930
IOANNIS CHRYSSAFIS. GREEK OLYMPIC COMMITTEE.
265. «ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ». 1930.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΑΦΗΣ. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

En rédigeant cet ouvrage, I. Chryssafis livre en même temps l'expérience d'une vie consacrée à la cause de l'éducation physique et à la cause olympique.

While writing this book, I. Chryssafis shared at the same time the experiences of a lifetime dedicated to the causes of physical education and the Olympics.

Γράφοντας αυτό το έργο, ο Ι. Χρυσάφης ξεδιπλώνει την εμπειρία μιας ζωής αφιερωμένης στο θέμα της φυσικής αγωγής και των ολυμπιακών αγώνων.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

266. COUBERTIN, «MEMOIRES OLYMPIQUES». 1932.
266. COUBERTIN, „MEMOIRES OLYMPIQUES.” 1932.
266. ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ, «ΟΛΥΜΠΙΑΚΕΣ ΜΝΗΜΕΣ». 1932.

Publiés à partir de 1931 dans les colonnes du quotidien sportif «L'Auto», les «Mémoires Olympiques» sont édités par le B.I. de Pédagogie Sportive à Lausanne en 1932. Pour ces pages, Coubertin décrit sa première visite à Olympie (1894) : «C'est une architecture morale dont j'avais à recueillir les enseignements.»

Published beginning in 1931 in the columns of the sports daily „L'Auto,” the „Olympic Memories” were edited by „B. I. de Pédagogie Sportive” in Lausanne in 1932. In these pages, Coubertin described his first visit to Olympus in 1894: „It's a moral architecture from which I had to glean the lessons.”

Οι «Ολυμπιακές Μνήμες» που δημοσιεύτηκαν από το 1931 στις στήλες της καθημερινής αθλητικής εφημερίδας «L'Auto», εκδίδονται από το Διεθνές Γραφείο Αθλητικής Παιδαγωγικής στη Λωζάννη το 1932. Σ'αυτές τις σελίδες, ο Κουμπερτέν περιγράφει την πρώτη του επίσκεψη στην Ολυμπία (1894) : «Πρόκειται για μια αρχιτεκτονική που αποπνέει ήθος και εγώ καλούμαι να συγκεντρώσω τα διδάγματά της».

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ.

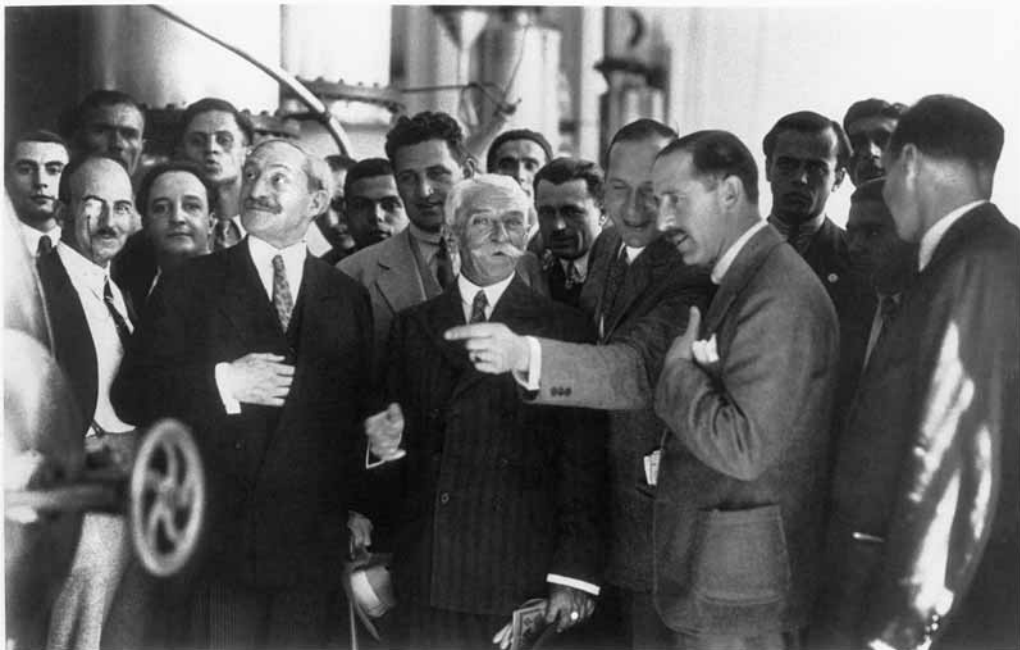

267. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 193[2?]. EN VISITE A NYON.
 267. PHOTOGRAPH. 193[2?]. VISITING NYON.
 267. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 193[2;]. ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗ NYON.

Visitant l'usine OVOMALTINE à Nyon, en compagnie de l'Ambassadeur grec Canellopoulos et du fidèle Docteur Francis Messerli, Pierre de Coubertin oublie ses soucis personnels de fortune et de santé.

Visiting the OVOMALTINE factory in Nyon with the Greek ambassador Canellopoulos and the faithful Dr. Francis Messerli, Pierre de Coubertin forgot his personal financial and health concerns.

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στο εργοστάσιο Ovomaltine στη Nyon, παρέα με τον Έλληνα Πρέσβη Κανελλόπουλο και τον πιστό του φίλο Καθηγητή Francis Messerli, ο Πιερ ντε Κουμπερτέν ξεχνάει τα προσωπικά του προβλήματα σχετικά με την περιουσία του και την υγεία του.

PHOTOTHEQUE DU MUSEE OLYMPIQUE.
 LAUSANNE.

PHOTOTHEQUE OF THE OLYMPIC MUSEUM
 OF LAUSANNE.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΚΑΚΟΥ
 ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΩΖΑΝΝΗ.

268. COURONNE „D'OLIVIER» EN ARGENT. 1932.
 268. „OLIVE» CROWN MADE OF SILVER. 1932.
 268. ΑΣΗΜΕΝΙΟ ΣΤΕΦΑΝΙ ΕΛΙΑΣ. 1932.

En 1932, les amis de Coubertin fêtent à l'Université de Lausanne sa 70ème année, confondue à tort avec son 70ème anniversaire. A cette occasion, le Comité Olympique Hellénique lui adresse cette couronne d'argent. S'adressant à la jeunesse, Coubertin lui dit toujours : «Courage indomptable, espérance tenace !»

In 1932, Coubertin's friends celebrated his seventieth year at the University of Lausanne, often confused with his seventieth birthday. On this occasion, the Greek Olympic Committee gave him this silver crown. Speaking to the youth, Coubertin still told them: „Unbeatable courage, tenacious hope!”

Το 1932, οι φίλοι του Κουμπερτέν γιορτάζουν στο Πανεπιστήμιο της Λωζάννης τα 70 χρόνια ζωής του Πανεπιστημίου, τα οποία λανθασμένα συγχέονται με τα 70στά του γενέθλια. Με αυτή την αφορμή, η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή του προσφέρει αυτό το ασημένιο στεφάνι. Ο Κουμπερτέν, απευθυνόμενος στους νέους, εξακολουθεί να παρατηρεί : «Αδάμαστη δύναμη, απτόητη ελπίδα!»

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
 1010.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 1010.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ. ΝΟ.
 1010.

269. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1932. DEVANT L'AMBASSADE DE GRECE A BERNE.
 269. PHOTOGRAPH. 1932. IN FRONT OF THE GREEK EMBASSY IN BERN
 269. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1932. ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΣΤΗ ΒΕΡΝΗ..

Ce jour, l'ambassadeur M. Canellopoulos, reçoit avec cordialité Pierre de Coubertin, accompagné d'A. Bauer (extrême gauche, Président des Gymnastes suisses), W. Hirschy (Président du Comité Olympique Suisse) et du Docteur Francis Messerli si dévoué à la cause olympique et aux Amitiés gréco-suisse.

On this day, the ambassador Mr. Canellopoulos, cordially received Pierre de Coubertin, accompanied by A. Bauer (far left, President of Swiss Gymnasts), W. Hirschy (President of the Swiss Olympic Committee), and Doctor Francis Messerli, so devoted to the Olympic cause and to that of Greco-Swiss friendships.

Την ημέρα εκείνη, ο πρέσβης Μ. Κανελλόπουλος, συνοδευόμενος από τον Α. Bauer (άκρη αριστερά, Πρόεδρος των Ελβετών Γυμναστών), τον W. Hirschy (Πρόεδρος της Ελβετικής Ολυμπιακής Επιτροπής) και τον Καθηγητή Francis Messerli, ο οποίος είναι ιδιαίτερα αφοσιωμένος στο θέμα των Ολυμπιακών Αγώνων και στον Σύλλογο «Amitiés Gréco-Suisses».

PHOTOTHEQUE DU MUSEE OLYMPIQUE.
 LAUSANNE.

PHOTOTHEQUE OF THE OLYMPIC MUSEUM
 OF LAUSANNE.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΚΟΥ
 ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΩΖΑΝΝΗ.

271. ANTHOLOGIE. 1933. EN HOMMAGE A COUBERTIN.
271. ANTHOLOGY. 1933. IN HONOR OF COUBERTIN.
271. ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ. 1933. ΣΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Edité par un Comité de 7 membres dont le professeur Arnold Reymond, Président, Chryssafis et Messerli, préfacé par Maurice Pottecher, ce «bouquet» de fleurs poussées «dans son propre jardin» fut offert à Coubertin par souscription. En tête des amis : le Comité Olympique de Grèce, mais aussi l'Union grecque des Sociétés athlétiques. A son tour, l'auteur dédicataire a dédicacé cet exemplaire.

Edited by a committee with seven members including professor Arnold Reymond, President, Chryssafis and Messerli, prefaced by Maurice Pottecher, this „bouquet” of flowers grown „in his own garden” was offered to Coubertin by subscription. At the head of the list of friends: the Olympic Committee of Greece, but also the Greek Union of Athletic Societies. Taking his turn, the honored author signed this copy.

Η ανθολογία αυτή που εκδόθηκε από μια Επιτροπή επτά μελών, μεταξύ των οποίων ο Arnold Reymond, ο Πρόεδρος Χρυσάφης και ο Messerli, με πρόλογο του Maurice Pottecher αποτελεί μια «ανθοδέσμη» από λουλούδια που φύτεωσαν μέσα στον κήπο του και προσφέρθηκε στον Κουμπερτέν με αφιέρωση. Επικεφαλής όλων των φίλων : η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή καθώς και η Ελληνική Ένωση Αθλητικών Σωματείων. Με τη σειρά του, ο αποδέκτης της αφιέρωσης αφιέρωσε την ανθολογία αυτή.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΛΑΝΙΤΗ.

272. MANUSCRIT DE COUBERTIN. 1934. „A MES AMIS HELLENES
272. MANUSCRIPT OF COUBERTIN'S. 1934. „TO MY HELLENIC FRIENDS.».»
272. ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ. 1934. «ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΟΥ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ».

De longue date Coubertin avait exprimé le désir que le quarantième anniversaire du Rétablissement des Jeux soit célébré à Athènes. Bien qu'invité personnellement, il ne pourrait s'y rendre. Mais son fervent message «A mes amis hellènes» exprime à la fois sa gratitude et sa foi en l'Hellénisme.

For some time, Coubertin had expressed the desire that the fortieth anniversary of the Reestablishment of the Games would take place in Athens. Even though he was personally invited, he was not able to attend. But his passionate message, „To my Greek friends,” expressed both his gratitude and his faith in Hellenism.

Πολύ καιρό πριν, ο Κουμπέρτεν είχε εκφράσει την επιθυμία, να εορταστεί στην Αθήνα η 40ή επέτειος της Αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων. Παρά το γεγονός ότι έλαβε ιδιαίτερη πρόσκληση δεν μπόρεσε να παραβρεθεί. Με το ένθερμο όμως μήνυμα «Προς τους φίλους μου τους Έλληνες» εκφράζει την ευγνωμοσύνη του και την πίστη του στον Ελληνισμό.

A mes amis Hellenes

Chers Amis

Voici l'appel à venir participer comme «Hôte de la nation» à la célébration du 40e anniversaire de la Proclamation du Rétablissement des Jeux olympiques me venant personnellement, et plus encore s'il est possible l'honneur que m'ont bien voulu faire M. le Président de la République et M. le Président du Conseil en m'envoyant personnellement en cette occasion éloignée d'Athènes, croyez que je serai de cœur au milieu de vous pendant cette cérémonie tant de l'Amicale Internationale Olympique que une demande avec dix longtemps fero le lieu. Il importait que ceux qui en font aujourd'hui partie fussent à leur tour au pied de la colline éternelle afin d'y glorifier l'œuvre réalisée en commun, il importait surtout qu'ils apportent leur hommage solennel à la mémoire des grands Anciens dont l'effort porta jadis les assises de la culture.

Acte de gratitude, acte d'espérance aussi. Car ce sont de ses fièvres modernistes et sans réels espoirs à aborder de ce que la progrès scientifique lui a donné de bien et d'utile, la Société nouvelle sera par la force même des idées et des choses ramener à cet idéal hellénique le plus profond et le plus sincère de tous ceux à la réalisation desquels les hommes se sont consacrés.

Une foi en l'Hellénisme au 20e siècle, ce n'est pas seulement continuer ce que l'on a fait, mais aussi aller s'affermir. Car l'idéal de nos jours n'est pas seulement celui des clartés ultimes, mais aussi celui des ténèbres — qui au dessus des formes contemporaines, des organisations économiques, des activités diplomatiques, au dessus de tout pourcentage et de tout résultat, l'idéal d'honneur, l'idéal tripartite dont l'Hellénisme avait voulu à l'origine la figure.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

273. LETTRE DU 4 MAI 1934. COUBERTIN A BAILLET-LATOUR.
273. LETTER FROM MAY 4, 1934 COUBERTIN TO BAILLET-LATOUR.
273. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 4^{ης} ΜΑΪΟΥ 1934. ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΠΡΟΣ BAILLET-LATOUR.

En deux lettres successives à Baillet-Latour, les 1er et 4 mai, Coubertin lui exprima divers souhaits pour les cérémonies du XLème anniversaire et lui communiqua «qq. petites données «très personnelles» sur les uns et sur les autres». Ici, il évoque l'entrée en jeu de [V]ikelas et rend hommage à Ioannis Phokianos qu'il qualifie plus loin d' «apôtre très méritant de l'éducation Physique en Grèce».

In two successive letters to Baillet-Latour, the 1st and 4th of May, Coubertin shared with him various wishes for the ceremonies of the fortieth anniversary and sent him „little bits of ‘very personal’ news on various people.” Here, he evokes Vikelas’s return to the scene and pays homage to Ioannis Phokianos, whom he qualifies as by far „a most meritorious apostle of physical education in Greece.”

Με δύο διαδοχικές επιστολές του στον Baillet-Latour, την 1^η και 4^η Μαΐου, ο Κουμπερτέν εκφράζει διάφορες επιθυμίες του για τον εορτασμό της 40^{ης} επετείου και τον πληροφορεί σχετικά με «κάποια πολύ προσωπικά δεδομένα που αφορούν τους μεν και τους δε». Στο σημείο αυτό, κάνει λόγο για την εμφάνιση του Βικέλα στους αγώνες και πλέκει το εγκώμιο του Ιωάννη Φωκιανού τον οποίο θεωρεί κάτι περισσότερο από «αξιόπανο κήρυκα της Φυσικής αγωγής στην Ελλάδα».

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

274. PROJET DE LETTRE. 14 MAI 1934. COUBERTIN AU PRESIDENT TSALDARIS.
274. DRAFT OF A LETTER. MAY 14, 1934. COUBERTIN TO PRESIDENT TSALDARIS.
274. ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ. 14 ΜΑΪΟΥ 1934.
ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΣΑΛΔΑΡΗ.

Invité avec une chaleureuse insistance par le Président de la République et par le Président du Conseil, Coubertin empêché il l'a dit par «les circonstances adverses» exprime avec ardeur à Tsaldaris sa ferveur en «l'immortelle valeur de l'Hellénisme» et son «indéfectible dévotion envers votre illustre Patrie.»

Invited with a warm insistence by the President of the Republic and the President of the Council, Coubertin, held up as he said by „adverse circumstances,” expresses with passion his fervor for „the immortal value of Hellenism” and his „undying devotion to your illustrious nation” to Tsaldaris.

Προσκεκλημένος με ιδιαίτερη θέρμη από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον Πρωθυπουργό, ο Κουμπερτέν αδυνατεί να παραβρεθεί επικαλούμενος «τις αντίξοες συνθήκες» και εκφράζει με έντονο τρόπο στον Τσαλδάρη τον ζήλο του «για την αθάνατη αξία του Ελληνισμού» και την «αμέριστη αφοσίωσή» του «στην ένδοξη Πατρίδα σας».

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL
OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL
OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

- 275- ANGELO C. BOLONAKI. 1934-1954.
 276. DISQUE DU 40EME ANNIVERSAIRE. GOURDE EN METAL.
 275- ANGELO C. BOLONAKI. 1934-1954.
 276. FORTIETH ANNIVERSARY DISCUS. METAL FLASK.
 275- ΑΓΓΕΛΟ Κ. ΒΟΛΟΝΑΚΗ 1934-1954.
 276. ΔΙΣΚΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ 40Ή ΕΠΕΤΕΙΟ. ΜΕΤΑΛΛΙΚΟ ΚΥΤΕΛΛΟ.

Longue a été la carrière olympique d'Angelo C. Bolonaki (Alexandrie 1877 – Lausanne 1963), brillant athlète entre 1896 et 1904, membre du C.I.O. (1910-1963) sous les nationalités égyptienne puis grecque à partir de 1933. Ce disque lui fut remis à Athènes lors des cérémonies de 1934, et il fit don au C.I.O. en 1954 pour le 60ème anniversaire de cette petite gourde contenant de la terre d'Olympie.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
 582/1010, 278/554.

Angelo C. Bolonaki's (Alexandria 1877—Lausanne 1963) Olympic career was a long one: a brilliant athlete between 1896 and 1904, member of the I.O.C. (1910-1963) under the Egyptian nationality until 1933, then under that of Greece. This discus was given to him in Athens during the 1934 ceremonies, and he made a gift of it to the I.O.C. in 1954 for the 60th anniversary of this small flask carrying some earth from Olympia.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
 582/1010, 278/554.

Ιδιαίτερα μακρόχρονη ήταν η ολυμπιακή καριέρα του Αγγελου Κ. Βολονάκη (Αλεξάνδρεια 1877 – Λωζάννη 1963) αυτού του ταλαντούχου αθλητή από το 1896 έως το 1904 και μέλους της Δ.Ο.Ε. (1910-1963) με αιγυπτιακή και κατόπιν, από το 1933, ελληνική υπηκοότητα. Ο δίσκος αυτός του απονεμήθηκε στην Αθήνα κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων εορτασμού το 1934 ενώ εκείνος δώρισε στην Δ.Ο.Ε. το 1954 για την 60Ή επέτειο αυτό το μικρό μεταλλικό κύπελλο που περιέχει χώμα από την Ολυμπία.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
 ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 582/1010, 278/554.

277. HUGUENIN : MEDAILLE. 1934. XLEME ANNIVERSAIRE. ATHENES. 1934.
 277. HUGUENIN: MEDAL. 1934. 40TH ANNIVERSARY. ATHENS. 1934
 277. HUGUENIN : ΜΕΤΑΛΛΙΟ. 1934. 40^Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ. ΑΘΗΝΑ. 1934..

Huguenin, médailleur au Locle (Suisse), qui avait réalisé la plaquette du XXème anniversaire à Paris, réalisa également cette médaille commémorative du «XLème anniversaire [du] rétablissement des Jeux Olympiques» pour la célébration de mai 1934 à Athènes.

Huguenin, a medal-maker in Locle (Switzerland), who had produced the plaque of the XXth anniversary in Paris, also made this commemorative medal of the „XLth anniversary [of the] Reestablishment of the Olympic Games” for the May 1934 celebration in Athens.

Ο Huguenin, κατασκευαστής μεταλλίων στο Locle (Ελβετία) ο οποίος είχε κατασκευάσει την πλακέτα της εικοστής επετείου στο Παρίσι, κατασκεύασε και αυτό το αναμνηστικό μετάλλιο για την 40^η επέτειο αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων για τον εορτασμό που πραγματοποιήθηκε τον Μάιο του 1934.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
8948.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
8948.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 8948.

278. CELEBRATION DU 40EME ANNIVERSAIRE. 1934. AULA DE L'UNIVERSITE DE LAUSANNE.
 278. CELEBRATION OF THE 40TH ANNIVERSARY. 1934.
 THE „AULA» OF THE UNIVERSITY OF LAUSANNE.
 278. ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 40^{ΗΣ} ΕΠΕΤΕΙΟΥ. 1934. ΑΥΛΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ.

Le 23 juin – date évocatrice du 23 juin 1894 à la Sorbonne – prennent la parole, à l'Aula de l'Université de Lausanne : Perret Conseiller d'Etat, Maret Syndic, le Professeur Reymond, Messerli et Coubertin – «Les journées de l'histoire sont longues. Soyons patients et restons confiants». Les «Amitiés Gréco-Suisses» et la Société d'étudiants grecs «Minerva» prirent l'initiative de cette célébration.

On June 23—a date that recalls that of June 23, 1894 at the Sorbonne—Perret, State Advisor, Maret Syndic, Professor Reymond, Messerli, and Coubertin all spoke at the Aula of the University of Lausanne: „The days of history are long. Let's be patient and stay confident.” „The Greco-Swiss Friends” and „Minerva,” a group of Greek students, took the initiative to plan this celebration.

Στις 23 Ιουνίου – ημερομηνία που μας θυμίζει την 23^η Ιουνίου του 1894 στη Σορβόνη – στην αυλή του Πανεπιστημίου της Λωζάννης, παίρνουν το λόγο : ο σύμβουλος Επικρατείας Perret, ο Maret Σύνδικος, ο καθηγητής Reymond, ο Messerli και ο Κουμπερτέν – «Οι ιστορικές μέρες διαρκούν πολύ. Πρέπει να είμαστε υπομονετικοί και αισιόδοξοι». Ο Σύλλογος «Amitiés Gréco-Suisses» και η Εταιρεία Ελλήνων φοιτητών «Μινέρβα» ανέλαβαν την πρωτοβουλία γι' αυτό τον εορτασμό.

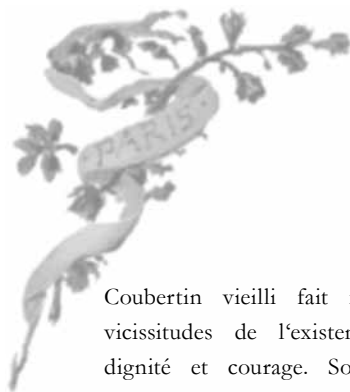
COLLECTION PARTICULIERE

PRIVATE COLLECTION.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ.

LES DERNIERS BATTEMENTS DE CŒUR THE FINAL HEARTBEATS ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΧΤΥΠΟΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Coubertin vieilli fait face aux vicissitudes de l'existence avec dignité et courage. Son acuité intellectuelle ne faiblit pas. Tel de ses derniers écrits sera encore consacré au «Devoir des Philhellènes»; et l'ultime texte paru de son vivant, celui de la Conférence qu'il avait prévu de donner comme invité d'honneur de l'Association des anciens élèves de l'Externat Saint-Ignace de la rue de Madrid à Paris en mars 1937, contient justement son hommage au Père Caron «[...] inoubliable professeur [...] qui ... m'avait imbibé d'hellénisme».

S'écroulant le 2 septembre 1937 dans une allée d'un parc de Genève, son cœur, conformément à ses vœux souvent exprimés, sera transféré le 26 mars 1938 à l'intérieur de la colonne de marbre qu'il avait lui-même inaugurée à Olympie en 1927.

Mais pour autant, comme il l'a écrit, «le flambeau [de l'Olympisme] éteint ici se rallumera là; le vent du moment suffira à en faire courir la flamme autour du globe.» Cette flamme, en 2004, est revenue à Athènes.

The elder Coubertin faced the vicissitudes of age with dignity and courage. His intellectual acuity never weakened, such that his last writings were once again dedicated to „The Responsibilities of the Philhellenes,“ and the last text published during his lifetime, that of a lecture he had planned to give as the honorary guest of the Alumni Association of the Saint-Ignace Free School in the rue de Madrid in Paris in March 1937, contain as is fitting his homage to Father Caron, „[...] unforgettable professor [...] who...] infused me in Hellenism.“

Collapsing on September 2, 1937 in the alley of a park in Geneva, his heart, in accordance with his often-expressed wishes, was transferred to the interior of the marble column that he himself had inaugurated in Olympus in 1927 on March 26, 1938.

But, as he had written, „the flame [of the Olympic spirit] which went out here will reignite there; the wind of the day will suffice to send the flame around the globe.“ This flame, in 2004, returned to Athens.

Ηλικιωμένος πλέον, ο Κουμπερτέν αντιμετωπίζει τις μεταπτώσεις της ανθρώπινης ύπαρξης με αξιοπρέπεια και δύναμη. Η πνευματική του οξύτητα δεν αλλοιώνεται. Ένα από τα τελευταία του συγγράμματα θα αφιερωθεί για άλλη μια φορά στο «Καθήκον των Φιλελλήνων» ενώ το τελευταίο κείμενό του είναι αυτό της Διάλεξης που προβλεπόταν να δώσει ως επίτιμος προσκεκλημένος του Συλλόγου Παλαιών Μαθητών του Saint-Ignace στην rue de Madrid στο Παρίσι, τον Μάρτιο του 1937 και περιλαμβάνει τον έπαινο προς τον Πατέρα Caron «[...] τον αλησμόνητο αυτόν καθηγητή [...] ο οποίος...] με διαπότισε με ελληνισμό».

Στις 2 Σεπτεμβρίου του 1937, σωριάζεται στην αλέα ενός πάρκου της Γενεύης και η καρδιά του, σύμφωνα με την επιθυμία που συχνά εξέφραζε, μεταφέρεται στις 26 Μαρτίου του 1938 στο εσωτερικό του μαρμαρίνου στύλου που είχε ο ίδιος εγκαινιάσει στην Ολυμπία το 1927.

Ωστόσο, όπως ο ίδιος έγραψε, «η φλόγα [του Ολυμπισμού] που σβήνει εδώ θα ανάψει πιο πέρα · ο αέρας που φυσάει είναι αρκετός για να την κάνει να γυρίσει όλο τον κόσμο». Αυτή η φλόγα, το 2004, επέστρεψε στην Αθήνα.

280. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 1936. COUBERTIN AU CHAPEAU.
 280. PHOTOGRAPH. 1936. COUBERTIN WITH A HAT.
 280. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 1936. Ο ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΦΟΡΩΝΤΑΣ ΚΑΠΕΛΟ.

Ayant mis son existence, et ses ressources financières, au service de ses multiples entreprises, conscient d'un affaiblissement de sa santé et d'un isolement croissant, Coubertin – qui a pris logement depuis l'automne 1934 Pension Melrose, 12 clos Belmont, à Genève - s'inquiète de l'avenir des siens. Mais il fait face avec courage et dignité.

Having put his life and his fortune to the service of multiple undertakings, conscious of the weakening of his health and his growing isolation, Coubertin—who took a residence in the Melrose Pension, 12 clos Belmont in Geneva during the fall of 1934 -, was worried about the future of his loved ones. But he faced them with courage and dignity.

Θέτοντας την ύπαρξη του και τους οικονομικούς του πόρους στην υπηρεσία των διαφόρων εγχειρημάτων του, έχοντας συνείδηση της κατάστασης της υγείας του και της αυξανόμενης απομόνωσης του, ο Κουμπερτέν - ο οποίος από το φθινόπωρο του 1934 διαμένει στην Pension Melrose, 12 clos Belmont στη Γενεύη - ανησυχεί για το μέλλον των δικών του ανθρώπων. Το αντιμετωπίζει, όμως, με κουράγιο και αξιοπρέπεια.

PHOTOTHEQUE DU MUSEE OLYMPIQUE.
 LAUSANNE.

PHOTOTHEQUE OF THE OLYMPIC MUSEUM
 OF LAUSANNE.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΚΟΥ
 ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΩΖΑΝΝΗ.

282. MANUSCRIT NON DATE. [1934?]. „OLYMPIA, SEPT LETTRES, TROIS SYLLABES».
282. UNDATED MANUSCRIPT. [1934?]. „OLYMPUS, SEVEN LETTERS, THREE SYLLABLES.»
282. ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΧΩΡΙΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ. [1934?] «ΟΛΥΜΠΙΑ, ΕΠΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΤΡΕΙΣ ΣΥΛΛΑΒΕΣ».

«Un nom de trois syllabes et de sept pauvres lettres» : ainsi commençait en mars 1929 la conférence de Coubertin sur «Olympie». 5 ans plus tard, c'est-à-dire en 1934 – et non pas 1935 –, ce manuscrit inachevé revient de manière saisissante sur les enjeux et sur ce que furent les débuts et les risques, de l'aventure olympique.

„A name with three syllables and seven poor letters.” thus began Coubertin's March 1929 speech on „Olympus.” Five years later, that is in 1934 and not 1935, this unfinished manuscript came back in a striking manner on the stakes and on what had been the beginnings and the risks, of the Olympic adventure.

«Ένα όνομα με τρεις συλλαβές και με επτά έρημα γράμματα» : έτσι ξεκίνησε το Μάρτιο του 1929 η διάλεξη του Κουμπερτέν για την «Ολυμπία». 5 χρόνια αργότερα, το 1934 δηλαδή - και όχι το 1935 - αυτό το ημιτελές χειρόγραφο αναφέρει με συγκλονιστικό τρόπο αυτά που διακυβευόνταν και αυτά που ήταν η αρχή και οι κίνδυνοι της ολυμπιακής περιπέτειας.

ARCHIVES DU COMITE INTERNATIONAL OLYMPIQUE.

ARCHIVES OF THE INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE.

ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

283. LE DEVOIR DES PHILHELLENES. 1935.
283. THE RESPONSIBILITIES OF THE PHILHELLENES. 1935.
283. ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. 1935.

Coubertin n'a cessé de creuser la veine de l'Hellénisme et du Philhellénisme. En 1925, c'est au Casino d'Aix-en-Provence qu'il avait titré une conférence : «Alexandre le Grand, recordman de l'heure». En 1930 : «Pour ceux qui vont en Grèce» regroupe les pages spécifiques de l'«Histoire Universelle». Telle «Note sur l'évolution des Philhellènes» ou le présent appel allèrent dans le même sens.

Coubertin never stopped digging the vein of Hellenism and Philhellenism. In 1925, it was at the Casino of Aix-en-Provence that he entitled a lecture „Alexander the Great, record-holder of the one-hour event.” And in 1930: „For those who travel to Greece” gathered together specific pages of his „Histoire Universelle.” The „Note on the evolution of the Philhellenes” and this address went in the same direction.

Ο Κουμπερτέν δεν σταμάτησε να μελετάει θέματα Ελληνισμού και Φιλελληνισμού. Το 1925, στο Καζίνο της Aix-en-Provence δίνει μία διάλεξη με τίτλο : «Μέγας Αλέξανδρος, πρωταθλητής του χρόνου». Το 1930 : «Γι' αυτούς που πηγαίνουν στην Ελλάδα» συγκεντρώνει τις χαρακτηριστικές σελίδες της «Παγκόσμιας Ιστορίας». Όπως, το «Υπόμνημα για την εξέλιξη των Φιλελλήνων» ή η παρούσα έκκληση είχαν την ίδια κατεύθυνση.

BIBLIOTHEQUE G. DOLLANITIS.

G. DOLLANITIS LIBRARY.

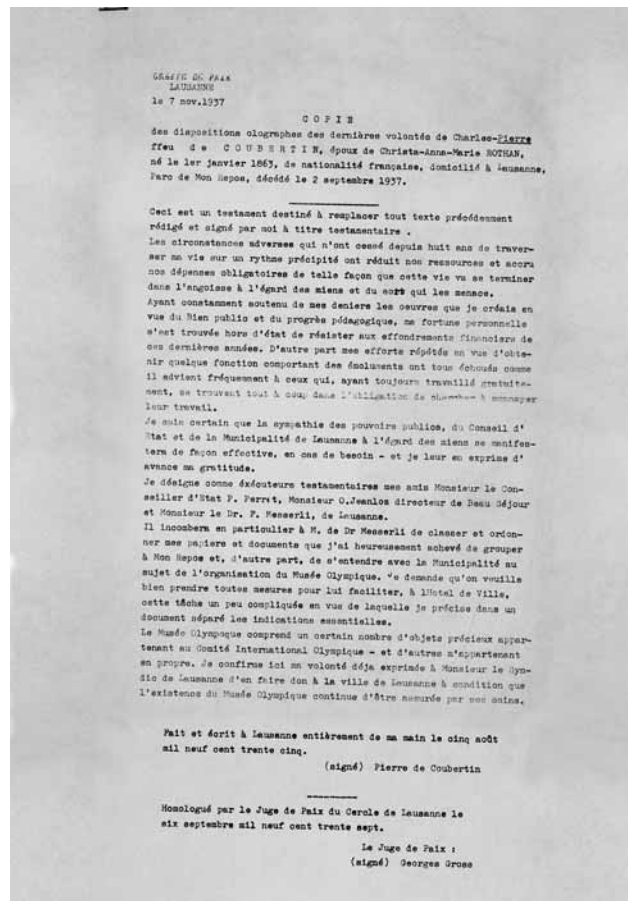
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Γ. ΔΟΛΑΝΙΤΗ

286. TESTAMENT. 5 AOUT 1935.
286. LAST WILL AND TESTAMENT. AUGUST 5, 1935.
286. ΔΙΑΘΗΚΗ. 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1935.

Il est poignant ce testament, «fait et écrit à Lausanne entièrement de ma main le cinq août» 1935 – qui sera homologué par Georges Gross Juge de Paix le 6 septembre 1937 et dont le Greffe de Paix effectuera cette copie le 7 novembre 1937. «Cette vie va se terminer dans l'angoisse à l'égard des miens et du sort qui les menace» ...

This last will and testament is poignant, „composed and written in Lausanne entirely by my hand on August 5,” 1935. It would be ratified by George Gross, Juge de la Paix on September 6, 1937 whose clerk would make this copy on November 7, 1937. „This life will end in agony with regard to my loved ones and to the fate that threatens them...”

Είναι πραγματικά σπαραξικάρδια αυτή η διαθήκη, η οποία «συντάχθηκε και γράφτηκε με το ίδιο μου το χέρι στη Λωζάννη, στις πέντε Αυγούστου» 1935 και επικυρώθηκε στις 6 Σεπτεμβρίου 1937 από τον ειρηνοδίκη Georges Gross. Αντίγραφο της διαθήκης αυτής εξέδωσε η Γραμματεία του Ειρηνοδικείου στις 7 Νοεμβρίου 1937. «Η ζωή αυτή θα λάβει τέλος μέσα στην αγωνία για τους δικούς μου και τη μοίρα που τους απειλεί»...

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΛΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

288. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 193[6?] COUBERTIN RAMANT SUR LE LAC LEMAN.
 288. PHOTOGRAPH. 193[6?]. COUBERTIN ROWING ON LAKE LEMAN.
 288. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 193[6?]. Ο ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΚΩΠΗΛΑΤΕΙ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ LEMAN.

Lui qui avait en 1928 préconisé dans la Revue Suisse de Médecine «La cure d'aviron», «en pensant à Ouchy lieu prédestiné», écrit à Jules Marcadet dans une lettre carte du 20 janvier 1937 : «Jusqu'à l'an passé j'ai ramé dans mon petit bateau de course mais ma vie a traversé tant d'épreuves depuis 10 ans que je n'ai plus le goût de vivre.»

He who had prescribed in the „Swiss Review of Medicine” in 1928 „The Rowing Cure,” „thinking of Ouchy as a predestined location,” wrote to Jules Marcadet in a card of January 20, 1937: „Up until last year, I rowed in my little racing boat, but my life has seen so many challenges the last 10 years that I have lost the taste for life.”

Αυτός, που το 1928 είχε συστήσει στην Ελβετική Ιατρική Επιθεώρηση την «Θεραπεία δια της κωπηλασίας», «έχοντας στον νου το Ouchy σαν ιδανικό τόπο», γράφει στον Jules Marcadet σε ένα γράμμα-κάρτα στις 29 Ιανουαρίου 1937 : «Μέχρι πέρυσι κωπηλατούσα με το αγωνιστικό μου πλοιάριο, η ζωή μου όμως, εδώ και 10 χρόνια, πέρασε από τόσες δοκιμασίες που τώρα πια δεν έχω διάθεση να ζήσω».

PHOTOTHEQUE DU MUSEE OLYMPIQUE.
LAUSANNE.

PHOTOTHEQUE OF THE OLYMPIC MUSEUM
OF LAUSANNE.

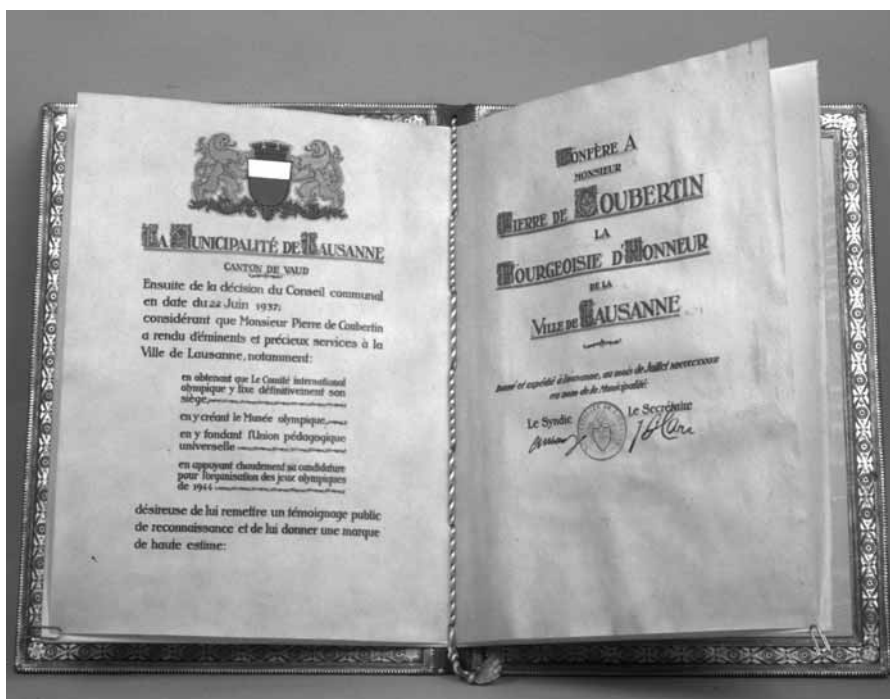
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΚΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΑΩΖΑΝΝΗ.

291. DIPLOME DE BOURGEOIS D'HONNEUR. 1937. LA VILLE DE LAUSANNE A COUBERTIN.
 291. „HONORARY CITIZEN” CERTIFICATE. 1937. THE CITY OF LAUSANNE TO COUBERTIN.
 291. ΔΙΠΛΩΜΑ ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΠΟΛΙΤΗ. 1937. Η ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Si tard ... Après un ajournement au printemps de 1932, la Ville de Lausanne avait décidé le 22 juin 1937 d'octroyer sa Bourgeoisie d'honneur à un ami fidèle «aux «initiatives généreuses et désintéressées». Trop tard ... La Cérémonie de remise aurait-elle jamais lieu ?

So late... After an adjournment in the spring of 1932, the City of Lausanne decided on June 22, 1937 to „grant its Citizenship of honor” to a faithful friend „with generous and disinterested initiatives.” Too late... Would the awards ceremony ever take place?

Αρκετά αργά... Μετά από μία αναβολή για την άνοιξη του 1932, η πόλη της Λωζάννης αποφάσισε στις 22 Ιουνίου 1937 να αποτίσει φόρο τιμής σε ένα φίλο πιστό με «γενναϊόδωρες και ανιδιοτελείς πρωτοβουλίες». Πολύ αργά... Θα πραγματοποιηθεί, άραγε, ποτέ η τελετή απονομής;

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
4011.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
4011.

ΟΛΥΜΠΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 4011.

292. ANCIENS ELEVES DE [...] LA RUE DE MADRID. 1937. BULLETIN DE L'ASSOCIATION. 7 JUILLET.
 292. FORMER STUDENTS OF [...] THE RUE DE MADRID. 1937.
 BULLETIN OF THE ALUMNI ASSOCIATION. JULY 7
 292. ΠΑΛΑΙΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ [...] ΟΔΟΥ MADRID. 1937.
 ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ. 7 ΙΟΥΛΙΟΥ..

Pierre de Coubertin s'était vivement réjoui en mars 1937 d'être convié à Paris, en invité d'honneur du déjeuner des Anciens de l'Externat Saint-Ignace de la rue de Madrid. Il ne put physiquement s'y rendre, mais son Discours chaleureux fut lu, puis publié dans le petit Bulletin de l'Association – son dernier article paru de son vivant.

Pierre de Coubertin was thrilled to be invited to Paris in 1937 as the honorary guest of the alumni luncheon of the Saint-Ignace Free School of the rue de Madrid. He could not physically attend, but his warm speech was read, and then published in the Bulletin of the association—the last article issued during his lifetime.

Ο Πιερ ντε Κουμπερτέν χαροποιήθηκε ιδιαίτερα το Μάρτιο του 1937 επειδή προσκλήθηκε, ως επίτιμος καλεσμένος, στο γεύμα των Αποφοίτων του Externat Saint-Ignace της οδού Madrid. Ο ίδιος δεν μπόρεσε να παραστεί, αλλά ο ένθερμος Λόγος του θα διαβαστεί και στη συνέχεια θα δημοσιευτεί στο μικρό ενημερωτικό δελτίο του Συλλόγου. Αυτό είναι και τελευταίο του άρθρο που δημοσιεύτηκε όσο ζούσε.

ORIGINE DU DOCUMENT: MARIE-THERÈSE EYQUEM.

ORIGINAL DOCUMENT: MARIE-THERÈSE EYQUEM.

ΠΗΓΗ: MARIE-THERÈSE EYQUEM.

294. MEDAILLE DE KARL GOETZ. 1937. PIERRE DE COUBERTIN.
 294. MEDAL BY KARL GOETZ. 1937. PIERRE DE COUBERTIN.
 294. ΜΕΤΑΛΛΙΟ ΤΟΥ KARL GOETZ. 1937. ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Le 2 septembre 1937, se promenant la canne à la main, au Parc de la Grange à Genève sur la rive gauche du Léman, Pierre de Coubertin s'écroulait. Le cœur de cet humaniste parfois visionnaire avait cessé de battre. Mais la torche allumée au revers de cette médaille court toujours à travers le monde ...

On September 2, 1937, walking with his cane in hand in the la Grange Park in Geneva on the left bank of the Lake Lemman, Pierre de Coubertin collapsed. The heart of this sometimes-visionary humanist had stopped beating. But the torch lit on the backside of this medal still travels around the world...

Στις 2 Σεπτεμβρίου 1937, κάνοντας τον περίπατο του με το μπαστούνι στο χέρι, στο πάρκο Gragne στη Γενεύη, στην αριστερή όχθη του Léman, ο Πιερ ντε Κουμπερτέν κατέρρευσε. Η καρδιά αυτού του ανθρωπιστή και μερικές φορές οραματιστή, έπαψε να χτυπά. Η αναμμένη δάδα, όμως, στη πίσω πλευρά αυτού του μεταλλίου θα κάνει για πάντα τον γύρω όλου του κόσμου.

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV. 2750

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV. 2750.

ΟΛΥΜΠΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. ΛΩΖΑΝΝΗ. ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 2750.

295. DOCUMENT PHOTOGRAPHIQUE. 26 MARS 1938. LE CŒUR DE COUBERTIN A OLYMPIE.

295. PHOTOGRAPH. MARCH 26, 1938. THE HEART OF COUBERTIN IN OLYMPUS.

295. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ. 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 1938.

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΧΤΥΠΑΕΙ ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ.

Ecrivant fin avril 1934 à Edström, Coubertin lui disait «Do not forget me at Olympia [...] where the little white marble Monument is to be my grave.» Si son corps repose au cimetière du Bois-de-Vaux à Lausanne, le samedi 26 mars 1938 l'urne contenant son cœur fut, selon son vœu, placée [par Paul de Grèce] dans la colonne alors située à l'entrée de l'Altis.

Writing at the end of April 1934 to Edström, Coubertin told him: „Do not forget me at Olympia [...] where the little white marble Monument is to be my grave.” While his body rests in the Bois-de-Vaux cemetery in Lausanne, on Saturday March 26, 1938, an urn containing his heart was, according to his wishes, placed [by Paul of Greece] in the column then situated at the entry to the Altis.

Γράφοντας τέλη Απριλίου του 1934 στον Edström, ο Κουμπερτέν του έλεγε : “Do not forget me at Olympia [...] where the little white marble Monument is to be my grave”. Μπορεί το σώμα του να αναπαύεται στο νεκροταφείο Bois-de-Vaux στη Λωζάννη, το Σάββατο 26 Μαρτίου, όμως, η καρδιά του, σύμφωνα με την επιθυμία του, τοποθετήθηκε από τον Παύλο μέσα στην κολώνα που βρίσκεται στη είσοδο του Άλτης.

DIMITRIOS BONTIKOULIS, MUSEE
D'ATHLETISME DE LA VILLE D'ATHENES.

DIMITRIOS BONTIKOULIS, ATHLETIC
MUSEUM OF THE CITY OF ATHENS.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΟΝΤΙΚΟΥΛΗΣ, ΜΟΥΣΕΙΟ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

296. UNE COLONNE DE MARBRE BLANC...
296. A WHITE MARBLE COLUMN...
296. ΚΟΛΩΝΑ ΑΠΟ ΛΕΥΚΟ ΜΑΡΜΑΡΟ...

La colonne de marbre blanc où se trouve le cœur de Coubertin a été déplacée depuis l'entrée de l'Altis jusqu'à la limite de l'implantation de l'Académie Internationale Olympique, non loin des pentes du Mont Kronion, dans la douce lumière d'Olympie.

The white marble column where Coubertin's heart rests was moved from the entrance to the Altis to the far edge of the perimeter of the International Olympic Academy, not far from the slopes of Mount Kronion, in the soft light of Olympia.

Η μαρμάρινη λευκή κολώνα στην οποία βρίσκεται η καρδιά του Κουμπερτέν μεταφέρθηκε από την είσοδο του Άλτι στα όρια των εγκαταστάσεων της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας, κοντά στις πλαγιές του Κρονίου όρους, μέσα στο γλυκό φως της Ολυμπίας.

PHOTOTHEQUE DU MUSEE OLYMPIQUE.
LAUSANNE.

PHOTOTHEQUE OF THE OLYMPIC MUSEUM
OF LAUSANNE.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΚΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΩΖΑΝΝΗ.

297. CATALOGUE DE LA BIBLIOTHEQUE. 1944.
297. CATALOGUE OF THE LIBRARY. 1944.
297. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ. 1944.

Un crime contre l'esprit. Alors même que, selon le vœu qu'il avait exprimé plus d'une décennie auparavant, allait être célébré à Lausanne malgré la seconde guerre mondiale le 50ème anniversaire du Rétablissement des Jeux, on mettait en vente aux enchères, après exposition à la Guilde de Lausanne, la bibliothèque personnelle de Coubertin.

A crime against the spirit. Even while, according to the wishes he had expressed more than a decade earlier, the 50th anniversary of the Reestablishment of the Games was going to be celebrated in Lausanne in spite of the Second World War, Coubertin's personal library was sent up for auction after being exhibited at the Guilde of Lausanne.

Πρόκειται για ένα πνευματικό έγκλημα. Ενώ πριν μία δεκαετία είχε εκφράσει την επιθυμία του να εορταστεί η 50^η επέτειος της Αναβίωσης των Αγώνων στη Λωζάννη παρά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, η προσωπική βιβλιοθήκη του Κουμπερτέν βγήκε στον πλειστηριασμό, αφού είχε παρουσιαστεί στην έκθεση Guilde της Λωζάννης.

COLLECTION PARTICULIERE.

PRIVATE COLLECTION.

ΛΙΩΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ.

298. MEDAILLE DE T. STRINDBERG. 1944. 50EME ANNIVERSAIRE DU RETABLISSEMENT DES JEUX
298. MEDAL BY T. STRINDBERG. 1944.
50TH ANNIVERSARY OF THE REESTABLISHMENT OF THE GAMES..
298. ΜΕΤΑΛΛΙΟ ΤΟΥ Τ. STRINDBERG. 1944. 50^η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ.

L'artiste suédois Tore Strindberg a réalisé la médaille du Cinquantenaire, du Rétablissement des Jeux Olympiques, célébré à Lausanne siège social du C.I.O. en 1944. Sur une face »Citius Altius Fortius» et la mention de l'anniversaire.
Sur l'autre »Pierre de Coubertin 23 juin 1894 Sorbonne.»

The Swedish artist Tore Strindberg made the medal for the Fiftieth Anniversary of the Reestablishment of the Olympic Games, celebrated in Lausanne at the headquarters of the I.O.C. in 1944. On one side: „Citius Altius Fortius” and the date of the anniversary. On the other: „Pierre de Coubertin June 23, 1894 Sorbonne.”

Ο Σουηδός καλλιτέχνης Tore Strindberg δημιούργησε αυτό το μετάλλιο για τη 50^η επέτειο της Αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων, η οποία εορτάστηκε στη Λωζάννη, έδρα της Δ.Ο.Ε. το 1944. Στη μία πλευρά : “Citius Altius Fortius” και η αναφορά στην επέτειο. Στην άλλη : «Πιερ ντε Κουμπερτέν 23 Ιουνίου 1894 Σορβόννη».

MUSEE OLYMPIQUE. LAUSANNE. INV.
4028.

OLYMPIC MUSEUM OF LAUSANNE. INV.
4028.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ, ΛΩΖΑΝΝΗ.
ΕΚΘΕΜΑ ΝΟ. 4028.

300. A, B, C – PIERRE DE COUBERTIN [1986] TEXTES CHOISIS. C.I.O. – WEIDMANN.
300. A, B, C—PIERRE DE COUBERTIN [1986] SELECTED TEXTS. I.O.C.—WIEDMANN.
300. A, B, C- ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ [1986]. ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ. Δ.Ο.Ε. - WEIDMANN.

Coordonnée par Norbert Muller, Directeur de Recherche, cette édition en trois tomes de Textes choisis, a permis au C.I.O. de rendre enfin accessible une œuvre considérable et multiple. I. REVELATION (L'éducateur, avec introduction de Georges Rioux), 666 pages; II. OLYMPISME, 760 pages; III. PRATIQUE SPORTIVE, 836 pages; et Index généraux.

Coordinated by Norbert Muller, Director of Research, this three-volume edition of „Selected Texts” allowed the I.O.C. to finally make accessible a considerable and multiple oeuvre. I. REVELATION (The educator, with introduction by Georges Rioux), 666 pages; II. OLYMPISM, 760 pages; III. THE PRACTICE OF SPORTS, 836 pages, and the general indexes.

Υπό τον συντονισμό του Norbert Müller, Διευθυντή Έρευνας, αυτή η έκδοση με επιλεγμένα Κείμενα σε τρεις τόμους, επέτρεψε στη Δ.Ο.Ε. να κάνει επιτέλους προσιτό ένα πολύπλευρο και σημαντικό έργο. I. Αποκάλυψη (Ο παιδαγωγός, με εισαγωγή του Georges Rioux), 666 σελίδες. II. Ολυμπισμός, 760 σελίδες. III. Αθλητική Πρακτική, 836 σελίδες και γενικό ευρετήριο.

COMITE INTERNATIONAL PIERRE DE
COUBERTIN.

ICPC.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΙΕΡ ΝΤΕ
ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ (C.I.P.C.).

- 301- VIE PAR L'IMAGE. BIBLIOGRAPHIE. HUMANISME ET PÉDAGOGIE.
304bis. CONGRES DU HAVRE. OLYMPISM.
301. A LIFE IN IMAGES. BIBLIOGRAPHY. HUMANISM AND PEDAGOGY.
304bis. LE HAVRE CONGRESS. OLYMPISM.
301. «VIE PAR L'IMAGE» «BIBLIOGRAPHIE»
304bis. ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΧΑΒΡΗΣ. ΟΛΥΜΠΙΣΜΟΣ.

Les instruments se multiplient pour accéder à une pensée et une oeuvre aux si nombreuses facettes. Le Comité International Pierre de Coubertin y contribue activement. Due à son petit-neveu Geoffroy de Navacelle, la «Vie par l'image» est un témoignage précieux (C.I.O.-Weidmann, 1986). Etablie par Norbert Muller et Otto Schantz, la «Bibliographie» (C.I.P.C., 1991) est indispensable. Le Congrès du Havre a posé des «Questions pour l'avenir» (C.I.P.C., 1998). Yves-Pierre Boulongne a donné la synthèse ultime de ses recherches dans son «Pierre de Coubertin. Humanisme et Pédagogie : Dix leçons sur L'Olympisme.» (C.I.O., 1998). «Olympism. Selected writings» (Norbert Müller-C.I.O., 2000) offre aux lecteurs de langue anglaise les clés de la connaissance.

The tools of access into a complex life of thought and works are multiplying. The Comité International Pierre de Coubertin is actively contributing. Thanks to his nephew Geoffroy de Navacelle, the „Life in Images” is a precious testimony (I.O.C.—Weidmann, 1986). Established by Norbert Muller and Otto Schantz, the „Bibliography” (C.I.P.C., 1991) is indispensable. The Havre Congress asked „Questions for the future,” (C.I.P.C., 1998). Yves-Pierre Boulongne gave the ultimate synthesis of his research in his „Pierre de Coubertin. Humanism and Pedagogy: Ten Lessons on Olympism,” (I.O.C., 1998). „Olympism. Selected writings,” (Norbert Müller—I.O.C., 2000) offers English language readers the keys to understanding.

Τα μέσα για την πρόσβαση σε μία σκέψη και σε ένα έργο με τόσο πολλές όψεις, πολλαπλασιάζονται. Η Διεθνής Επιτροπή Πιερ ντε Κουμπερτέν συμβάλει ενεργά σε αυτή την κατεύθυνση. Χάρη στον εγγονό του, Geoffroy de Navacelle, το έργο “Vie par l'image”(Ζωή μέσα από εικόνες) αποτελεί σημαντική μαρτυρία (Δ.Ο.Ε.-Weidman, 1986). Η “Βιβλιογραφία”(Bibliographie) (C.I.P.C., 1991) καταρτισμένη από τον Norbert Muller και τον Otto Schantz, είναι αναντικατάστατη. Το Συνέδριο της Χάβρης έθεσε “Ερωτήσεις για το μέλλον” (Questions pour l'avenir) (C.I.P.C., 1998). Yves-Pierre Boulongne παρέδωσε την τελευταία σύνθεση των ερευνών του στον Τόμο : «Πιερ ντε Κουμπερτέν : Ανθρωπισμός και Παιδαγωγική : Δέκα μαθήματα για τον Ολυμπισμό» (Δ.Ο.Ε. 1998). Ο Yves Pierre Boulongne παρουσίασε την σύνοψη των ερευνών του στο βιβλίο του με τίτλο: “Πιερ ντε Κουμπερτέν - Ανθρωπισμός και Παιδαγωγική. Έξι μαθήματα για τον Ολυμπισμό”. ΔΟΕ 1998. «Pierre de Coubertin, Humanisme et Pédagogie : Dix leçons sur l' Olympisme». Το βιβλίο «Olympism. Selected writings»(Norbert Muller- Δ.Ο.Ε., 2000) προσέφερε στους αναγνώστες της αγγλικής γλώσσας τα κλειδιά της γνώσης.

305. COUBERTIN AUTOGRAPHE. 2003. JEAN DURRY. C.I.O. – CABEDITA.
 305. COUBERTIN HANDWRITTEN. 2003. JEAN DURRY. I.O.C.—CABEDITA.
 305. COUBERTIN AUTOGRAPHE (ΙΔΙΟΧΕΙΡΟ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ). 2003. JEAN DURRY. Δ.Ο.Ε – CABEDITA

Ayant refusé ce qu'il appelait «la tyrannie dactylographique», Pierre de Coubertin écrivit au long de sa vie des milliers de pages manuscrites. Il est bien que le «Coubertin Autographe, tome I», où Jean Durry a décrypté, choisi et commenté 150 spécimens parmi les plus significatifs de la période 1889-1915 ait été confié par le C.I.O. à un éditeur de ce «pays vaudois» aimé de Coubertin.

Having refused what he called „the tyranny of typing,” Pierre de Coubertin wrote thousands of manuscript pages throughout his life. It is fitting that the book „Coubertin Autographe,” volume 1, where Jean Durry decrypted, chose, and commented on 150 examples among the most significant from the period 1889-1915, was given by the I.O.C. to an editor in the „Vaudois” country so loved by Coubertin.

Έχοντας αρνηθεί, αυτό που ο ίδιος ονόμαζε «τυραννία της δακτυλογράφησης», ο Πιερ ντε Κουμπερτέν έγραψε σε όλη την διάρκεια της ζωής του χιλιάδες σελίδες στο χέρι. Είναι θετικό το γεγονός ότι το έργο «Coubertin Autographe, τόμος Ι», όπου Jean Durry αποκρυπτογράφησε, επέλεξε και σχολίασε 150 δείγματα χειρογράφων από τα πιο χαρακτηριστικά της περιόδου 1889-1915, η Δ.Ο.Ε. τον εμπιστεύτηκε σε έναν εκδότη από το καντόνι του Vaux, αγαπημένο του Κουμπερτέν.

COMITE INTERNATIONAL PIERRE DE
COUBERTIN.

COMITÉ INTERNATIONAL PIERRE DE
COUBERTIN.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΙΕΡ ΝΤΕ
ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ (C.I.P.C.).

306. SCULPTURE DE KARLHEINZ OSWALD. 1997. TETE DE PIERRE DE COUBERTIN.
 306. SCULPTURE BY KARLHEINZ OSWALD. 1997. HEAD OF PIERRE DE COUBERTIN.
 306. ΑΓΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΚΑΡΛΧΕΙΝΖ ΟΣΒΑΛΔ. 1977. ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ.

Ily a diverses manières de faire vivre une œuvre et une pensée. Organisé par le Comité International Pierre de Coubertin – et plus précisément Yves-Pierre Boulongne, Jean Durry, Norbert Müller – au Havre en 1997, le Congrès «Coubertin et l'Olympisme. Questions pour l'avenir» réunit 21 conférenciers et 150 participants de 40 pays. A cette occasion, Karlheinz Oswald présenta cette belle œuvre en première mondiale.

There are many ways to animate a life's thought and work. Organized by the C.I.P.C.—and more specifically by Yves-Pierre Boulongne, Jean Durry, and Norbert Müller—in Le Havre in 1997, the „Coubertin and Olympism: Questions for the future” congress gathered together 21 speakers and 150 participants from 40 countries. On this occasion, Karlheinz Oswald presented this beautiful piece in a world premiere.

Υπάρχουν πολύ τρόποι για να δώσει κανείς ζωή σε ένα έργο ή σε μία σκέψη. Η Διεθνής Επιτροπής Πιερ ντε Κουμπερτέν - και πιο συγκεκριμένα ο Yves-Pierre Boulongne, ο Jean Durry, ο Norbert Müller - διοργάνωσε το 1997 στη Χάβρη, το Συνέδριο «Κουμπερτέν και Ολυμπισμός. Ερωτήσεις για το μέλλον» το οποίο συγκέντρωσε 21 ομιλητές και 150 συμμετέχοντες από 40 χώρες. Με την ευκαιρία αυτή, ο Karlheinz Oswald παρουσίασε αυτό το ωραίο έργο σε πρώτη παγκόσμια.

KARLHEINZ OSWALD. ALLEMAGNE.

KARLHEINZ OSWALD. GERMANY.

KARLHEINZ OSWALD. ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

307. TORCHE DES JEUX OLYMPIQUES D'ATHENES. 2004.
307. TORCH OF THE OLYMPIC GAMES OF ATHENS. 2004.
307. ΔΑΔΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ. 2004.

En 2004, ils sont revenus en leur terre natale et d'élection. La ferveur de la Grèce et de ses fils tels Demetrios Vikelas, la vision et la ténacité d'un Français devenu citoyen du monde Pierre de Coubertin : ont, en osmose, fait des Jeux Olympiques un événement à la dimension planétaire.

In 2004, they returned to their land of birth and choice. The fervor of Greece and of its sons such as Demetrios Vikelas, the vision and tenacity of Pierre de Coubertin, a Frenchman who became a citizen of the world, turned, through osmosis, the Olympic Games into an event of planetary dimensions.

Το 2004, οι Αγώνες επιστρέφουν στην γενετήρια τους χώρα. Ο ζήλος της Ελλάδας και των παιδιών της, όπως ο Δημήτριος Βικέλας, το όραμα και η επιμονή ενός Γάλλου, του Πιερ ντε Κουμπερτέν, που έγινε πολίτης του κόσμου, ενώθηκαν και έκαναν τους Ολυμπιακούς Αγώνες ένα γεγονός με πλανητικές διαστάσεις.

COMITE D'ORGANISATION DES JEUX
OLYMPIQUES ATHENES 2004.

ORGANIZING COMMITTEE OF THE
OLYMPIC GAMES OF ATHENS 2004.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΩΝ
ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
2004.

ACCOMPAGNEMENT SONORE

Nous adressons tous nos remerciements:

à l'ensemble Kerylos et sa directrice Anne Belis pour l'aimable autorisation d'écoute de l'Hymne à Apollon (128 avant Jesus-Christ) retrouvé à Delphes en 1893 par l'Ecole Française d'Athènes sur la face Sud du Trésor des Athéniens, dans leur interprétation enregistrée en Juillet 1996 (Production K617, Destination Media 7);

à Julia Kirchner, mezzo, accompagnée au piano par Theophil Heinke, pour l'aimable autorisation d'écoute de l'Hymne à Apollon, transcrit en langage musical contemporain (1896) par Gabriel Fauré, dans leur interprétation enregistrée le 1er mai 2004 pour „Arte“, en la salle des fêtes de l'Hôtel de Ville d'Erfurt; ainsi qu'au Comité International Olympique, pour l'aimable autorisation d'écoute de l'Hymne Olympique du compositeur Spyros Samaras sur la cantate de Costis Palamas.

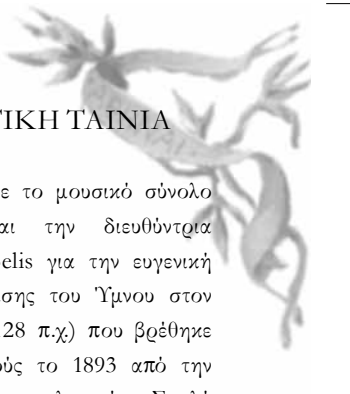
SOUND INSTALLATION

We have to say thanks to the following:

To the group Kerylos and its director Anne Belis for the kind authorisation of listening to the hymn for Apollon (128 B.C.), which was discovered at Delphoi in 1893 by the French Archaeological School of Athens on the southern side of the Treasury of the Athenians. The interpretation of July 1996 had been used (production K617, Destination Media 7);

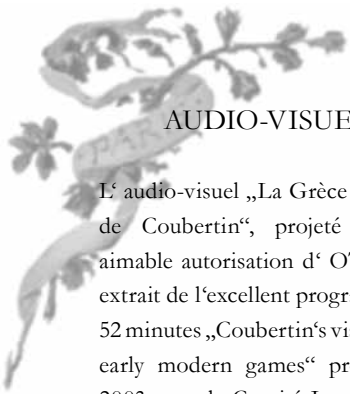
To Julia Kirchner, mezzo, accompanied on the piano by Theophil Heinke, for the kind authorisation of listening to the hymn for Apollon, translated to a contemporanian musical language (1896) by Gabriel Fauré. The interpretation was made on May 1st, 2004 in the celebration hall in the major building of Erfurt;

And to the International Olympic Committee for their kind authorisation of listening to the Olympic hymn by the composer Spyros Samaras and the singing of Costis Palamas.

ΗΧΗΤΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ

Ευχαριστούμε το μουσικό σύνολο Κερυλος και την διευθύντρια του Anne Belis για την ευγενική άδεια ακρόασης του Ύμνου στον Απόλλωνα (128 π.χ) που βρέθηκε στους Δελφούς το 1893 από την Γαλλική Αρχαιολογική Σχολή στην νοτιά πλευρά του Θησαυρού των Αθηναίων, σε ηχογραφημένη εκτέλεση τον Ιούλιο του 1996. Παραγωγή K617, Destination Media 7.

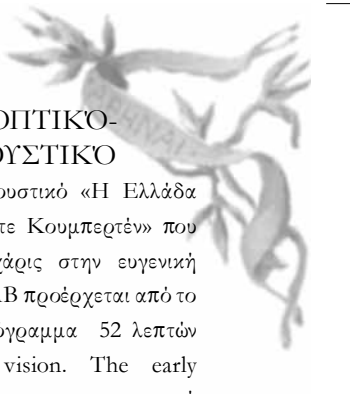

AUDIO-VISUEL

L'audio-visuel „La Grèce et Pierre de Coubertin“, projeté avec l'aimable autorisation d'OTAB, est extrait de l'excellent programme de 52 minutes „Coubertin's vision. The early modern games“ produit en 2003 pour le Comité International Olympique par Olympic Television Archives Bureau (London W4 2TH).

AUDIO-VISUAL

The presentation of the audio-visual “Greece and Pierre de Coubertin” was possible thanks to the kind authorisation of OTAB. The 52 minutes audio visual movie of “Coubertin's vision. The early modern games”, produced in 2003 for the International Olympic Committee by the office of the Olympic Television Archives (London W4 2TH) had been cut short.

ΤΟ ΟΠΤΙΚΟ-ΑΚΟΥΣΤΙΚΟ

Το οπτικό-ακουστικό «Η Ελλάδα και Ο Πιερ ντε Κουμπερτέν» που προβλήθηκε χάρις στην ευγενική άδεια του ΟΤΑΒ προέρχεται από το εξαιρετικό πρόγραμμα 52 λεπτών «Coubertin's vision. The early modern Games», σε μια παραγωγή του 2003 για την ΔΟΕ από τον “Olympic Television Archives Office” (London W4 2TH).

TRAVAUX PHOTOGRAPHIQUES

Tous les traitements des agrandissements photographiques présentés au public de l'exposition, ont été effectués par INITIAL, 92100 Boulogne-Billancourt, France, sous la direction de Patrick Verdier et Michel Mercadier.

PHOTOGRAPHIC WORK

All the photographic enlargements presented to the public in the exhibition were made by INITIAL, 92100 Boulogne-Billancourt, France, under the direction of Patrick Verdier and Michel Mercadier.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Όλες οι επεξεργασίες των φωτογραφικών μεγεθύνσεων που εκτέθηκαν στο κοινό πραγματοποιήθηκαν από την εταιρία INITIAL, 92100 Boulogne-Billancourt, France, με την επίβλεψη των Patrick Verdier και Michel Mercadier.

AUDIOGUIDAGE

L'audioguidage intégral de l'exposition a été réalisé en cinq langues – allemand, anglais, espagnol, français et grec – par Soundgarden audioguidance GmbH, Munich.

AUDIOGUIDE

The audioguidance for the exhibition was produced in five languages – German, English, Spanish, French and Greek – by Soundgarden audioguidance GmbH, Munich.

ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΞΕΝΑΓΗΣΗ

Το σύνολο της ακουστικής ξενάγησης της έκθεσης πραγματοποιήθηκε σε πέντε γλώσσες – γερμανικά, αγγλικά, ισπανικά, γαλλικά και ελληνικά – από την Soundgarden audioguidance GmbH, Μόναχο.

TABLE DES MATIÈRES

EXPOSITION EXHIBITION ΕΚΘΕΣΗ	I
PRESENTATION PRESENTATION ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ	II
PARTENAIRES PARTNERS ΕΤΑΙΡΟΙ	VII
REMERCIEMENTS ACKNOWLEDGEMENTS ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	IX
DORA BAKOYANNIS MAIRE D'ATHÈNES	XIII
JEAN-FRANÇOIS LAMOUR MINISTÈRE DE LA JEUNESSE, DES SPORTS ET DE LA VIE ASSOCIATIVE	XVII
BRUNO DELAYE AMBASSADEUR DE FRANCE À ATHÈNES	XIX
DR. NORBERT MÜLLER PRÉSIDENT DU COMITÉ INTERNATIONAL PIERRE DE COUBERTIN	XXI
FRANCIS GABET DIRECTEUR DU MUSÉE OLYMPIQUE LAUSANNE	XXIII
GEORGIOS I. DOLIANITIS DIRECTEUR DU CENTRE D'ÉTUDES G. I. DOLIANITIS	XXV
PATRICK PORTE CONSERVATEUR EN CHEF DU PATRIMOINE DIRECTEUR DU MUSÉE NATIONAL DU SPORT PARIS (FRANCE)	XXIX

TABLE DES MATIÈRES

GENÈSE ET SENS D'UNE EXPOSITION GENESIS AND MEANING OF AN EXHIBITION ΓΕΝΕΣΗ ΚΑΙ ΝΟΗΜΑ ΜΙΑΣ ΕΚΘΕΣΗΣ	31
PIERRE DE COUBERTIN ET LE MIRACLE GREC PIERRE DE COUBERTIN AND THE GREEK MIRACLE Ο ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΑΥΜΑ	35
D'OLYMPIE A... FROM OLYMPIA TO... ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ ΣΤΗΝ...	41
... „OLYMPIA“ (1859-1889) ... „OLYMPIA“ (1859-1889) ... „ΟΛΥΜΠΙΑ“ (1859-1889)	49
I. NAISSANCE DES JEUX OLYMPIQUES INTERNATIONAUX 1894-1899 I. BIRTH OF THE INTERNATIONAL OLYMPIC GAMES 1894-1899 I. Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ 1894-1899	61
SUR LA RAMPE DE LANCEMENT (1889-) 1894 ON THE LAUNCHING PAD (1889-) 1894 ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΕΚΤΟΞΕΥΣΗΣ (1889-1894)	63
EFFORTS ET INCOMPREHENSIONS MUTUELS (1895-1896) MUTUAL EFFORTS AND MISUNDERSTANDINGS (1895-1896) ΑΜΟΙΒΑΙΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΑΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΑ (1895-1896)	91
LA REUSSITE DES ORGANISATEURS GRECS 1896 (-1899) THE SUCCESS OF THE GREEK ORGANIZERS 1896 – (1899) Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΩΝ 1896 (-1899)	103

TABLE DES MATIÈRES

II. LES ANNEES INCERTAINES. 1900-1925	
II. THE UNCERTAIN YEARS. 1900-1925	
II. ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑΣ. 1900-1925	145
DES JEUX INTERNATIONAUX PERMANENTS A ATHENES?	
PERMANENT INTERNATIONAL GAMES IN ATHENS?	
ΜΟΝΙΜΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ;	147
HOMMAGES RECIPROQUES.	
MUTUAL HOMAGES	
ΑΜΟΙΒΑΙΟΙ ΕΠΑΙΝΟΙ.	183
„TERMINER MA CARRIERE OLYMPIQUE“	
„END MY OLYMPIC CAREER“	
„ΤΕΛΕΙΩΝΩ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΜΟΥ ΚΑΡΙΕΡΑ“	197
III. LE TEMPS DE LA CONCORDE 1926-193...	
III. THE TIME OF PEACE 1926-193...	
III. ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ 1926 – 193...	209
RETOUR A OLYMPIE	
RETURN TO OLYMPIA	
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ	211
„A MES AMIS HELLENES“ 1930-1934	
„TO MY HELLENIC FRIENDS“ 1930-1934	
«ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΟΥ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ» 1930-1934	223
LES DERNIERS BATTEMENTS DE CŒUR	
THE FINAL HEARTBEATS	
ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΧΤΥΠΟΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ	235
ACCOMPAGNEMENT SONORE, AUDIO-VISUEL,	
TRAVAUX PHOTOGRAPHIQUES, AUDIOGUIDAGE	
SOUND INSTALLATION, AUDIO-VISUAL, PHOTOGRAPHIC WORK, AUDIOGUIDE	
ΗΧΗΤΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ, ΤΟ ΟΠΤΙΚΟ-ΑΚΟΥΣΤΙΚΟ,	
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ, ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΞΕΝΑΓΗΣΗ	250